

• Title - रिक्ततामयिका

• Accession No - Title -

• Accession No -

• Folio No/ Pages - 129/258

• Lines-

• Size

• Substance Paper -

• Script Devanagari - देवनागरी

• Language - असकृत

• Period -

• Beginning - तद्य प्रथमः / अत्रोपासनायाः क्रमः
चोपनिषदोपनिषदः

• End - रिक्तता इति महेश्वर वचनाम्

• Colophon-

• Illustrations -

• Source -

• Subject - योगनित्य

• Revisor -

• Author - पृष्ठ संख्या 76 के अनुसार
७७५५ श्री देवस्य रामविरचिते भाष्ये

• Remarks-

पृष्ठ संख्या - 1-129 तक है
अपूर्ण
रिक्तता

३
सु. ति.

तव्यं प्रयत्नतः । अत्रैकारस्य पाठक्रमेण योजने प्रयोजनं विनैव ज्योतिः शास्त्राध्ययनस्य त्वं प्रतीयते । व्या
यानद्वयमपि युक्तमेव । ननु कथं श्रौतस्मार्तकर्मोपयोगिज्योतिषमिति चेत् ॥ उच्यते ॥ अथैवं ब्राह्मणमुपन
यित ॥ वसेते ब्राह्मणो ग्निना रक्षीत । दर्शयौर्णमासाभ्यां यज्ञजेतेत्यादयः श्रुतयः संति । तत्र वर्षादिज्ञाने वसेता
दनुज्ञानं दर्शयौर्णमासयोर्ज्ञाने च ज्योतिषं विना सर्वथा न निर्वहतीत्यवश्यमवश्यमध्ये तव्यं ज्योतिषशास्त्रं
उक्तं च वेदो गज्योतिषे ॥ वेदादियज्ञार्थमभिप्रवृत्ताः कालानुर्या विहिताश्च यज्ञाः ॥ तस्मादिदं कालविधानं शा
स्त्रं ॥ शास्त्राण्येव गणितं मूर्धनि स्थितं तस्मात्कर्मोपयोगिकं तथा वश्यमध्ये तव्यं ज्योतिषशास्त्रं । तत्र मु
परीक्षितशिष्यापदेयं ॥ तदुक्तं श्रुतौ ॥ विद्यावै ब्राह्मणमाजगामगोपायस्य माशेव धिस्नेहमास्ति । असू
यकायानूजवेहिताय नमो वृषावीर्यवती यथास्या ॥ अन्यच्च वेति । अथ पाठे च महानूदोषः गर्गः ॥ स्नेह
स्नेहालोभाच्च मोहाच्च यो विप्रो ज्ञानतोपि वा ॥ अथ ब्राह्मणमुपदेशं तु दद्यात्सनस्कं ब्रजेत् ॥ ज्योतिः शास्त्राध्य
यने कलमाह मां उच्यः ॥ एवं विद्यस्य प्रतिनेत्रशास्त्रस्वरूपमर्तः खलु दर्शितं वै ॥ निहंत्य शेषं कलषेज

विरुद्धित्वार्थज्ञानेन भवतीति तदर्थं यस्यां भवति ननु संबंधादिच नु एव कथं न विना कथं श्रोत प्रवृत्तिः उक्तं च सिद्धिः
 श्रोत प्रवृत्तीनां संबंधकथनाद्यतः तस्मात्सर्वेषु ग्रंथेषु संबंधः पूर्वसुच्यते किमेवात्र मिथेयं स्यादिति एवमुक्तं
 चित् यावत्प्रयोजनं नोक्तं तावत्तेनैव न गृह्यते उच्यते मूर्ते चिन्तामणिमित्यनेनैव सर्वं सूचितं तथा हि शुभाशु
 भप्रकरणेन द्वैतप्रकरणेन मूर्ते समुदायाः प्रतिपाद्यतत्वेन विषया संबंधस्तु ग्राह्यादिविनिर्गतं वेदांग
 मिति ॥ तथा च नारदः ॥ अस्य शास्त्रस्य संबंधो वेदांगमिति स्पष्टमिति । यत्रात्र मिथेयं यदार्थानां मूर्तेनां
 ग्रंथस्य च प्रतिपाद्यप्रतिपादकभावः संबंधः प्रयोजनं तु शुभनिरूपणं विवाहादिकालनिर्णयश्च । यदाह नारदः
 (सिद्धान्तसंहिताहो) प्रयोजनं तु जगतः शुभाशुभनिरूपणमिति कथ्यते । ग्रहणग्रहसंज्ञांति यज्ञाध्यायनक
 र्मणां । प्रयोजनं व्रतोद्वाहक्रियाणां कालनिर्णयः । इति तस्मिन् सा सुरधिकारी सच द्विजश्वनान्यः ॥ उक्तं च नार
 दः ॥ सिद्धान्तसंहिताहो रास्यसंबंधः ॥ त्रयात्मनः (वेदस्य निर्मलं चतुर्ज्योतिः शास्त्रमुक्तं लब्धं) विनैतद
 रि न तस्मात्तर्कमज्ञानमिच्छति । तस्माज्जागृहिता दं ब्रह्मणो निर्मितं पुराणं वेदसद्विज्ञैरेतदध्यो

3
 जनानां। षड्द्वजं धर्मसुखास्पदं स्यात् ॥ अत्र ज्ञानविशेषेण ज्योतिर्विदः पूजातारतम्यं जनैरभ्यधायि। दशदिन
 कतपापं हन्ति सिद्धान्त्रवेत्ता। त्रिदिनजनि नपापं तत्र विदुः एव। करणभगवत्ता हेतुहीरात्रदोषं। जनयति घन
 मंथसत्रनक्षत्रसूची। नक्षत्रसूचिलक्षणवाराहसंहितायां ॥ अविदित्येव यः शास्त्रं दैवज्ञत्वं प्रयचते। सपेक्षिदूष
 कः पायो ज्ञेयो नक्षत्रसूचकः। तिष्ठत्यति न जानति ग्रहाण नैव साधनं ॥ परवाक्येन वर्तते ते वै नक्षत्रसूचकाः
 इति व्युत्पत्तिस्तु गृहे गत्वाऽप्येव नक्षत्राण्यप्यन्यादो निष्प्रभाशुभसूचकानि सूचयतीति नक्षत्रसूची। नक्षत्रसू
 चको दिष्टमयमं - करोति यः। सूत्रजतत्वं धनामिस्त्रं सार्धं महाविडं विना। नक्षत्रजीविनं पापं भिषजं शक्तजी
 विनं। तादृक्यैराणकादींश्च वाग्मात्रेण पि नार्चयेत्। श्रद्धाविडं विना नक्षत्रसूचिकेन साधनामिस्त्रं व्रजति।
 अतश्चायथा शास्त्रमादेश कएव नक्षत्रसूचकः ॥ ननु संपूर्णशास्त्रपरिज्ञाता दैवज्ञत्वं प्रयचत। इत्युक्तत्वात्। पू
 र्वकर्माजितसदृशत्कर्मविपाको दैवं तज्जानातीति दैवज्ञः। तस्य भावो दैवज्ञत्वं गुरुः दैवज्ञैः शास्त्रतत्त्वज्ञैर्मुह
 र्त्तौ निश्चयते यदि। समुहूर्तिः समन्वेष्टो नाग्यैर्नक्षत्रसूचकैरिति। अत्रापि कश्यपवेदपारगसाहित्ये नैव नक्ष

४
म. टी.

त्रसुचकस्य आहुभोजनमाह॥ अरिर्विष्णुं महंतात्तयं गोमहं त्रसुचकः । कं. १. ५६ अमंदम्राश्रित्रीमूर्खः कुरुतिमान्
सर्वे आहु न योक्तव्यामि श्रिता वैदपारमैरिति । वशिष्ठः॥ त्रिस्त्रं धपारंगम एव पूज्यः आहु सदाभू सुरवंद मध्ये नक्षत्रसूची
खलु पापसूयो हेयः सदा सर्वसुधर्मकृत्ये । वाराहोपि॥ नासंबत्सरि नैदेशे वत्सवं भूतिमिधत्ता । चतुर्भूतो हि यत्रैवः पापं
तत्र न विधत्ते॥ मूर्ततिथि नक्षत्रमृतवत्त्वाय न नि । च । सर्वे एषे वा कुला निस्पुर्न स्यात्सांबत्सरो यदि । प्रतो गणकानां
पदपंति त्वमभ्यधा यि धर्मशास्त्रे त्वत्सुचिको भि प्रायेण सैव । महाप्रयोजनं तु एतच्छास्त्रं संप्रकृ ज्ञानादुक्त
सायुज्यमिति । तथा च गर्गः । ज्योतिष्शास्त्रे तु लोकस्य सर्वस्योक्तं शुभाशुभं ज्योतिर्ज्ञानं तु यो वेद स याति परमां गतिं॥ स
यं सिद्धं ते । दिवं चतुर्ग्रहं ह्यं दर्शितं ज्ञानमुत्तमं । विज्ञाया कीदृशो के पुण्याने प्राप्नोति शास्वतं । वाराहः । नासंबत्स
रि वाही च नरके परियच्यते । ब्रह्मलोकप्रतिष्ठां चलभते दैवचित्तक इति॥ अथ मूर्तप्रयोजनमाह सत्याचार्यः॥ शुभ
लक्षणं क्रियारंभजनितः पूर्वसंभवाः॥ संपदस्तत्र लोकानां ज्योतिस्तत्र प्रयोजनमिति । तेन शुभमूर्तारब्धं कार्यं सिद्धे ।
दशुभमूर्तारब्धं तु न सिध्येदिति । तत्र युज्यते येन तु यद्यत्प्राप्तव्यं तस्य विपाकं सुरेशसचिवोपियः । साक्षान्निधितिस्त

अस्मिन्मन्त्रोक्तं न्यायकं नृमिति शो नको ते ॥ प्राचीना सप्तदशत्वं कर्म रूपं देवस्यावश्यं भावित्वादिति चेन्न विवाहादिषु
 विहितकालस्य पुरुषः प्रयत्नसाध्यत्वाद्भययोगे सत्येव कार्यसिद्धिर्न केवलदेवेनेति ॥ तदुक्तं केशवा केन। फलप्रहि
 प्राक्तनमेव तात्किं कथापुत्रा ये सुपरः प्रयत्नः ॥ श्रुतिः स्मृतिश्चापि नृणां निषेधविध्यात्मके कर्मणि किं निषेधे
 ति। अदितु देवमेव फले तदा सर्वो जनः कथापुत्रा ये सुकथं प्रवर्तत ॥ किंचि। श्रुतिस्मृत्यादयोपि निषेधविध्या
 त्मिका निरर्थकाः ॥ न ह्यस्मात्तोहेन बाहुभ्यां नदी तरेन संशयमापद्येते त्यादीनां प्राप्त्वा यनादिवचनां च किं
 त्साशास्त्रस्य च नैर्यथा प्रसंगस्यादित्यर्थः याज्ञवल्क्योऽपि ॥ देवे पुरुषकारेपि कर्मसिद्धिर्व्यवस्थिता ॥ अपि। त
 त्रदेवमभिव्यक्त्योरखं यौ वैदेहिकं कर्मसिद्धिः ॥ फलावाप्तिरिष्टानिष्टलक्षणसाच ॥ केवलं देवेन न्यवाप्ति
 ता अपि तु पुरुषाकारेपि पुरुषकारः प्रयत्नः पुरुषकाराभावे देवमेव नास्तीत्याह ॥ तत्र देवमिति। पूर्वदेहार्जित
 योरूपमेव देवमित्युच्यते। तच्चाल्पपुरुषप्रयत्नानेतरं म। फलोदयेनाभिव्यक्तं भवति ॥ अतएव वसंतराजः ॥
 पूर्वजन्मजनितं पुराविदः कर्म देवमिति संप्रचक्षते। उद्यमेन समुपार्जितं तदा वा। धितं फलति नैव केवलमिति
 देवप्रयत्नयोरन्यतरेण सिद्धिर्न भवतीत्यत्र दृष्टं तमाह ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ यथा ये केन च केन एव स्य न गतिर्भवेत्

तद्वत्पुरुषकारेण विना देवं न सिध्यति ॥ केशवा कौपि ॥ प्राक्कर्मवीजं सलिला नलोर्बी संस्कारवत्कर्मविधीयमानं शो
 षाप्रपोषाद्यच तस्य तस्मात्सदा सदाचारवतां न रातिरिति ॥ यत्प्राक्कर्म जन्मांतरोपार्जितं कर्म देवरूपं तस्य वि
 धीयमानं ॥ अधुना क्रियमानं कर्म शोषाद्यच भवति ॥ किंचिद्वीजं सलिला नलोर्बी संस्कारवत् यद्वा सद्बीजं
 शुभैः सलिलादिसंस्कारैः संस्कृतं सदुदेति वर्धते च ॥ तद्वत्प्राक्कर्मपि ऐहिकेन सत्प्रयत्नेन वर्धते ॥ अन्यथा
 हीयत इत्यर्थः ॥ तस्माज्ज्योतिःशास्त्रविहितकाले विना हादिकुर्वतां शांतिचिकित्सादिसदाचारवतां पुरुषा
 णां सदानां हानि स्यात् ॥ अन्यथा ॥ देवं हि पुरुषं निष्टं तद्देशा कालवशात् एव विपद्यते ॥ दुष्टमपि दुष्टांतरसाहित्येनै
 व दुष्टकारि भवति यथा दुर्जनो रंध्रान्नेष्यते ॥ अत एव वसेतराजः ॥ सर्पे वान्निष्ठिषकं टकादिकं येन देव वि
 शारणोपि मानवः ॥ दूरतस्य जतिपौरुषं सदा तेन नः स्फुरति देवतोधिकं ॥ कौरुषेण हृदये सितांगतिं प्राप्नुवेति
 पुरुषाः सुमेधसः ॥ योति देवप्रारणालयं यथा पादपाज्वलति तं दावपावके ॥ अतः शकुननिमित्तादिभिः ॥
 सूचितं प्रसन्नं देवफलं शुभेन प्रयत्नेन वैच्यत एव ॥ तदा वसेतराजे ॥ तन्निरूप्य शकुनेन दुःखदं वचयति
 नियतं समुद्यतं ॥ कौरुषेण पुरुषाः कौरुषेण वैचयेतीत्यर्थः ॥ यथा येन ग्रहेण यावती दशा तर्ह्यशादनात

वि

स्मा फलपरिपाकसाधनं तत्कालमभिव्याप्य भवेदेवेति स्थिते दशा प्रवेशकालीनचेद्राशु भाशु भातिरूपि लं यथा
 तस्य दशाफलस्य न्यायात्त्वमस्य त्वमाधिकं बावो धयति । तद्देतदपि बो धयं । नचंतरो भया सर्पविषवत्यादि । द्वा
 तेन पौरुषमेव फलसाधनं कथं न स्यात् ॥ तथा बृहदात्रायां वाराहः ॥ तथा परेण वेदैव देव धैर्यो बलं विनः ॥ प्रत्य
 हतः क्रिया सिद्धौ केवलं जगुरुधमं ॥ उत्तानहीनो राजा हि बुद्धिमानपि सर्वदा प्रधर्षणीयः शत्रूणां भजंग इव नि
 विषः ॥ विधानगणनाज्जडः पुरुषकारमुक्तादरो ममोरय परिश्रमैर्न परिचुं वति श्रीमुखं पराक्रम विनिश्रितैक सुनयो
 द्विपघटं हरिं संदुवा सितं पिबति कुंजं स कृमधु इत्यादि ॥ उच्यते ॥ समानभूमिषु समानसलिलादिप्रयत्नेषु फ
 लवैचित्र्यदर्शनात्कारणैतार कल्पते तदेवमिति अत उभयो र्यो जे सत्येव फलसिद्धिरिति एतदपि तत्रैव कथितं स मा
 योगादृश्यते फलसिद्धयः आसि नयेषु ए श्लोक द्वे पाद्यनमुखो दुतान् कथिः पौरुषं वरि देवं कर्षकः पौरुषेण कथिं
 करोति तं देवं वरुषा साधयति अथ करोति चेतसा वरुषा विना न किंचित्फलमाप्नोति यदि पुनः कर्षको वीजं वय
 ति देवं च बर्षति तदा फलमधिकमुत्पद्यते एवं देवपुरुषकारयोः समायोगात्फलसिद्धयो दृश्यते अत्रार्थे श्रीव्या
 समुखोक्ता इ मे श्लोकाः न विना मानुषं देवा देवां वा मानसा हि नानैको निवत्या यत्पथमेकारणं निवानलमिति

केचिदुचिः कर्मोत्सारिणीति मन्यमानाः प्रयत्नोपि देवरूप इति कत्वा देवमेव फलसिद्धेः कारणमिति पदवन्ति तत्र
 अनवस्थादोषप्रसंगात् ॥ तथा हि ॥ प्राक् कर्मजितयो रूढमेव किल देवशब्देनोच्यते अत्रत्यः प्रयत्नः प्राचीनयो रूढ
 लक्षणेन देवेन जन्यते तदपि तत्प्राचीनयोरुभयजन्ममित्यनवस्थादोषो न भविष्यतीति चेन्न न हि कीर्त्तयन्नायेन
 देवमेव मूलमिति निश्चीयते नापि प्रत्यतः सत्पुत्रेययोगे फलसिद्धिरिति तत्त्वे एवं चेत् हि पूर्वोक्तानां शौनका
 दिवाक्यानां येन नुयत्प्राप्तं तस्य विषाकं सुरेशसचिवोपियस्य नियतिज्ञः सोपि न शक्नोष्य कर्त्तुमिति आदि
 नां का गतिः उच्यते ॥ देवतदृढकर्मजयदृढकर्मजं द्विविधं तत्र दृढकर्मजस्यावश्यं भावित्वा दृढशौत्यादि रूपेण स
 ए प्रयत्नादपि तन्निवारयितुं न शक्यते दृढमूलत्वात् अवलंबात्तां चातेपि दृढमूलपादवत् अदृढकर्मजं तु देवं प्र
 यत्नेन निवर्त्यते शीलमूलपादपवत् ॥ तथा च ज्ञातव्यं ॥ येष धर्मकर्मनिरता विजितेन्द्रिया ये येष प्यभोजनं नु
 वो द्विजदेवभक्ताः लोके न राधधितये कुलश्रीललालांते वा मिदं कथितमायु र्ध्वरधीभिरिति प्रयत्नाभावेन
 विपच्यते तथा च तत्रैव ॥ पापिहा ये दुर्वाचारा देव ब्राह्मणमिदतः अपप्यभोजिततपो द्विजदेवभक्ताः ॥ शिषा
 मकालमरणं ध्रुवमिति ॥ वैद्यके पि ॥ पूर्वजन्मकृतं पापं व्याधिरूपेण बाधत इति सर्वव्याधीनां साधारं

ऐनकर्म जत्वेपि साध्या साधत्वेपि द्वैविध्यं तत्राकरोषाय सुखोपायो द्विविधः साध्य उच्यते असाध्यो द्विविधो ज्ञेयो पाथो
 यश्चाप्रतिक्रियः साध्या पाथत मायाति साध्याश्चाथ साध्यता तथा ध्रुति प्राणनू साध्या सुनराण्य मक्रियावता मित्यादिना
 चिकित्सया धेदु मूलमन्येयामदृष्टकर्ममूलत्वे निश्चीयते अतो देवस्येदं द्वैविध्यमस्ति अतः शौनकवाक्याना
 मयमर्थः येन न्विति येन पुरुषेण यत्प्राप्तव्यं प्रवश्यं भोक्तव्यं दृष्टकर्मोपाजितमिति यावत् ततः अन्यथा कर्तुं
 ब्रह्मतिरपि न शक्तः ॥ अथान्यदृष्टकर्मोपाजितमन्यथा कर्तुं शक्त इत्यर्थः ॥ अतो निमित्तशकुनादिनिर्दिष्टफले
 साते वैधायनादिविहितेन तच्छांतिदानादिरूपधर्मेण प्रयत्नेन तन्निवर्त्यते शुभं वर्धते अत एवोक्तं ॥ सुपरीक्षि
 तं विलम्बधर्मा र्थसुखाय देयतयोः ॥ अथरीक्षितं विलम्बेन नहि देयं पंडितेन देवविदा ॥ अथ शौं बुनिधौ मज्जेति प्रा
 स्वमविज्ञाय यो दधात् इति ब्रह्मतिरयोः प्रत्याह स्वभावादेव कालोयं शुभाशुभसमन्वितः ॥ अनादिनिधने
 सर्वेन निर्दोषन निर्गुणः ॥ तस्या निर्दोषकालार्थं मुहूर्तमधिगच्छता कालाशुभो गुरो र्युक्तो बलिवभिः शुभप्रद

मु.री.
७

दोषैर्युक्तोपि वा प्राणैर्वह्निव्यत्यये ह्येवेति। अतः शुभमुहूर्तवलेन पूर्वकर्माणिता। शुभमपि देवफले निवार्य
ते इति। अथ तिथीशाननुष्ठेयत्वाह। तिथीशावन्ति को गौरोगणेशो हिर्गुहोदविः॥ शिवो धूर्गो तको विष्णुः रुद्रिका
मः शिवः शशीति॥ व्याख्या॥ तिथीशा तिथीनां स्वांमिनः। वानि प्रकश्च। को ब्रह्मा शर्वस्य षे प्रयोजने तु
तदेव तापुजा प्रतिष्ठादिः। अथ मुहूर्तविचारस्य प्रतिज्ञानत्वात् तैव तस्य रादिकथने नोक्तं तत एव धार्यं ३ ने
राचमद्राच जयादिता पूर्णै तितिष्णो शुभमध्यशक्ताः॥ कितेऽसिते शक्तसमाधमास्युसितसमौ मार्कगुरौ च
सिद्धाः॥ ४॥ नेराचमद्रानेदकारस्या जयाचदितामद्रा पूर्णसंज्ञा मता कीन्॥ याग्यत्वाष्ट्रैवैष्वदेव धनिष्ठा यो
कां ज्येष्ठोत्परे वेदधमे स्यात्॥ ५॥ अथ तिथीशानासे सा फलान्याह॥ तेदेति प्रतिपदादिवे च तिथयो नेरा
मद्रा जयादिता पूर्णसंज्ञाः स्वस्वनामसदृशफलदास्युः। इति वैच प्रकाशेण सर्वा षष्ठादयो ज्ञेयाः। ताः
शुक्लपक्षेऽशुभमध्यमशुभफलदास्युः असिते कृष्णपक्षे शुभमध्यमाधमफलदास्युः। ता एव नेरादि

तिथयः शुक्रबुधमंगलशनिगुरुवारेषु सिद्धिकरास्युः। यथा नेदाशुक्रवारे एवं भद्राबुधे जया भौमे रिताशनौ
 पूर्णगुराविति ॥ ४॥ अथ सूर्योदिकारेषु यथा सूर्योदिकारे निषिद्धतिर्धीर्दग्धनक्षत्राणि च शालिग्याह। तथा च वशि
 ष्ठः नेदाभौमार्कयोर्भद्राशुक्रे दोषजयाबुधे ॥ शुभयोगगुरौ रितापूर्णमंदे मृताकृया ॥ व्याख्या ॥ अ
 कीदितिकमपूलेपे चमी। अर्कमारभ्य नेदादिकतिथिर्दग्धमास्यात् ॥ यथा सूर्यो नंदोधमा एवे सोमे भद्रा
 भौमे नेदाबुधे जयागुरौ रिताशुक्रे भद्राशनौ पूर्णमिति। इदमाधुनिकानो प्राच्या नो मतं। वसुमस्तते शुभा
 अमृतयोगः। आदित्यभौमयोर्नदाभद्राशुक्रशशोकयोः। जयास्तस्य गुरौ रितापूर्णार्कचौ मृताशुभा
 इति। नारदवाक्ये शनौ पूर्णचमृत्युदेति कल्पितपाठः। विशिष्टादिवचनविसेवादात्वरूपस्य केषु शनौ
 पूर्णश्रमृतशुभेति पाठश्च पूर्णसेताऽमृताकीदिति पाठः साधुः। तथा रविवारादिषु याम्यभरणी तदादीनि
 नक्षत्राणि यथाक्रमं दग्धनक्षत्राणि स्युः यथारविवारे भरणी क्षवा सोमे चित्रा भौमे उत्तराषाडाबुधे च

मुटी-
८

निष्ठागुरौ उतासकालुनी प्रक्रे ज्येष्ठाश नौ च रेवती। नारदः। आदित्यभौ मयोर्नराभद्राशुक्रशशांकयोः। जयासौ म्ये
गुरौ रिताश नौ पूर्णा मता सुभा भूति। यमर्ह मर्क वारे द्वे त्रिकभौ मेतु विस्वभौ। बुधेश विष्णुर्धर्मगर्ह गुरौ ज्येष्ठा भगोः दि
ते रेवतीश निवारे नुद मध्ययोगा भवेंत मी॥ एता न्ये च नक्षत्राणि रक्षासि लो जन्म भा नीत्युक्ता। षष्ठादिति थयो
मंदा हिलो मं प्रति यदुधेः सप्तम्यर्क धमा षष्ठा धामा अरु धामने। ६॥ षष्ठा धमी भूत विधु ह्ये पुनो से वे तते
लपलतुरं रति। नाभं जने विस्वदश द्विके ति थौ धा नी फलैः स्नाने ममा ५ दि० यो ध्वसत् ॥ १॥ मिता न्य पि
निषि द्धान्येव। लक्ष्मी॥ याम्ये त्वा श्रोत रा षाटे धनिष्ठा त र फाल्गुनी॥ ज्येष्ठा च रेवती चैव जन्म दो भानु त क्रम
तू ॥ सौतेन्द्र दश सूर्ये श नवा यो पूर्ण मा स्य मा र्क्यो दि जन्म ति थ य से त्या ज्य ॥ शुभ कर्मणि ॥ जन्म दो जन्म ति
थि शुभ कर्म विवर्जयेत्। बला त्रे कुस्ते कर्म न तत्फल मवा पुद्यादिति। अथ क्रक चादि ति थ योगा तनु धये
नाह। षष्ठादिति। क्रमेण षष्ठादिति थियो मंदा च नैश्वरात् स हिलो म विपरीत गण नयाऽधमाः स्युः।

13

यथाशनौषधीप्रधमाशुकेसप्तमीगुरावधमीवधेनवमीभौमेदशमीसोमेएकादशीएतेयोगाऋकचारव्यासेयाः॥
 तथाप्रतिपदुधवादेसप्तमीरविवारेसंवर्तयोगाख्याप्रधमास्यात्॥अथषष्ठीप्राधाप्रतिपतूअमावास्यारधावने
 दंतानांकायादिभिर्मलनिराकरयेअधमानिषिद्धाःस्युः॥कंचिन्नवमीरविवारयोरपिनिषेधः।काशीसंडे।प्रति
 पदशेषेषुनवम्यांरविवारसरे।दंतानांकायसंयोगोदहेदासप्तमेकलमिति॥अथकल्पविशेषेषुनिषिद्धतिथीरि
 द्वेशेषसामाह॥षष्ठीतीति।षष्पष्टम्यौप्रसिद्धेभूतचतुर्दशीविद्युत्तयोमावास्याएतासुतिथिषुसंवेत्यर्थः
 तैलंमांसंलुरंतौरंतरंमैथुनंनोसेवेत्यथायथातैलंअष्टम्यामांसंचतुर्दश्यांतौरेअमायांमैथुनंनसेवेत्य
 र्थः॥विद्युत्तयःसर्वौषलक्षकः॥वशिष्टः॥स्त्रीसेवतेपर्वसुपक्षमध्येपलंचषष्ठीषुचसर्वरत्नंनरणंविनाशा
 यचतुर्दशीषुतुराक्रियास्यादसकतताशु॥नारदः॥चतुर्दश्यां॥व्यतीपातेसंक्रांताचेद्वादश्यांचपर्वसु॥अर्क
 भौमदिनेविष्णोनाभ्यंगंनचवैधताविति॥पर्वणिवशिष्टप्राह॥चतुर्दश्याष्टमीकस्माअमावास्या

मु. शी.
८

चक्षुर्हिमा ॥ पुन्यानि पंचपर्वणि संक्रांतदिनमेव चेति ॥ अत्र तिथि स्नात्कालिको ग्राह्या ॥ उक्तं च ॥ स्नाने चाभ्यं
जेने चैव दंतधावनमै धुने ॥ स्नाने च भ्यं जने चैव दंतधावनमै धुने ॥ तिथि स्नात्कालिकी ग्राह्या तथाम
रण जन्मनेदिति ॥ अथ विप्रः ॥ त्रयोदशी दशमी द्विके द्वितीया एतासु तिथिषु अभ्यंजनं अभ्यंगं मलापहस्नाना
नसेवेत अयं निषेधो ब्राह्मण्यतिरिक्तस्य ॥ तथा च भट्टभास्करे निर्णयामृतौ ॥ त्रयोदशो द्वितीया दशम्यां
च विशेषतः ॥ अत्र विद्वद्ब्रह्मविद्या स्नानेनाचरेयुः कथंचनेति कथंचनेति ॥ अथ धात्रीफलै रामलकैः स्नान
ममादिगोषु अमावास्या सप्तमी नवमीषु असू ॥ निषिद्धमित्यर्थः ॥ अत्र च शिष्यादिमते त्रयोदश्यादिति थि
षु आमलकस्नाने संपत्तुं विनाशाने ॥ भट्टभास्करस्तु नवम्यादिष्वेवामलस्नानं निषेधति सप्तम्यं च
इनवमीषु देहप्री संतती रामलकैर्न रस्य स्नाने निहंत्य न्यदिने तु धूर्तौ तैलैः श्रियं गुणकरं सदैवेति ॥ १ ॥
अथ सूर्यादिवासेषु दग्धादियोगचतुष्टयमिंद्रवज्जीयजातिकाभ्यामाह ॥ सूर्येति ॥ सूर्ये शपंचाग्निरसा

एते द्वाविंशत्यः सूर्यो दिवा रेदग्ध संज्ञा भवेति ॥ यथा द्वादशी रवि वारे दग्धा सोमे एकादशी भौमे पेचमी बुधे तृतीया गुं
 रौषमी शुक्रे षष्ठी शनौ नवमी ॥ ३ ॥ ते च नारदेत ॥ एकादशी चेंदु वारे द्वादशी रवि वासरे षष्ठी रहस्यते कीरे तृतीया बुध
 वारे ॥ अष्टमी शुक्र वारे च नवमी शनि वासरे ॥ पेचमी भौम वारे च दग्ध योगः प्रकीर्तिताः ॥ अथ विषययोगः ॥ वे
 दा इति ॥ चतुर्थो दिति ययो की दिवा रेषु विषय्या भवेति ॥ यथा रवौ चतुर्थो विषय्या चेंद्रे षष्ठी भौमे सप्तमी बुधे
 भद्रास्तः सिद्धि योगस्तु सप्तमी द्वादश्यो च अरि नाथः ॥ एवेन वमी शन्या दावपिगुरोरष्टमी शुक्रे नवमी श
 नौ सप्तमी ॥ तथा च गुरुः ॥ षष्ठी शशां केन वमी च शुक्रे बुधे द्वितीया तयने चतुर्थो जीवे षष्ठी सौरिक जे न्ह
 सप्तमी योगा विषय्या कुलना शनाम्पुः ॥ अथ रुता शनाख्याः ॥ सूर्यो योगेति ॥ द्वादश पाति ययः सूर्यो दि
 वारेषु रुता शनाख्याः ॥ वशिष्टः ॥ सप्तषष्पा दिति ययः सोम वारादि भिर्युता ॥ अग्निजिह्वा सप्तयोगा मंगले
 च्वतिगर्हिताः ॥ अथ यमघं सः ॥ मघा विशाखा दिनङ्गाणि रविवारादिषु यमघं दृसेज्ञानि स्युः ॥ यथा

मु.टी.
१०

कैवारेमघायमघटः एवं सोमवासरे विशाखा इत्यादिगर्गः॥ मघा विशाखा आर्द्रा च मूल महे च वतिका॥ रोहिणि
हस्त इत्येते यमघे गङ्गा माद्रवो॥ एते दग्धादियोगः विवाहादिका ये ववर्ज्यः॥ गमने तु पात्रायामवश्यं वर्ज्यः
यामयवा रो वशिष्टे नोक्तः॥ दिवा च मृत्यु प्रसः पाय दोषास्ते तेन रात्रिषु शुभकार्येषु प्रसूतौ च सर्वदा परि
वर्जयेत्॥ प्रवश्यं कल्पे दीपिको॥ यमघे देत्यजे ददौ मृत्यो द्वादश नाडिका इति अन्येषां पापयोगानाम
हान्तरतः शुभमिति॥ ६॥ अथ चैत्रदिमासे शून्यतिथयः शार्दूल विक्रीडिते नार्धनुमाह॥ भाद्रेति॥ मा
देचंद्रेशौ नभस्पनलनेत्रमाधवे द्वादशी॥ पौषे वेदशरा इषे दश शिवा मार्गे दिना गमधौ॥ गोष्ठे चोभ
यपक्षगा प्रतिथयः शून्यबुधैर्कीर्तिता॥ ऊर्ज्याषाठ तपस्य शुक्रतपसो कलेशो रोगाद्वयः॥ १०॥ भाद्रप
क्षदिश्लोकोक्तमासेषु चंद्रेशौ प्रतिपदि तीयेत्यादि क्रमोक्ततिथयः उभयपक्षगाः शुक्लकलपक्षगताः शून्य
संज्ञका बुधैर्कीर्तिताः कथिताः यथा भाद्रपदे प्रतिपदि तीये उभयपक्षे शून्ये नभसि श्रावणे उभयपक्षे तृती

याद्वितीये प्रत्येदत्पादि॥ अनुत्तमासानां रुज्जु येषां तस्य शुक्लं तस्य कार्तिकायाः फाल्गुने ज्येष्ठमासानां कलप
 होत्रमेव शशां॥ शक्राये च सितेशक्राघानि विष्णु रमाक्रमान॥ तथानिधेशुभे सार्थं द्वादश्यां वैश्वमादिमे॥१॥
 शक्राये च एतास्त्रिधयः प्रत्याः यथा कार्तिक कलपे चमी प्रत्या॥ अथैषामेव कार्तिकादिमासानां शुक्लपक्षे शक्रा
 घानि विष्णु रमाः क्रमाच्छ्रुत्याः यथा कार्तिक शुक्ले चतुर्दशी प्रत्या आषाढ शुक्ले सप्तमी फाल्गुने शुक्ले तृतीया ज्येष्ठ
 शुक्ले त्रयोदशी माघ शुक्ले षष्ठी चेति॥ वशिष्टः॥ अष्टमी तवमी चैत्रे पक्षयो रभयो रपि॥ माघवे द्वादशी त्याज्या
 पक्षयो रभयो रपि॥ ज्येष्ठ त्रयोदशी निचासिते कलपे चतुर्दशी॥ आषाढे कलप पक्षयो रपि शुक्ले तु सप्तमी॥ द्वितीया
 तृतीया चैव आषाढे सित कलपयोः॥ प्रथमा च द्वितीया च नभस्ये मासि निदिने॥ दशम्ये कादशी निचा मासीये
 शुक्ल कलपयोः॥ रुज्जे चतुर्दशी शुक्ला कलप पक्षे तु पंचमी॥ सप्तमी चाष्टमी सौम्ये पक्षयो रभयो रपि॥ षोडश
 पक्षे चैव चतुर्थी पंचमी तथा॥ माघे तु पंचमी षष्ठी शुक्ल पक्षे यथाक्रमं॥ तृतीया च चतुर्थी च फाल्गुने सि

म. शि.
११

तत्कल्पयोः॥ त्रिचक्रो मासस्तृताश्यावे शक्तिविनाशनाः॥ आसुआदप्रकुर्वीत ननु मंगलमाचरेदिति॥ अथ ति
थिनक्षत्रसंबन्धिदेवात्सार्द्धानुनुष्टुप्पद्येनाह॥ तथेति॥ अनुष्टुप्पद्येति॥ स्वातीति॥ १५॥ प्रनुराधाद्वितीयायां
येचम्यापितमंतथा॥ उत्तराश्वतृतीयायामेकादश्यांचरोहिणी॥ १६॥ स्वातीचैत्रे त्रयोदश्यां सप्तम्यां हस्त
हस्तं॥ नवम्यां कृतिकाष्टम्यां पूर्वाषाढ्यांचरोहिणी॥ १७॥ शुभेकस्मेदादश्यामश्लेषाश्रित्येति प्रतिपदि वैश्व
मुत्तराषाडायादसंभूलं॥ लल॥ द्वितीययाचानुराधाश्रुत्तराचतृतीयया॥ येचम्योचमघायुताचित्रास्वा
त्यात्रयोदशी॥ एषु कार्येषु कर्तव्ये तस्यात्म्यमासान्मरणं धवं॥ प्रतिपद्युत्तराषाढानवम्यां कृतिकायदि॥
पूर्वाभाद्रपदाष्टम्यामेकादश्यांचरोहिणी॥ द्वादश्यांचयदाश्लेषात्रयोदश्यां मघाश्रुदीत्यादि॥ अथ
चैत्रादिमासेषु अन्यनक्षत्राण्यनुष्टुप्पद्येनाह॥ कदेति॥ कदास्वमेत्वष्टवायूनिश्रेजौ भगवासवौ॥ वै
श्वश्रुतीपाशिबोस्मे अजपादग्निपित्र्यमे॥ १८॥ त्वाष्टदीशौ शिवाश्वर्काश्रुतिमूल्यमेन्द्रमे॥ चैत्रादिमा

संप्रन्याख्या स्मारावित्तविनाशदाः॥१५॥ ज्ञाष्टुदीशौ॥ एवंत्वाष्टवायुचित्रास्वात्यौमून्यभे॥१६॥ त्वाष्टुदीशौशिवा
मर्काप्रतिमूलेयमंडभे॥ चैत्रादिमासंप्रन्याख्या स्मारावित्तविनाशदाः॥१७॥ घरोजवोगौर्मिपुनंमेयकेन्यालितौलिनः
धनुःवर्कोमृगःसिंहश्चैत्रासौमून्यराशयः॥१८॥ यक्षादितस्त्वोजतिपौधटेणो॥१९॥ मंगेंद्रनको॥५॥ मिपुनो
गनेच॥३॥६॥ चापेंद्रुमंकर्कहरीहयांत्यौदं॥२०॥ त्यौच॥२॥२॥ नेदेतिथिप्रून्यलज्जे॥२१॥ तिथियोमा संप्रन्याप्र
प्रून्यलग्नानिभान्यधि॥ मध्यदेशेविबर्ज्यानिनदूष्यानुतरेषुच॥२२॥ पंग्वंधकास्यलग्नानिमासंप्रन्या
प्रराशयः॥ गौडबालबकेत्याज्यास्त्वन्यदेशोनगर्हिता॥२३॥ याशीवरुणभंडशतताराप्रजपादपूर्वोभाद्रप
दा॥वशिष्टः॥ अश्विनीरोहणीचैत्रेप्रून्यभेपरिकीर्तिता॥ चित्रास्वातीचवैशाखेज्येष्ठेविश्वेज्यतारके॥भ
गवासवप्राषाढेप्रावणेहरिविष्वभेनभसेवारुणेत्यर्द्धमजयादश्रयुज्यधि॥ कार्तिकेपितृवनहृत्सोम्ये
विश्वहिदैवते॥ कौष्ठेदस्त्रकराश्रीःस्युमीधेमूलंचानिहृभे॥ तपस्येशाक्रभरणीप्रून्यभान्यादुरग्रजाः

मु.री.
१२

एष्यतु कते कमेधनैः सह विनस्यतीति ॥ १॥ अथ चैत्रादि मस्ये दुःप्रत्ये राशी ननु धुभाह इति ॥ घर मत्स्य वषा युग्म
मेधकं न्यास द्यामिकाः ॥ तुल्य चापकुली राश्या मग सिंह मरा राश्याः ॥ चैत्रादौ मास प्रत्ये राश्या नंश विन विना
श इति ॥ १६ ॥ वशिष्टः ॥ अथ विषम तिथि युग्म धन लक्ष्मी नोऽन ज्ञा राश्या इति ॥ शुक्ल कुम्भ पक्षादि नः प्रतिप
द मास्य उज्जति यो विषम तिथौ प्रतिपति यो धने ऐतुल्य मकरौ तृतीया यो मगेऽन क्रौ सिंह मकरौ पंचम्यो
मिषुन कन्ये सप्तम्यो चापेऽभे धनुः कर्कौ नवम्यो कर्क हरी कर्क सिंहौ एकादश्यां रुयौ सौ धनुर्मीनौ त्र
योदश्यां गौ त्रयोदश मीनौ एते तिथि प्रत्ये लमेत तस्यां तिथौ नष्टे निषिद्धे ॥ वशिष्टः ॥ मग लि सिंहौ तृती
या यो प्रथमा या तुल्य मगौ ॥ पंचम्यो बुध राशी दौ सप्तम्यो चाप चैत्रे ॥ नवम्यो सिंह की राश्याः चैत्रा द
स्यां गुरो गहे ॥ वषमीनौ त्रयोदश्यां दग्ध सेना स्व मी गहे ॥ दग्ध सप्त निखत्क मे कते सर्व विनस्यतीति ॥
अथैषां दुष्ट योगानां शुभ कल्या वश्य मर्त्येति पदिरा रमाह ॥ नारदः ॥ तिथ्यो मास प्रत्येति द्वा

20

१२

भ्यां पग्वंधका एलनानि विवाह प्रकरणे दह्यते ॥ जगन्मोहने ॥ केन्द्रे चैव त्रिकोणे च शुभे ह्युपचये पिवा
 एकोपि बलवांश्चापि मन्यति पशु दुःखाशकाः ॥ अथ हस्तार्कदि सिद्धियोगानां तिथिविशेषेणानि निघत्तम
 नुष्टुप्रदयेनाह ॥ वर्जयेत्सर्वकार्ये बुहस्तार्क्ये च मीति चो ॥ भौमाश्विनी च सप्तम्या वस्यो चैन्द्रे दर्व तथा ॥ २० ॥
 बुधानु राधा मष्टम्या दशम्या भगुरेवती ॥ नवम्या गुरु पुष्ये चैकादश्या शनि रोहिणी ॥ २१ ॥ श्रीयतिः ॥ ह
 स्ते रवौ शशिधरे च मंगो जमां गे भौमाश्विनी बुधदिने च तथा नुराधा ॥ पुष्ये गुरौ भगु सुते पि च पौष्मदि
 हिण्यर्कतनयेऽस्तसिद्धियोगाः ॥ एते पंचम्या दितिथिषु चैव भवन्ति तदा वर्ज्याः ॥ यथा पंचम्या हस्तार्कौ वर्ज्य
 एव मंगे पि सप्त्या दौ श्रुते ॥ उक्तं च ॥ प्रकौ हस्तः पंचमी च सोमे षष्ठी च चोदमे ॥ अश्विनी सप्तमी भौमे
 बुधे मैत्रे तथा षष्ठी ॥ गुरौ पुष्ये च नवमी दशमी देवती भगौ ॥ एकादश्या शनौ ब्राह्मे वर्जयेत्सर्वदा बु

मु. टी.
१३

२२

धैरिति॥ अथ दद्यात्॥ गृहप्रवेशोयाजायां विवाहे च यथाक्रमे॥ भौमाग्निनींशनैत्रासंगुरौपुष्येपिवर्जयेत्
२१॥ गृहप्रवेशादिति ननु भौमाग्निन्यादीनां गृहप्रवेशादौ स्वत एवेवारनक्षत्रदोषादप्राप्ते किमर्थमिदं वच
ने॥ उच्यते॥ यदि वशिष्टव्यतीपाते दिने चाथ शुभं भवेत्॥ हन्यते॥ मृतयोगेन भास्करेण तमो यथे
ति वचनात्कार्म्यमात्राप्रारम्भे प्राप्ते वा वश्यत्वेन प्रवेशादिसेभावना स्यात्तदथ मय वादवचने युक्त
मेव॥ २१॥ अथानेदादि योगान् नृशालिनुयजातिभ्यामाह॥ आनेदाख्यः कालदेऽश्रधर्मो धाता सो
मो ध्वो हवैर्जमेण॥ श्रीवत्सारख्यो वज्रकं मुद्गरश्च धर्ममित्रे मानसं पद्मलुं वी॥ २२॥ उत्तातमत्सू कि
किल काणसिद्धीशुभोऽमताख्यो मुशले गदश्च॥ मातंगरहश्चरसुस्थिराख्यः प्रवर्धमानाः फलदा
स्वनाम्ना॥ २३॥ अथैषा गणनीया यन्त्रेण आह॥ दस्तादौ मगादिदौ सार्धोभौ मेकरादुधे

१३

मैत्रादुतैभगौवेत्वाद्वासांसेचवातैर्गत् ॥ २५ ॥ अत्र नलना एंसाभिजितोगणनाकार्ययतोषाविंशति
 संख्यामिति ॥ तथा सप्तानेदादियोगेषु त्रयोविंशति संख्यागणयोगोजातो एव मिंदुवारे मगशीर्षाद्र
 एनयाश्चानेदादयो ज्ञेयाः ॥ अथ ते सुविद्यतां दुष्टयोगानामवश्यकृत्येपरिहादंशालिन्याह ॥ ध्वो हो वये
 मुद्गरे चेषु नाड्यो वर्ज्याः वेदाय पल्लवं गदेष्वाः ॥ ध्रुवे काणे मोशाले भूदये दौरदो मत्पूत्या त कालाश्च
 सर्वे ॥ २६ ॥ ध्वो ह व ज न मुद्गरयोगेषु प्राद्यादिषु नाड्यः पंच घटिका वर्ज्याः ॥ पल्लवं यो वेदाश्च तस्य
 एवं गदेष्वाः ॥ सप्त ध्रुवे भूरे कश्च काणे घरी द्वये मुशाले द्विघटिके राक्षस मत्पूत्या त कालाः सर्वे षष्टि
 घटिकात्मका वर्ज्याः ॥ कालः कालदंडः ॥ अत्रानुक्ते पिचरयोगे घरी त्रयं वर्ज्यं ॥ उक्तं च ज्योतिः सा
 गरे ॥ ध्वो हो द्रा यु ध मुद्गरेषु घटिका स्याज्यास्तु पंचादितः ॥ पल्लवं व क योश्च तस्य उदिताः उक्ता

23

मु.री.
१४

धर्मसदैकापुनः॥ देकाणमुसलाहयेपिचगदेससैवतिस्रश्चरेमत्पत्न्यातकरहसांदिनगतास्वकालंदे
उतथा॥१६॥ अथदोषापवादभूतानूरवियोगोननुष्ठुमाह॥ सूर्यभादेदगोतर्कदिग्विष्वनखसंमि
तेचंद्रदो रवियोगास्यदोषसंघविनाशकाः॥१७॥ सूर्योयनक्षत्रेस्मितक्षत्रमारभ्यचंद्रदोदितन
क्षत्रेचतुर्धनवधस्य६६दश१०त्रयोदश१३विंशति२०संख्याकेसतिरवियोगाःस्युः॥तेचदोषस
मूहानांविनाशकराः॥ उक्तेच॥ सूर्याचतुर्थदशमेवष्टेविंशदोकेविंशतिमेतवर्द्धोभवेतिषट्मा
नुषध्ययोगाःकुपोगविध्वंसकरादिष्टा॥१७॥ अथसूर्यादिवारेषुनक्षत्रविशेषैःसिद्धियोग
निंदवज्जोपजातिभ्यामाह॥ सूर्येकमूलोत्तरपुष्यदशत्रेचंद्रेश्वरतिब्राह्मणश्रीज्यमैत्रंभौमेस्व
हिरुध्रकशानुसार्येनेब्राह्ममैत्रार्कदशानुचंद्रे॥१८॥ ज्यैष्ठ्यमैत्रास्वदितीज्यधिष्मणुर्कै

हिमदव

प्रभक्त

25
ममैत्रासिद्धि - - - शनौष्कृतिबालसमीदभाजिसर्वाधिसिद्धौकथितानिपूर्वैः॥ रविवारेहस्तभूलच्युतरा
पुष्याग्निनीलजत्राणिपूर्वैराचार्यैः सर्वाधिसिद्धौकथितानि एवं चंद्रेश्वरणादिनिर्णेतसिद्धियोगादास्वादकैरगादि
दावित्यादिप्रकादेणग्रानंदादिसमीचीनयोगसंबंधिनहस्तत्रैरुपनिबद्धाः॥ भीमवराक्रमेणकुयोगाप्रप्यु
क्तः॥ ज्येष्ठावन्तिमघाविशाषवसवोमैत्रेयमाख्येद्वौ॥ सोमेधौवविशाषपुष्यपवताश्रित्रत्वषाढाद्वयं॥
भौमेविष्णुजलेशमित्रवसवः प्राग्भाद्रपदौ॥ शिवः श्रुतीरेवतिपूर्वयोनिभरणीवस्वप्तिश्रुत्वाव
धे॥ जीवेमूलमघाईयाम्यवरुणापूषाशशी रोहणीशुक्रैस्वातिभुजंगदैवतमघापुष्योत्तरारोहणी
सौराचार्यैर्मूलहस्तवरुणाषाढाद्वयैरेवती॥ चित्राविष्णुमघाश्रुसर्वसमयेत्याज्याश्रययोगावुधैरि
ति॥ २२॥ अथावश्यकवचत्वेनमहसुपपत्यर्चउत्पातमत्पुकारणसिद्धियोगानुशालित्वाह॥ द्वी
शातोयादासवातौस्मभाचबालातुष्यादयमर्होचतुर्गैः॥ स्वादुत्पातोमत्पुकारोचसिद्धिर्वा

मु.टी. रेकीद्येतत्फलं नाम तुल्यं टी. ॥ विशाखांतश्चतुर्नक्षत्रैरुत्पातः मत्पुकाणौ च सिद्धि योगारविर्वादेभ्यः ॥ य
 १५ पारवौ विशाखा उत्पातः प्रनुराधा मत्पुः ॥ ज्येष्ठा काणः ॥ मूल सिद्धिरिति ॥ एवं सोमवारादौ पूर्वार्कादिना
 ज्येष्ठे ॥ तत्फलं नाम सप्तमं उत्पातमत्पुकाणौ निषिद्धाः सिद्धिः शुभ इत्यर्थः ॥ नारदः ॥ विशाखादिचतुर्वर्ग
 मर्कवारादिषु क्रमात् ॥ उत्पातमत्पुकाणौ यो गाश्रा मत्संयुता ॥ ३॥ अथ देशविशेषेण कुयोमा
 नां यरिहारमाह ॥ कुयोगा निषिद्धा रोह्यास्ति तिथिभो सा भवारजा ॥ हूणवंगखरोखेवैवज्यास्त्रितय
 जास्तथा ॥ ३॥ कुयोगा क्रककादयः ॥ तिथिभो सा प्रनुराधा द्वितीया यामित्यादयः ॥ भवारजाः या
 म्यत्वाष्ट्रैश्च देवमित्यादयः ॥ त्रितयजा तिथिभारतक्षत्रजाः ॥ वर्जयेत्सर्वकार्येषु हस्तार्कपंचमी
 तिथा वित्यादयस्ते सर्वे ॥ हूणवंगखरोखेवैवज्याः ॥ अन्यदेशेन निषिद्धा इत्यर्थः ॥ नारदः ॥ तिथि
 वारो भवानेष्टा योगा वारहो संभवाः ॥ हूणवंगखरोखेवैवज्या अन्यदेशे शुभ प्रदा ॥ ३॥ अथ समस्त

26

२५

हिमद्वय

शुभकल्पेवज्जो नू शाईलविकीडितेनाह॥ सर्वस्मिन्विधुपापमुकृतनुलवावर्धेनिशान्दोर्धरी॥ अंशवैकु
नवांशकं ग्रहणतः पूर्वदिनानां त्रये॥ उत्पातग्रहतौ द्युहांश्च शुभदोत्यातैश्च दुष्टदिनेष्वण्मासं ग्रहभिन्नं
त्यज शुभेयोद्धतयोत्पातभम्॥ टी॥ हे पंडित सर्वस्मिन् शुभे कार्ये एतानि वै निश्चयेन त्यज परिहरे तर्प्यः
विधुना पापेन वा पापे दीर्घे दूर्के मही सुतार्कतनये वा पुत्रौ तनुलवौ लग्ननवांशकौ त्याजौ॥ पूर्णः हो
णोपि वाचं द्रो लगे सर्वत्र गार्हित इति कथ्यते॥ पापे दुर्लग्नगौ गतौ वज्रौ शुभे सुदेति निशान्दोर्धराय
घेदिनार्धे च घटी अंशं विंशति पलानि दश पूर्वदश पञ्चाश्वपरिहर॥ उत्तं च॥ मूर्तः कालो निवसति महानि
शायां च दिनदलेयस्मात्॥ दश पूर्वदश परततस्माद्द्वर्ज्यानि च पलानि॥ कुनवांशकं पापग्रहनवांशकं प
रिहर॥ अथ ग्रहणतः पूर्वदिनानां त्रये परिहरः॥ उत्पातग्रहतः॥ उत्पातादिव्यभौमं तरिदा स्मेया स्मिन्दि
ने भवेति॥ ततो द्युहांश्च सप्तदिनानि वर्ज्यानि ग्रहो ग्रहणतः॥ स्मादपि सप्तदिनानि वर्ज्यानि॥ उत्तं च॥ चंद्र

27

मु. टी.
१६

28

सूर्योपरागेषु च हरेषु भेदजेत ॥ सप्ताहमशुभं यथात्मने ग्रहणसूतवं ॥ त्रिविधो त्याततश्चोर्ध्वं सिं
हकासुतदर्शने ॥ सप्तरात्रेन कुर्वीतियात्रोद्वाहादिनगलमिति ॥ अंगराग्रपि ॥ सर्वग्रासेन सप्ताहमर्ध
ग्रासे दिनत्रये ॥ त्रिद्वैकांगुलितोग्रासो दिनमेकं विवर्जयेत् ॥ वशिष्टः ॥ सर्वग्रासे दिनान्यवौ सर्वका
र्येषु वर्जयेत् ॥ षड्दिनानि त्रिभागोऽर्धग्रासे चतुर्दिनो ॥ चतुर्थी शेषरात्रे स्याद्गृहे चेद्दसूर्ययोः ॥
अत्र कार्ययावश्यकत्वेपरिहारो ज्योतिर्निर्वधे ॥ यंचदिनानि वशिष्टास्त्रिदिने गर्गकौशाकस्येकं ॥ यव
नाचार्यमतं पंचमूर्त्तानि दूषयति ॥ राहुरिति ॥ अयंचनिषेधोनित्यनैमित्तिकादिकस्य व्यतिरिक्तवि
षयः ॥ गुरुः ॥ नित्येनैमित्तिके काम्ये जपहोमक्रियासु च ॥ उपाकर्मणि चोत्सर्गग्रहवेधो न विप्रतद्
ति ॥ शुभदोत्यातैश्च दुष्टं दिनमिति ॥ शुभदोत्याता वाराहसंहितायां ॥ चैडाशनिमहीकंपसंध्यानिघो
तनिखनाः ॥ परितेष्वरजोवेषरत्नाकोष्मनोदयाः ॥ दुष्टेभ्यो न रस्ते ह मधुपुतफलोद्गमाः ॥ मोगोष

१६

क्षिप्तं दृष्ट्वा हि शुभाय मधुमा च वत्सा दयः संतु परत्वे नोक्ताः एते यदि ने जायंते तद्दिनमेव मेव त्वज ॥ अ
 यथा ग्रहभिन्नं ग्रहैर्भौमादिभिर्भिन्ने भेदिते तथा यो द्वे ग्रहयोर्द्वे संधि यो द्वे । यास्मिन् दिन नक्षत्रे युद्धं जाते तपो त्यातं
 यास्मिन् नक्षत्रे दिवं तरिदा भौमास्त्रिविधो त्याताः संभूताः एतानि ग्रहभिन्नयोर्द्वे उत्पात नक्षत्राणि व्याप्ता संत्यज मे
 दक्षिणां रते द्योर्ध्वं वा स्यादिति विवाहं दाबने ॥ नारदः ॥ ग्रहणे त्यातं मज्जमे गलेषु स तु त्रयमिति । न तु नक्ष
 त्रसंघौ जायमान ग्रहणं किं नक्षत्रे दूषयेदित्यत्र ॥ शार्ङ्गधरः ॥ यस्मिन् विधुं राहुरिजं चाधिस्ते गृह्णाति तत्याज्य
 मृतुत्रयं स्यात् ॥ पाणिग्रहे पुंमरणं विधत्ते द्वयोर्भयोश्च द्वयमेव जह्यात् ॥ प्रत्यक्ष ॥ नक्षत्रोत्तरेण ग्रहणं द्वयं स्या
 द्दत्तदा ग्रहणे यमं मां पदादि शुद्धं भवति । द्वितीयं पाणिग्रहेषु शुभं निमास वद्भात् ॥ ३२ ॥ अथ ग्रहणं नक्षत्रे
 यास भेदेन निघान्मासदिवसांश्चैव च यथाह ॥ नेह ग्रहर्हसकलार्द्धयादयासे क्रमात्तर्कगुणेंडमासात् ॥ प्र
 र्वपरत्वाद्भयोस्त्रिषस्याग्रजे लगे वाभ्युदितेर्ध्वं रवे ॥ ३३ ॥ ग्रहर्हसकलार्द्धयादयासे क्रमात्संपूर्णं चतुर्थं श

मु.ते.
१७

३०
पासेसतिषड्श्रेयमासादिवशाच्चेष्टं ॥ १७ ॥ सर्वग्रासेतुषण्णसंज्ञीन्मासांस्तुदत्तग्रहे आषाढग्रहेष्वेति
मासमेकं विवर्जयेत् ॥ अथ क्रमादुक्तेस्तमेग्रहणत्वं त्रिघस्याः अभ्युदितेग्रहणात्पश्चात्त्रिघस्यानेशः त
थाअर्धखंडेग्रस्तान्ग्रस्तोदयेरभावेपि अर्धग्रासेत्रिदिनेनिःशेषं सप्त सप्त चेति ॥ कश्यपः ॥ ग्रस्तोदये प
रोदोषोऽग्रस्तान्निर्वाकृशाशीलयोः घुनिशाईतूभयेतत्तत्खंडवस्थयोः ३३ ॥ अथ सामान्यतोवर्षवर्ज्यो
निषेचो गद्रूपणादीनिबंसेततिलकानुपुष्पभ्यामाह ॥ जन्मदो मासंतिषयोव्यतीयातमद्वैद्वत्तमा
पितृदिनानितिथिस्तयदीन्मनाधिमासकुलिकग्रहसार्धपातविष्कुंभवञ्चटिकात्रयमेववर्ज्यपरि
चार्यं पंचशूलेषु गेडोतिगेडयोः ॥ व्याघातेनवनाऽप्यश्रवर्ज्योऽसर्वेषु कर्मे सु ॥ ३५ ॥ टी ॥ जन्मनदी
अजन्ममासजन्मतिथयः शुभकर्मसुवर्ज्यः अयंचनिषेधप्राघगर्भस्यैव ॥ नारदः ॥ नजन्ममासेज
न्मदो नजर्यादिवसोपिवा ॥ आगर्भसुतस्याप्यडहितुर्वीकारग्रह इति जन्ममाससविज्ञेयोव १७

31
 जितः॥ सर्वकर्मसु। वस्तुतस्तु। यत्र शुक्लादिचंद्रमासे चैत्रादौ जन्माभूत्स चंद्रो मासो जन्ममासस्तथा ज्यः इन्द्रा
 म्नीयत्र हूयेते मासादिः सप्त प्रकीर्तिताः अग्नीवैमौ मध्ये समाप्तौ पितृसोमयो॥ कावितिहारी नोक्तमासलक्ष
 णात् व्यतीपातादयश्च वर्ज्याः पितरि न मानं मातापित्रोर्मिरणदिनं तिथिद्वयधीतिथिद्वयस्तिथिद्विष्ट
 तस्मिन्मासमाहवर्गिणः॥ स्पुस्तिस्तिथयो वारे एकस्मिन् नवमातिथिर्वास्त्रये चैकात्रिघुस्य कृद्वेपि निर्दिष्टो
 न्यूनमासश्च अधिकमासश्च वर्ज्यः संक्रमद्वयसहितः क्षयमासः अधिकमासो संक्रांतः कुलकार्धप्रहरौ व
 ह्यमासौ। पातो महापातः बिष्कुंभयोगवज्रयोगयोराद्यं घटिकात्रयमेव वर्ज्यं एवकारेण कैश्चिद्वज्रयो
 गेन वघटिकावर्ज्याः इत्युक्तं यथा बिष्कुंभाद्यघटीत्रयं च नवकं व्याघाते वज्रे नवमिति वृत्तशाले तथा व्या
 घाते वज्रकैका इति गणेशज्योतिर्विदुक्तिरपि निरस्माद्विष्कुंभवज्रयोस्तिस्त्रः सप्तचगंडातिगंडयोः॥
 व्याघातेन वज्रश्लेनुपंचनाऽप्योविगर्हिता॥ इति कप्रपयोक्तं॥ परिघस्यार्धं वज्रं मूलस्याघाः पंचगंडा

मु. १८

गंडोः॥ राधावर्धनिकाया घाते चादिमानवघरिकावर्ज्याः ॥ १५ ॥ अथ यत्तदं प्रतिष्ठापयितुं शक्यते तन्निवर्ज्य
घराण्यानुष्ठमाह ॥ वेदो गणनवर्के दपहरे प्रतिष्ठाप्यते ॥ वस्त्रं कमनुतत्वाशाशरानायाः पराशुभाः
॥ १६ ॥ शी ॥ चतुर्थोऽवर्गः अष्टमी नवमी द्वादशी चतुर्दशी यत्तदं प्रतिष्ठाप्यते ॥ आशुशुभकृत्यस्याव
श्यकत्वे सति आदिमाः क्रमाद्वस्त्रं कमनुतत्वाशाशरानादीस्त्यजेत् यथाचतुर्थ्या आदिमा अष्टमि
काः षष्ठ्या नव अष्टम्यां चतुर्दशै नवम्यां पंचविंशतिः द्वादश्यां दश चतुर्दश्यां पंचघरिका स्याज्या
इत्यर्थः पराउवाहेताः शुभाज्ञेयाः ॥ वशिष्ठः ॥ चतुर्दशी चतुर्थ्या च अष्टमी नवमी तथा ॥ षष्ठी च द्वा
शी चैव पक्षिद्राक्षाः ॥ क्रमादेता सुतिथिषु वर्जनीयाश्च नादिकाः ॥ भूता एमनुतत्वांकदशशेषा
स्तुशोभनाः ॥ दोषानादीषु यत्कर्म कर्तुं सर्वविनश्यतीत्यादि ॥ कश्यपेन सर्वसाधारणेन दशैवर्जिताः
॥ १६ ॥ अथ कुलिककालवेलायमघंटकंदोषाननुष्ठमाह ॥ कुलिकः कालवेला च यमघंटकंदः

32

१८

२
 ३३
 वारादिघ्ने क्रमान्मं देवु धे जीवे कुजे दक्षः ॥ ३७ ॥ कुलक इति ॥ वर्तमान वारा न्मं देश नैश्च रेखाणि ते यो को भ
 वति ॥ तस्मिन् द्विगुणिते यो वस्तु संख्या लक्षणं मुहूर्तः कुलिको भवतीति ॥ एवं बुधे जीवे भौमे वर्तमान वारा
 द्विगुणिते यो को भवति स द्विघ्नः क्रमात् कालवेला यमघंटे कसंज्ञा ५४ मुहूर्तः स्युः यथा रवितः सप्त संख्या कः
 तस्मिन् द्विगुणिते चतुर्दश जाताः ॥ ते नरवौ चतुर्दशो मुहूर्तः कुलिक संज्ञा क इत्यर्थः ॥ एवं सोम वारादिकः
 एवं बुध संख्या चत्वारस्तद्विगुणो यमो मुहूर्तः कालवेला ॥ जीवे द्विघ्ने दशमो यमघंटे ॥ भौमे तृती
 ये द्विघ्ने षष्ठो मुहूर्तः कंडक संज्ञा क इत्यर्थः ॥ एवं सोम वारादयि ॥ अथ शुभ कत्या वश्य कत्वे देश भेदेन
 कुलिकादि दोष परिहारमाह ॥ गर्गः ॥ विंध्यस्योत्तर कूले तु यावदा नुहि माचलं ॥ यमघंटे कदोषोऽस्ति
 नान्य देशेषु विधत्ते ॥ अस्यां गमगधां घ्रेषु यमघंटे स्तु दोष कत् ॥ काश्मीरे कुलिकं ५४ मर्ध्या म
 स्तु सर्वत इति ॥ केचिन्मते कालवेला ॥ कालस्य वेला रवितः शराशितर्कान् लागं बुधयोः ॥

मुहूर्त
२८

॥ १॥ ॥ १॥ ॥ १॥ गजेन्द्र १॥ दिने निशा यौ मनुवेदने च तमो पुरा मा ॥ ६॥ ॥ १॥ ॥ १॥ ॥ १॥ विधुदंति नौ च १॥ ॥ गजेन्द्र इत्यह प्रह
रद्वयं शनौ ॥ यात्रायां मरणं काले वै धव्यं पाणि पीडिते ॥ जने ब्रह्मवधः प्रोक्तः शुभकर्म तत्तस्य जेतु ॥ गौडा ॥ सूर्ये वेद
शरौ ॥ ५॥ चंद्रे द्विपक्षौ ॥ १॥ ॥ कुजे हि भूरा जेवाग्नी ५॥ ॥ गुरौ दंति हयो ८॥ ॥ सुके त्रिपवेदकौ १॥ ॥ मंदेतर्कगजौ ६॥ ॥
ज्ञेयौ यामार्धा व शुभौ सदेति १॥ ॥ अथ सूर्यो दिवा रे पु शिष्याणो स घए व हो वत्तानां र्थ डमू हूर्त्ता दिना म कान्मु
हूर्त्ता नृणां हूल विक्ती डित वसे ततिल काभ्या माह ॥ श्लो ॥ ॥ सूर्ये यद्रस्वर नागदि कु मनुमिता श्रं दे धिष ॥
(स्वरनाग) कुंजराः ॥ कर्को विष्व पु रं दरा दिति सु ते मरु पाग्नि तर्का दिशः ॥ सोम्ये धं धिगजो वदिग मनुमिते जी
वे द्विषट् भास्कराः ॥ शक्राख्या स्त्रिय यः काला श्रम गु जे वे दे पु तर्को ग्रहा ॥ ३६ ॥ दिग्भास्करा मनुमिताः
श्रशनौ शशिदिना गादिशो भव दिवा कर सं मिता श्र ॥ ३७ ॥ क्षण कुलिक कंट क काल वेला स्पु श्रा र्ध या
मय मघं टग ताः कलां शाः ॥ ३८ ॥ विषा शै राव ती जो रेशा त हा श्र त्रिपुष्करे ॥ विवा हा दि शुभे ने ऐ हो लिका प्रा

१५

३५
 गिनायकं ॥ ४० ॥ सूर्येति । रविवारेष्वसृष्टाष्टमदशमचतुर्दशमूर्त्तानेयाः ॥ एवं सर्वत्र प्रथमार्थो मूलेन्यासतः स्य
 एव ॥ एषु मूर्त्तैषु कश्चिदुर्गमूर्त्तः कश्चित्कालिकः कंठकः कालवेलाख्यः स्यात् ॥ तत्र माणं कालं शः दिनमानस्य
 षोडशोऽंशः ॥ अथ विवाहादिशुभकाले होला एकनियेधं देवपरत्वेनाह ॥ विपाशेति ॥ विपाशा एरावतीशतसं
 एताः ॥ पश्चिमदेशप्रसिद्धाः ॥ नद्यस्नासांतोरे उभयतः वर्त्तदेशो होलिकाफाल्गुनशुद्धपूर्णिमाततः प्रादि
 नायकं विवाहादिशुभकालेनेष्टं प्रयोदन्यदेशेन निषिद्धं ॥ ४० ॥ अथ मृत्युयोगादिदुष्टयोगपरिहारमनुष्ट
 भाह ॥ श्लो ॥ मृत्युककचदग्धादीनि दौशस्ते शुभान् जगुः ॥ केविद्यामोत्तरं चान्येयात्रायामेव निंदिता
 न् ॥ ४१ ॥ मृत्युयोगादास्वादकं इत्यादिना प्राणेदादिघूताककचाः षष्पादिति यो मंदादिलोममित्युक्ताः
 दग्धादियोगाः सूर्येष्टापंचाग्न्यादिनोक्ताः ॥ चंद्रेष्टास्ते कर्त्तुर्गोचरेण समीचीने सति ॥ एतान् शुभान्
 शुभफलदान् जगुः कृचुः राजमार्तेडः ॥ कृकचामृत्युयोगारब्धादिने दग्धं तथैव च ॥ शुभे चंद्रे हयं योति

शु. तं
२०

३६
ब्रह्मवज्रहताइव॥ अथ केचिन्मन्त्राः॥ यामोत्तरं प्रहरोत्तरं मृत्युं कृत्वा दग्धादीन् शुभान् जगुः॥ स एवाह॥ ३
त्पातेयमघंटे चकारे च कृत्वा तेषां तिथौ दग्धे काले च प्राग्यात्यरतः शुभमिति॥ अथान्ये प्राचार्याः॥ मृत्युं कृत्वा
कच दग्धादीन् यात्रायामेव निदिता नूजगुः॥ विवाहादौ तु न दोषः॥ लल्लः॥ वारहेति थियोगेषु यात्रायामेव
वर्जयेत्॥ विवाहादीन् कुर्वीत गर्गो दीनामिदं वचः निदितेष्विति शेषः॥ अन्यच्च॥ अयोगेषु वर्जयेत्॥ घ
टिकाद्वये उत्पातमृत्युकाणां तोषं च षट्सप्त नाटिकाः॥ पुनरपि अथवा भुजंगप्रयातेनाह॥ अयोगेषु
योगेषु चित्स्यात्तदानीमयोगं निरुत्यैष सिद्धिं तनोति॥ यरे शुद्धो लगे कुयोगादिनाशे दिनार्थोत्तरं वि
ष्टिपूर्वंच शस्तं॥ ४२॥ अयोगे कृत्वा दौ सति चेत्सुयोगः सिद्धियोगो विस्त्यात्तदेषः सिद्धियोगः अयो
गफलं निरुत्य सिद्धिं कार्ये सिद्धिं तनोति निष्ठा दयति॥ मार्तण्डः॥ अयोगः सिद्धियोगश्चावेतौ भवतो य
दि॥ अयोगो हन्यते तत्र सिद्धियोगः प्रवर्तते॥ यरे प्राचार्याः लग्नसिद्ध्या कुयोगादिनाशमाहुः॥ यदाह

सएव॥ तत्र लग्नं विना किंचिन्नियते शुभसंज्ञकं॥ तत्र ते वामयोगा नो प्रभावा ज्ञायते फले॥ अथावश्यककले
 कालांतराभावेपरिहारमाह॥ विष्टि'रंगारकश्चैव व्यतीपातः सवैद्यतः॥ प्रत्यरं जन्मनक्षत्रं मध्यान्हातरतशु
 भमिति॥ टी०॥ विष्टिर्भद्रासापूर्वायस्यविष्ट्यादिकं मध्यान्हातेतरं शास्त्रमाहः॥ अथभद्रासाहशालिन्याह॥
 शुक्लेपूर्वार्धेदमीपंचदश्यामैत्रेकादश्यांचतुर्थ्यापरार्धे॥ कस्मेत्याधेस्यात्तृतीयादश्याम्यो पूर्वभागेसप्त
 मीशोभुतिष्योः॥ ४३॥ टी०॥ शुक्लपक्षेष्टम्यां पूर्णिमायांचपूर्वार्धेभद्रास्यात्॥ एकादश्यांचतुर्थ्याचोत्तरा
 र्धेभद्राकृष्णपक्षेतृतीयायांदशम्यां॥ चान्त्याधेसप्तम्यांशोभुतिष्यौचतुर्थ्यांचपूर्वार्धेपूर्वभागेभद्रास्यात्॥
 भद्राश्चरूपंरत्नमालायां॥ उद्द्वीभद्वत्तरेत्यादि॥ ४३॥ अथचतुर्थ्यादितिधिषुभद्रायामुखपुच्छविभागं
 शार्ङ्गलविक्रीडितेनाह॥ पंचद्व्यद्विकताहरामरसभूयाम्यादिघण्टाः॥ विष्टेरास्यमसद्वजेंदुरसरामाद्रु
 काण्विपुयाम्येस्यांतघरीत्रयंशुभकरंपुच्छेतथावासरे॥ विष्टितिष्यपरार्धेजाशुभकरीराचौत्पूर्वार्धे
 जा॥ ४४॥ टी०॥ पंचेतिचतुर्थ्यादितिधौनांपंचादिप्रहरेषु॥ अदि॥ अघरणः॥ साराः पंचसंख्याः विष्टेरास्यमु

खं यथा चतुर्थ्याः पंचमप्रहरे आदिमा पंचमप्रहरे भद्रा मु खं एवमष्टम्याः द्वितीयप्रहरे एकादश्याः सप्तप्रहरे पूर्णिमा
 यां चतुर्थे प्रहरे तृतीया मासमे सप्तम्यां तृतीये दशम्यां अष्टे चतुर्दश्यां त्यभवे घटीत्रये पुष्टं सप्तं शुभकरं यथा (३८)
 चतुर्थ्या एवमप्रहस्योत्पद्यतीत्रयं भद्रा पुष्टं ॥ एवमष्टम्यादिपुत्रयमादिप्रहस्योत्पद्यतीत्रयं पुष्टं ज्ञेयं तत्र भद्रा
 कर्मणि ॥ वशिष्टः ॥ बंधवंधविषाग्न्यस्त्रछेदनोच्चाटनादियत् ॥ नुरंगमहिषोष्टादिकर्मविष्णुं तु सिध्यति
 अंगविभागः कश्यपसंहिताया ॥ मुखे पंचगले त्वेका वदस्येका दशस्मृताः ॥ नाभिश्चतस्रः वदकड्यो तिस्रः पुष्टे
 तु नाडिकाः ॥ कार्ये हानिर्मुखे मृत्युर्गले वदसि निम्निता ॥ कक्षानुन्मत्तनाभां च्युतिः पुष्टध्रुवोजयः ॥ अथ विधिः
 परिहारमाह ॥ तथेति ॥ तिथ्यपराधजातिष्णुत्तरार्धभूला विधिर्वीसरे दिवसे यदि स्यात्तदा शुभकरी तथा तेनैव प्र
 कारेण तिथिपूर्वार्धजा भद्रा रात्रौ चेत्स्यात्तथा शुभकरी ॥ तत्तः ॥ दिवा यशार्धभूता विधिः पूर्वार्धो स्यादनि
 शि ॥ तदा विधिः शुभायेति कमलासनभाषितं ॥ ४४ ॥ अथ भद्रानिवासतत्फलं चानुष्ठमाह ॥ श्लो ॥ कुंभक
 र्कद्वये मर्त्ये ब्रह्मसर्गजात्रये लिजे ॥ स्त्रियाधनुर्गकनकैर्धो भद्राय त्रैवतत्फलं ॥ ४५ ॥ कुंभेति ॥ अत्रे चंद्रे कुंभद्वये कुं

भमीनस्यैर्कैर्द्वयेकैर्कैर्सिंहराशिस्थेभद्रास्यैमनुष्यलोकेतिवृत्तिः॥ अथमेवात्रयेमेष्टममिष्टतस्थितेअलि
 वाष्ट्रिकस्यैचंद्रेचसर्गलोकेभद्रातिवृत्तिः॥ कन्यामुलाधनुमकरराशिषुचंद्रेअधः॥ पाताललोकेभद्रातिवृत्तिः॥
 अत्रैवमर्त्यस्वर्गपातालेषुफलमुक्तंमुभाशुभंभद्राददातीत्यवाहाराप्रयोजनमुक्तंभवति॥ उक्तंच॥ मेघोह
 कोर्येमिष्टनेघसिंहमीनकैर्कैर्पुचापमृगतौलिसुतासुतासुचंद्रे॥ स्वर्मर्त्यनागनगरीक्रमसंप्रयातिविधिः
 फलान्यपिददातिहितत्रदेशे॥ उक्तंच॥ भूपालवल्लभेकीरकुंभद्वयेभूस्माकार्येनात्रितयेधुगा॥ कन्याचा
 पद्वयेचंद्रेभद्रापातालवासिनी॥ ४५॥ अथकालशुद्धौनिषेधवस्तुनिर्माणंलुविक्तीडितेनाह॥ श्लो॥
 वाप्यारामतडागकूपभवत्तारंभप्रतिष्ठेव्रतारंभोत्सर्गवधप्रवेशनमहादानानिसोमाह्वये॥ गोदानाग्र
 यणप्रपाप्रथमकोषाकर्मवेदव्रतंनीलोद्वाहमयातिपन्नशिअसेस्कारान्मुरस्थापने॥ ४६॥ टी॥ नाये
 त्रिआरामउपवनेतडागःपुष्करणीकूपःप्रसिद्धःएतेषामारंभप्रतिष्ठेआरंभःनिर्माणंप्रतिष्ठाउत्स
 र्गःउपायनमहादानानिनुलापुस्त्यादीनिसोमयागःअहकाआहुंगोदानेकेशांतसेसंकर्मअ

39

मय एनवात्रेष्टिः प्रजाजन्तशालाप्रथमकोपाकर्मप्रथमाभ्यसांशे प्रावणिकर्मवेदव्रतमहानाम्नादित्रयं।
 महानाम्नीव्रतं उपनिषद्व्रतं वेदव्रतं च नीलोद्धारः काम्यवृत्तौ तर्गः प्रतिपन्नशिष्टसंस्काराः प्रतिपन्नाः
 अतिज्ञाताजातकर्मोदयः ॥ शिष्टानां संस्काराः ॥ ४६ ॥ अध्यान्यानि शाहूलविक्रीडितेनाह ॥ श्लो ॥ दीक्षामौ
 जविवाहमुंडलमपूर्वदेवतीर्थेक्षणं सन्याग्निरिग्रहो नयति संदर्शो भिद्ये कौगम ॥ चारुमास्यसमावृत्ता।
 अवणयोर्वेधं परीक्षां त्यजेद्दत्त्वा सशिष्टम् ॥ इत्यसि सितयोर्न्यूनाधिमासे तथा ॥ ४७ ॥ दीक्षेति ॥ दीक्षामेव
 हणादिकामौ जिबिवाहादौ प्रसिद्धौ मुंडने चोत्सवपूर्वदेवेक्षणं तीर्थेक्षणं च सन्यासः ॥ प्रसिद्धः ॥ अग्नि
 परिग्रहोऽग्निहोत्रं प्रपूर्वराजदर्शनं राजाभिषेकः प्रागमंगमनमपूर्वमेव चारुमास्यं चारुमास्ययागः
 समावृत्तिर्माजीविसर्गः अवणयोर्वेधः कर्णवेधः परीक्षा तप्तमाषादिरूपादिव्यमिति एतानि कर्माणि
 बुधो न कुर्यात् कदा इत्यसि सितयोर्वहस्यतिष्ठकयोर्वहस्यत्वे स्नेचशिष्टत्वे बाल्ये च तदान्यूनाधिमासे च ह
 यमासे अधिमासे च न कुर्यात् ॥ प्रजमूलं ववचनानि ॥ शातातपः ॥ अस्ते गते गुरौ पुत्रे बाल्ये वृद्धे

५०

२२

मलिम्लुचे ॥ उद्यापनमुपारंभं ब्रतानां नैव कारयेत् ॥ श्रद्धोच्चयः ॥ वायिकूपतडागयागमने द्वौ रं प्रतिष्ठाव्रतं ॥ वि
 धामंदरकर्णवेधनमहादानं वनं सेवतं ॥ तीर्थस्नानविवाहदेवभवनं मेघादिदेवेक्षणं ॥ दूरेणैव जिजीविषुः प
 रिहरेदस्मिन् गते भार्गवे ॥ उपनयनं गोदानं पाणिग्रहणं ग्रहप्रवेशागमनानि ॥ अस्तमितेषु न कुर्यात्सुगुरुभगु
 चंद्रयुत्रेषु ॥ अस्तमया द्युक्लमाह ॥ वादरायणः ॥ गुराजस्तेपतिरह्याब्जुक्रास्ते चैव कंन्यकांचेन ये उभौ हन्या
 तस्मादस्ते विवर्जयेत् कालभावे - - हन्याद्विभावे वरं तथा ॥ तस्मात्काले च वार्ष्यं च विवाहं नैव कार
 येत् ॥ अधिमासे वर्ज्यानि गृह्यपरिशिष्टे ॥ सोमयागादिकर्माणि नित्यान्यपि मलिम्लुचे ॥ तथैवाग्रहाय
 णधानचातुर्मास्यादिकान्यपि ॥ महाह्रयाष्टकाश्राद्धोवाकर्मोद्यमिकर्मयत् स्पष्टमासवैविशेषारब्धा
 विहितं वर्जयेन्मले ॥ गर्गवहस्यती ॥ अग्राधानं प्रतिष्ठाचयदादानं ब्रतानि च ॥ वेदव्रतवृषोत्सर्गचूडाक
 रणमेखला ॥ मांगल्यमभिषेकांच मलमासे विवर्जयेत् ॥ मरीचिः ॥ ग्रहप्रवेशागोदानस्यानाश्रय
 महोत्सवं ॥ न कुर्यान्मलमासे तु संसर्प्याहस्यतौ तथा ॥ वशिष्ठः ॥ वायिकूपतडागादिप्रतिष्ठयत्तकर्म

च॥ न कुर्यान्मलमासे तु संसर्प्यो हस्यतीति॥ यदा हस्यमासो भवति तदा हस्यमासस्य पूर्वोत्तरावधिमासौ
 भवतः तत्र पूर्वः संसर्प्यः द्वितीयो हस्यति॥ एतानि गुरुशुक्रयो रक्षादावपि वर्जनीत्याहुः॥ गार्ग्यः॥ वाल्ये वा
 यदि वा वृद्धे शुक्रे वस्त्रं गते गुरौ॥ मत्स्ये मत्सरकोतानि वर्जयेद्देवदर्शनं॥ अपूर्वदेवते दृष्टा शुचस्य न एभा
 र्गवे॥ मलमासे घनावृत्ततीर्थयात्रां विवर्जयेत्॥ अनारुत्ता अपूर्वतयात्रा॥ अत्र नियतकालानि
 सीमंतनामकर्णदीनि पूर्वादे रक्षादिसत्येपि स्वस्वकाले वकार्याणि॥ गुरुः॥ मासप्रयुक्तकार्येषु मू
 ढत्वं गुरुशुक्रयोः॥ न दोषकर्मलोन्मासे गुर्वादित्यादिकं तथा॥ अन्यत्रापि॥ सीमंतजनकादीनि प्रा
 शातां तानि मानि वै॥ न दोषो मासस्य भौटस्य गुरुशुक्रयोरिति॥ वशिष्ठः॥ अतीतकालान्परिवृत्तानि
 तानि कार्याणि सोम्याय नर्गे दिने शो॥ सिते गुरौ चाप्यथ दृश्यमाने तदुक्तं चान्द्रदिने परवेदे॥ अतएव
 व्रतियन्नाशि शुभं स्कारा इत्युक्तं॥ अथ सिंहमकरस्य गुर्वादित्येति दोषमाह॥ ज्योतिः॥ असे वर्ज्यं
 सिंहमकरस्थजीवे वर्ज्यं केचिद्वक्तव्यं चातिचारे॥ गुर्वादित्ये विप्रधस्त्रेपि यदोषो च स हं दंतरत्नादिभूषा

43
 असुइति अस्नेगुर्वादिरेतेवर्ज्यनिमित्तमुक्तं तत् ॥ सिंहस्य गुरौ घत्ना सर्वकार्यं गणैर्वर्जयेत् ॥ पुत्रभ्रातृ क
 लत्राणि हन्याच्छाघ्रेन संशयः ॥ कारको व्रजंते नाशं सतानं श्रियते चिरात् ॥ देवारा मत्तडागानि प्रयोधा
 नगराणि च ॥ विवाहपक्षोपनयनचूडादिजनसिद्धिः ॥ यथा सिंहस्थितो जीवस्तथैव मकरस्थितः ॥
 अयमपि निषेधो नियतकालानां न भवति ॥ वायुपुराणे ॥ गयायां सर्वकालेषु पिंडं दद्याद्विधानतः ॥
 अधिमासे जन्मदिने हस्ते च गुरुशुक्रयोः ॥ न तत्कव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्थे च बहस्पतौ ॥ अधिमासे सिंह
 गुरोवस्ते च गुरुशुक्रयोः ॥ तीर्थयात्रा न कतव्या गयां गोदावरीं विजित्वा ॥ अथ गुरौ दित्येव वर्ज्यं
 तद्वक्त्रे गुरौ प्रतीचास्ये गुरौ वर्ज्यं ॥ मत्स्यः ॥ यात्रोद्वाहप्रतिषेधं गृहचूडावतादिकं ॥ वर्जये घत्ना
 तश्चैव जीवेव क्रांतिचारेण ॥ अस्यापवादो राजमान्ते ॥ वक्रातिचारिणी जीवे वर्जयेत्तदनेतरं ॥ व्रतोद्वा
 हादिचूडायामष्टविंशतिवासरात् ॥ दीपकायां त्रिकोणजायाधनलाभराशौ वक्रातिचारेण गुरुः
 प्रयातः ॥ यदा तदा प्राह विलग्नं शुभं ॥ विहाय यापि ग्रहणं न सिद्धं ॥ अथ केचिद्गुरुसहिते एकयशि

गंतौ गुरुसूर्यो विधितयावत् ॥ गुरुोदित्येपि सर्वं शुभं कर्म वर्ज्यं ॥ शौनकः ॥ एक राशिगतौ सूर्य जीवौ स्यातां यदा पुनः ॥ वृत्तवंध
 विवाहादिशुभकर्मोत्पत्तेर्यजेत् ॥ अथ केचिद्विधेयस्येति यत्तत्र यो दशदिने पक्षे यास्मिन्पक्षे तिथिद्वयहासः त्रयोदशदि
 पक्षः सोतिनिघः ॥ उक्तं च ॥ पक्षस्य मध्ये देतिथीयते तांतस्य पतेततथा भवेत्तौ रविकालयोग इति ॥ तास्मिन्पक्षे शुभं कर्म
 वर्ज्यमित्याहुः ॥ चंडेश्वरः ॥ त्रयोदशदिने पक्षे विवाहादिनकारयेत् ॥ गर्गदिमुनयः प्राहुः कृते मत्पुस्तकाभावेत् ॥ ३
 पक्षयने परिसायने वेश्मारेभादिषु एकमोणि ॥ यात्राद्विपक्षपक्षे कुर्यात्तज्जिज्ञुषिषुः पुरुषः ॥ अथ तद्वत्तेन प्रकारे
 ण देत रत्नादिभूषादेतास्तत्संबंधिता भूषारत्नसंबंधिभूषाच ॥ प्रादिशब्दात्सुवर्णमणि संबंधितां च भूषावर्ज्यौ
 प्राचुः पूर्वास्मिन्निषेधकाल इत्यर्थः ॥ राजशर्त्तः ॥ यात्रां चूडां विवाहं श्रुतिविवरविधिं शंखसप्तप्रवेशप्रासादो
 धामहर्म्यसुरनरभवनादेभ्यो विधाविधानं मौजीवधं प्रतिवेमणिकनकरदाधारणं कुर्वते येन त्पुः सिंहस्थिते जे
 गुरुदिनकरयोरेक राशिस्थयोऽप्येति ॥ सिंहस्थगुरो रूपलक्षणत्वाद्गुरुवरावपि प्रथमकर्तव्यं सुवर्णादिधा
 रणनिषेध इत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अथ सिंहस्थगुरोः प्रकारत्रयेण परिहारमुख्ये द्वयज्याह ॥ श्लो ॥ सिंहगुरौ सिंह

लवे विवाहेने कोय गो दोतरत अथवा न॥ भागीरथी याम्यतटं च दोषो नान्यत्र देशो तपने पिमेये ॥ ४६ ॥ मघादिपंचपादे
 पुगुरुः सर्वत्र निंदितः ॥ गंगा गो दावरी हि त्वाशेषां प्रियुन दोषवत् ॥ ४७ ॥ मेघार्क सनूव्रतो दाहे गंगा गो दोतरत पिच
 सर्वः सिंहगुरुर्वर्जः कलिंगं गौडगूजेरे ॥ ४८ ॥ शी ॥ सिंह इति ॥ अथ मेशभेदेन परिहारः सिंहस्य गुरोस्त्यपि सिंहा
 रोस्यं मेशत्रयोदशांशो ॥ ४९ ॥ भ्यो नंतरं सच्यं मेशत्रयं ॥ ५० ॥ यंच मोनवांशः सिंहस्तत्र गुरोस्तति विवाहोनेः
 सिंहराशौ सिंहो रोयस भवति ॥ वाक्यतिः ॥ सर्वदेशेष्वयं त्याज्योदपसोर्निधनप्रद इति मांते दोक्तेः ॥ प्रतो विधि
 शांशेषु विवाहादिप्रभे भवतीत्यर्थः ॥ सिंहभगवदैवत्ये गुरो पुत्रवती भवेदित्यादितत्रैवोक्तेः ॥ अथ देशभे
 देन द्वितीय परिहार उच्यते ॥ अथ गो दोतरः ॥ गो दावरी नदी तस्या उत्तरतीरं भारभ्य भागीरथी याम्यतटं दक्षिणकू
 लं मयोदीक त्पगो दावरी गंगा उत्तरवर्ती यो देशस्तत्र सिंहस्य गुरुर्वर्जः नान्यदेशे ॥ लल्लः ॥ गो दावर्ग्युत्तरतो याव
 द्भागीरथी तरे याम्यतत्र विवाहेनेः सिंहस्ये देव प्रतिपूज्ये अर्थाद्गो दावरी दक्षिण तटे भागीरथ्युत्तरदेशे च सिंह
 हस्य गुरुदोषो नास्ति ॥ वसिष्ठः ॥ भागीरथ्युत्तरं कूले गो तम्या दक्षिणे तथा ॥ विवाहो प्रतिबंधो वा सिंहस्ये न ड
 व्यति इति ॥ अत्र विवाह प्रतिबंधो वेचन निषिद्धौ ॥ आभ्यास प्राणिशुभ कर्माणि निषिद्धान्येव ॥ अथ वाद

ससंकोचाश्रयत्वाद्युपलक्षणयोगात्॥ अथतृतीयपरिहारः॥ तदनेसूर्यमेवेचराशौविद्यमानेसतिवाशिह॥
 स्थगुरोर्दोषोनास्तिज्योतिर्निर्वधे॥ मंगलानीहकुर्वीतसिंहस्योवाक्यतिर्यदा॥ भानौमेवगतेसतीत्याहुःशौ
 नकादयः॥ इति॥ ४६॥ सिंहराशिगतगुरुनिधेधवाक्यानांप्रतिप्रसववाक्यानांचनिर्गलितार्थमनुपपद्ये
 नाह॥ मघादीत्यादि॥ ५०॥ ५१॥ अथमकरास्थगुरोःप्रकारद्वयेनपरिहारंशालिन्याह॥ श्लो॥ रेवापूर्वे
 गंडिकापश्चिमेचशोणस्योदग्दक्षिणेनीचइज्यः॥ वज्र्योनायंकौकलेमागधेचगौडसिंधौवर्जनीयःप्र
 भेषु॥ ५२॥ श्लो॥ रेवेति॥ रेवायानर्मदायापूर्वेदेशेगंडकीनद्याःपश्चिमेविभागेशोणनदस्योत्तरदक्षि
 णभागेमकरास्थोनदोषभाक्॥ अन्यदेशेनिषिद्धः॥ लला॥ नर्मदापूर्वभागेतुशोणस्योत्तरदक्षिणे॥ गं
 डिकापश्चिमेभागेमकरास्थोनदोषभाक्॥ निषिद्धदेशानाह॥ अथमिति॥ अथमकरास्थगुरुःकौकल
 देशेमगधदेशेगौडदेशेचसिंधुदेशेप्रभक्त्येषुवर्ज्यानिषिद्धः॥ उक्तंच॥ मागधेगौडदेशेतुसिंधुदेशे
 चकौकले॥ चतुर्चूडविवाहंचवर्जयेन्मकरेगुरौ॥ एभ्योन्यदेशेषुमंगलेप्रयान्मध्यमे॥ ५३॥ अथलु
 प्संवत्सरदोषंसापचाद्वंशस्यचिरेणह॥ श्लो॥ गोज्ञांत्यकुंभेतरमेतिचारगेनोपूर्वराशिगुरुहरेति

५७
 मुक्तः ॥ तदा विलुप्तः इति निदिष्टः शुभे सुखे वा सुरनिम्नगतां तरे ॥ यः प्राक् कियद्भिर्दिनैर्नैर्नैः कृतः यदा पूर्वराशि नोपगच्छ
 तितदा विलुप्तः ॥ शुभं संवत्सर उच्यते सन्निधः इति च ॥ अती चारगतौ जीवन्ने राशिति चेत्तु नः ॥ शुभः संवत्सरो ज्ञेयः
 हितः सर्वकर्मसु ॥ यदा तु गेजोत्पुंभे पुर्वराशोः सकाशात् न हति चारेण याति पूर्वराशि च नैति तदा शुभं संवत्सरः स
 गुरुर्मेव कर्मके मेव धर्माचारगो गुरुः ॥ न तत्र काललोपः स्यादित्याह भगवान्ममः दशममासभोगान्यतरे अती चारेपि
 लुप्तः दोषो नास्ति ॥ अवनः ॥ मासान् दशौ कादशवा प्रयुज्य राशौ धराशि मयेति जीवः ॥ भुंक्ते न पूर्वच पुनस्तथापि
 न लुप्तं संवत्सरमादुरार्थः ॥ पूर्वराशि भेदे न परस्परमुक्ते दानि देशभेदे न परस्परमाह ॥ स लुप्तं संवत्सरो रेवानम
 दा सुरनिम्नगता भागिरथी तयोर्न चोरेतरे निमिदः लुप्तः दोषो विवाहे वर्जितः ॥ सप्तद्विगुरोः शुक्रस्य न्यासे तु प्रयत्नतः
 विवाहादि न कुर्वीत नर्मदातीर उतरे ॥ ५१ ॥ अथ वारप्रवृत्तिमुपजात्याह ॥ स्तो ॥ पादो न रेखापरिपूर्वयोजनैः पलैर्द्युतो ना
 स्ति यद्यो द्दिना र्धतः ॥ रूनाधिकान् द्विवरो भवेः पलैरुर्ध्वतथाधो दिनप प्रवेशने ॥ ५२ ॥ पादो नेति ॥ भ्रमधरेखा पु
 रोरलसां देवकं न्याय कोतीत्याधुकाः लेकातः शरभ्य सुमेरुमस्तकस्तत्र धोवर्ति देशास्ते मध्यरेखा शब्देनोच्यंते
 यस्मिन् देशे वारप्रवृत्तिः प्रिकीर्तिता स देशो रेखातः प्राक्पश्चिमे यावेति योजनानि भवन्ति कानि स्वचतुर्थी शोनानि
 कत्वा तावद्भिः पलैः स्निग्धः पंचदशघटिका मुक्तो नाकार्यः ॥ यदा मध्यरेखातः प्रत्यग्योजनानि तथा मुक्ताः

पदानुप्राग्योजनानितोनाः कार्यः अथयदिनेवारप्रवृत्तिरिहतादिवसेयदिनार्धचरं परं लघुतहीनानाडिकापंचचंद्राद्
 त्वादिप्रकारसिद्धं ॥ तस्मादिनार्धसंस्कारविशिष्टः पंचदशद्वितीयांशो भवेति तदा तद्विचरो भवेः पलैर्दिनार्धस्य संस्कार
 रविशिष्टपंचदशचयादिवरेऽप्रेतरं तत्संबंधिनोऽथैरुत्पन्नैः पलैरुद्धं तथा धो दिनपस्य वारस्य प्रवेशः यदा संस्कारवि
 शिष्टपंचदशदिनार्धतश्चेदनाः स्युः सदा सूर्योदयादूर्ध्ववारप्रवृत्तिरित्यर्थः ॥ यदा वाराणशी रेखाभिः धामनात्वा
 कृदोत्रात्प्राक् त्रिषष्टिद्वयो जनानि पादेन चतुर्थी शोनो नानि ४७ प्राग्योजनान्यतै पलैरुना पंचदशघटिका जा
 ता ॥ १४ ॥ १३ ॥ दिनार्ध १६ ॥ ३ ॥ प्रस्मान्पूना इति विवरं ॥ १७ ॥ तेनाभिर्धृतीभिः सूर्योदयादूर्ध्ववारप्रवृत्तिः यदादिना
 र्ध १३ ॥ ५ ॥ अस्मादधिका इति विवरं ॥ १३ ॥ एताभिर्धृतीभिः सूर्योदयात्प्राग्वारप्रवृत्तिरित्यर्थः ५२ ॥ अथ वारप्रवृत्तिप्र
 योजनपुरःसरे कालहोरा मनुष्यमाह ॥ ज्ञेया वारादेर्धृटिकादिप्राः स्वहृद्व्येव वर्जिताः ॥ सैका सप्तशतगैः काल
 होरेणा दिनपक्रमात् ५३ ॥ नारेति ॥ वारप्रवृत्तिप्रकारेण यस्मिन् ह्येव वारप्रवृत्तिजाता तत् ३६ घट्यो दिगुणा कार्या त
 द्विस्थाप्याः तत्र पेचभिर्भक्तेयत्वं तत्प्राज्यं यच्चैवं तदिगुणघटो मध्ये वर्जितं एवं विधाय घट्यः सैका एकमुक्ताः
 कार्याः सप्तमिस्तथाः कालहोरेणास्तु जेन दिनपाद्वाराक्रमाद्गुणनीया यथा रविवारे ३६ घट्यः ६ दिगुणे १२ विंश
 ह ३६ घट्य प्रशेषवर्जिता १० सैका ११ नगैस्तथाः शेष ४ रविवाराक्रमाद्गुणनीया चतुर्थो वृधस्तस्य होरेत्यादि ॥

रद

५९
 विवाहं सवने ॥ ३२ ॥ अथ मारभ्य होरा उक्ता यथा तत्कालात् नूनं लभ्यते प्रापि डोभक्तः पंच होरा निर्भुक्त होरा भात प्रकृते ३
 सौरे ज्योतिषाः संप्रदाये चरतस्तेन दीशादिति अनयोर्विषयविभागो ॥ वशिष्ठसंहितायां ॥ वारप्रवृत्तिविज्ञाने द्वा एवा
 र्था मेव हि ॥ अखिलेष्वन्यकार्येषु दिनादिनादिरुदयाभ्युदये ॥ द्वा एव चारः कालहोरा रूपतदर्थं वारप्रवृत्तिः ॥ प्रथमा
 र्थेषु दिक्जालादिषु तिथि वारेषु तिथि वारप्रत्युक्तेषु वा योगेषु च सूर्योदयादेव वारो ग्राह्यः ५३ अथ कालहोरा प्रयो
 जने शास्त्रिन्याह ॥ श्लो ॥ वारे प्रोक्तं कालहोरा मुत स्य धिमे प्रोक्तं स्यामति प्येश के स्य ॥ कुर्यादिकूप्सलादि चिंत्यं द्वा
 एषु मेवौ लंघ्य पारिघम्राय दे ३ ॥ ५४ ॥ वारोक्तं ॥ यत्कर्म यस्मिन् वारे प्रोक्तं तद्दिनस्य स दोषत्वादत्वावश्यक कत्वे
 तस्य कालहोरायां कर्तव्यं ॥ नारदः ॥ यस्य गृहस्य यत्कर्म यस्मिन् वारे प्रोक्तं विधीयते ॥ ग्रहस्य द्वा एव वारे पितृस्य तत्क
 र्म सर्वदा ॥ अत्र केचिद्यस्य वारे कर्म प्रोक्तं तस्य बलि नो न वांशे सूर्ये अंशो वा चेति षडति तदा तत्कर्म कार्ये मिसाह
 ३० ॥ यस्य ग्रहदिने कर्म यत्किंचिदधिधीयते तस्यांशो संस्थिते चंद्रे सूर्ये वा तदधिधीयत इति ॥ अथ धिमे न द्वा
 त्रे यत्कर्म वस्त्र धरि धानादिकमुक्तं ॥ तस्मात्प्रावश्यकत्वे ॥ अथ धिमे न स्यामिति प्येश के स्वामिनो मुहूर्त कुर्या

मु. टी.
२

॥ नारायणः ॥ यासिद्धदेवत्कर्मनिर्विलेकधितं च यत् ॥ तदेव ते तन्मुहूर्तं कार्ययात्रादिकंतयेति । मुहूर्तस्वामिनो
विवाहप्रकरणे वक्ष्यते ॥ तत्रोष्ठमुहूर्तं बुद्धिं प्रलाघेदिकृष्णलादिविज्ञेयमिति वशिष्टोक्तं ५४ ॥ अथ तन्वादिन
युगादिप्रसार्दलविक्रीडतेनाह ॥ श्लो ॥ मन्वाद्यामिति धी ३१ ॥ मधोतिथिरवी १५ ॥ १२ ॥ ऊर्जप्रचौदिकृति धी
१० ॥ १५ ॥ ज्येष्ठेति च तिथि १५ ॥ सितेन वक्ष्यते तस्य प्रजा ॥ सहस्ये शिवा ११ ॥ माद्रेति प्र ३ ॥ सितेन माष्टनभसः ३० ॥ क
स्मेयुगधाः सिते गो १ ॥ ३ ॥ वाङ्मलराधयोर्मदन १३ दर्श ३ ॥ भाद्रमाघासिते ५५ ॥ मन्वाद्या इति ॥ सिते शुक्ले पक्षे
तामन्वाद्यः ॥ मधोचैत्रेति तिथी तृतीया पूर्णमास ऊर्जकार्तिकेति धीरवी पूर्णमासाददर्शो प्रचौ प्रावाडिदिति
धोदशमी पूर्णमास्येष्टेति फाल्गुने च अभयचर पूर्णमेव इष्टे ॥ अश्विने नवमी तपसिमाघे प्रजाः सप्तमी सहस्ये
वैशवा एकादशी भाद्रपदे तिसृतीया नृशति पुनः नभसः श्रावणस्य द्वापदे अमा प्रमावसा अष्टमी चतु
र्दश संख्यकाः स्युः अथ युगाद्यास्तत्वारः वाङ्मलकार्तिकः कार्तिक नवमी सत्ययुगादिराधो वैशाखः शुक्ल
तृतीया त्रेतादि ॥ भाद्रमाघासिते मदन दर्शो युगादि मदनस्त्रयो दर्शो दर्शो ॥ मावास्या भाद्रपद अत्रयो दर्शो ॥

कलियुगादि माधवसामावासाद्यापुरादिः । अत्र श्रुतादयो मासाग्राद्याः कार्तिक श्रुत नवमीः आदिः कृतयुगस्य सा
 त्रेतादिमाधवे श्रुताततोयापुराणसंमिताः । कल्याणचदशीमाधेद्यापुरादिरुद्राहता ॥ कल्यादिः स्यात्कल्पयेन भ
 स्पेचत्रयोदशीति नारदोक्ते ॥ ५ ॥ इति श्रीदेवज्ञाने तसुतदेवसरामविरचितायां स्वकृत मुहूर्तचिंतामणिदीपका
 यां प्रमिताक्षरायां शुभाशुभप्रकरणे प्रथमे ॥ १ ॥ अथ नक्षत्रप्रकरणं व्याख्यायते तत्रादौ नक्षत्रस्वामिनः शार्ङ्ग
 विकीडितेनाह ॥ श्लो ॥ नासत्योत्तकवन्निधाय शशभद्राद्वितीज्यो रगाः सद्देशाः पितरोगोर्ध्वमरवित्त्वष्टाशु
 नाक्रमान् ॥ शक्राग्नीरवलुमित्रशक्रनिःसृजिनीराशि विष्टे विधिर्गोविंदो वसुतो यपाज चरणाहिर्बुध्रपू
 षाभिधाः ॥ १ ॥ नासत्येति ॥ एते नासत्योत्तकादयः सद्देशाः नक्षत्रेशाः क्रमात्सुः ॥ अथ ध्रुवनक्षत्राणितत्कल्पे चानु
 पृभाह ॥ श्लो ॥ उत्तरात्रयरोहिण्योभास्करश्च ध्रुवोऽस्थिरं ॥ तत्रास्थिरं वीजगहं रां त्यारामादिसिद्धये ॥ २ ॥ ध्रुवेऽस्थि
 रादिकर्मकार्ये आदिग्रहणा नृदेनक्षत्रोत्तं ग्राह्यं ॥ वशिष्ठः ॥ मृदुबेदे कथितान्यपि स्थिरदेवतानिका योगि इति
 अथ रसदा नितत्कल्पे चानुपृभाह ॥ श्लो ॥ स्वात्यादित्ये श्रुते स्त्रीणि चंद्राणि चरेचलं ॥ तस्मिन् नृगजादिका
 रोहे वाटिकागमनादिकं ॥ ३ ॥ रवीन्द्रयं याम्यमये उग्रं क्रूरं कजस्रया ॥ तस्मिन् घाताग्निशा व्यादिविषशास्त्रादि

च

सिद्धति ॥ १॥ विशाखातेयमेसोमेनिप्रसाधारणं सरतं ॥ तत्राग्निकार्ये मिश्रं च वषोत्सर्गादिसिद्धये ॥ ५॥ हस्ताग्नि
 पुष्पमिजितः सिंहेन पुगुरुलया ॥ तस्मिन्पुनरतिज्ञानभूषाशिल्पकलादिकं ॥ ६॥ मगंत्यचित्रमित्रद्वैतदमै
 त्रंगुरुलया ॥ तत्रगीतांवरकीडा मित्रकार्येविभूषणं ॥ ७॥ आदिशब्दलघुनक्षत्रोक्तमपि ॥ अथोपनक्षत्राणि
 चानुष्ठुभाह ॥ सर्वात्रयमिति ॥ आदिशब्दलघुनक्षत्रोक्तमपि ॥ अथलघुनक्षत्राण्यनुष्ठुभाह ॥ हस्तेति ॥ शिल्प
 वर्धिकिकत्यादिकलानृत्याचतुःषष्टिः ॥ आदिशब्दलघुनक्षत्रोक्तमपि ॥ अथलघुनक्षत्राण्यनुष्ठुभाह ॥ मगंत्येति
 अथतोत्तमानुष्ठुभाह ॥ मूलैर्द्राहिमेसोरिस्त्रीदण्डादिसंज्ञकं ॥ तत्रामिचारमेसः पशुदमादिकं ॥ ८
 अथाधोमुखोर्ध्वमुख ॥ मूलेति ॥ अमिचारः कर्मणामयेकरकृत्यमारणादिपशुदमः पशुशिखा आदिश
 ब्दाहं धनादिकस्थिरं च ॥ ९॥ अधोमुखोर्ध्वमुखतिर्यग्मुखनक्षत्राण्येव ज्ञयाह ॥ श्लोनामूलाहिमिश्रो
 त्रमधोमुखं भवेदूर्ध्वास्यमार्देज्यहरित्रयेऽप्यवे ॥ तिर्यग्मुखं मेत्रकरानिलादिति ज्येष्ठाश्विभानी दशकृत्य
 मेष्टुसत ॥ १०॥ मूलेति ॥ मूलं अहिष्मेमामिश्रं कृतिका विशाखे उग्रं पूर्वात्रयं मघा भरणी एतानि नवमानि
 अधो अधो ज्ञेयानि ॥ आर्द्रा पुष्यं अश्लेषा च ये रोहिण्युतरात्रये च नवमान्यर्धमुखानि ॥ मैत्राणि चित्रा

मगरेवत्पनुराधाः॥ हस्तस्वाती पुनर्वसु ज्येष्ठाः प्रथमी एतानि नवभानिति र्यग्मुखानि। एषु प्रथो मुखं तै र्यग्मुखेषु मे
 षु ईदृशकृत्ये प्रथो मुखो र्ध्वमुखति र्यग्मुखकृत्ये सत्भवति॥ गरुड पुराणे॥ भरणी कति का फ्लेकामघा मूला विशो
 धिकाः॥ तिस्रः पूर्वा यथा चैव प्रथो वक्राः प्रकीर्तिताः॥ एषु वा कीतडागाधिकूषभूतिरणानि च॥ देवगारस्य खनने तथा
 गणितं ज्योतिषारं भवति तल्लेखनं॥ कुर्यादधोगतास्य पुकारोऽपि रूषमध्वज॥ रोहिणी पादा तथा पुष्यो धनिष्ठा चो
 तरात्रयं॥ नारसं प्रवणं चैव नवचो र्ध्वमुखस्तथा॥ एषुराजाभिषेकं च यद्वेधं च कारयेत्॥ ऊर्ध्वमृषान्मुद्रितानि
 सर्वा एषु च कारयेत्॥ देवता चापि नोचिना स्यती हस्तः पुनर्वसुः॥ प्रनुराधा मगो ज्येष्ठा एतास्त्रि र्यग्मुखारु
 था॥ गजोऽष्टाश्ववलीव ईदमने महिषस्य च॥ वीजानां वपने कुर्याद्भूमनागमनादिकं॥ चक्रयंत्ररथादीनां नवा
 दीनां प्रवाहणं॥ पार्श्वेषु धानिकर्माणि कुर्यादेषु च तान्यपि॥ इदं च नक्षत्रविशेषविहितानां कर्मणां मवश्य कर्तुं
 व्यतेषु मुहूर्तौ लब्धौ स्यात्कर्मणः॥ प्रथो मुखे आकारं स्थात्वा तु नक्षत्रेषु तानि कर्माणि कार्यानि यानि च सर्वे
 यानि कानि विलप्रवेशादिनिता न्येषु नक्षत्रेषु कार्याणि कर्तव्यानि स्युर्दृश्यं॥ ६॥ प्रथमप्रवालादिधारणमुहूर्तवत्
 ततिलकेनाह॥ स्तो॥ पौष्मध्ववाग्भिकरपंचकवासवेज्यादि तेषु प्रवालरदशोखसुवर्णवस्त्रं॥ धार्यं विरिक्तं

२६

शनिचंद्रकुजे निरक्तं भौमे प्रवादि ति युगे शुभगान्दध्यात् ॥ १० ॥ रेवत्यादिनक्षत्रेषु तप्यारिता ति यि शनिचंद्रभौम
वर्जिते निदि वसे प्रवालं ति दुमं शंखः शंखचलयादि वस्त्रं धेते एता नि धार्या एरक्तं मंजिष्ठादि रंगे न रजितं वस्त्रं
भौमवारे वि धार्या ॥ अथ शुभगा सभर्तृ का प्रवादि रोहि ए पुत्तरात्रये प्रादि ति युगे पुनर्वसौ मुख्ये न प्रवालादिकं न
दध्यात् ॥ कचिच्छ्रुतं तावा यं स्नानमपि निविद्धं ॥ उक्तं च ॥ रोहिणी गुरु पुनर्वसूत्तरे वा विभर्तन वचस्त्रभूषणं
स्नानयो विद्वत्सं वते पति स्नानमाचरति वा रुणे पि या ॥ इति ॥ १० ॥ अथ नवधा विभक्त स्य वस्त्रस्य दग्धादि दो
षे शुभाशुभ फलं ॥ शाहूल विक्की डिते ताह ॥ श्लो ॥ वस्त्राणां नवभाग के पुच चतुष्को ए मरा राक्षसा ॥ मध्य
त्र्यंश गता नराक्षु स दशो पाशे च मध्यांशयोः ॥ दग्धे वा स्फुटिते वरे नवतरे पंकादि लिप्ते न स द्दोशान् सुरांश
योः ॥ शुभमसत् सर्वोश के प्रांततः ॥ ११ ॥ टी ॥ वस्त्रेति ॥ नवभागाः कार्याः कोणा चतुष्टये प्रमराः स्याप्याः राक्ष
सामध्यगतां शगतां शेषाः नराः दशा सहिते पाशे व पुर्मध्ययोर्दोषाः ॥ तत्र चेद्रसो सेन वत रे नूतने वस्त्रे देवा द
ग्धे स्फुटिते या वा घानादि निर्निहिते पंकेन कर्दमेन प्रादिशब्दा सोमयादि निरुपहिते सति तद्वस्त्रं न सत् ॥ शु
भफलं तन केन भवतीत्यर्थः ॥ न सुरांशयोः ॥ एवं वस्त्रदोषादिके सति शुभे स्यात् अथ सर्वोश के पुराक्ष सम

२६

नुष्यदेकोशेत्तु प्रीतमः प्रीतभागे असदनिष्टफलगमकं इदं सर्वं शय्यायाः कास्वपिजेयो ॥ ११ ॥ श्रीपतिः ॥ कजल
 गोमयकर्ममलिप्रेवाससिद्धवति स्फुटिते वा ॥ चिंतयितुं नवधा विहिते स्मिन्निष्टमनिष्टफलं च सुधीभिः ॥ प्र
 तस्तत्संशोधनध्वजादिसदृशो चेदाकृतिप्रभफलाज्ञेयादेव मनुष्या शेषिकालो लूकसदृशो चेदाकृतरप्रभफ
 लला ॥ कश्यपः ॥ शोखचक्रांबुजध्वजतोरणसन्निभाः ॥ श्रीवत्स सर्वदोभदनधावर्तग्रहोपमाः ॥ वर्द्धमान
 स्वस्तिकेभरगकूर्ममृदाकृतिः छेदाकृतिर्देवभागेप्यापुर्ध्वप्रदानं ॥ खरोष्ट्रोलूककादिजंबुकप्रवकोपमा ॥
 त्रिकोणसूर्याकृतवोर्द्धतभागेप्यश्वेभनाः ॥ निंदिते वसनं दद्याद्विजेभ्यः स्वर्णसंयुतमिति ॥ १२ ॥ अथ कचि
 दुष्टदिनेपि वस्त्रपरिधानमनुष्ठेमाह ॥ श्लो ॥ विप्रास्तयातपोदाहेराज्ञा प्रीत्यर्पितं च यतः ॥ निवेपिचिह्नमेवारा
 दौ वस्त्रंधार्यं जगुर्बुधाः ॥ १३ ॥ धिमेन वस्त्रे वारादौ वादतिथियोगादौ व्यतीपातभ्रादिदृष्टयोगैर्निवेपियद्ब्रह्म
 ह्मणानुसयातपोदाहेराज्ञासेतोवेषार्पितं तद्वस्त्रंधार्यमिति बुधाजगुः ॥ १४ ॥ अथ स्नानापादपारोपणराजदर्श
 नमद्यगोविक्रयमुहूर्त्तशार्दूलविक्रीडितेनाह ॥ श्लो ॥ राधा मूलमृद्धवर्द्धवराण्यदि प्रैर्लतापादपा ॥ रोपे
 प्यत्रपदर्शने ध्रुवमृद्धिप्रप्रवोवासवैः ॥ नीलोत्पलांबुपभेषु मधुदितं क्षिप्रान्यवसीदमा ॥ दित्येदांबुप

३

वासवेपुहिगवांशः क्रयोविक्रयः ॥ १३ ॥ राधादिचतुर्दशानक्षत्रैर्लेतानां वल्लीनां पादपानां वृक्षाणां चारोपो वा
 पनः कार्यः ॥ अथ राजदशानेध्रुवमृदुलिप्रप्रवोवासवैस्त्रयोदशभिर्भेकार्यः ॥ अथ मघारंभः तीक्ष्णोग्रां बु
 धमेधुनवनक्षत्रेषु उदितः ॥ कथितः ॥ अथ गवां क्रयोमूल्येन परस्ताग्रहणं विक्रयोमूल्यग्रहणं पूर्वकंसने हि
 प्रांत्यवृक्षां उभादि तेषां बुधवासवेपुनक्षत्रेषु रास्तः प्रशस्तः कथितः ॥ अथ भीमपराक्रमेण वंचदशमान्यमि
 हितानि ॥ हस्तेन राधात्रितये सप्तौ लोमगे च पूर्वाश्वि विशाखभेषु ॥ पुष्ये धनिष्ठा द्वितीये द्वितीया गवां क्रयं विक्र
 यमा मनेति ॥ १३ ॥ अथ यमूनोरक्षामुहूर्त्तस्थितिनिवेशानि धेधमहूर्त्तचंद्रवज्रपाह ॥ प्रहो ॥ लग्ने शुभे
 चाष्टमशुद्धिसेपुते रक्षापप्रनो निजयो निभे चरे ॥ रिक्ता हृमी दर्शकजश्रवो ध्रुवत्वाष्ट्रेषु याने ॥ स्थितिनिवेश
 नेन सत् ॥ १४ ॥ लग्न इति ॥ शुभे शुभस्वामिके लग्ने अष्टमशुद्धिसेपुते शुभपाकोताष्टमभाव रहिते सति प
 प्रनो दंमने चरे ॥ रक्षारक्षणे प्रवेशादिकं च सत् ॥ तथोत्थो ययो निभे ॥ अश्विनी राततारके तत्र चतुर्थदनां
 रक्षतीक्ष्णे पप्रनो दमने चरे स्यात्पुष्योषणमिति न चनात् ॥ अथ रिक्ता ॥ १५ ॥ १५ ॥ अष्टमी दर्शकजो भौ
 मः श्रवणवणः ॥ ध्रुवाण्युत्तरात्रयरोहिण्यः त्वाष्ट्रं चित्रा राघु पप्रनो याने गृहादहिः निःसारणे स्थितिगोष्ठा

३

दिप्रवेशनं न सत्प्रभेना। व्यवहारोच्यते। पूर्वात्रये धनिष्टे द्वयोः सौम्यविशामयोः॥ अश्लेषाया मया धिन्या
 यात्रा प्रतुष्यता॥ अथौषधिस्तूयो मूर्तमंदाक्रांतमाह॥ भैषज्यं सहाधुमदचरे मूलभेदांगलगे॥ प्रकेंदी
 ज्येविदिनदिवसे चापिते धारवे॥ प्रदेरिष्कुधूनमत्तगहे सति यो नोजने भैसूची कर्माप्यदिति वसुभेत्वा
 धूमिना धिधिस्ते॥ १५॥ भैषज्यं डौषधस्तारं धंभसितं च सत्॥ लघुमदुचरनक्षत्रे मूले द्वांगलगेने हि स्वभावे प्रल
 ग्नगतेषु सत्सु प्रकेंदी ज्यधुधानां रवेऽप्यदिवसे सुतियो सुयोग इति॥ अथ रिष्कुधूनमतिगहे लग्नात्। द्वादश
 सत्ता एमगहेषु प्रदेषु प्रभपायग्रहरहितेषु सत्सु डौषधे वर्षफलप्रसादिना आयुनिश्चये च सति धूनशत्रु
 निधनव्ययप्रदौ सद्गहेषु नितरां बलवत्सु आयुषश्च हितकारणयोगे कीर्तितानि यत्नमौषधयेवेति॥
 श्रीपत्तुकिः॥ अथ जनेर्भर्जन्मनक्षत्रे नो भैषज्यं सत्॥ जन्मनक्षत्रगच्छेद्दृष्टास्तः सर्वकर्मसु॥ सौख्यमेव
 जवाद्ध्यकर्तव्येषु सत्प्रात्॥ व्यवहारोच्यते॥ अदिति वा सवेत्तवशमैत्रमैदववार्जिनः। सूची कर्मतनुत्रायमैभिः
 द्वैप्रशस्यते॥ १५॥ अप्यान्यदनुष्टुभाह॥ श्लो॥ किंपहैविक्रयो नैशेविक्रयहैक्रयोपि ना। पौष्मावुपाधिनीवा

५८
३१

तत्रावशिष्टाक्रियेषु भाः ॥ १६ ॥ कृपसावदपमाणा कयनक्षेत्रे विक्रयोनकार्यः ॥ तथा विक्रये कयोनकार्यः ॥ दीपिकायां
यमा हि शकाग्निविशामपूर्वाः नेशः क्रये विक्रयणेति शक्ताः ॥ पौलोमिचित्राशतविद्युवाताशक्ताः क्रये विक्र
यणे निषिद्धा इति ॥ ननु यदा येन कयः कर्तव्यः अनेन विक्रयः कर्तव्यस्तत्र क्रयविक्रय नक्षत्राणामहर्भेदु
भयविधिमुद्गर्तानुसयति उच्यते ॥ विक्रेता यदा मुद्गर्तविक्रयार्थं गच्छते तेदावलुप्य कृत्तिमते ॥ तत्कर्म विक्र
यशब्दवाच्यं ॥ यदा क्रयिणी क्रयार्थं मुद्गर्तः प्राप्यते तदा मूल्यद्रव्यं विक्रेते दत्त्वा एव कृतं विक्रेतवस्तु ग्राह्यं
तत्र क्रयशब्दवाच्यमिति मत्वा यथा कथं चित्समाधेयं तत्र कयमुद्गर्तः देवतीशततारा अश्विनी स्वाती प्रव
ण चित्रा एता निभानि क्रयेषु भानि विक्रये निषिद्धानि च ॥ १६ ॥ अथ विक्रयविषया मुद्गर्तशार्दूलविक्री
तेनाह ॥ श्लो ॥ पूर्वद्वीशकृष्णानुसार्पयमभेकेंद्रनिकोले शुभे ॥ षट्त्रयांघ्रेषु भैर्विनाघटतनुंसद्विक्र
यसन्ति यौ ॥ रिताभोमघटान्विता च विपण्णिर्मित्रधवदिप्रभे लग्ने चैद्रसिते व्यया एरहितैः पापैः शुभैः
द्व्यायस्ये ॥ शारी ॥ द्वीपां विशाखापूर्वादिनक्षत्रेषु केंद्रेषु ॥ १॥ ४॥ १०॥ द्वितीये कोले ॥ ५॥ शुभैः सप्तः षट्

३१

आयेषु पापग्रहेः सभिः च दत्तनुः कुंभलग्नं विना तस्य सति चौरिकाभारहिततिथौ विक्रयः सत्प्रभो ज्ञेयः ॥
 अथ विपणिः पणवीथिकाग्रहे स्थिता क्रयविक्रयार्थं कर्मरिकातिथौ भौमवारकुंभलग्नानि वर्जयित्वा न्येषु तिथिवा
 रलग्नेषु मित्राणि मंगरेव तो विज्ञानुराधाः ॥ ध्रुवाणि रोहिण्युत्तरात्रयं हि प्राणिहस्तापि पुष्याः एतैर्भौमलग्ने चंद्र
 सिते मूर्तौ चंद्रसिते च सति प्रयाष्टरहिते पापग्रहेः सभिः प्रभैः द्यौयस्वेदितयेकादशदशमेषु सभिः विपणिः शुभा
 स्यात् ॥ १७ ॥ अथाश्वगजमुहूर्ते मिंद्रवज्रयाह ॥ श्लो ॥ हिमोत्पलवस्विंदुमहज्जलेशादित्ये स्वदित्ता रदिने प्रश
 स्तस्याद्वाजिकृत्ये त्वयहस्रिकायं कुर्यान्नदुहिप्रचरेषु विद्वान् ॥ १८ ॥ प्रहिप्रादिमहानेषु रिकाभौमवतिरि
 तदिने वाजिकृत्ये अश्वानां क्रयविक्रयशिवा स्यान्नाभरणदिकार्यं प्रशस्तं स्यात् ॥ श्रीपतिः ॥ पुष्यप्रविष्टा
 श्विनसौम्यभेषु पौष्ठा निलादित्यकरावु येषु ॥ सवारुणहैषु बुधैः स्मृतानि सर्वाणि कार्याणि तुरंगमानां
 अथाश्वारोहणचक्रम् ॥ अश्वारोहं लिखेच्चक्रं सामिनिभानि विन्यसेत् ॥ स्कंधे तु सूर्ये भावं च पश्येच्च द

मुरी
३२

60

शभानिच॥ पुच्छेदेस्याययेत्प्राज्ञः चतुष्पादेचतुष्टयं॥ उदरेविन्यसेत्यंचमुखेदेतुरगस्यच॥ अर्थलाभोमुखेस
म्यक्रमाजीनश्रुतिचोदरे॥ चरणस्येहदोभंगः पुच्छेयत्तीविनस्यति॥ अर्थसिद्धिर्भवेत्पुच्छेत्स्वंधेस्वंधयति
र्भवेत्॥ इति॥ अथ॥ विद्याजाता मृदुहिप्रचरनक्षत्रेपुरितामाभोमवर्ज्यपुपुष्यपुनर्वसौचमैत्रेचसर्वाण्य
पिकुंजराण्यंकर्माणिशास्त्रान्यखिलानियानि॥ अथभूषणघटनमुहूर्तंशाईलविकीटितेनाह॥ श्लो०॥
स्याभूषाघटनंत्रिपुष्करचरादिप्रभवेरत्नपुक्॥ तत्तीक्ष्णोग्रविहीनभेदविक्रजेमेषालिसिंहेतनौ॥ तन्मु
क्तसहितंचरध्वमृदुहिप्रभुमंसतनौ॥ तीक्ष्णोग्राश्विन्मगेद्विदेवदहनैशस्वंप्रभेघदिते॥ १६॥ टी०॥ त्रिपु
ष्करदिनलक्षणंभद्रातिथीरविज्येमादिनावह्यति॥ एवंविचौत्रिपुष्करदिनेचरध्वमृदुहिप्रनक्षत्रेभूषाघटन
मामरणघटनंशुभंस्यात्॥ वशिष्टः॥ हिप्रचरमृदोरितामावर्जितेषुदिवसेषु॥ निखिलेष्वापिवारेष्वापित्रिपु
ष्करेभूषणकार्यं॥ अथतभूषणंमणिपुतंमाणिक्यादियुतंचेतदातीक्ष्णोग्रविहीनभेतीक्ष्णानिमूलज्येश

३२

आद्राश्लेषारथानि॥ उग्राणि पूर्वोत्तरयमघाभरणा एतद्व्यतिरिक्तेष्वष्टादशानक्षत्रेषु तद्यारविभौमवारपिकीर्य॥ तथा मेषा
 वृश्चिकसिंहलग्नेषु च॥ वशिष्टः॥ स्थिरसाधारणचरभेलघुमैत्रेयोर्ककुजवारैः॥ कर्कवधतुलालग्नेषु कार्यमित्यपि
 ज्ञेयं॥ वशिष्टः॥ द्विप्रमदुध्रवचरभेससितयोर्वीसरेषु कर्कलग्ने मुक्ताफलरजतामयेभूषणमखिलसवर्जकंधार्य॥
 अथ तीक्ष्णानिमूलज्येष्ठाश्लेषा॥ उग्राणि पूर्वोत्तरयमघाभरणी मघाग्रश्चिनाम गोदिदेवं विशायादहनः कतिका एषु नक्ष
 तेषु घटितं शस्त्रं शुभं स्यात्॥ अदितिर्वीसवं त्वष्टामैत्रतैदववाजितः॥ सूचीकर्मतनुजाणमभिः सहोः प्रशस्यतः॥ इति
 नक्षत्रोच्चयोक्तेः॥ अथ सुवर्णरूपादिपात्रेभोजनमुहूर्तमाह॥ वशिष्टः॥ लघुमैत्रध्रुवचरभेसितेन्दुध्रुवजीवसा
 रेषु॥ हेमरजिनादिनादिभाजनभोजनमारोग्यममृतयोगेषु॥ १६॥ अथ मुद्रापातनमुहूर्तवस्त्रहासनमुहूर्तच
 शार्दूलविक्रीडितेनाह॥ श्लोकः॥ मुद्रापातनं सध्रुवमदुचरभेद्विप्रमैवींदुसौरे॥ घसे पूर्णजयाख्येन च गुरु
 भगुजासे बिलग्नैः शुभं स्यात्॥ वस्त्राणां हालनं सहसुहृदयदिन्यत्वं च कादित्यपुष्येनोरितापर्वे पक्षीभिरदिनर
 विजेसेषु कार्यं कदापि॥ व्याख्या॥ ध्रुवचरमदुद्विप्रसंज्ञकैर्नक्षत्रैः कत्या राजमद्रां कितुसुवर्णरूपादि निष्या
 दने मुद्रापातनमित्युच्यते॥ टंकशालेति भाष्यम्॥ वींदुसौरे घसे चं प्रशनेश्च रवर्जिता वारे तथा पूर्णजयाख्ये पूर्णी

५॥१॥१५॥ जयाशंकर ॥ एतामुतिथिषु शुभं स्यात् ॥ तथा गुरुशुक्रास्तेन शुभं विलग्नैः शुभे लगे शुभैर्ग्रहेः सन्निधित्वार्थः
उक्तं च ॥ मृदुध्रुवदिप्रचरेषु योगे प्रशस्ते शनिचेद्रवर्ज्ये वारे तिथौ पूर्णजयावृत्ते च मुद्राप्रतिष्ठा शुभदानराणां ॥ गुर्वो
क्ते वासितास्त्रिवा मुद्रा एणं घटने क्वचित् ॥ क्रूरग्रहर्हो प्रालम्बेन कार्यभूति मिषता ॥ अथ ध्रुवे वसुधनिष्ठा हयो
श्विनी दिनकत हस्तात्वे च के हस्तचित्रास्वाती विशाखा नुराधा सुभ्रादित्यं पुनर्वसु पुष्ये वस्त्रा एतल्लने रजक
दानार्थं दानं सत् शुभं स्यात् ॥ रिता पूर्वाणि पूर्वाभा नितिथिप्रकरणे ॥ अक्षी पितृदिने श्राद्धदिने एते पुरविजसे
शुशानि बुधवारिषु कथपि वस्त्रदालने नो कार्यं ॥ अथ रक्षादि धारणां शय्याधुपयोगं मुहूर्तं च स्वग्धारयाह ॥
म्हो ॥ संधार्योक्तं तवर्मे स्वसनशर कृपा एणं सिपुत्रो विरिते ॥ शुक्रे ज्यार्के द्विमेत्र ध्रुव लघु सहितादित्यशक्रदि
देवे ॥ स्पुलगेने हि स्थिरा रव्येशशिति च शुभदृष्टे शुभैर्केद्रगैः स्याद्भोगः शय्यासनादे ध्रुवमृदुलघु हर्ष्यातकादि
त्यइष्टः ॥ २१ ॥ २१ ॥ संधार्यो इति विरिते रिता ॥ ६ ॥ १४ ॥ वर्जितशुक्रवहस्यतिरवि वारे तथा मेत्र ध्रुव लघु सेनक
नक्षत्रे सहित पुनर्वसु ज्येष्ठा विशाखा नक्षत्रेषु कुंतादयः संधार्योः कुंतो भस्त्रः चर्मक वचं इषवो वाणा ॥ अस्य
तेनेने स्त्री स्वसनं धनुः शरो वाण कपणः खड्गः ॥ असिपुत्री धुरिका सन्नाहो पीतिका केचित् ॥ तथा स्थिरा रव्ये

वृषसिंहं वृषिककुंभारखेलनेपि शुभमहदिष्टे शुभे केंद्रौ शभिः कुंभादिधारयं हितं ॥ सप्तोच्चये । पुष्पवादिचित्र
 पद्मतनये शक्रोत्तरारेवतीवाजी हस्तविशाखमित्रसहिते भानो गुरो भार्गवे कुंभे कीरक गृहे वृषे मृगपतौ चेंद्रे शुभे
 वीर्ये ते सन्नाहं शरखड्गकुंतधुरिका धार्येन पाण्यं हितेति ॥ यतु दीपिकायां ॥ मूलैः पुष्यौ च यवाम्यपि च शक्राभिसर्पो
 नलपलिनम् ॥ शस्त्रादिसंधारणमे पुकुर्याति यौ विलगने च शुभे शुभाहे ॥ इति तदा सन्न पुद्गादिविषये ॥ अथ धा
 ध्रुवमडुलघुनक्षत्रेषु हस्तौ श्रवणेऽंशके भरणी आदित्ये पुनर्वसौ इत्यस्य सन्नाहः शरखड्गादिरूपाः प्राप्तने फोह
 मत्वः ॥ गादिः प्रादिशब्दात्पादुकातेषामुपभोगः इष्टः हितः ॥ दीपिकायां ॥ मैत्रेः पुष्ययममादिति वज्रिनिजहसो
 तरात्रयहरीन् विधा वृभानि एतेष्वतीव शयनासनपादुकां संभोगकार्यं मुदितं मुनिभिः शुभाहे ॥ २१ ॥ अथां धा
 दिनक्षत्राणि शार्दूलविक्रीडितेनाहं ॥ श्लो ॥ अंधारखंडसुपुष्यधातुजलमदीश्वर्यमां त्यामिधं ॥ सदाहं रवि वि
 प्वमैत्रजलपापे सधाप्तिचांद्रं भवेत् ॥ मध्याह्ने शिवपित्रनौकचरणं त्वाग्नेन्द्रविधं तं ॥ स्वहं स्वात्यदिति श्रवोदह
 नाहर्बुधुरर्द्धभगः ॥ २२ ॥ विनष्टार्थस्य लाभो धे शीघ्रं मंदे प्रयत्नतः ॥ स्याद्दूरं वरं मध्ये श्रुत्यातीनमुलोचने ॥ अ
 धातमिति ॥ धातारोहिणी विधिरभिजित् रदहने भंकति कामगः ॥ पूर्वो फाल्गुनी अन्यत्स्य ॥ अंधादिनक्षत्रा

लोफलोमनुहमाह॥ अधनक्षत्रेषु विनक्षसायहतस्यार्थस्य लाभः शीघ्रं भवति मेदनक्षत्रेषु विनक्षस्यार्थस्य प्रयत्नतो
 लाभो भवति॥ मध्ये मध्यनक्षत्रेषु विनक्षस्यार्थस्य दूरं स्वंगरादती च दूरदेशे अवणेत दीयेद्रव्यमाशुकेन हतमशुकस्य ले
 तिष्ठतीति लोकवार्ता भवति लब्धिस्तु नास्ति॥ सुलोचननक्षत्रेषु अत्याशीमश्ववणनमपिलब्धनभवतीत्यर्थः २३
 अथ धनप्रयोगे निश्चिदिनक्षत्राण्येषु माह॥ श्लो०॥ तीक्ष्णमिश्रध्रुवो ग्रैयद्रव्यं विदत्तं कालांतरं निवेशते॥ प्र
 युक्तं च विनष्टं तद्विष्णोपाते च नाप्यते॥ २४॥ टी०॥ एतैः तीक्ष्णादिनक्षत्रैर्यत् इव्यं सुवर्णं दिदत्तं कालांतरं वि
 नादत्तं तत्स्वहापरित्यागेन निशितं स्वेष्टसमीये प्रत्यायार्थं स्थापितं प्रयुक्तं कालांतरं शीतिपुरःसरं कस्मैचि
 दत्तं विनष्टं चौरादिहृतं स्वयमेव वा क्वचित्पुनः इव्यं निश्चयेन कदापि नाप्यते तथा विष्टयां मद्रायां पाते व्यतीपा
 तेनाहृतं इव्यं नाप्यते॥ चकाराद्गृहणे पि॥ विशिष्टः॥ ध्रुवो यसाधारण दारुणं हानिं हित्तिप्रमर्थत्वयवाप्रनष्टं
 चौरैरुतं दत्तमुपलब्धं वा विष्टयां च पातेन न लभ्यते तदिति॥ अत्रेदमनुसंधेयं॥ तीक्ष्णमिश्रादिष्वेव दशमेषु
 मध्ये रोहिण्यर्धमविश्वजलमक्षीशेषु दत्तः निवेशितप्रयुक्तद्रव्यस्यैव प्राप्तिः॥ चौराय हृतस्य स्वतोगतस्य बाधन
 स्य लाभश्च तेषां रोहिण्यादीनां मध्यमलोचनमेषु पाठसामर्थ्यादिति भावः॥ २४॥ अथ जलाशयवनन

नृत्यारंभयोर्मूर्तेशाहिलविकीरितेनाह॥ प्रो॥ मित्रार्कध्रुववासवांबुध्यांत्यपुष्पेदभिः पापेर्हीनबलैस्तनोसु
 रगुरौज्ञेवाभगौरवेविजो॥ प्राप्येसर्वजलाशयस्थखननेव्यंभामेधेः संद्रभैतैरत्येहिबुकेभुभैस्तनुरहेतेप्रेक्षाराशौप्र
 भे॥ २५॥ मित्रेति॥ अनुराधादित्रयोदशानक्षत्रैः सभिः पापेर्गृहेर्हीनबलैः बलरहितैः सभिः तनोल्गने सुरगुरौ सति बु
 धेवासति॥ प्राप्येजलराशौविधौसतिसर्वतोपाजायानानो॥ वापीकूपतडागादीनोतोपाधाराणांखननंहितं
 स्यात्॥ आप्यांबुधोसपिहमात्रवसूतगार्केन्द्रीज्येभेपुरखननेसलिलोशयानामिति॥ व्यवहारतत्त्वोक्तिः॥ श्रीपतिः
 लगेज्जीवेज्ञेयदाड्वलैश्चक्रैः श्रुकेवापिमेधुरास्य॥ प्राप्येचंद्रैः सर्वतोपाशयानांभारंभाः स्युः॥ सिद्धयेनि
 र्विकल्पमिति॥ अथनृत्यारंभः॥ इतिः न्यं सुवर्णादिहतेकालांतरंविनादतंनस्वहापरित्यागेननिशितंस्वेष्टं
 (मिथेप्रत्यापार्चस्वस्यापितंकालांतरंरीतिपुरः॥ सरंकस्मैचिदतंविनष्टंचौरादिहतेस्वयमेववाकचित्यत्वं)
 (द्व्यंनिश्रयेनकदापिनाप्यतेतदाविष्णोभद्रायांपातेव्यतीपातेवाहतेद्रव्यंनाव्यते॥ चका॥ तैः प्रागुक्तैर्नक्षत्रैर्व्य
 भोमधेः पूर्वाभाद्रपदधारितैः संद्रभैः ज्येष्ठासहितैः॥ मित्रार्कध्रुववासवांबुध्यांत्यपुष्पेन्दुज्येनक्षत्रैर्नृत्यारंभस्या
 त्॥ शुभेर्हिबुकेचतुर्थेल्गनेज्ञेसति॥ अत्रेचंद्रैः सराशौमिधुनकन्यास्येसतोत्यर्थः॥ २५॥ अथसेवकस्यसामिसे

३५

वापांमुहूर्तं शालिन्वाह ॥ श्लो ॥ ॥ हिप्रै मित्रे विलिता कर्कज कारे सोम्ये लग्ने कर्कजे वाखलाभे यो मित्रैः शशि ये चैव
 मैत्र्यां सेवा कार्या स्वामिनः सेवकेन ॥ २६ ॥ टी ॥ हिप्रशति ॥ हिप्रशिहस्ता भिजिदधिपुष्पा मैत्राणि मगरेवती चि
 त्तानुराधा ॥ एते पुनस्तनेषु बुधशुक्रसूर्यगुरुकारे सोम्येषु च ग्रहे लग्नगे सतिः कर्कभौमे वाखलाभे दशमे एका
 दशे वा स्थिते सति सेवकेन स्वामिनेन ॥ सेवा कार्या तत्र स्वामिसेवक नक्षत्रयो न्योर्मैत्र्यां च पुनः राशि ये सेव्य सेवक
 यो राशि स्वामिनो मैत्र्यां प्रीतो सत्कं सेवा कार्या अन्यथान कार्या ॥ २६ ॥ अथ इव्यप्रयोगः स एव ग्रहणमुहूर्तं शाईल
 विक्रीडिते ॥ श्लो ॥ ॥ स्वात्पादिसमदुहिदैवगुरुभे कर्कत्रयाप्रेचरो लग्ने धर्मसुताष्टशुद्धिसहिते इव्यप्रयोगः शुभः
 नारे ग्याष्टम एतु सेकमदिवे वृद्धौ करे कै न्हियत ॥ तदंशो भवेद एनच बुधे देयं कदाचिदने ॥ टी ॥ स्वामेति ॥
 स्वात्पादि एकादश नक्षत्रेषु चरे मे स कर्कतुलामकराणो मन्यत मे लग्ने धर्म नवमे सुतः ॥ ७ प्रश्नः ८ एतेषां शु
 द्धि नवपंचमयोः पापग्रह रहिते अष्टमे तु शुभपापराहित्यमेवं रूपाशुद्धिस्तया सहिते लग्ने इव्यप्रयोगे स ए
 दानं शुभं स्यात् ॥ भीमपराक्रमः ॥ मृदु पुष्पाश्चिनी चैव विशाखाप्रवणत्रये पुनर्वसु चर्शं सेति धनादि निधि
 वर्तते ॥ वर्तस्यणदिरूपेण दानं ॥ मिश्रनक्षत्रत्वादि शाखा यो निधे घेशो मणदान एव विधिः तेन सा दौतु

३५

निषिद्धैव शुद्धे पुधर्मात्मजने धने पुचरविलगते इविण प्रयोग इति अचारे भौमवारे स्वरं नग्राहो। स्वरं भौमेन गृह्ये या
 न्देयं बुधवासरे। स्वरं छेदं कुजे कर्पात्तं च ये सोमने दने॥ अथ तु विशेषे सेकमे संक्रातिदिव सेवद्वौ वद्वियोगे करे हस्ते
 अर्के निरविवासरैः स्वरं नग्राह्यमिति प्रत्येकं संबधः यत्तयस्माच्च हेतोस्तस्मिन् तद्विशेषेण गृहीतकुलेषु भवेत्॥ तत्त
 त्युत्र पौत्रादिपि परिहर्ते मशक्यमित्यर्थः॥ हस्ते कर्कवारे संक्रांतौ यस्मिन् स्याद्वै योगे तथा सै न देयमण्य छेदं तु कार
 येत्॥ इति ज्योतिप्रकाशोक्तेः बुधवारे स्वरं कदापि न देये॥ १७॥ अथ हलप्रवाहमुद्गृह्णतः शार्दूलविक्रीडिते नाहोः
 मूलदीशमघाचरध्रुवमदुक्षिप्रैर्विनार्कशानि॥ वापैर्हीनवले विधौ जललवे शुक्रे विधौ मांसले॥ लग्ने
 देवगुरौ हलप्रवहणशस्ते न सिंहे धटे॥ कर्काजैः धटेतनौ हयकरं रिता सुषष्पा तथा॥ १८॥ शी॥ मूलेति॥ एतै
 र्मूलादिभिरेको न विंशति नक्षत्रैर्विनार्कशानि वर्जयित्वा न्यवारेषु तत्र वापैर्विहीनवले अंशे जलराशिनवोऽंश
 गे सति शुक्रे चंद्रे च मांसले पुष्टे सति उदितेत्यर्थः॥ गुरौ लग्ने च सततदा प्रथमं हलप्रवाहं शस्ते स्यात्॥ कश्यपः॥
 गुरौ लग्ने गते शुक्रे बलिन्यायो दये विधौ॥ शस्ते कथिक्रिया तत्र दुर्वलैः क्रूरैश्च चरैः॥ अथ सिंहे कुंभे कर्के प्रजे मे
 एणे मकरे॥ धटे हेतुलायां तथा रिता सुषष्पां च तथा शस्ते नुक्तसमुच्चयार्थे स्तेनाहम्या मयिन शस्ते यस्मात्

न

३६

हयकरं॥२॥ अथ बीजोक्तिमुहूर्तफलचक्रं च शास्त्रं विहीतं नाह॥ श्लो॥ एतेषु श्रुतिवाक्येणादिति विष्णोर्निर्भौ
 मेविना॥ बीजोक्तिगदितो शुभात्त्वगुमतोऽप्यग्नौ दुर्गामैरुचः॥ रामे दग्निपुगन्यसमृद्धमकरा एतौ हरेर्कोकितः॥ भा
 द्रमाष्टमवाहमानि मुनिभिः प्रोक्तान्यसंति च॥ एतेष्विति॥ पूर्वोक्तनक्षत्रे शुक्रतिवाक्येणादिति विष्णोर्निर्भौ

८	३	१	३	१	३	१	३	४
अ	सु	अ	सु	अ	सु	अ	सु	अ

श्रवणादिर्जितेषु॥ मूलमघाध्रवमदुहिप्रधनिषास्वातो शुभौ मवारव्यतिरिक्तवा
 रे शुबीजोप्तिर्वीजवायं शुभं सेवे॥ नारदः॥ मृदुध्रवदिप्रभेषु पितृवायुवरुदुपुसमूल
 मे शुबीजोप्तिर्वीजवायं शुभं फलप्रदा॥ रवौ रौद्राद्यपादस्य भूमेः संप्रजायते रजः॥

तस्मादिनत्रयं तत्र बीजवाये पदित्यजेदिति॥ राजमार्तदो॥ अर्द्राष्टमदिनत्रयनिषेधः॥ अथ बीजोक्तिफल
 चक्रं॥ अगुनविद्यंते गावो यस्येति अगु राहुः॥ तस्य भंतदाकांतं भंतस्मादादौ अष्टमानि असेति सेति॥ असमी
 चानिततस्त्रीणि शुभकराणि तत एकमशुभं त्रीणि शुभानि अत्वार्यशुभानि॥ एवं बीजोप्तिौ सप्तविंशतिनक्ष
 त्राणं शुभाशुभत्वमुक्तं॥ श्रीपतिः॥ मूर्द्धिनीणि गले जपे च जहरे धिष्णानि दादशोत्पादि॥ हलमुद्रमाह॥ वशिष्ठः
 भवदियुसहजपापैस्त्रिकोणकेंद्रस्थितैश्च शुभैः कथितं शुभधिष्णेषु च शुभलग्ने बीजवाये कार्यं॥ अथ

३ ततः शुभकयति त्रीणि तत एकमशुभं ततः त्रीणि शुभकयति

एकमशुभं ततः त्रीणि शुभकयति

हलचक्रम् ॥ मुच्यते। हलेति ॥ हलेचक्रे अर्को जिताभान्नदात्राक्रमेण त्रीणि असंति प्रभानि ॥ संति प्रभानि त
 तो नवभानि असंति ॥ तता यौ भानि संति। यथा सूर्ये प्राज्ञयो भुक्त भंगतः। तत आरभ्य त्रीणि प्रभानि ततः पु
 ष्या दारभ्या दारभानि प्रभानि ततो विषाखातो नवभानि ततः शततारकातो द्वाभानि प्रभानि एवमष्टविंति भानि
 जातानि तया ॥ वशिष्ठः ॥ अर्कगतागतसंस्थे भवितव्येनेष्टमभयतास्त्रिंशोऽष्टाधिसं नवकं शिष्टयशिष्टं चलां
 गतिचक्रे ॥ कश्यपेयि ॥ त्रिषष्टमुनवर्द्धयुसस्यै विमुक्तभाक् सानिर्देहि कर्तव्यो लक्ष्मीप्राप्तिर्यथा क्रमात् इति। एवं वहु
 मुनिसंवादे सति इन्द्रो हितो त्रिवन्त्री पुनीपुरामा ३।३।३।५।५।३।३ ॥ एष प्रभु प्रभानि क्रमात् लांगलाख्य इति मुद्रुतंग
 एश देवसै मुहूर्तत्वे तच्चिंत्यं स्रष्टिवाक्यमूलभावात् ॥ ननु श्रीयतिवा अर्को कांतगतागतान्यनुसंज्ञाया भान्यगता ॥ वक्ष्ये
 भवितव्यं ततस्तु कथितं घाताय प्रलत्रये ॥ धिष्णानां नवकं तदंतरगते स्यातां श्रिये पंचके ॥ यच्चान्यत्रितये तद्वज्रगदि
 तं चक्रे मुभं लांगले इति मूलचेत् ॥ नह्यं श्रीयतिर्वाक्ये शब्दार्थः ॥ किंतु मूलवाक्या बोधेन स्वाज्ञानप्रकाशकः वाक्यार्थः
 स्तु अर्को कांतगतागतानि त्रीणि भानि वषभनाशकानि सुखतस्त्रीणि वक्ष्ये ततः पंचनक्षत्राणि अथास्य भानि भानि
 भानि प्रलत्रये त्रिकं त्रिकं कथितं घाताय स्याप्या निततत्रये च नक्षत्रागे को हेतुरित्यत आहतं दंतरगते

॥ के इति । तच्छब्देन हलादि संज्ञानुमुच्यते ॥ अर्कक्रां गता गता न्यनु इहो नाशाय भान्यग्रतो बृहै भग्नितयं अयमंतरस्य
 पूर्वावधिः मध्येततः यदोपासनात् शब्दस्तु अनेतर्यद्योनकः ॥ तु अनेतरं प्रसूत्रये धिमानां पंचके पेचकं च ये
 चके त्रिये म्यायेन सत्र द्वाक यावत् सत्रान्यमदमितयं दंडोर्ध्वभागे शुभफलदं लेख्यं एवे सति अधिवाक्यैः सहा
 स्य कार्यं तैः संघटते अनेन भदे पुरादयो विप्रयुक्ताः ॥ अथ शिरामोक्षविरेचनादि मुहूर्तं शास्त्रवि कीडिते नार
 क्षी ॥ तत्राह मित्रकभादये बुधलपुत्रोत्रे शिरामोक्षे ॥ भौमार्के ज्यनिदिने विरेकवमनाद्यं स्याद्बुधार्क विना ॥
 मित्रहिप्रचरध्रुवेरविशुभाहे लग्नवर्गे विदो जीवस्यापित नौ गुरौ तिगदिता धर्मो क्रियातद्वले ॥ ३ ॥ टी ॥ त्वष्टा
 दये चित्रास्यात्योः मित्रभादये अत्र राधाशेषाकभादये रोहिणी मृगे श्रोत्रं प्रवणः । चित्रादि मुनसत्रेषु भौमार्क
 गुरुवारे शिरामोक्षे ॥ रुधिरवाहिनी नाडिका शिरासस्यासह्यशस्त्रघातेन शिरातो रक्तमोक्षे कुर्यात् ॥ अ
 थ बुधार्क विना बुधशनिवारे त्यात्कान्यवारे शुपूर्वोक्त नक्षत्रेषु विरेकै चैव मनाद्यं डोषधेन मुषप्रवृत्तिविरे
 कः वमनकांत एकपाधं कुर्यात् ॥ मित्रहिप्रचरध्रुवे बुधयोदशानक्षत्रेषु विवारे शुभग्रहवारे च विदो बु
 धस्य लग्ने वर्गे जीवस्यापि लग्नवर्गे यस्मिन् कस्मिन् लग्नेपि गुरुबुधयोः बुधुर्गै सति तनौ लग्ने गुरौ च स

तिकर्तुर्गुरुवलेचसतिधर्मक्रियाकोरिहोममरुद्रानुष्ठानादिरूपानिगदिताः कथिताः अथधान्यवेदनवसंतितिलकेनार
 तीक्ष्णजपादकरवनिहवसुश्रुतीनुस्वातीमघोतरंजलोतकत्वहापुष्पे॥ मंदारदिकरहितेदिवसेविशालाधान्यधिरानि
 गदितास्थिरमेविलगने॥ ५१॥ तीक्ष्णेति॥ एतेष्विकोनविंशतिनक्षत्रेषुतथाभौमशानिरिता ४।५।१४॥ वर्जितदिनेस्थि
 रलग्नेसतिधान्यानांयवादीनांछिदाधेदनेनिगदिताकथिता॥ अथकणमर्दनं सस्यरोपणंचवसंतितिलके॥ प्लो॥
 भाग्यार्थमश्रुतिमधेन्द्रविधारमूलमैजांत्यभेषुकथितेकणमर्दनं सत्॥ दीक्षाजपान्निस्तितधारशतार्थमदौ सस्यस्य
 रोपणमिहार्किकुजौविनासत्॥ ५२॥ भाग्येति॥ विधिः रोहिणीप्रंत्यरेवतीएषुनवभेषुकणानांचणकादीनांमर्द
 नंपषिघातादिनवितुषीकरं तत्समीचीनं स्यात्॥ अथविशाषादिनक्षत्रेष्वार्किकुजौविनाशनिभौमादिनतो
 न्यकारेषुसस्यधान्यस्यरोपणं स्यलांतरेरोपणंसत् शुभं॥ अथधान्यस्थितिं धान्यवृद्धिंचवसंतितिलकेनाहासो
 मिश्राग्रौद्रभुजगेंद्रविभिन्नभेषुकर्काजतौलिरहितेचतनौशुभाहे॥ धान्यस्थितिः शुभकरीगदिता ध्रुवेज्यदीशेंद्र
 दसचरभेषुचधान्यवृद्धिः॥ ५३॥ टी॥ मिश्रेति॥ मिश्राग्रादिविभिन्नेषुमिश्रादिदशानक्षत्रेषुयेषुसप्तदशानक्षत्र
 या कर्कमेधतुलारहिते लग्नेमकरद्विष्यभावलग्नेषु शुभाहेचंद्रवृद्धगुरुशुक्रवारेधान्यस्थितिः एकत्रस्थले

ने शुभ करी निगदिता अथ धनै ज्योतिषो दशान दने पुधान्य वृद्धिः मद्यमेता वदन्त्यं देहित तो मा स दयाने नरं सपा
 दसाई वादा स्यामी ते वं रूपा वृद्धिर्निगदिता ॥ अथ शांतिक पौष्टिका दिकं व संतितिल के नाह ॥ श्लो ॥ हि प्र ध्र वां त्य
 चर मित्र म धा सु शस्त्रे स्मा व्यो तिकं च सह पौष्टिक मंगलाभ्यां ॥ रवेर्क विधौ सुय गते तनु गे गुरो नौ मे व्या दि दुष्ट सम
 ये शुभ दं निमिते ॥ टी ॥ ३४ ॥ हि प्रादि नक्षत्रे पुष्टौष्टिकं मंगलाभ्यां सह पौष्टिक कर्मणा ग्रह शांत्या मंगल कर्मणा वि
 नाय शांतिकं दुष्ट फल दमूलादि नक्षत्रे नक्षत्रादि शुभं स्यात् ॥ लग्ना तवेद समेकं सति विधौ चंद्रे सुख गते च
 तुर्ये गुरो लग्ने स्ये सति तच्छांतिकं मेष्ट्या दि दुष्ट समये गुरु शुक्रास्त्रा दि दुष्ट काले नो शुभं ॥ तथा निमित्ति
 केत्वा घुत्वा तद्वर्गने गुरु शुक्रास्त्रा दाव पि शुभं स्यात् ॥ उक्तं च ॥ शांतिकर्मणि कुर्वीत रो गिने मिति के तथा ॥ गुरु
 भार्गव मौक्या पिरोष स्त्रत्र न वि घते ॥ अथ हो मा इति शुद्धि मनु पुत्राह ॥ श्लो ॥ सूर्ये भा त्रिभि मे चंद्रे सूर्य विद्युक्
 पंगवः ॥ चंद्रा रे ज्यो गुरु शिखि नो ने शो हो मा इतिः खले ॥ ३५ ॥ टी ॥ सूर्ये भा दिति ॥ सूर्ये जात नक्षत्रात् त्रिभि मे न
 क्षत्रय मध्ये चंद्रे चंद्रे नक्षत्रे दिन नक्षत्रे सति क्रमात् सूर्यो दि मुखे द्रुतिः पतति ॥ यथा सूर्यो जात नक्षत्रात् नक्षत्र
 त्रये सुबध सततः प्रक स्यततः पंगो शानेः ततश्चंद्र स्यततः प्रारभ्य भौम स्यततो गुरोः ततो राहो ततः शिखि

३८

मः केतोः एवं सति यदि नेरवले पाप ग्रह मुखे होमादुतिः पतित सानेष्टान् शुभदा प्रप्योच्छुभग्रहमुखे शुभा ॥ २५ ॥
 अथ यदि नेहोमाश्रीकीर्तिस्तदिने वानि निवासेर्वशेन शुभा शुभफलमिंद्रवज्रवाह ॥ श्लो ॥ सैकातिथिर्वारयुता कता प्राशो
 वेगुणे भुवि वनिवासः ॥ सौख्याय होमेशाशियुग्मशेषे प्राणधनाशोदिविभूतलेच ॥ २६ ॥ टी ॥ सैकाति ॥ शुक्लादिग
 एनयावर्तमानतिथिर्गणया एकयुतावर्तमानवारयुताचतुर्भिताततोयच्छेधंतद्रुणमितं त्रिमितं मितं प्रून्यमि
 तंतदाभुविभूमौ वन्होर्निवासो वसतिः ॥ फलमाह ॥ सौख्याय होमेशो मदिने म्मावन्तो वासो सति सौख्यं भवति ॥
 अथ राशियुग्मशेषे एकमिते शेषे निवासेदिविस्वर्गे फलं कर्तुः प्राणनाशः द्विमिति शेषे निवासो भूतले त
 त्फलं कर्तुं नाशः ॥ उक्तं च ॥ तिथिवारियुतिः सैकावेदभक्ता वशेषिकात् ॥ निवासोऽग्नेयोनिरूपेति प्राणवि
 नाशक ॥ पाताले द्विकशेषे एधनसंशानाशः ॥ गुणवेदावशेषे एभूमौ विपुलसौख्यदः ॥ संस्कारेषु च विच
 रोऽप्यनकार्यो नापि वै ह्मवे नित्ये नैमित्तिके कार्ये न बाह्ये मुनिभिः स्मृतः ॥ कैश्चित्खेटसु प्रमथि होमे वर्ज्यमि
 त्युक्तं ॥ तद्यथा ॥ अर्कोऽष्टादशमेनाचतुर्थे मंदः शुक्लादष्टमो गारकश्च राहुर्धर्मः जीवतः खेटसु ते होमे वर्ज्य
 म् ॥ उक्तं ॥ नाशः पुत्रदाराधनानां ॥ २७ ॥ अथ प्रतिवर्षात्पन्नवान्नभदा एमनुष्टमाह ॥ श्लो ॥ नवान्नस्याच

येत्या
 १५
 लगेन शुभग्रहैर्धुते दृष्टे चेत्पर्यः ॥ तं दत्ति धि ॥ ६१ ॥ विषघटी विवाहप्रकरणे ताः मधुमेत्रः पौषः प्रार्थिः शनिर्भूमि
 जे भोमः एतान् विवर्जयित्वा नवाग्रभक्षणं शुभं ॥ अथ नौकाघटनमनुष्ठुमाह ॥ श्लो ॥ याम्यत्रयविशये तु सर्वथि जे
 शमिन्नमे ॥ मर्मवर्ज्यार्कदिने नौकाघटने सत्तनौ शुभं ॥ ६२ ॥ टी ॥ याम्येति ॥ याम्यत्रयं भरणी कृतिकारोहिण्यः ईश
 प्रादो अन्यानि प्रसिद्धानि ॥ एभ्यो मिन्न नक्षत्रेषु शुक्रगुरुविवासरे सत्तनौ शुभयुतिः ग्रहदृष्टे लगेन नौकाघट
 ने नौकानि मेणं शुभं ॥ नौकाचालननौकागमनमूर्तुदीपिकायां ॥ शुभाहे विद्युग्मेदुभगमैत्राश्विवाणिषु च
 लने घटनस्थानात्रावः शुभतिथीं दुषु ॥ अश्विकरे ज्येष्ठानि धिपूर्वमित्रधनाच्युतमे प्रलगे ॥ तारकयो
 गतिथीं दुविषु द्वौ नौगमनं शुभदे शुभवारे ॥ ६३ ॥ अथ वीरसाधनाभिचारयो मूर्तुमनुष्ठुमाह ॥ श्लो ॥ मूला
 द्भरणी पित्र्यमगे सौम्ये घटे तनौ ॥ मुखे शुक्रे सिद्धिर्वीरमिचारयोः ॥ ६४ ॥ टी ॥ मूलादिनक्षत्रवंचके तस्या
 घटे तनौ कुंभलगे सौम्यबुधे सति ॥ तथा शुक्रे मुखे चतुर्थे अष्टमे शुभे ग्रहरहिते तादृशे लगे वीरस्य वीरसा
 धनस्याभिचारस्य कर्मणस्य सिद्धिनिवृत्तिः ॥ ६५ ॥ अथ मुक्त रोगनिर्मुक्तास्नाने ॥ वसेतितिलकेनाह श्लो

म

३६

बंत्वादिति ध्रुवमघानिलसायधिसोरिकेति धौवरतनौ विकवींदुवारेस्त्राने रजा विरहितस्य जनस्य शस्त्रे होने विधौ खलखगैर्भ
 वकेंद्रकोणे ॥ ४॥ १०॥ विगतास्त्रादी निरेवत्यादी निनवधिष्मानियेभ्यस्तेष्वष्टादशाशीष्टनक्षत्रेषु तथारिता ॥ ४॥ १४॥ संज्ञासु
 तिथिषु तथा शुक्रचंद्रवर्जितवारेति धौनभचंद्रे होने निधिष्ठस्थानस्थे निधिष्ठस्थानानि गोचरप्रकारे ॥ तथा पापग्रहैर्भ
 वएकादशकेंद्रे ॥ ४॥ १०॥ कोणे नवयेंच मेस्थिसभिः एवं विधिलग्नैरुजा विरहितस्य रोगनिर्मुक्तस्य जनस्य स्नानं शरो
 र्पस्नानं शस्त्रं प्रभं ॥ नारदः ॥ स्थिरेज्यदिति ॥ सार्धं स्य वा रूणपितृभे पुत्रन कुर्याद्रोगमुक्तस्य स्नानं वारे शुक्रयोरिति ॥ ४॥
 अथ शिल्पविद्यामनुष्टुभाह ॥ श्लो ॥ मृदुध्रुवसिप्रचरेत्तैरौ वाखेलग्नगे विधौ सजीववर्गस्थे शिल्पविद्याप्रशस्यते ॥ ४॥
 टी ॥ मृदुध्रुवादिनक्षत्रे ते बुधे दशमे लग्ने वा सति ॥ अथ वा गुरौ दशमे लग्ने वा तथा विधौ चंद्रबुधगुरुष्वदुर्गस्थे च
 सति शिल्पविधानानां वर्णादिनिर्मितमूलादिकं तद्विधायाः प्रारंभः प्रशस्यते ॥ ४॥ १॥ अथ संधानमूर्तमनुष्टुभाह ॥
 श्लो ॥ सुरेज्यमित्रभागेषु चाष्टम्यां तैतिले हरौ ॥ ३॥ शुक्रदृष्टे तनौ सौम्यवारे सधानमिष्यते ॥ ४॥ १॥ पुष्यादिनक्ष
 त्रे तथा षष्ठ्या वा तिथौ हरौ द्वादश्या वा तिथौ तैतलकरणे तथा शुक्रदृष्टे पुते लग्ने तथा प्रभग्रहणं च वारे संधा
 नं यो धिन्ये जीति यावदिष्यते ॥ तथा च कश्यपः ॥ भाग्ये पुष्यसमैत्रे लग्ने हितेषु तैतले षष्ठ्यां द्वादश्यां संधिरिष्य
 ॥ २॥ अथ परीक्षामूर्तं वसेत तिलकयाह ॥ श्लो ॥ तत्काष्ठं भूत १४ शानि विष्टिकृत्तनुर्भमासौ मत्तौ रविवि

यमानिनामाः॥ द्योचरेतनुलवेशशिजीवताराशुद्धौकरादितिहरीप्रकयेपरीक्षा॥४३॥ टी॥ अष्टभूतचतुर्दशीज
नुभमासौजन्मभंजन्ममासप्रजन्मरासेरुमेसूर्यचंद्रचक्राः॥ भानिजन्मकर्मभादिनक्षत्राणिनाडीनक्षत्राणि
तानित्यक्ताद्यंगहिष्यभावेचलनेचतत्रबोशेचचंद्रशुद्धौताराशुद्धौ॥ सत्यांकरोहस्तः॥ अदितः पुनर्वसुः हरिः अवनः
शोभेयकं जलेतत्तामीवरुणस्तनक्षत्रं शततारिका एषुमेवपरीक्षाकार्योऽन्यत्स्यष्टपरीक्षानाममुवर्णलेखादिपातका
मिशस्तनक्षत्रं शततारिका एवमाषादिरूपेदिव्यमितियावत्॥ उक्तंच॥ दीपिकायां॥ नोमुक्तास्तेष्टमार्केगुरुसहि
तरवौ जन्ममासेष्टमेदोविष्टौ प्रातः कार्योपरीक्षादितनुः चरग्रहंशोदयेशस्तनक्षत्रे इति व्यवहारोद्येऽष्टम्यांचचतु
र्दश्यां प्रायाश्चितपरिहारेनपरीक्षाधिवायश्चशानिभौमदिनेभवेत्॥ न्येष्टाश्चवर्णहस्ताश्चतथास्तेयः पुनर्वसुः
तद्वत्तमिषाप्रोक्ताहमिषुक्तविचारणइतिनाडीनक्षत्राणि॥ दीपकाकारवचनात्॥ यन्मर्दमाघं दशमं कर्मसां
घातिकं षोडशमं यमानसंस्मात्पंचविंशतिमुदायमष्टादशं त्रयोविंशतिभं विनाशकं एवं षट्मेजनः सर्वो जतिदेशमि
षेकमेतवमेवपतितेयेनाकुप्लारास्मताः प्रमूडितिजानि नक्षत्राणि॥ वाराहसंहितायां॥ पूर्वत्रयं सातलमग्रजायं राशंसपुष्येण सहो
तरायांसपोह्यमेतं पितृदेवतंच प्रजापतेर्भवेत्कवीबल्यतां॥ आदित्यहस्तामिजितिश्चतानिमणिग्रनस्वाप्यमुव्यागतानि
मूलत्रिनेत्रातिलवाहणानि तान्यग्रजानेः प्रभवितुमान्याः॥ सौमं चित्रावसुदैवतानि सेवकानस्वाप्यमुव्यागतानि

सर्वविशायाप्रवणेभरापुष्पांशालजातेरमिनिदशतीति॥देशोदारणस्यादिकस्त्रज्ञज्ञेयशतपादचक्रोक्तं॥यथावाराणस्यान
 लज्ञेरोहिलीति॥अभिषेकभयस्मिन्॥पुष्पादिकेतज्ञेयराजाभिषेकोज्जातस्य॥अभिषेकभूमितिशासनंनवमानिइतरेषाघडेव
 भानि॥४३॥अथसामान्यतःशुभकार्येषुलग्नशुद्धिसनुष्टुभाह॥व्ययपुष्पकोषचयेलग्नगोशुभहपुतेत्रिवदृशायस्य
 सर्वारंभःप्रसिध्यति॥४४॥व्ययोअहममेतत्स्थानद्वयेशुद्धिगृह्यहृतंयास्मिन् एतादृशेस्थजन्मराशोर्जन्मलम्नादाउप
 चयभवने॥त्रिवडेकादशादशमराशौलग्नगतेशुभेईहेपुतेचतयाचंईत्रिवडाकादशायस्येसति सर्वेषांशुभकार्याणां
 मारंभःप्रसिध्यति॥तथाचयशिष्टः॥उपचयेलग्नगतेव्ययनेधनसंपुतेलग्नेउपचयमेशीतकरेमंगलकार्याणि॥४५॥पु
 ष्यतज्ञेषुज्वरोत्पत्तौसत्यांतात्रिवसौदितसंख्याद्वितीयोपजातिकयेनृवज्जयाचारः॥प्रो॥॥स्वाती५पूर्वाशिवसार्धमे
 मतिज्वरेत्यमैत्रास्थिरताभवेदुजः॥याम्यश्रवणारंभंकरामेशिवघस्नाहियदो॥५॥अधिपावासवे॥४५॥मूलाग्निदासे
 जवपिज्जमेतत्पाः॥२॥बुधप्राप्यमेज्यादितिधातमेनगाः॥मासोव्राःवैष्णवमाहिमूलमेमिषैरापिजेफलदेशजेमतिः
 ४६॥ती॥मस्वातीज्येष्ठापूर्वात्रयाईस्तेषामुज्वरोत्पत्तौसत्यांमतिस्थान्॥अथात्यमैत्रेरेवत्यनुराधयोज्वरोत्पत्तौरुजोरो
 गस्यास्थिरताबहुकालेनरोमावितिःस्थान्॥तथाभरणीश्रवणशतताराःतदभंचित्राएतेषुनक्षत्रेषुशिवाघस्ना
 एकादशादिवसारागः॥अधिपंचविशायाप्रकोहस्तःवासवेधनिष्ठा॥षुत्रिषुमेषुपक्षः॥५॥ईसारोगः॥४५॥मूलं

व

ग्रानिः कृतिका वासमाचिनी एषु। नवदिवसोः रोगः पितृभेदघायां विंशतिर्दिवसा बुध्मेदुतराभा इषदा प्रथमा उत्तराफाल्गु
नीपुष्यपुनर्वसु रोहिणी पुनर्मासपदिवसाः अत्रैवैष्ये रोगोत्तराभादयो र्मासस्त्रिंशदिना निरोगस्यैव ततो रोगनिरतिः
अत्र शान्तिर्विशिष्टा ॥ ४२ ॥ स्वेच्छरूपे कनकेन कृत्वा तल्लिङ्गमेतैश्चासुगंधपुष्पैर्वस्त्रादितैर्गुगुलुधूपदीपनैर्वेद्यतां क्लृप्तकले
प्रसस्य कृत्वा च कृत्वा भस्त्रियनी शान्ता यद्वा इत्यमृतुलं शिवाय अमरोगः ॥ प्रतुलमपरिमिते दुःखे प्रथाने तरे यमा
हिमूलभेभर एषु क्लेशां मूलेषु कृतिका विशाखा दीचमघासुच सप्तनक्षत्रेषु यस्य कस्यचित्फलं वेदाने सूर्यदेशने मत्पु
र्भवेत् ॥ अत्र सूर्यदेशे यस्य एतेषु नक्षत्रेषु गोचरे वृषो न चंद्रवलेन भवति तस्यैव सूर्यदेशः ॥ वश्यं मरुतं स्यात् ॥ ३८ ॥ उक्तं
च वाचस्पतिभट्टेन। यद्यत्र चंद्रस्यैव गोचरे वासुभप्रदः तदा मूले भवेत्स्वामुः सुधासंश्लिप्त देहिन इति ॥ ४६ ॥ अथ श्री
धुंनो गमरले विशिष्टं योगे द्वितीयोपजातिकयाह ॥ श्लो ॥ रौद्रादिशक्रां सुयया म्यपूर्वादिदैवविष्वाग्निशुपायवारे ॥
रिक्ता हरिस्कंददिने च रोगी श्रीधं भवेद्भूमिजनस्य मत्पुः ॥ ४७ ॥ टी ॥ रौद्रादिनक्षत्रेषु पापवारे सति रिक्ताः प्रसिद्धाः।
हरिहादशी स्कंददिने मरीए तासु तिष्ठिषु एवं विधि विशिष्टयोगे यस्य रोगो त्यतिर्भवति तस्य रोगिजनस्य श्रीधं
मत्पुर्भवेत् ॥ ४७ ॥ अथ प्रेतपाहादिमुहूर्तप्रेतपाहादि विधिं चापेद्रवत्रयाह ॥ श्लो ॥ द्विप्रो हिमूले दहं शयायुमे
प्रेतक्रिया स्यात् ॥ मयकुंभगे विधौ। प्रेतस्य दाहं यमदिगामे त्यजेच्छया विताने गरुणे पनादि च ॥ ४८ ॥ टी ॥ लिप्र

नक्षत्रेषु त्रैतजि धात्रे तानां मत्तानां कियानुत्तमलोक प्राप्तर्यं प्राप्तादिकि यास्यात् ॥ यदि दाहसमये कारणवशात् कारणा ॥ अ
 थ मयं कुंभगे विधौ मीन कुंभास्थिते चंद्रे धनिषोत्तराहोदये च नक्षत्रे त्रैतस्य दाहो ज्वलनेत्यजेत् ॥ पुनः यमदिगानां दक्षिण दि
 ग्गमने तथा प्राच्यायाः सद्धान्या विधाने पंचतंतया गृह प्रादिग्रह एतत्तणकाष्ट संवहं च त्रैतजेत् ॥ ४८ ॥ अथ कारणा
 तांगो मय पिडा नां संग्रह मुहूर्तेशाई लविकी डिते नाह ॥ श्लो ॥ ४८ ॥ सूर्ये दोष सभैः रघुः स्यात्संगतैः प्राको रसै संयुत शीर्ष पुगम
 मितै शवस्य दहनं मध्ये पुगेः सूर्ये भीः प्रागा शादिषु पुवेद नैः स्वसुहृदात्सा त्सेगमो रोग भीः कायादेः करणं सुखं च ग
 दितं कायादि संस्थापने ४९ ॥ स्मरार्थ ॥ ब्रह्म पुत्राणे पंचके मरण मयि निमिषं कुंभ मीन स्थिते चंद्रे मरणं यस्य जायते ॥
 न तस्योर्द्ध गति ईष्टा संततौ न सुभं भवेत् ॥ इति तेन पंचके मृतस्य पंचके दाह प्राप्नो सत्यां पुत्तल विधिं कत्वा दाहः कार्यः य
 श्चादा शौच निवृत्त्यने तरे प्राप्तिरेव कार्य एवेदेव त्वा मृतस्य देवती मय हा मदाहः कार्य न पुत्तल विधिः ॥ अशौच निव
 र्त्त्यने तरे प्राप्तिर्कार्य मरण निषेध दाह निषेध प्रतिपादक वचन द्वय सभावा इति ॥ ४९ ॥ अथ त्रिपुष्कर योगं सफलं
 बसंति तिल के नाह ॥ श्लो ॥ ४९ ॥ मशति चौर विज भूत नयार्क वारे द्वी शार्प्य माज चरण दिति वनिहै वेष्ये त्रैपुष्करो भव
 ति मृत्यु विना शब्दौ त्रैगुण्य दो द्विगुण कद्व सुत द्वा चोद्रे ॥ ४९ ॥ श्लो ॥ ४९ ॥ मश संल कति धि रागा ॥ शनि भो मस्त्य वा
 रे भवति तथा विशाखा प्रयमेत्तर फाल्गुनी प्रज चरणः ॥ पूर्व भाद्रपदा अदिति पुनर्वसु वनि कति का उत्तरा

वा ॥ एषु न ह्यत्रेष्टु उक्ताति धि वारन ह्यत्र रूपे विशिष्ट योगे सति त्रैपुष्करः स्वाधे ए त्रिपुष्कर संज्ञको योगो भवति कीदृशः मत्स्य विना
 शत दौ त्रैगुण्य दत्त दिने यदि कश्चिन्मयते तदीया स्वयं श्रिये रन्वय दिव सु किं चिद्विनष्टं । तदा तदा तस्य वसुत्रयत्रयनाशः तथा
 किंचिदसुलभं । तदा त्रिगुण्य तदसुलभः ॥ वशिष्टः ॥ रवि रविज भौम कारि भद्रा यो विषम पाद मते चेत् ॥ त्रैपुष्करा हो योग
 त्रिगुण फलो यम लभे द्विगुणो विषम पादानिय न ह्यत्र ह्ये च रणः पूर्व राशौ चरणत्रय मपर राशौ भवति तानि भानि ।
 भद्राति ययः शनि भौम धारः ॥ अत्रा विविशिष्ट योगे द्विपुष्कर नाम योगो भवति तत्फलं मत्स्य विनाश रदौ द्विगुण्य द्भ
 वति ॥ तत्र शोत माहः नारदः ॥ दद्यान्न दोष नाश य गोत्रयं मूल्यमेव वा द्विपुष्करे द्योद दद्यान्न दोष स्त्र त्रैसमावत इति अत्र
 त्रिपुष्करे कश्यपे तदस्थाने बहस्यति वारो पुरुः भद्राति धिः शनी ज्यवा रे द्विषमां धिभं त्रिपुष्करं त्रिगुण्य दं द्विगुण्य दं
 धिन ते मत्स्य निति । इदमेव दद्यात् श्रीयति नाप्युक्तं विषम चरण धि म्म निति अत्र कश्यप वा को मत्स्य तावेव त्रिगुण्य फल भो
 क्यं य कतानु श्रीयति ना कपानु रोधान् मत्स्य विनाश रदौ द्विपुष्करं ॥ ४६ ॥ अथ शत्रु प्रतिकृति सहे निविद्ध कालं शाहूल
 विक्रीडिते नाह ॥ श्लो ॥ शुक्रा रा किं पुद्गल भूत मदन नंदा सुतो द्दो ग्य मे । यो ह्ये कारुण्य मे त्रिपुष्कर दिने न्मना धिमा
 सेयने याम्ये का त्वरत प्रपात परि धे देवे ज्य शुक्रा सके । भद्रा वै धतयोः शत्रु प्रतिकृते रा होत धानो सिने ॥ ५० ॥ शुक्रेति
 एवं विधे दिने शत्रु प्रतिकृतिः । पर्य शरादिना सावयवत कल्पने तस्य दाहो न कार्यः कृत द्वि विधौ हि प्रेत संस्कारः प्र

सप्तशरीरस्यैकः प्रतिकृतिः रस्यः तत्र प्रत्यक्षशरीरसंस्कारे दिनविचाराभावः ॥ गार्ग्यः ॥ प्रत्यक्षशरीरसंस्कारे दिनं नैदविशोधयेदि
 तिप्रतिकृतिसंस्कारेकालत्रयं शशौचमध्येवर्षानंतरं चेति ॥ शशौचमध्ये क्रियेयुनः संस्कारकर्मचेत् ॥ शोधनीयेदिनत्रय
 यथासंभवमेवतु ॥ शशौचविविधेनौचतुनः संस्कारपतेमतः संशोधयेदितं गार्ग्यमूर्द्धं संबत्सरादिति गार्ग्येवचनादिन
 शुद्धिरुच्यते शुक्रार्कदिने शुक्रभौमशनिवारेशावप्रतिकृतेर्दाहो नकार्ये इति प्रत्येकसंबंधः दर्शयं भूत ॥ ४ ॥ मदन १२
 नेदा १६ ॥ ११ ॥ आसुतिथिमुत्थातीक्ष्णग्रभेमूलार्द्राज्येष्ठाश्लेषास्त्रीहृणानिपूर्वात्रयमघाभरणीउग्राणिषोडशेरेवती
 वारुणंशततारापूर्वोक्ते त्रिषुशुक्रदिने न्यूनाधिमासे हयमासे अधिकमासे प्रयनेयाम्ये प्रवदात्यरत प्रवदमध्येयाम्ये
 यनेयिकार्यः नेदा मदनमायातवैधतिविशिष्टशुक्रार्कभौमपरधधवमिश्राग्रमैत्रमैः कर्तुं श्रद्धेयवेदांते जग्र
 प्रत्यरितारके त्रिषादभेसितेप हयनेयाम्येवदतः परेशावप्रतिकृतेर्दाहः शुक्रेज्यास्ताधिमासकेनेषोमध्येदिपान्ने
 त्रीक्ष्णीशादितिभगध्रुवे इति निबंधोक्तेः ॥ दिनद्वयोपि वर्ज्यः वर्जयेत्तु दिनद्वयमिति गार्ग्योक्तेः ॥ पातपरिधेपातोव्यति
 पातोमहापातश्चपरिधेएतेषुदाहो नकार्यः ॥ देवेज्यशुक्रास्तकेदाहो नस्वार्थकः भद्रावोवैधतौचतथासितेशुक्तेपत
 सितेशुक्लपदो इति ॥ अथ तेनैव धंदसावर्ज्यंतरा एषा ह ॥ श्लो ॥ जग्रप्ररितारयोर्मितिसुखांतेवृचवर्जनसन्मध्यो

पुरा
४३

मैत्रभगादिति क्रवविशाखाद्यं धिमेदोपि च ज्येष्ठैर्केज्यविधोर्दिने श्रुतकरसात्याधिपुष्ये तथा त्वाशौचात्परतो विचार्य मस्ति
लंमध्ये यथा संभवम् ॥ १॥ जन्मेति कर्तुर्जन्मप्रत्यरितारयोर्जन्मतारा उत्पत्तिनक्षत्रे दशमे कोनविंशचेति प्रत्यरिता
राजन्मभासं च न चतुर्दशे च कोविंशे नक्षत्रे तथा कर्तुर्मृतिसुरवांते ज्येष्ठे अष्टमचतुर्थे द्वादशस्य चेंद्रे सति राहो न सत न शनः
अथ मध्यमलक्षणम् ॥ मैत्रः प्रनुराधा भगः पूर्वो फाल्गुनी पुष्ये सु-ध्रुवाणि रोहिण्युत्तरा जयं विशाखाद्यं धिमेदोपि च
त्राधनिष्टः सेवुधे पिशाच राहो मध्यमः ॥ अथ उत्तमानि प्रकैज्याभ्यो सहितो विधुः प्रकैगुरु चेंद्रे नारे तथा श्रवण हस्त स्वा
ती श्रमिनी पुष्ये पुष्ये च नक्षत्रे पुशव प्रतिकते राहः श्रेष्ठः द्वादशमखिलमाशौचात्परतो विचार्य प्राशौचमध्ये तु यथा संभवे
किंचिद्गुणमंकारेण विचार्य अथ मूलनक्षत्रजातस्य विशेषमप्यजातस्य विशेषमुपजातकया ॥ श्लो ॥ अभक्तमू
लं हि घटी चतुष्टयं ज्येष्ठं त्वमूलं दिभवं हि नारदः ॥ विशिष्ट एकदिघटी मितं जगौ बहस्य निस्ते कघटी प्रमाणकं ॥ ५३ ॥
टी ॥ अभक्तमूलमिति ॥ नारदः ॥ अभक्तमूललक्षणं ज्येष्ठं त्वमूलादिभवं घटी चतुष्टये जगौ ॥ ज्येष्ठं त्वघटी च
तुष्टयं मूलादिघटी चतुष्टये चेत्यर्थः नारदः ॥ योज्येष्टमूलयोरेतराल प्रहरजः शिशुः अभक्तमूलजः सार्धं म
घानक्षत्रयोरेति अथ मेव मुख्यः पक्षः कश्यपादि बहूनि संवादात् कश्यपः ॥ ज्येष्ठमूलयोरेतरालो भद्रवांशि

४३

शुः अभक्तमूलजः सोपाश्रये पापि त्रयोरपि वशिष्ठोपि भुजंगयौरे दरपौ समभानो च पदेतरालं अभक्तमूलं अभक्तमूलं
 प्रहरणं तत्र जेतुं तत्र भवो सुतां च इति वशिष्ठः ॥ एकघटीमिति जगौ ज्येष्ठो ते एकघटिका मूला घटी द्वयमित्यर्थः ॥ इदं च
 वशिष्ठेन केचिन्मतमुक्तं यतस्तद्वाक्येन ॥ अयदे इति पदेकः तदा वपे च ज्येष्ठो त्वपादघटी द्वयमित्यर्थः ॥ इदं च वशिष्ठो
 (हेन केचिन्मतमुक्तं यतस्तद्वाक्ये) टिका मिति मेव केचिन्मूलं अभक्तमयरे - - - मनेति मूला घपादघटिकादि
 तोयेन सार्द्धमयौ समाः परिहरेदिह जन्मभाजमिति । बृहस्पतिस्तु एकघटी प्रमाणं जगौ ज्येष्ठो त्वपादघटिकेत्यर्थः ॥ गु
 रुः ज्येष्ठो त्वघटिका र्द्धं च मूलादौ घटिका र्द्धं कं तपो रंतर्गता नाडी त्वभक्तमूलमुच्यते ॥ ५१ ॥ अथान्ये आचार्या उप
 जातिकपाह ॥ श्लो ॥ अथोचुरन्ये प्रथमाष्टघट्या मूलस्य शक्रो तिमयं च नाघः ॥ जातेशिंशुं तत्र परित्यजे ॥ दाम्भवं
 पितास्याष्टसमाः न पश्येत् ॥ ५२ ॥ टी ॥ अथोचुरिति ॥ आचार्या प्रोचुः मूलस्य प्रथमाष्टघटिका शकस्य ज्येष्ठायाः अं
 तिसुताडिकाः अभक्त अभक्ततसेयं तत्र जातेशिंशुं त्यजेदिति तत्फलमाह ॥ तत्राभक्तमूले जातेशिंशुं बालं बालं वा
 परित्यजेत् त्यागाशस्तौ वा पिता अस्त्वबालस्याष्टसमाः अक्षौ वर्षाणि मुखं न पश्येत् ॥ नारदः ॥ अभक्तमूलजं पुत्रं पु
 त्रीं त्रीमपि परित्यजेत् ॥ अथवा द्वाष्टकं तातस्तन्मुखं न बिलोकयेदिति ॥ अथ घटीनां न्यूनाधिक्यकथनदो

४४ यस्यात्पत्वाधिकं कथनार्थं ॥ ५५ ॥ अथ मूलश्लोकाज्जातस्य चरणवशो न फलमुपजातिकथाह ॥ श्लो ॥ आद्ये पितानाशमुभे
ति मूलपादे द्वितीये जननी तृतीये धनं चतुर्थे शुभांशां त्या सर्वत्र सत्त्वादहि भे विलोमम् ॥ ५६ ॥ मूलप्रथमचरणे बालस्यपि
तानाशो प्राप्नोति द्वितीये जननी सामत्रमातृमातृशब्दो गौणमुख्ययो मुख्ये कार्यं संप्रत्यय इति । जननी च दप्रयोगः
तृतीये धनं न प्रयति चतुर्थे प्ररण यो बालस्य मुभः अत्र विशेषो नार दे नोक्तः ॥ दिवा जातसु पितरं रात्रौ तु जननी तया
आत्मानं संध्योर्हति नास्ति गोडो नितमयः ॥ बशिष्ठः ॥ मूलश्लोकादो यदि रात्रिभागे तदात्मानो नास्ति पितुर्विनाशः
द्वितीयपादे दिनगो यदिस्या बभ्रातुरस्यो पित दासि दोषः ॥ अथानेतरं शात्या मूलश्लोका प्रां त्यास्व नुष्ठितया
सर्वत्र चरणचतुष्टये नोक्तं ॥ गंडे तु विशेषः ॥ मातृगंडे सुते जाते स्मृतं कांते विचक्षुरः ॥ कुर्याच्छांति तद्देवा त
होषस्यापनुजयो ॥ शिष्टा सुसर्वत्रापि यन्न ह ज्ञेयं न ह चरणवशांतिरिति व्यवहार इति ॥ अथ हि भे विलोममिति
अश्लेषा यो मूलको दोक्त फलं विलोमे विपरीतं ज्ञेयं ॥ मूलस्य प्रथमपादे पितृत्वा इत्युक्तं ॥ सोऽश्लेषा चतुर्थपादे द्वितीयपादे मा
तृत्वाः ॥ सोऽश्लेषा तृतीयचरणे । तृतीयचरणे धनमाशङ्कः सोऽश्लेषा द्वितीयचरणे मुभमुक्तं ॥ तदश्लेषा प्रथमचरणे
ज्ञेयं ॥ अबबहुविचारो लिप्यं भूयत्वं यात्र लिख्यते ॥ अथ कैश्चिन्मूलवृक्षादिविचारमुक्तः जपार्णवे ॥ मूलसोभ

तचाशाखापत्रं पुष्पं फलं शिखा मुनियोऽष्टौ दिशो रुद्रः सूर्यश्च का/लयोगतयः॥ मूले तु मूलनाशः स्यात्तं भेदे व पुनः शान त्व।
 चि० मातुर्भवेत्केशः शिखायां ॥ मातुलस्य च पत्रे १२ राज्ञं विजानीयात्पुष्पे ॥ मंत्रपदं स्मृतं। फले च ४ विपुला लक्ष्मीः। शि
 खाया २ मल्पजीवितं ॥ अथ मूलपुरुषस्यांगे घटी न्यस्य तत्रैव मूल मूलस्य घटिका न्यासो मूर्द्ध्नि पंचनयो भवेत् ॥ मुखे स
 ३ मतिः पित्रोः स्वर्ध्वे वेदा ४ महाबलः व नौरधो ८ वली पाण्योऽस्ति ३ रु न्यान्विता भवेत् ॥ हस्तिरेव ८ भूप मंजीना
 भौक्षोर वल विभवेत् ॥ मुखे दशानिका मीस्या जनु नोः घण्टा मतिः ॥ पादयो घण्टा मतिस्तस्ये न्युक्तवानू क मास न्य
 इति ॥ अथ मूलो भूतकं न्यायाः फलार्थं मूलो विभागस्तत्रैव चतस्रो नाडिकाः शीर्षे कुर्वति पञ्चमाशनं। मुखे
 ६ धनरातिः स्यात्कंठे पंच धनागमः ॥ कौटिल्ये हृदये पंच बाहो वितागमेततः ॥ वेदाः एषां देवा धर्म वेदागुणेति कामिनी ज्ये
 ष्ठा मातुल नाशः अजंघयो र्धग नाडिकाः ॥ ज्येष्ठा भार विनाशः अचतुरस्रोजानु युग्मके ॥ पादयो र्दशना ड्यस्तत्र वैध
 व्यासादिशोत् ॥ इति मूलप्रसूतायां मुनिभिः फल मीरितं ॥ अथ श्लेषा जातयो पुत्रकन्ययोरंगविभागेन फलं तत्रै
 व मूर्द्ध्नि पंच सुराज्याग्निर्मुखे सप्त पितृद्वयः नेत्रे देहे जननी नाशो ग्रीवायां त्रिपुले पटः ॥ स्वर्ध्वे वेदागुरो भक्तिर्हस्ते शौ
 च वली भवेत् ॥ हृद्ये कादशी भिष्यात्म धाती जायते नरः ॥ स्त्रियः नाभौ भ्रमः अङ्गुगुदेत वतपो धनः पादे पंच ध

वपुषोऽधिकरोति नाशं जातो यदा निशि दिनेऽप्यसंधयोर्वा इति ॥ तत्राशायाः शुभं भवति ज्ञेयं ॥ ५५ ॥ अथ मूल प्रसंगदुष्टे पुंगुं जा
 दिनिमित्तेषु जातस्यारिं देवदिहारे च शास्त्रं लविकीरितेनाह ॥ श्लो ॥ गंडं ते इमं मूल पात परिधा व्याघात गंडा न मे ॥ संक्रांतिव्य
 तिपाति वैधति सिनीवाली कुहू दर्शके वज्रैवृक्ष चतुर्दशी पुष्य मरेद गंधयो मतो विष्टो सोदर भजे न निन पित भेशस्त्रा प्रभाशा
 तितः ॥ ५६ ॥ श्लो ॥ गंडं तेति ॥ एतेषु शिशोस्त्यति नशास्त्रा दुष्ट फलदा गंडं तति धिनं क्षत्रत्वग्नानां संधिः ॥ तल्लक्षणं ज्येष्ठा
 पौष्मभे स्यादिना बहति ॥ इदं भजे वानक्षत्रं मूलयोगः ॥ पाते महापातः परिध व्याघात गंडयोगः ॥ अथ वास्थिं स्नि
 धिद्वयः संक्रांति सूर्ये संक्रमण पुण्यकालः व्यतीपात वैधति योगौ सिनीवाली हर्षेदुरमा वास्या कुहू न हर्षेदुः सिनीवाली न हर्षेदुः
 कला कुहूरित्यभिधानात् दर्शो अइ दर्शन रहिता मा वास्या एत भेदो ग्रेयु तिपाद धिष्यते वज्रैवृक्ष योगे कक्षपदे चतुर्दशं य
 मं धरम धा विशाखे त्युक्ते मत्पु योगे दग्ध योगे सूर्ये शके चाग्निरसा हने दा इत्याद्युक्ते मत्तौ क्षीणा तोया दित्याद्युक्ते मत्पु योगे वि
 क्षोभदायां सोदरस्य भ्रातुर्भगिन्या वानक्षत्रे पित भेमा कच पिता च पित रौ ॥ तयोर्भे मात पित भे च एषु निमित्तेषु सुतस्य सुताया
 जन्म चेत्स्यात्तदनिष्ट कल्पादित्यर्थः ॥ इति निमित्तस्योपलक्षणत्वा जीतरजन्मापि निविद्धः सजातो यापत्य प्रसूयानेतरं
 विजातो यपत्य प्रसवस्तीरतः यथा पुत्रत्रय प्रसवानेतरं कन्या जन्म कन्या जय सुसवानेतरं पुत्रा जन्म स्याजनिः
 णं तितव शीष्टादि प्रोक्तं शांतास्वनुष्ठितया प्रभापरिणाम मुखदायिनी इत्यर्थः ॥ अथ शांतयो लिख्यंते ॥ शौ

नमो वाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि मूलज्ञातहिताय च ॥ मातापित्रोर्धनस्यापि कुलेशोतिहिताय च ॥ जातस्पदादशाहेच जन्म
 मर्दौ वा मुभोदिते ॥ समाश्च के वसतिमान् कुर्याद्वा शोतिमादरात् ॥ वारी १ ॥ सुसमेपु एष देशो तु मे डयं कारयेदुधः ॥ कुंडे च त
 द्दहि कुर्यात् गृहं यत्नोत्तमार्गतः ॥ पंचाशत्तं पंचगव्यं यंच त्वं कूपलया निच ॥ उदेवरवे दाम्बु त्वल्लहाम त्ववक्ष्ये पलवाः ॥ शतौ
 पधमूलखं न वरत्नं नातिमृत्तिका ॥ कुंभं मांसीह गिरे देह गुरु शैले यंचंदन वचामूल कंचया च सर्वौषधो दशौवहि ॥ गजा
 प्रह्ववाल्मीक सेगमं स्या न संभवारू दगो दा जन नगर द्वार तश्चाष्टमृत्तिका ॥ शतौषधौ मूलानि च ॥ अश्वि १ सहदे-
 वी २ अथराजिता ३ मंडा ४ उशीर ५ बाला ६ अधपुष्पी ७ शंखपुष्पी ८ कुंभोरी ९ ज्येष्ठा मधुर्कोरक १० चक्रांकित ११
 विष्णुक्रांता १२ शिवक्रांता १३ मयूरशिखा १४ काक जेघा १५ भंगराज १६ कुमारी १७ हय १८ कर्णिकार १९ अपामार्ग २०
 विह्वर २१ वल्लभूला २२ अंबुज २३ उज्जरा २४ पुत्रजीव २५ दूर्वा २६ काश २७ कुशा २८ शूल २९ नाल ३० चक्रमर्द ३१ सिंही ३२
 व्याघ्री ३३ अर्क ३४ सल ३५ पलाश ३६ पिप्पल ३७ बट ३८ उदेवर ३९ तुलसी ४० उत्पल ४१ शतपत्र ४२ अतशी ४३
 सारिका ४४ कंदव ४५ बकुल ४६ शमी ४७ राहिक ४८ निर्गुंजी ४९ मुंडी ५० देडी ५१ बाली ५२ अशोक ५३ सूर्यभक्ता ५४
 रुद्रजग ५५ कदली ५६ बीजपूर ५७ मदनक ५८ मुशाली ५९ पुनर्नवा ६० आघ्र ६१ पाटल ६२ शीपली ६३ करवी
 र ६४ चैषक ६५ गडूची ६६ देवदारु ६७ अगुरु ६८ चंदन ६९ कुटज ७० शिगु ७१ हरिद्रा ७२ जटामांसी ७३ वचा ७४

कुए ५ तमो २६ कारुहरिदा २७ बंधुजीव २८ मिथुशर २९ ओं ओं सरो ८० अश्वगंधा ८१ मुस्ता ८२ कुरंडक ८३ पनस ८४ जीव
 ८५ जाली ८६ जालनी ८७ मधुलक ८८ खदिर ८९ सप्तपद ९० शिरोय ९१ काकमाची ९२ शातावरी ९३ वेल्की ९४ जेव
 ९५ शाक ९६ वेतस ९७ आमल ९८ सरल ९९ गिरकली १०० ॥ इति तिलमाजवकी हि गोधरमा निप्रिये गवः ॥ चणकैः
 सहिताः सप्तसही जानि सर्वदाः ॥ वज्रमौलकवै इयं पुष्पराजे दुर्नीलको पंचरत्नसिंघे प्रोक्तं मे त्रैः कुंभे विनिहिते सुवर्णे लप्रमा
 णे नतर्द्धनचबाधुनः निश्चिनेः प्रतिमां कुर्याद्विनाशाद्यविर्जितः ॥ अत्र विशेषः ॥ शौनकेन ॥ यत्नमानेन चोर्द्धनपादेनाय
 स्वशक्तिः ॥ नदीत्रे देवता रूपं कारयित्वा विहाराः यद्वा मूल्यं सुवर्णस्य स्यापयित्वा प्रसजयेत् ॥ सुवर्णं सर्वदेवत्वं सर्वदे
 वात्मकोललः ॥ सर्वदेवात्मको विप्रः सर्वदेवमथो हरिदिति ॥ वस्त्राणि योऽशाद्यौ च श्रुतास्तस्मात् एतद्विदितः ब्राह्मण
 नूतनयोः त्वया त्वस्मिन्वाचनपूर्वकं ॥ श्रीत्रिंशोऽश्वतुरश्या द्यौर्द्वादशपन्नयवोऽशः ॥ प्रधानाचर्ये मे ते वां श्रेष्ठतत्प्र
 तिमा चयेत् ॥ ईशानादिचतुष्कोले स्त्रवणान्जलप्रदितान् ॥ पूर्वोक्तद्रव्यसंयुक्तान् श्यापयेद्वत्तवर्णकान् ॥ विप्रान्
 एष्यकु एष्यकु धायिमधुपर्कादिना चयेत् ॥ द्वापुरे जायमानौ द्वौ द्वौ च वरयेत्युतः अष्टिगैर्चा रत्नेर्मत्रे श्रुतपुण्या
 हतादिभिः ॥ तत्कुंभे पुजलं स्पृश कशादूर्वे जयेदितिरुद्रसूक्तं च भद्राग्नेराजो भद्रा इति क्रमात् पुरुषसूक्तं च तन्म
 नैर्देवान् ध्यात्वा प्रयत्नतः गोमूत्रं गोमयं ह्यौरेदधिरथि कुशोदकं पंचगव्यमिदं कुंभे हि पेरुजमदान्वितं ॥ र

जतं कांचनेतां विदुमंती ये वारिचः॥ निक्षिपेद्देममूलं च दशाष्टयवनिर्मितं देवदरं च शैलेयं पद्मनीलोत्पलं तथा॥ वचां लो
 ध्रं मयंगुचराचिदेष्टरेहिमेतं जेषावाचोपरि न्यसेत् शतचिदेष्टरेऽप्येतं॥ ततश्च निक्षिपेत् देवमर्चयेत् पाश्चिमाशुखं मोषणाक्षि
 तिमंत्रेण मुक्तवस्त्राहतादिभिः मूलरूपं विधातयेत्पामं कुण्डलवाहने परवर्द्धे रधरेचो यं हि भजं वरकानने॥ स्यापये
 तं ग्रहं श्रेष्ठं वस्त्रं गोधादिभिर्जयेत्॥ चरुत्वस्य पयेत नैऋतं दुष्टतामहं॥ तत्र च त्वारः कुंभतुर्दिक्षु स्याप्याः॥ एकः कुंभो रश्मि
 पत्रं अथः स्याप्यः एकः शतचिदः कुंभः तस्मिन् कुंभे देवदरं शैलेयं निक्षिप्य धौमधानि तथा सुवर्णमूलं प्रष्टादशयवपरमि
 तं निक्षिप्य तदुपरि वंशादिपात्रं निधाय तत्र निक्षिप्य प्रतिमां जलधतिमा सहितां स्यापयेत् ततः षोडशोपचारैः पंचोपचा
 रैर्वा पूजयेत्॥ अं च शौनकेन॥ पुन्याभिर्मंत्रितैः स्त्रोत्रैः प्रोक्षित्वा योक्षितौ ततः तत्रोदकुंभस्य लक्षणं रक्तवर्णं विवर्जि
 तं॥ अकलमूलं निर्गलं पूरयेत् निर्मलं भस्म॥ अकलशो न्येत तथा कलशस्य पत्रं शुभं॥ इमं मंत्रं तिमंत्रेण पूर
 येत्तीर्थवारिणं कुंभं च यस्त्वगंधाद्यैस्ततः पूजयेत्॥ पाफलिनीरित्यनया हि येद्रत्नौषधादिकं॥ वस्त्रावगुह
 तं कुर्यात्पूरयेत्तीर्थवारिणं॥ इदं देवसमायुक्तं चूतपत्रवसंयुतं स्वस्तिकोपरि विन्यस्य क्षीरं दुग्धं सपत्रवैः॥ शोणं व्रीहि
 म्प्रनिक्षिप्य ईशान्ये च निधाय पयेत्॥ पंचरत्नानि क्षिप्य सर्वौषधिसमन्वितं॥ अर्चितं गंधपुष्पाद्यैः श्रीसंज्ञं तत्र
 पूजयेत्॥ तत्रा प्रातिरथं सुतं शतरुद्रानुवाकं रक्षामंत्रं तथा पुण्यं रक्षोघ्नं च स्पृशन् पूजयेत् त्रिपंचकं जयेत्सम्य

कृ० प्रथोत्तरसहस्रकं ॥ एकवारं तप्या जायी यावमानोऽस्य नृजयेत् ॥ जपस्य च कुंभाश्च हयं बानदलाभतः ॥ श्रीरुद्रस्यैककुंभश्च सर्व
सूक्ष्मनिकारयेत् ॥ तप्या न्यपंचमं कुंभं पूर्वोक्तलक्षणैर्पुतं ॥ चतुःप्रस्थवणं कुर्यात् ॥ पंचवक्तं चतुर्भवेत् ॥ वस्त्रावगुण्डितं कुर्यात् ॥ परयेत्ती
र्थवारिणा ॥ पंचरत्नसमायुक्तमासपल्लवसेपुतं ॥ एतस्मिन्नपि पंचरत्नसामय्तिकाशतमूलदेवदत्तं प्रभृत्योषधिहेममूलानि निहि
येत् ॥ तत्र शतमूलात्तामेविष्णुकांतामेहदेवीं हलशीचशतावरीं मूलानामानि गृहीत्वा तत्तत्प्रभविशेषतः ॥ तस्योपरि न्यसे
त्त्रैलोक्येणं वारौ पल्लवमयोऽष्टद्वयस्यैव संध्यशतमूला निनिहिष्येत् ॥ कुंभोपरि न्यसेद्दिवा नमूलनक्षत्रदेवतं ॥ अधिप्रत्य
धिदैवो दक्षिणोत्तरदेशयोः ॥ अधिदेवो जयेदादौ न्येषानक्षत्रदेवतं ॥ एवं प्रत्यधिदैवं च पूर्वोक्तां ह्यदेवतां स्वलिङ्गोक्तैश्च मं
त्रैश्च प्रधानादीन् प्रपूजयेत् ॥ पंचामृतं तं संस्थाप्य ॥ आवाह्यार्थं समर्चयेत् ॥ (पुण्यांतं) उपचारैषोऽष्टमियद्वा पंचोप
चारकैः ॥ रक्तचंदनगंधाद्यैः पुष्पैः कलमसितादिभिः ॥ मेघशृङ्गादिधूपैश्च घृतदीपैश्च यैव च ॥ सुरापोलिकमांसायैर्नैवेद्यै
र्भोजनादिभिः ॥ मत्स्यमांससुरापादीनि द्वालयानां विवर्जयेत् ॥ सुरास्थाने प्रदानं ब्यंहीदैर्सेधवमिश्रितं ॥ पायसं लव
णायेंतं मांसस्थाने प्रकल्पयेत् ॥ उक्तगंधाचलाभं तु यथा लाभं समर्चयेत् ॥ पुण्यांतं च समाभ्यर्च्य होमं कुर्याद्यदि तं
निर्वायप्रोक्षणादीनि चोक्तकुर्याद्यथाविधिः ॥ हविर्गृहीत्वा विधिवन्नैः सत्यैः वसैः चानुहेत् ॥ अत्र वशिष्ठेन विशेषोक्तिरि
तः ॥ मूलं प्रजामिति मंत्रद्वयस्य कण्यस्य निर्वर्तिर्देवतानुष्ठुप्छंदमूला यस्माद्वा प्रजापतये स्वाहे सुपमं त्रैपला

४८

७२

शामिदाज्येन चरुणा घृतसहस्रकं । अथ बाहोतरशतं प्रत्येकं जुहुतः । मूलतजामित्यथाभिर्वाक्ये मंत्रद्वयेन च सावित्रसौम्येनैभ्यः
 मंत्रैरथ ससंभक्तौ समिधिरति लघ्वीहीनूहत्यावाहति निस्ततः ॥ मूलं पूजामित्यथौ च वाक्यानि न बके जयेत् ॥ अथोत्तरसह
 संतुष्टं वा विपतात्मवान् । अथ होमप्रकारस्तु शाखां तरविद्यो यथोर्ध्वः । मेघुणः पत्रापरित्यज्य देवेति वायुनः । पायसं
 घृतसंमिश्रितं देहोत्तरशतं सामिदाज्यचरुन्यथा च कृतः संख्यया जुहोते ॥ अग्निदेवं तयोश्चैव जुहुयाच्च स्य मंत्रकैः ॥ न हो
 त्रदेवताभ्यश्चाप्यसेतुहोमयेत् ॥ कण्वेति यं च दशभिर्जुह्यात्क शरंततः ॥ गायत्र्या जातवेदसे त्रिषं च मिति क्रमात्
 सोरायुं जंतितामग्निं वास्वाप्यग्निमेव च ॥ होत्रस्य पतिना गृहणा नाग्निं दत्ते तवै च श्रीसूक्तेन तथा विद्वान् ॥ सामिदाज्य
 चरुनै क्रमात् ॥ अथोत्तरशतं वाप्य अष्टाविंशतिभिः क्रमात् ॥ अष्टाष्ट संख्यया वापि जुहुयाच्च कृतो वुधः । त्वत्तसो
 मेन पायसं जुहुयात् ॥ त्रयोदश चतुर्गृहीमाज्ये च यते रूद्रोति मंत्रितः ॥ शुक्लेण जुहुयादाज्ये महाव्याहतिभिः क्रमात्
 हुत्वा स्विष्टकृतः पश्चात् प्रायश्चित्ताहुतेत् ॥ प्राचार्यो यजमानो वा । अग्नौ पूर्णाहुतिं हुमेत् ॥ होमशेषं समाप्याप्य
 बन्निमारोपरोक्षतः ॥ कुंभाभिर्मंत्रिणं कुर्यादक्षिणे नाभिमेव जयेत् ॥ मत्स्यपशुमनार्था यजयेत्तथैव कंशाते रुद्रकं भो
 क्तमार्गेण रुद्रमंत्रं स्पृशन् जयेत् ॥ धूपदीपं नैवेद्यं कुंभपुष्पैर्निवेदयेत् ॥ प्रसादयेत्ततो देवमग्निं चैव कार्यमादरात्
 अग्रासनोपविष्टस्य यजमानस्य स्थितिः ॥ दारपुत्रसमेतस्य कुर्यात् सर्वं निवेदयेत् ॥ अहोभ्यामिति सूक्तेन यावमानो भिरेव च

३

४८

आपोहिरेति नवमिरायः द्वादशयेन च । सहस्राक्षं चैनापि देवस्येति मंत्रकैः ॥ शिवसंकल्पं मंत्रैः एव ह्यमात्रेण मंत्रकैः योसौ
 वज्रधरो देवामहे योगजवाहनः ॥ मूलजातशिरो दोषं मातापित्रोर्व्यपोहतु ॥ योसौ शक्तिधरो देवो हुतभुजपवाहनः ॥ सप्त
 - - - अदेवोऽग्निर्मूलदोषं व्यपोहतु ॥ योसौ दंडधरो देवो धर्मो माहिषवाहनः ॥ मूलजातशिरो दोषं योमिमो व्यपोहतु ॥
 योसौ खड्गधरो देवः निरतिराससाधिपः ॥ प्रशमयतु मूलोऽसं दोषं गंडांतं संभव ॥ योसौ वाराधरो देवो वारुणश्च जले
 प्रसू ॥ नक्रवाहः प्रचेतासो मूलोऽस्य व्यपोहतु ॥ योसौ देवो जगत्प्राणामारुतो मृगवाहनः प्रशमयतु मूलोऽसं दो
 षं ॥ बालस्पर्शंतिष्ठः ॥ योसौ निधिपतिर्देवः खड्गश्च रवाहनः ॥ मातापित्रोश्च शोऽस्य मूलदोषं व्यपोहतु ॥ ये के
 च एधि वीमनयेऽंतं रिहो ये दिवितेभ्यः ॥ सर्वेभ्यः नमः इति योसौ पशुपतिर्देवः पिनाकी वधवाहनः ॥ प्रसेवा
 मूलगंडांतदोषमाश्रु व्यपोहतु विघ्नेशः क्षत्रियो दुर्गलोकपालानवग्रहाः ॥ सर्वदोषप्रशमनं सर्वं कुर्वतु शान्तिदाः ॥
 तथ्यो रमिषे कंतु सर्वदोषोपशान्तिदे ॥ सर्वकामप्रदं दिव्यं मंगलानां च मंगलं ॥ वस्त्रोत्तरितकुंभाभ्यां पश्चात् भा
 वयेद्बुधः ततः शुक्रावरधरः शुक्रमाल्यानुलेपनं ॥ यजमानो दक्षिणाभिस्तोषयेदतिगादिकान् धेनुं पयस
 न्नांदद्यात्तार्क्ष्याय सवत्सकां ॥ निरतिप्रतिमां कुंभवस्त्रं होमं च दापयेत् ॥ ग्रहायैव स्त्रप्रतिमास्तस्यै दद्याद्विच
 रणाः ॥ उक्ता लाभे ततो दद्यात्तार्क्ष्याय ब्रह्मसत्विजं ॥ ततः मूलं प्रदातव्यं शतशो वाप्यप्रदापयेत् ॥ दद्यादन्ते पायसा

॥ ब्राह्मणान् भोजयेत् ॥ अलभेशतपंचाशदशकंतुलाभतः ॥ सर्वशांतेऽपठने माशिष्यो ग्रहणं तथा ॥ गहीतुमाचये
 विद्याचरतिः प्रीयतामिति ॥ इति शौनकीय मूलशांतिविधिः ॥ अथ श्लेषाशांतिरप्येवमेव कार्यं ॥ तत्र चिभवे पूर्वोक्तवत्
 चक्रं भाः स्थाप्याः ॥ असंभवे कं भएषो एकत्र इ स्थापने द्वितीये ॥ अथ श्लेषाश्रितिमास्थाय पत्ने ॥ अभिमे त्रिणादि पूर्ववत्
 तत्राश्लेषासर्प्यो कारा अधिदैवतगुरुप्रतिमास्थाय्या पूज्या च ॥ ओं नमोस्तु सूर्यभ्योतिपूजामंत्रं प्रतीरितः सर्प्या
 रक्तस्त्रिनेश्रद्धिभुजः पीतवस्त्रकः ॥ फलकाधि धरस्त्रीहोणादिव्याभरणभूषितः एवं ध्यात्वा ततोभ्यर्च्य होतृकर्मस
 मारभेत् ॥ अतिकेये विशेषः ॥ अश्लेषाश्रितं ज्ञातस्य मातापित्रोर्धनस्य च भ्रातृजातिकुलस्यानोदोषं सर्वव्यपोह
 तः ॥ पितरः सर्वभूतानां रक्षंत्य पितरः सदा ॥ सायं नक्षत्रजातस्य वित्तं च जातिबोधकान् सपोधी सानमस्तुभ्यं
 नारागानां च गणाधिप ॥ गृहाणार्धं ममादत्ते सर्वोदिरु प्रशांतये ॥ इत्यर्थमंत्रः ॥ अलनक्षत्रवत्कुर्यात्सर्वदोषे
 स्वनामतः ॥ एतच्च मूलश्लेषाशांतिकद्वयं ॥ विवाहे उपस्थिते प्रसुरस्य च अस्ते मूलश्लेषोत्पन्नयोरपि ॥ व
 धवरस्योत्पन्नदिरु निवृत्य यौ विधेयं ॥ उपलण्णत्वा च ज्येष्ठा विशाखा तन्नाया वध्या वरस्य ज्येष्ठं धुकृष्टं
 तये च ॥ नारदः ॥ मूलजा प्रसुरं हेति व्यालजा च तदंगनां ॥ रं द्रीयत्यग्रजे हति देवरं तु द्विदैवजा शांतिर्बोधु
 क्त्वा चेत्स्यात्तर्हि दोषो न कश्चनेति ॥ इति श्लेषाशांतिः ॥ अथ गंडशांतिः ॥ गंडशांतिं प्रवक्ष्यामि सोममंत्रेण

भक्तिमान्॥ कांस्पपात्रं प्रकुर्वीत यत्नैः षोडशभिर्नेत्रैः॥ अष्टाभिश्चतुर्भिर्वाद्याभ्यां वा शोभनेतया॥ तन्मध्ये पाय
संशोखेन च नीतेन परिते॥ राजतं च द्रम्यं च सितपुष्पसहस्रकैः॥ देवसंयुक्तवासास्तुभक्तमात्म्यां वराचितः
सोमो हर्मिति संचिंत्य पूजां कुर्यादनेदितः॥ दद्याद्देहहिणामिष्टं गंडं दोषप्रशांतये॥ मुक्तां वा गोश्वरं चैव ताम्रपा
त्रसमन्वितं॥ गंडं दोषोपशान्तये दद्याद्देवि देवमुचि॥ अत्रापि पूर्ववत्प्रतिकल्प्य होमाभिषेकादिकं कार्यं ति
थिं गंडे त्वत्तद्वाहं न ह्यत्रे धेनुत्स्यते॥ इतरत्र शीशोर्मातुरभिषेकं च कारयेत्॥ अन्यथा॥ उत्तरातिथ्यचित्रासु
पूर्वोषादेनैव स्पृशेत्॥ कुर्यात्प्रातिप्रयत्नेन तत्तत्र कारकां बुधः॥ चित्राद्यर्के पुष्पापादे पूर्वोषादाधिष्ठा
पादे रतीये जातः॥ पुत्रपुत्रोत्तराद्ये विद्यातिथि त्रैश्वर्यात्तु यथात्मनः॥ हिमासस्योत्तरादोषः पुष्पपुत्रैव त्रि
मासकः॥ पूर्वोषादाष्टमे मासि चित्राषण्मासिकं फलं॥ नवमासे तपोऽर्चनं मूले चाष्टौ समाः सप्तताः
मेष्टा मासे च दशो पुत्रदर्शनं वज्रिता॥ उत्तरे तिलपात्रे स्थापित्य गोदानं मिष्यते॥ अत्रां चित्रासु वै द
द्यात्पूर्वोषादे तु कौचने॥ यवांश्च ब्रीहिमाषांश्च तिलमुक्तांश्च दापयेत्॥ यथावित्तानुसारेण कुर्याद्वा
ह्यणभोजने॥ पितुरायुष्यबुधार्थं शान्तिरत्र विविधीयते॥ इति गंडांतादिशान्तिः॥ अथ नृपशान्तिः

म.
५.

भारद्वाजः॥ ज्येष्ठादौ मातृजननीमातामहद्वितीयके॥ तृतीये मानुलं हंति चतुर्थे जननीं तथा॥ आत्मानेव च मे हंति ष
ष्ठे गोत्रहृयो भवेत्॥ सप्तमे कलनाशः स्यादष्टमे ज्येष्ठसौहृदः॥ नवमे ज्येष्ठपुरं हंति सर्वस्वं दशमे तथापि॥ प्रत्येकं घ
रिषादिसुफलमुक्तं॥ अत्रापि मूलशान्तिरुत्तमं कुर्यात्॥ तत्र विशेषः॥ घटिकैकाचमैत्रात्रे ज्येष्ठादौ घटिकादयः॥
तयोः संधिरिति ते यं शिशुगं प्रोतमोरिते॥ ज्येष्ठा तस्यादसुपितुः स्वस्य बापि विनाशकः॥ ज्येष्ठैकन्यका जाता हंति
श्रीवाग्रजं॥ शान्तिस्तस्य प्रवक्ष्यामि गंडदोषप्रशान्तये॥ तत्र चतुर्दशकुंभचतुष्टयं संस्थाप्य तन्मध्ये शतधि
इंसुरनायकं रक्तवस्त्रद्वयोपेतं देवराजं शचीपतिं॥ प्रजयेद्धारुणं मंत्रैः कुंभं धीमाचयत्नतः॥ त्वजो
अग्नेजयेत्तदौ सत्वजोपि द्वितीयके॥ समुद्रज्येष्ठा इति चेद्दमे मेगंगे चतुर्थके॥ प्रजयेद्दस्त्रगंधाधैः चतुरा
कलशानपि॥ आतोभद्राजयेत्तदौ भद्राग्नेरद्वितीयके॥ इन्द्रसूक्तं रुद्रजाप्यं जपेत्पुनरुजपेत्ततः॥ समिष्टि
र्वसुवहस्य शतमष्टोत्तरं शतं॥ सपिषा च रुचैव मूलमंत्रेण वाग्यतः॥ इतेनाप्यं च तेनैव यन इन्द्रभये
ति च॥ तिलान् व्याहृतिभिर्हुत्वा शतमष्टोत्तरं पृथक्॥ ततो मिषेकः॥ ततोरूपरूपमिति मंत्रेण

५.

आजावलोकने ॥ पुनर्देवतापूजनं कृत्वा ॥ नमोस्तु सुरजायाय नमस्तु भ्यंशचीयते ॥ गृहाणार्घ्यं मया दत्तं गंडदोषप्रशान्तये ॥ अष्टोत्त
 रशतं संख्यात्कुर्याद्वाह्मणभोजने ॥ अन्यत्सर्वं पूर्ववत् ॥ इति मेष्टाशान्तिः ॥ दिनद्वये व्यतीपाते व्याघाते विष्टिवैधते ॥ अलेखं डेवप
 रिधेवस्त्रे च यमचंद्रके ॥ कालगंडे मृत्युयोगे दग्धयोगे च दारुणे ॥ तस्मिन् गंडदिने प्राप्ते प्रसूतिर्यदि जायते ॥ अतिदोषकरी प्रो
 क्ता तत्र पापयुते सति ॥ निचायेत तत्र देवतः शान्तिकुर्याद्यथाविधिः ॥ यज्जं देवतानां च गृहाण चैव पूजनं ॥ दीपं शिवाल
 ये भक्त्या गोघृतेन प्रदापयेत् ॥ अभिमंशं कराय प्रश्नस्य सप्रदक्षिणं ॥ अभीष्टफलसिद्ध्यर्थं कुर्याद्वाह्मणभोजनं
 गणपतं पुरुषसूक्तं शौरं मृत्युं जयं शुभं ॥ शतजाप्यं पुनश्चेत कृत्वा मृत्युं जीयी भवेत् ॥ इत्युत्तरगार्गे दुष्टयोगशान्तिः ॥
 कुमारजन्मकाले तु व्यतीपातश्चैव धृतिः ॥ संक्रान्तिश्च रवेस्तत्र जातो दारिद्र्यकारकः ॥ नवग्रहमखं कुर्यात्तस्य दोषस्य
 शान्तये ॥ प्रथमे गोमुखान्जन्मततः शान्तिसमाचरेत् ॥ गृहस्य पूर्वे दिग्भागो गोमयेनानुलिप्य च ॥ अलेखतस्वदे
 शोतु बीहिपाणिं प्रकल्पयेत् ॥ पंचश्रेणमितंधान्यं तदर्थं तंडुलेन च ॥ तदधं तु तिलैः कुर्यादग्नौ न्योयरिकल्पयेत् ॥
 द्रव्यत्रितयराशौ तु प्रष्टव्यं लिखेद्बुधः पुन्याहं वाचयित्वा तु आचार्यवरयेत्पुरा ॥ राशौ प्रतिष्ठितं कुंभमव्रणं सुम
 नोहरं ॥ तीर्थोदकेन संभृत्य समतौ षष्ठ्यक्ष्वे ॥ पंचगव्यं पंचरत्नं वस्त्रपुष्पैर्नवेष्टयेत् ॥ तस्योपरि न्यसेत्पात्रं स

मु. टी.
५१

दि

१४
हमवस्त्रेण संयुते ॥ प्रतिमा स्थापयेत्प्रजाप्ताधिप्रत्याधिदेवते ॥ चेद्रादित्यादिकृती पार्श्वे मध्ये वै धृतिमर्चयेत् ॥ एवमेव व्य-
तीपातशाली संक्रमणस्य च ॥ अधिदेवं भवेत्सूर्यं च प्रत्यधिदेवते ॥ ततश्चाहतिपूर्वेण पूजयेत् ॥ त्रयेव के । केन मंत्रेण
सोमपूजां समापूजां समाचरेत् ॥ आप्यायस्वेति मंत्रेण सोमपूजां समाचरेत् ॥ तत्र योत्तरसहस्रं प्रशोत्तरशतं तथा ॥ अथ
विंशति संख्यां जपेत्सर्वसौरजपे च ॥ अथोभयेति मंत्राग्ने इति सूक्तं पुरुषसूक्तं त्रिपंचकं ॥ एतान्मंत्रान्कुंभानुसृ-
शान्चतुर्लजपे कुर्यात् ॥ त्रियेव केन मंत्रेण समिधान् चरुं हुतेत् ॥ अथोत्तरसहस्रं प्रशोत्तरशतं अथ विंशति-
वामस्य जपेन मंत्रेण तिलहोमं समाचरेत् ॥ ततः समुद्रज्येष्ठं आपो हृष्टास्तु चैन च ॥ अथोभ्यामिति सूक्तेन वा-
वनीतिः त्रियेव केन उत्सर्जेति ॥ आप्यायस्वेति वैदिक मंत्रैः सुरास्त्वामभिषिचनित्वा दिके पौराण्ये मंत्रेण अभि-
कं कुर्यात् ॥ ततः प्राज्यवेदाण्यं अथ दहिणा दानादिकं पूर्ववत् ॥ इत्युत्तरमार्ग्ये व्यतीपाते वै धृति संक्रांति शान्तिः ॥ त-
त्रयस्यांकस्यांश्चिदमावास्यायाः अथोभागानु कत्वा प्रथमविभागे चंद्रदर्शनमास्ति न वेति विचार्य यदा दर्शने
तदा शिनीवाली यदा चंद्रा दर्शने तदा दर्शः सकलचंद्रो यस्य सदा कुरु रित्यर्थः ॥ तदुक्तं छंदोगपरिशिष्टे ॥ इदु-
पकालश्चादकालः इति प्रमुनेऽप्युक्तं यकालं परिमाणमुक्तं ॥ अथ मेशचतुर्दश्याः दीणा भवति चंद्रमाः ॥ अ-

५१

मावस्यामेभागे पुनः किल भवेदपुनः ॥ अत्र दुराये प्रहरे वतिष्ठते ॥ चतुर्थ भागे न कालावशिष्टः तदंत एव हयमेति कत्त ॥ ए
 वेहि ज्योतिष्प्रक्र विदो वदंति ॥ एतत्कारिकायां ख्याने तद्भाष्यकारेण कर्त ॥ प्रहरज्जवात्मकं चंद्रहय काल इति ॥ तत्र मायाः
 सप्ताहप्रहरोक्तस्त्रहय कालः चतुर्दशी शेषयामदर्शादियामौ च चंद्रसहस्रमाता काल इति ॥ तत्रायमत्र विषयविवेकः
 यस्याममावास्यायां प्रथमप्रहरेशास्त्रात् ॥ इत्यसतो वा चंद्रदर्शनं स्यात् ॥ सिनीवाली सर्वथा सिद्धा ॥ तत्रोत्पन्नस्य सिनी
 वाली शोतिर्विधेया ॥ अथ तस्यामेवामावास्यायां यदा नष्टे कलात्वे सत्तत्कालं हयकालस्य भाष्यकारेण परिभाषि
 तत्वात्सप्ताहमप्रहरात्मकः कालः कुहूशब्दवाच्यस्तत्रोत्पन्नस्य कुहूशोतिः ॥ पुनस्तस्यामेवामावास्यायां प्रथमप्रहरानं
 तं सप्तमप्रहरादौ कुहूप्रहरं चात्मकः ॥ कालोद्देशाद्वच्य इति तत्रोत्पन्नस्य दर्शाशोतिर्विधेयेति एवमेकस्यामे
 वामावास्यायां कालभेदेन त्रयं संभवति ॥ यदा त्वमावास्यायां चंद्रदर्शनं भावस्तदा हयमेव दर्शत्वकुहूत्वरूपं संभ
 वति ॥ अत्र केचिच्चतुर्दशी शेषे चंद्रदर्शने सति परिदिने यामावास्याम सिनीवाली इत्याहुस्तत्र हयचंद्रो यस्या
 मिति ॥ अन्यपदार्थस्य अमावास्या रूपस्यैव सामानाधिकरण्येन ग्रह गत ॥ किंच सिनीवाली शब्देन प्रवेता चंद्रकला
 वर्णवाचिनः प्रवेतशब्दादुणादनुपात्तातो यथातो यथातो न इति टीका ॥ तकारो सिनीतो बलेते प्राप्नोतीति ॥ सि
 नीवालीति व्युत्पत्तिस्तुर्दशपुदित चेश प्रया याममावास्यायां न युज्येति च ॥ तस्याहं हं सिनीवाली तमा

वसैव निधीयत इत्येव ज्ञायः ॥ अथ गोपालमणितविदो न्यासमादधुः ॥ तत्र स्यादष्टे दुसिनीवालीत्यादौ उदयात्माधिकारोक्तः
 शीत्याकर्मद्वयसंस्कृतस्य दर्शनयोग्यत्वे सति प्राकृतिजनकान्तिवत् न सेवेधवत्वे गृहादेर्दर्शनशब्दवाच्यः ॥ मेधापावरणे तु
 शास्त्रीयदर्शने दर्शिवर्तते आत्मा इष्टव्य इत्यादिवत् ॥ तथैव दर्शनायोग्यत्वे सति प्राकृतिजनसंबन्धवत्त्वमदर्शनशब्दवाच्यमित्यदर्
 शनलक्षणं ॥ अत आदर्शनलक्षणवत्पमावाकूहनामलक्षणद्वयान् उक्तामावास्यादर्शनशब्दवाच्य इति श्रूयमाशयः ॥
 यदा मावास्यासूर्योदयात् प्राकृष्टिकात्रयवतो तदा ह्येककर्मसंस्कारवशेन चंद्रस्यादृश्यत्वमागतं चेत्तदा सा संपूर्णमावास्या
 सिनीवाली नाम तादृशपाममायां दितो यस्य सूर्योदयानंतरं मवशिष्टा मावास्या घटीभूतपक्षस्य कूहनांतिरेव च प्रालक्षण
 सत्वात् ॥ यदि सैवामावास्यासूर्योदयात् प्राकृष्टिकापंचचतुष्टयं वा प्रतिप्रसं वहातुदसिनीवालेव ॥ अथ तादृ
 शो न्यूनपामाधिक्यां वा दधकर्मसंस्कारवशेन चंद्रस्यादृश्यत्वमागतं सतामावास्या संपूर्णं कूहनाम ॥ चंद्रादर्शन
 लक्षणसत्वात् ॥ तत्रापि कूहनांतिसादेष्टाय दातु सूर्योदयानंतरं किपतीषु द्वित्रासु घटीष्वति क्रौत्तासु अमावस्या
 प्रवृत्तिः ॥ पूर्वचेतदर्शयता वस्थिता तस्या मुषसि ह्यमवशत आंद्रो हं द्यो मावा इ। दर्शितया प्यमावास्यायां चंद्र
 शीनादर्शनलक्षणा नाकांतत्वात् ॥ सा संपूर्णमावास्या दर्शनाम तत्र दर्शजनितशांतिविधेयेति ॥ एवममवास्या
 मेदेन सिनीवाली कूहदर्शरूपं पक्षत्रयमाचकाशजिति जेपालनानां मते ॥ अथ प्रकारांतरेण सिनीवाली सर्व

101
 वौदिसिद्धासैवकुहूलकारिभाषिकी॥ यदहवशीरः॥ नक्षत्रेयस्यदर्शीतोविषनाश्यांभवेद्यदि॥ कुहूयोगइतिख्यातोव्याधिम
 त्युभयादिकत्॥ **अथमर्थः॥** यास्मिन्नक्षत्रेयस्यदर्शीतोविषउतास्तास्मिन्कालेयदिदर्शस्यचरमघटिकाभवेत्॥ नक्षत्रेयस्य
 पुरुषस्यजन्मनक्षत्रंजन्मकालेकालांतरेवस्यातस्यपुंसोव्याधिमत्युक्कुहूयोगोक्षेयः॥ तत्रकुहूजननफलंशांतिप्र
 स्यात्॥ कालांतरेपिकुहूयोगसंभवेशांतिर्विधेया॥ **अतएवजगन्मोहने॥** यस्यजन्मदोग्ध्रंद्रोविषनाश्यांकुहूर्भवे
 त्॥ अभिचारेणकिंतस्यस्वयमेवमरिष्यतीति॥ **अतोविषघटिकांतः** पूर्वकालोदर्शशब्दवाच्यः इति एवं प्रकारत्रयेणसि
 नोवालीकुहूदर्शीतांभेदः॥ उदयादितस्तत्रयशासंप्रदायं व्यवस्थेत्यलेमतिप्रसंगेन॥ **अथशांतिप्रकारः॥** सिनावा
 लीप्रसूनास्यात्यस्यभार्योयश्रुत्वा॥ गवाश्रमहिषीचैवशक्रस्यापिश्रियेहरेत्॥ येचसेतिद्विजाश्रान्येस्वप्रसादोपजी
 वितः॥ वर्जनेयानशेषांस्तुपुण्यदिमगादिकानू॥ द्विजाः यद्विणः कुहू प्रसूतिरत्यर्थं सर्वदोषकरीमता॥ यस्यप्र
 सूतिरेतेषांयस्यार्युर्धननाशिनी॥ नारींविनाचशेषाणांपरित्यागोविधोयते॥ परित्यागानेवां वैशांति कुर्याद्वि
 चक्षणः॥ प्रतिमाकारयेच्छे भोषतुर्भुजसमन्वितो॥ त्रिप्रलवर्द्धवरदांभयहस्तोयथाक्रमात्॥ श्वेतवर्णो
 पुष्पांश्वतोवरवपस्थितो॥ त्रैप्यं वकेन मंत्रेण पूजोयथाविधि इदं प्रतर्भुजोवज्रांकुशचापसमायकः॥ रक्तव

लौकिकारूपेण तद्विज्ञेति मंत्रतः ॥ पितरः कर्मवर्णोऽप्यतर्हसं विमानगाः ॥ य - ब्रह्मत्रेकमंडलमयानां धारिणः ॥ ये सत्या
 इति मंत्रे त्रपूजां कुर्यादनेतरं ॥ कलशस्यायनपूजादि पूर्ववत् ॥ समिदाज्यचरोर्हो मंतिलमाद्येऽप्यसर्वयेः ॥ अथ सप्त
 तपास्तपसामिष्टिः स्वादिरेः शुभः ॥ अथोत्तरशतं मुख्यप्रत्येकं जुहुयाद्बुधः ॥ त्रयंबके नमो त्रेण तिलाज्यादुतिभिर्द्विनेत ॥
 शंकरस्याभिषेकं च कुर्यादाज्यावलोकने ॥ अन्यत्सर्वमभिषेकं च पूर्ववत् ॥ इति शिजीवासी कुहू शांतिः ॥ अथ द
 शांतिः ॥ अथातो दर्शशांता नो मातापित्रोर्ददित्वा ॥ तदोषधिरिहा राय शांतिवक्ष्यामि नरद ॥ तत्र संकल्पं विधाय
 तन्मध्ये कलशस्याप्यतन्मध्ये नित्ति ये दुव्यं दधित्वा रक्षतादिकं ॥ न्यगो धादुं वराश्च सप्तवृत्तानि वकास्तथा
 एतेषां वक्ष्यामि त्वगादीन् पञ्चवोस्तथा ये च रत्नानि निदिष्य वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥ अत्र सर्वं समुद्रा इति
 आपो हि सा सप्तै च ३ कयानां श्चित्र १ यत्किं वेदमचाचैव समुद्रयेष्ट इत्युच्यते ॥ अभिसेत्र्यादकुं भे तमग्ने ॥ पूर्वा नि
 धाययेत् ॥ दशैश्च देवतायाश्च सोमसर्पस्वरूपकाः प्रतिमां स्वर्णं ज्ञानि सं राजतोताम्रं ज्ञातया ॥ प्राप्या य
 स्वेति मंत्रेण सविताय आनमेव च ॥ उपचारैः समासाध्य ततोर्हो मंसमाचरेत् ॥ समिधश्च रुद्रं क्रमे
 ण जुयाद्दही ॥ इते त्सविर मंत्रेण सोमधेनुं च मंत्रतः ॥ अथोत्तरशतं वापि अष्टाविंशतिं खेयया ॥ अभि

१०३
 वेकादिपूर्ववत् ॥ हेरण्यरजतेचैव कस्माधेन प्रदक्षिणा ॥ बाललणनूभोजयेत्तत्र कारयेत्स्वस्तिवाचने ॥ इति दर्शशंतिः
 कृमियज्ञे चतुर्दश्यां प्रसूते मद्भिधं फलं ॥ चतुर्दशीं च षड्यागं कुर्यादादौ शुभं स्मृतं ॥ द्वितीये पितरं हन्ति तृतीये मातरं तथा
 चतुर्थे मातुलं हन्ति पंचमेवं शनाशने ॥ षष्ठे तु धनहानिः स्यादात्मनो वंशनाशने ॥ तस्मात्सर्वे प्रयत्नेन शंतिं कुर्या
 द्विधानतः ॥ प्रतिमो कारयेच्छंभोः कर्षमात्रमुर्वरुतः ॥ तदर्धार्धेन वा कुर्यात्सर्वलक्षणसंयुतं ॥ वृषभे च समा
 सीनं वरदाभयपाणिकं ॥ शुद्धस्फटितमं काशं च तमालां वरान्वितं ॥ त्रैयं वके नमंत्रेण पूजां कुर्याद्विधानतः
 तत्र मूलशंतिवत्स्यापनादिकत्वात् तत्र शंभुपूजां विधाय ॥ तत्र बाल्यकारणैर्मंत्रेण च विधानतः ॥ इ
 मं मे ब्रूत्य नयात त्वायाशीत्येवा तथा ॥ तत्रोऽप्रमदित्यनया सत्त्वं इति मंत्रितः ॥ आग्नेये कुंभमारभ्य पूजां कुर्या
 दध्याक्रमात् ॥ आग्नेयं द्वाप्रासूते न भद्राऽग्नेः सूक्तं ॥ यद्वा पुरुषसूक्तं च कडुदंतकमाज्जयेत् ॥ इष्टं
 रस्यामि धेकं च ग्रहपूजां च कारयेत् ॥ समिदाज्यं च रुं श्चैव तिलमाषां च सर्षपान् ॥ अथ सप्तहापालाश
 समिधिः खादिरैः शुभैः ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वा अष्टोत्तरशतं वा ॥ अष्टाविंशतिभिर्वापि होमं कुर्यात्तत्पक्व
 पृथक् ॥ त्रैयं वके नमंत्रेण तिलान् व्याहृतिभिः क्रमात् ॥ ग्रहा एव च होतव्याश्चाष्टमङ्गलविधानतः ॥ अ

स्यान्नपुंभ्रात्रौ एवं पितृपुत्रयोः रित्यत्रापि पितृचपिताच्च पुत्रश्चेति द्वंद्वे पितृपुत्रयोरेक न ह्यत्र जनन निबेधः ३

म. टी.
५४

104

न्यत्सर्वमाज्याविलोकनादि पूर्ववत् ॥ इति कस्मिन्नर्थे शीमज्जन्मा शोति ॥ एकस्मिन्नेव नक्षत्रे भ्रात्रौ वा पितृपुत्रयोः ॥
प्रसूतिश्च तयोर्मत्सुर्भेदे कस्य निश्चयात् ॥ तत्र शोतिं प्रवक्ष्यामि सर्वाचार्यमतेन तु ॥ अग्रेरीशानभागे तु न ह्यत्र प्र
तिमांततः ॥ तत्र ह्यत्रोक्तमेतरेण चर्चयेत्कलशोपरि ॥ रक्तवस्त्रेण संपाद्य वस्त्रपुत्रेण वेष्टयेत् ॥ स्वस्वशाखोक्त
मार्गेण कुर्यादनिमुखं ततः ॥ अनेनैव तु मेतरेण हृते दद्यात्तत्र शोते ॥ प्रत्येकं समिदाज्ये अष्टप्रायश्चित्त्रांतमेव च
अभिषेकं ततः कुर्यादाचार्यः पितृपुत्रयोः ॥ वस्त्रालंकारैर्हृते राचार्यं पूजयेत्ततः ॥ श्रुतिगम्योदहितं द
द्यान्माषत्रयसुवर्णकं ॥ देवताप्रतिमादानं धान्यवस्त्रादिभिः सह ॥ याजयाप्यासनादींश्च दद्यात्तदोषशांत
ये ॥ भोजयेद्वास्त्रेण न सर्वांश्चित्प्रायश्चित्तवर्जितः ॥ इत्येक न ह्यत्र शोति ॥ अत्रैकस्मिन्नेव नक्षत्रे भ्रात्रौ वा पितृ
तपुत्रयो रित्यत्र भ्राता च भ्रातराविति ॥ भ्रातृपुत्रौ स्वसुदुहितव्यामित्येकशेषे सोदरयोर्भ्रातृभगिन्योरेव निबेधः
स्यान्नतु मातृपित्रयोः न च भ्राता च पिता च पितरौ ॥ पितृमात्रौ रित्येव शेषे ॥ तथा पुत्रश्च दुहिता च पुत्रौ पितरौ च
पुत्रौ चेति ॥ द्वंद्वे पितृपुत्राण्यभिति बहवचनं स्यात् ॥ तथापि वचनांतरानुरोधादिष्टविषयो विसंगहीतो भ
विष्यति ॥ यदाह वशिष्टः ॥ पित्रोः सुजन्मनक्षत्रे जातकः पितृमातरौ ॥ जन्मर्हो च तल्लग्नौ जातः स घोम

५४

तिप्रः ॥ देवकीर्तिः ॥ यद्येकस्मिन्धिस्मेजायेते इह तरोयवापुत्राः पित्रोरंतकराः सूर्यघपरे प्रीतिरतुलास्यात् ॥ १०५ ॥
 अपरेऽन्यनक्षत्रेगर्गः यस्यैवजन्मनक्षत्रेजायेभूतासुतोपिवा ॥ सजातीयः सजात्यावासौस्य प्राणान्प्रसा
 धयेदिति ॥ अथमूलेऽपलक्षणेन सर्वशान्तिः ॥ शेषभूतोगोमुखप्रसवोभिधोयते ॥ गर्गः ॥ प्राणिपत्यरविंव
 द्येप्रायश्चित्तमनुस्मरन् ॥ सर्वारिहविनाशाय यदुक्तं ज्योतिषा एव ॥ पितरिष्टे सुतारिष्टे द्वात्रिंशे तथैव च ॥
 पौष्माश्विन्योर्गुणोसार्धमघाचिं वैद्रमूलमे ॥ एवं श्रद्धेयुजानस्य कुर्यात्तोजने तथा ॥ जन्मदौ वा त्रिजन्मदौ शुभक्रे
 शुभेदिने ॥ कलाभ्येगादिके सर्वे गफलं कारपूर्वकं ॥ गोमये तोपलिष्ठा यथाविज्ञानुसारतः ॥ नवे सूर्ये तु त
 न्मधोरक्तवस्त्रप्रसारयेत् ॥ स्थापयित्वा शिशुस्तत्र पुनः सत्रेण वेष्टयेत् ॥ प्राप्नुयस्व सदा कया दस्तिलगर्भग
 तं शिशुं ॥ गोमुखं दर्शयित्वा तु पुनर्जाते तु गोमुखात् ॥ विष्णुमेतौ तिसृक्ते न गव्यं न स्नापयेच्छिशुं ॥ गवामे
 शुभं त्रेण गवामे शुभं स्पृशेत् ॥ विष्णोः श्रेष्ठेन मंत्रेण गोप्रसूते तु बालकं ॥ आचार्यस्तु समादाय पश्चान्मा
 त्रे दद्यात्तदा माता जघन्यभागस्याशिशुमानोयते मुखात् ॥ ततः पितृत्वादद्यात्ततो प्रदापयेत् ॥ वस्यं
 स्थाप्य तु पिता पुत्रस्य मुखमीदायेत् ॥ गोमूत्रं गोमये ह्येतदधि सर्पिकुशोदकं ॥ आपो हिंसादिभिर्मंत्रैर

मु. टी.
५५

106

मिषिचेततः॥ शिष्टं॥ मूर्ध्नि चाप्ययते पुत्रं तन्ने एतदापिता॥ आत्मा वै पुत्रनाम
सि सजीवशरदः शते॥ मूर्धनि निरुव घ्रायते शिष्टं स्थाययेततः॥ युगपाहं वाचयेत्यश्वा द्रा स्रुणैर्वै द्यारगैः॥ दरिद्रायाप
वि प्रायलागामभ्यर्चयेदापयेत्॥ गोवत्सस्वर्णधान्यानि दत्वा कीदितः क्रमात्॥ यथाशक्ति धनं दद्याद्द्रा स्रुणैर्भ्यस्तथा
पिता॥ ततो होमं प्रकुर्वीत स्वस्वशरदोक्तपागतः॥ उल्लेपनादिकं कृत्वा वाच्यभागं तमाचरेत्॥ होमस्य शान्तिरिमा
गे धान्योपरि शुभं घटं॥ सपंचमव्यं संस्थाप्य तिलस्रुत्रं विनिक्षिपेत्॥ क्षीरदुग्धकषायं श्वेते च रत्नानि निक्षिपेत्
वस्य शुभेन संघाघक्षीरादिभिरप्याचरेत्॥ विष्णुं वरुणं मभ्यर्च्य प्रतिमां च विधानतः॥ आशो हि ऐतितिस्रभिर
सुमे सोम इत्यपि॥ तद्विष्णोः परमं पदमक्षीभ्यामिति सूक्तितः॥ अग्निराभिः प्रत्यं च चाष्टविंशति संख्यया॥
अशतगोष्ट संख्यं वा दधिमध्वाज्यं संयुते॥ आदित्यादिग्रहणां च होमं कुर्यात्समे त्रकं॥ इति गोमुखप्रसवविधिः
अथ प्रसंगात्रीतरशांतिः॥ सुतत्रये सुता चैत्स्या नत्रये वा सुतो यदि॥ मातापित्रोः कुलस्थापितदारिद्र्यमहं भवे
त्॥ जलस्य द्वादशाहे तु द्वादशाहे शुभे दिने॥ आचार्यमन्त्रे जोधत्वा ग्रहयज्ञपुरःसरं॥ ब्रह्माविष्णुमहेशं
इत्युतिमास्वर्णतः॥ कृतः॥ पूजयेद्धान्यं राशिंश्च कलशोपरिशक्तितः॥ पंचमेकलशोरुद्रं पूजयेद्दुद्धं

५५

त्वया ॥ इह सत्कानि चत्वारिंशत्सत्कानि सर्वतः ॥ दिज एको जये होमकाले शुचि समाहितः ॥ आचार्यो जुहुयात्तत्र समिदा ज्यति लो अस्त
 न्ना ॥ अष्टोत्तरसहस्रे तु शतं चाविंशतिं तु याम् ॥ देवताभ्यश्चतुर्वक्त्रादिभ्यो ग्रहपदः सरं ॥ कास्याज्यवीक्षणकत्वाशेषं पूर्ववत्तचरेत् ॥ इ
 ति त्रीतरक्षांतिः ॥ अथ सूर्ये चंद्रग्रहणजननशांतिः ॥ ग्रहणे चंद्रस्य प्रसूतिर्यदि जायते ॥ व्याधिपीडा तप्या स्त्रीणामदोऽस्तु दर्शना
 त् ॥ शांतितेयां प्रवक्ष्यामि नराणां हितकाम्यया ॥ यस्मान्न हो विरोधेण ग्रहणं संप्रजायते ॥ तद्वाधियते रूपे सुवर्णेन प्रकल्पये
 त् ॥ यथा शास्त्रनुसारेण वितशा चंन कारयेत् ॥ सूर्यग्रहे सूर्यरूपं स्ववर्णेन स्वशिक्षितः ॥ चंद्रग्रहे धोमानूरजतेन वि
 शोषतः ॥ राहुरूपं प्रकुर्वीत नागेनैव विचक्षणः ॥ नागेन सोमकेन ॥ शुचौ देशे प्रयत्नेन गोमयेन प्रकल्पयेत् ॥ त
 स्योपरि न्यसेद्दीमानूनववस्त्रं सुशोभनं ॥ त्रयाणां चैव रूपान् स्पृश्यामं तत्र कारयेत् ॥ रक्ताक्षतं रक्तगंधं रक्तपुष्पां वरा
 णि च ॥ सूर्यग्रहे प्रदातव्यं सूर्यप्रोतिकं रेचयत् ॥ श्वेतवस्त्रं श्वेतमाल्यं श्वेतगंधां दत्तादि च ॥ चंद्रग्रहे प्रदातव्यं चंद्रप्री
 तिकं रेचयत् ॥ राहवे चैव दातव्यं कृष्णपुष्पां वराणि च ॥ दद्यान्नक्षत्रजाया यश्वेतगंधानुलेपनं ॥ सूर्यसंपूजयेद्दी
 मानू आरुह्येनेति मेव त्रितः ॥ चंद्रग्रहे च पालाशः समिद्धिर्जुहुयात्तत्र ॥ इदं मिर्जुह्याद्दीमानूरहो संप्रीणनाय च ॥
 समिद्धिर्ब्रह्मवृक्षोऽथैर्भशाय जुहुयादुपः ॥ भेषान्नक्षत्राधिपतये ॥ आज्येन च रूपा चैव तिलैश्च जुहुयात्ततः ॥ यं

चगव्ये पंचरत्नैः पंचवक्त्रं पंचपादैः ॥ जलैरोषधिकल्पैश्च सहितैः कलशोदकैः ॥ औषधिकल्पैः सर्वोषधिकल्पैः अभिषेकैः
 प्रकुर्यात्तयजमाने प्रयत्नतः ॥ मंत्रैर्वाह्यैर्देवतैराकोहिष्ठादिभिस्त्रिभिः ॥ इमे मंत्रास्ते पितरस्तत्वायामीति मंत्रकैः ॥ अ
 भिषेके निवृत्ते तु यजमानः समाहितः ॥ अनेन विधिना शांतिकत्वासम्पन्नविशेषः ॥ अकालमत्वं शोकं च व्याधिपी
 डान् चापुयात् ॥ सौख्यं सौमनसं नित्यं सौभाग्यं लभते नरः ॥ इत्यं ग्रहणं जाता नो सर्वोरिष्टविनाशनं ॥ कथितं भार्ग
 वे नंदं शौनकाय महात्मने ॥ इति शौनकोक्ता ग्रहणं जनने शांतिः ॥ अथ ज्वराद्युत्पत्तिकाले न नक्षत्रं शांतिः ॥ तत्र
 साधारणविधिः ॥ यस्मिन् नक्षत्रे ज्वरादिपीडा भवति तत्र नक्षत्राधिदेवता प्रतिमां सुवर्णं न कारयित्वा ॥ अमुक नक्ष
 त्रं संभूतव्याधि शांतिकरिष्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ अचिप्रदेशे गोमयेनोपलिप्ते तंदुले श्रतुरस्त्रं मंडलं निर्माय तन्मध्ये त
 देवतां च द्रव्यवेष्टितमीवे चंदनादि चर्चितं कलशं धातुस्योपरि विन्यस्य तत्र सर्वैर्अधीः पंचरत्नानि पंचग
 व्यानि सप्तमति काः पंचयज्ञानि स्वस्वमंत्रेण कलशे निक्षिप्य सर्वं समुद्रादिति तत्र तीर्थान्यावाह्यतत्वायामी
 तिवरुणमावाह्य संपूज्य स्वगृहं होतुं विधित्वा गिरिं प्रतिश्राप्य ॥ अज्यते न तत्र नक्षत्राधिदेवता मंत्रेण तत्र नक्षत्रप
 र्वांतर नक्षत्रदेवता मंत्रेण तत्र द्वयेण च होमं कत्वा तेन शांतिकलशेन यजमानाभिषेकं निहिते तां प्रतिमाः

रोगी ब्राह्मण यदधात ॥ अथैसाधारण विधिः ॥ ३० च ॥ यस्मिन् नक्षत्रे भवेत्सीता तन्नक्षत्रस्य देवता ॥ सुवर्णनिर्मितं कृत्वा
 पूजयेत्तत्र यत्नतः प्रविष्टः ॥ गोमयेनानुसंलिप्य मंडले मूलक्षणे ॥ चतुरस्रं च संपूर्णं तं इले प्रकृत्वा कर्तैः ॥ कृत्वा तु संपूर्णं
 तत्र यत्नतः ॥ स्थाप्य नवावस्त्रेण संयुते ॥ स्वस्तिकं तं दुला नोच प्रभातं तत्र संलिखेत् ॥ तन्मध्ये देवता तिस्रो नक्षत्र
 त्रितयस्य च ॥ यस्मिन् नक्षत्रे भवेद्गोमयस्य पूर्वोपदे मुधोः ॥ ३१ नी पूजयेद्यत्नादधिप्रत्यधि देवता ॥ देवता यस्य सक्षस्य मे
 त्रस्य लिङ्ग एव च ॥ इयं च तस्य यत्प्रोक्तं प्रभावं प्रकलितया ॥ तत्सर्वं विदुषा मूलं होमं तत्र प्रकल्पयेत् ॥ पूजां तत्र पंचो
 पचारसंयुक्तां पूजां तत्र प्रकल्पयेत् ॥ स्वर्गहोत विधानेन कुर्यादग्निमूर्तिमुधीः ॥ कल्पयेत्तल संपूर्णं वस्त्र
 युग्मेन वेष्टितं ॥ निधाय चोपधीस्तत्र पंचपक्षव संयुताः ॥ सप्तस्थानमृदा कुंभे आत्मबालं प्रकल्पयेत् ॥ इमे मे
 वरूपा इत्येवं जले मंत्रेण बाधुनः ॥ सर्वे समुद्राः सरित इति मंत्रं च संस्मरेत् ॥ यच्च वितेपि विप्रो यस्येत्यादि सू
 क्तं जपेत्पुनः ॥ आवाहयेदृष्टे देवं वरुणं ययसोपतिं ॥ एवं नक्षत्रशोत्यर्थं विदध्यात्पूर्व पीठिकां ॥ सामान्योपवि
 धिः प्राक्तो नक्षत्राणं पूजयेत् ॥ सर्वोपधीनां प्राक्तो भवेदेकशतावरी ॥ सर्वेषां यद्विगंधा नाम भावे च दनं मंतं
 शतपत्रं मुमनसां भूपाभावे च गुग्गुलुः ॥ नैवेद्यानां प्रभावे तु पायसं पूजयेत् ॥ मंत्राणां प्रभावे तु गा

यत्रीमंत्रउत्तमः॥ होमद्रव्यसुदुःप्रतीतिलाः प्रोक्तावनीषिभिः॥ प्रोक्षितरसहस्रं चतुष्पाशतमुदाहृतमिति॥ अथ नक्षत्रदेव
 ताध्यानाभिः॥ देवौतौ चाग्निनीतत्र द्विभुजोऽशुक्लवर्णौ॥ सुधाकलससंयुक्तौ कमंडलुधरोऽशुभौ॥ १॥ यमस्तु देवतास्त
 त्रकस्मवर्णो द्विबाहुकः॥ तुलायुताहनः श्रीमान् नृशक्तिपाशधरः प्रभुः॥ २॥ प्राप्तिस्तु देवता तत्र रक्तवर्णजवाहनः
 चतुर्भुजोऽधो तोमंत्रस्तु सक्ववरदाभयः॥ ३॥ रक्तवर्णश्चतुर्बाहुः सदा रुद्रश्चतुर्भुजः॥ पद्माक्षस्तत्र वरदाभयहस्तो
 निरामयः॥ ४॥ सोमो हि देवता तस्य श्वेतवर्णश्चतुर्भुजः॥ दशाश्वरथमारूढः श्वेताश्वे विनिगच्छते॥ ५॥ रुद्रो हि
 देवता यस्य वज्रारूढश्चतुर्भुजः॥ त्रिभुजस्तु वरदाभयहस्तः प्रकीर्तितः॥ ६॥ चतुर्भादिति प्रीतिः पीतवर्णस्त
 त्सुत्रकमंडलुः॥ वरदाभयहस्तस्तर्काय स्वर्णमयी शुभा॥ ७॥ चतुर्भुजः पीतवर्णो देवतास्य ब्रह्मसूतिः॥ दशहस्तस्तत्र
 पाणिस्तु साभयः सकमंडलुः॥ ८॥ सर्वस्तु देवता तत्र महामंडलरूपधक्॥ सुविस्तृतशीराश्रंढो मधुपिंगललोचनः॥ ९॥
 पितरो देवता तत्र कस्मवर्णोऽशुभः॥ रुद्राक्षस्तत्राभयदाकमंडलुधराः शुभा॥ १०॥ पूर्वाफाल्गुणकायो च भो
 गो देवः प्रकीर्तितः॥ रक्तवर्णो बुजामिनो द्विभुजो भयपन्नकः॥ ११॥ अथ मादेवता यन्मध्यस्थः पञ्चवर्णकः॥
 पद्माभयकरः श्रीमान् स्वर्णमूर्तिर्महाद्युतिः॥ १२॥ सविता देवता तस्य सप्ताश्वरथवाहनः॥ द्विभुजो रक्तवर्णः स्या

तपसासनसमाश्रयः॥१३॥ त्वयापञ्चाशितस्त्रिवर्णः स्यात्तचतुर्भुजः॥ पद्मसूत्रासवलयेः पञ्चालयकरप्रभुः॥
वायुश्चदेवतातत्रमगारूढश्चमेचकः॥ अजाचर्मधरः श्रीमानूहिभुजः परिकीर्तितः॥१५॥ इन्द्राग्नौदेवतातत्रगजाजौवा
हनौमतौ॥ चतुर्बोदुरक्तवर्णौ निजशस्त्रधरोत्तमा॥ चापांकुशानयेर्धुकोत्तयासमविराजतौ॥१६॥ पञ्चासनेरक्तव
र्णौ मित्रस्तस्यां तु देवता॥ पञ्चाभयकरः श्रीमानूहिभुजः परिकीर्तितः॥१७॥ शक्रश्चैरावतरूढो दिव्यसिंहासने विभुः॥
श्वेतवर्णो वज्रधरो भयपाणिर्महाभुजः॥१८॥ निरुतिर्देवता तत्र प्रेता रूढश्चमेचकः॥ खड्गखेटकधारो च हिभुजः प
रिकीर्तितः॥१९॥ जलंतदेवता यस्य शुक्लवर्णः शुभाकृतिः॥ वरुणोऽस्य जलस्यापि स्वामी पूज्यतमो मतः॥ मकरे
वाहने विद्यो भवेत्यश्वकरो ध्रुवः॥२०॥ विष्णोर्देवा देवताश्च श्वेतवर्णाश्चतुर्भुजाः॥ वरदाभयहस्ताश्च साक्षसूत्रां व
भाजनाः॥२१॥ विष्णुस्तु कश्मवर्णः स्यात्पद्मगाशनवाहनः॥ शेषचक्रगदापाणिः पीतवासाश्चतुर्भुजाः॥
वसवो देवतास्तत्र श्वेतवर्णाश्चतुर्भुजाः॥ वरदाभयहस्ताश्च साक्षसूत्रां वभाजनाः॥२२॥ वरुणो देवता तत्र मक
करो परिसंस्पृता॥ यष्टिपाशाधरः श्रीमान्गदाधरस्तथा॥२३॥ अजैकचरणो रूढो देवतास्य प्रकीर्तितः

स्वर्गवर्मधरोवासीभुजद्वयसमावृतः ॥१५॥ अहिर्बुध्राभिधोरुद्रोदेवतास्यप्रकीर्तितः ॥ श्वेतश्वतुकरः पद्मवरदाभयपा
 शमयः ॥ १६ ॥ पूषातुदेवतातत्रयमर्णोबुजालतः ॥ द्विभुजः पद्मपाणिः स्यात्पद्मगर्भप्रियोविभः ॥ १७ ॥ इति नक्षत्रदेव
 ताध्यानानि ॥ अथोपयुक्तत्वात् ॥ नारदीयोक्ताकाकमैषुनदर्शनं प्राप्तिः ॥ दिवावायदिवारात्रोयः पश्येत्काक
 मैषुने ॥ सनरोमत्युमाप्रोति ॥ सनरोमत्युमाप्रोति ह्युषवास्थाननाशनः ॥ काकघातव्रतं यदाविदधीताथव
 त्सरो ॥ पितृन् देवतान् भक्त्यामृत्यहेचामिवादयेत् ॥ जितैर्धियो जितक्रोधः स्रग्धर्मपरायणः ॥ तदोषशमना
 योयशोतिकर्मसमाचरेत् ॥ गृहस्थे शानदिभागे होमस्थानं प्रकल्पयेत् ॥ गृहोक्तविधिना तत्र प्रतिष्ठाप्य
 हुताशनं ॥ प्रतिमं च्यवकेन अथ मृत्युं जयेत् न च ॥ व्याहृतिभिर्बोहितैर्जपाद्येते प्रकल्पयेत् ॥ पूणी इति च
 उद्ग्रात्कलोप्रचिरलंकृतः ॥ स्वर्णं प्रंति रोष्यतुरीक्षलां धेने पयस्विनी ॥ कस्यालेकारसंयुक्तो निष्क
 द्वादशसंयुक्तः ॥ तदध्वं वातदध्वं नदधादद्विण्वायुक्तः ॥ यथाविज्ञानुसारेण सारेण न्यूनाधिककल्पना ॥
 आचार्यायतुसंपूज्यतां गंदधात्कुटं विने ॥ यस्मात्वे एषिवी सर्वाधेनो वैकुलसो निभा ॥ सर्वमत्युहरानित्यम

तः शान्तिप्रयच्छ मे ॥ ब्राह्मणेन विशिष्टेभ्यो यथाशक्तं ददितुम् ॥ ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाच्छान्तिवाचनपूर्वकम् ॥

[illegible]

५५

425

प्रनिमंगलं॥ प्राकारे च पुरुषारे देवागारे च नीयेषु॥ ग्रामस्य तत्फलं चैव गुरुकल्पतया ततः॥ शान्तिं कर्मोदिलं कार्यं पू
 र्वाक्तेन कर्मण तु॥ इति कपोतपिंगला मधुबल्लोकादिशान्तिः॥ अथ पत्न्या यतनेयं शरदस्य वा वरोहणे फलं शान्ति
 ष्च॥ पादयोर्जघने पाणोर्गुदे गुह्ये च जंघयोः॥ यत्प्राप्यते तथा रोहेशरदस्य फलं न सत्॥ अन्यत्र शुभं देवप्राप्त्य
 चैलं स्नानमाचरेत्॥ दत्वा शिवाल्लये दीपं मुखमाज्ये विलोकयेत्॥ इति पत्नीशरदयोः शान्तिः॥ अथ नक्षत्र
 प्रसंगा देवाग्निन्यादीनां भावोत्तारकामानुषजातिलियाह॥ ष्ठाः॥ त्रिभ्यं गपंचाग्निष्कुं वेदवन्तः शरदेषु नेत्राग्निशरदेषु
 कताः॥ वेदाग्निरुद्राग्निश्च भानयो बभूवुः शतं द्विद्विद्विद्वदभ्युत्तारकाः॥ १५॥ अंगेति॥ तथा च श्रीपतिः॥ अग्निं त्रिजगतिषु
 गुणैर्दुक्ताग्निभूतवाणोऽग्निनेत्रशरदभूकं भाधिरामाः॥ रुद्राधिरामगुणवेदशतद्विपुग्मवन्तावुधैर्निगदिताः
 क्रमशो भिताराः॥ इति मन्वन्त्रसंमतिवाक्ये सप्तविंशतिभानि प्रतीयते मूलेष्टाविंशतिरिति विरोधः उच्यते॥ उत्तरा
 र्द्धे राधाधीत्यत्राव्ययश्च स्ताराः पूर्वाषाढोत्तराषाढयोर्ज्ञेया देवपूर्वाषाढायाः॥ द्वे उत्तराषाढाया इति नारदेनापि त
 थैवाभिधानात्॥ तत्राग्निन्यातिस्त्रस्तारा एव भरणदीनां सामिजितोत्तरा संख्याज्ञेया॥ तारामानोक्तिं प्रयो
 जनमाह वाराहः॥ नक्षत्रजमुद्गाहे फलमवैस्ताराकामितैः सदसदिति॥ अथ्याग्निन्यादीनामाकतिमुपजाति

६.

दिन	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०
तिथि	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५
श्राद्ध	अस्ति	अस्ति	अस्ति	गोप्रा	सर्व	सर्व	सर्व	सर्व	सर्व	सर्व	सर्व	सर्व	सर्व	सर्व	सर्व
प्रातः	अस्ति	अस्ति	अस्ति	न	नमोस्तु	इष्टर	अकले	नमोस्तु	नमोस्तु	नमोस्तु	नमोस्तु	नमोस्तु	नमोस्तु	नमोस्तु	नमोस्तु
प्रतिभा	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी	हेमी
गंध	चंदन	चंदन	चंदन	कुंकुम	चंदन	चंदन	कुंकुम	चंदन	चंदन	चंदन	चंदन	चंदन	चंदन	चंदन	चंदन
पुष्प	रक्त	प्लव	रक्त	कली	रक्त	रक्त	रक्त	रक्त	रक्त	रक्त	रक्त	रक्त	रक्त	रक्त	रक्त
धूप	छत	अशु	गुल	अशु	छत	गुल	गुल	गुल	गुल	गुल	गुल	गुल	गुल	गुल	गुल
दीप	छत	दीप	दीप	दीप	दीप	दीप	दीप	दीप	दीप	दीप	दीप	दीप	दीप	दीप	दीप
नैवेद्य	संयव	शर्करा	इल्लु	इल्लु	इल्लु	इल्लु	इल्लु	इल्लु	इल्लु	इल्लु	इल्लु	इल्लु	इल्लु	इल्लु	इल्लु
होमद्रव्य	छत	तिल	मधु	मधु	मधु	मधु	मधु	मधु	मधु	मधु	मधु	मधु	मधु	मधु	मधु

116

६.

रथोद्धताभ्यामाह ॥ अथादिरूपं तुरगास्योतिहरो ए स्य मणी गहं च ॥ एष तत्र के भवनं वं च राप्या करौ मौक्तिक विदुमं च ॥ ५८
 तोरं वलनिमं च कुंडलं सिंह पुच्छ गजदंत मं च काः ॥ त्रिस्त्रिचरि चरण मर्मदलो वृत मं च कयमा मर्मदला ॥ ५९ ॥ भरणयोति
 स्वरूपं कतिकायाः तुराभं रोहिण्याशकर समं मगस्य हरिणस्य हरिण मुख सदृशं ॥ आर्द्राया मणि सदृशं पुनर्वसोर्गहस
 दृशं पुष्यस्य एषको वा ए स सदृशं ॥ अश्लेषाया म्रजाकारं मघाया भवन गह सदृशं ॥ पूर्वाफाल्गुण्य मं चः खजाकारं ॥ ३
 त्माफाल्गुण्या राप्या कारा ॥ हस्तस्य हस्ताकारं चित्राया मौक्तिकाकारं स्वात्या विदुमं प्रवाल सदृशं विशाखाया लो
 रणाकारं ॥ अनुराधाया वलिर्मत्तं म्रजाकारं ज्येष्ठाया कुंडला कति ॥ मूलस्य सिंह पुच्छाकारं पूर्वाभाद्रपदाया गजदंत
 सदृशं ॥ उत्तराभाद्रपदाया मं च क सदृशं ॥ अभिजित् त्रिकोणाकारं श्रवणस्य त्रिचरणस्य सदृशं ॥ धनिष्ठाया मर्मदल
 सदृशं ॥ शतताराया वृतवर्तुलं ॥ पूर्वाभाद्रपदाया मं च क सदृशं ॥ उत्तराभाद्रपदाया मं च लामं रेवत्या मर्मदलाकारं स्वरूपमित्य
 र्थः ॥ ॥ प्रथमजलाराया मसुर प्रतिष्ठा मुहूर्ते ॥ सामान्य तोलन मुहिदेवता विशेषाणं लग्न मुहिं नक्षत्र विशेषं चोप
 जातिकात्रयेण य ॥ श्लो ॥ जलाराया मसुर प्रतिष्ठा सौम्यायने जीवशाशंक मुक्ते ॥ दृश्ये मडुलिप्रचर ध्रुवे स्या
 त्यक्षे सिते स्वर्हति पिलले वा ॥ ६० ॥ रिक्तारव ज्यैष्ठ्ये दिवसे ति शस्त्राशशां कयापै स्त्रिभवांग संस्थे ॥ अष्टोत्तमैः स

तव चैर्मर्गेन्द्रसूर्यो घटे कोपवतो च विष्णुः ॥ ६५ ॥ शिवो न युगे हितनौ देवः सुशब्दरे सर्वस्मे स्थिरहो ॥ पुष्पे गृहा विप्रययलस
 र्धभूता द्योत्ये अवणे जिनः ॥ ६६ ॥ जलेति ॥ रिते क्षिरशिव इति ॥ जलाशयावाची कूपतडागादयस्तेषां प्रतिष्ठा उत्स
 र्गः ॥ आरामः उभवनं तस्योत्सर्गः सुरादेवा विष्वा दयस्तेषां प्रतिष्ठा स्थापनं सोम्या यने उत्तरायणे तथा जीवशाशं क
 शुक्रे उदिते दृश्ये सति तथा मंडचरहि प्रनक्षेत्रे तथा सिते शुक्लपक्षे ॥ तथा स्वर्ग इति तिथिज्ञे वा ॥ ६७ ॥ तथा रितारवर्जि
 दिवसे रित्ता ॥ ६८ ॥ १४१ ॥ भौमवारव्यतिरिक्त तिथि नारेषु एवेति धेदिने प्रतिष्ठा जलाशया रामदेवानां क्रमेण कर्माह
 नोय भोग्यत्वपूजा योग्यत्वरूपातिशया स्यात् ॥ तथा च गार्ग्यः ॥ देवतारामवाप्यादि प्रतिष्ठा उत्तरायणे ॥ म
 ध्यादि पंचमासेषु कश्मेधा पंचमाहिने दक्षिणेत्ययने कुर्वन् नतफलमवाप्नुयात् ॥ यदा तु दक्षिणायन एव ज
 लास्थिति संभवस्तदा न कालनियमः तत्र सलिलं कारणमिति भविष्यपुराणोक्तिः ॥ अथ कूरप्रकृतीनां द
 क्षिणायने यिस्थापनं कार्यमित्युक्तं वैष्णवसंहितायां ॥ मातभैरववारह नरसिंह विविक्रमाः ॥ महिषासुरहंती
 च स्थाप्या वै दक्षिणायने ॥ नारदः ॥ विचैत्रे चैव मासेषु माघादिषु च पंचमसः ॥ यद्दिने यस्य देवस्य तद्दिने तस्य
 संस्थितिः ॥ अथ लग्नशुद्धिः ॥ प्राशोकपापैः चंद्रसूर्यभौमशनि राहुकेतुभिलिभवांगसेष्यैः ॥ तृतीयं च है

कादशस्थानास्थितैरुपलक्षितैर्लगेतया सखेचरैः स्योमबुधगुत्तमुनेव्यष्टात्यगौरमहादशव्यतिरिक्ताखिलसंख्यैः सखि
 देवादिप्रतिष्ठाश्रुतिशस्त्राः ॥ अथ सप्तैश्वर्येणैहिकलगेस्थायः ॥ तथा कोब्रह्माकुंभे विष्णुवतोकं न्यायाशंभुमिषुनेच
 पुनः देव्यः दुर्गादयः हितनैलिषु नकं न्याधनमीनेषु सुद्रादेव्यश्चतुष्टयि योगिनी प्रभृतयः ॥ चरलग्ने सर्वे इमे उक्ता न उ
 क्ताश्चास्थिरहै ॥ १५ ॥ ८ ॥ ॥ स्थाप्याः अथ पुन्यग्रहा इति ॥ ग्रहाश्च द्वादशोद्योद्येन च त्रैस्थाय्याः ॥ उपलक्षणमेतत् ॥ सूर्ये
 स्थहस्तनक्षत्रेस्थायनंदं द्रव्यलगे पुन्यश्रवणमिजितुकवेरसंस्कंदयोरनुराधायां दुर्गादीनां मूले सप्तर्षीणां स्वाधि
 दितनक्षत्रे लक्ष्मीया सवाल्मीका गत्वादीनां स्थापनं श्रीपतिः ॥ सप्तर्षयो यच्च वसंति धिमेकान्या प्रतिष्ठा रव
 लुतत्रतेषां ॥ श्रीवाल्मीकचरैश्चकानां ॥ तथा मृतावाक्यतिभे ग्रहाणामिति ॥ अथ विघ्नयेति ॥ विघ्नयोगतो गणेशः
 यक्षो देवयोनिः सर्पा वासुकादयः भूतो देवयोनिः ॥ विधाधरोप्सरयो दारुणो गंधर्वकिंनराः ॥ पिशाचो गुहकः सि
 क्षो भूतो मो देवयो नय इत्यभिधानात् ॥ आदिशब्दात् राक्षसा सुरप्रथमसरस्वती प्रभृतयः गणपरवत्तारक्षो यक्ष
 तासुराणां प्रथम फणरित्यादि ॥ भोचपौष्टमे श्रवसे सुगतनाम्नो वासवे लोकपालानो निगदितमाखिलानां
 स्थापनास्थिरेषु इति ॥ इति श्रीदेवज्ञानं तसुतदेवज्ञानमविरचितायां सकलतमुहूर्तचिंतामणिटीकायां प्रमिता

दत्तायोनसचप्रकरणं समाप्तं ॥ अथ संक्रांतिप्रकरणं व्याख्यायते ॥ तत्र प्राग्व्याप्तिनो यद्वरशो संक्रमणं नागमने संक्रांतिः ॥ त
 स्नानं होत्रवशेन वारवशेन संक्रांतिं कलं च सार्धं वसेत तिलकं ग्राह्यं ॥ प्रोक्तं ॥ धोरार्कं संक्रमणं सुग्ररवौ हि मूकान् ध्यांती विशो
 लुपुविधौ च चरत् भौमे चोरा न्महोदरयुता नृपती नृसमैत्रे मे दकिनी स्थिरगुरौ मुखये ज्ञमंदा ॥ १ ॥ विप्रोऽमित्रभ
 भगौ तु यमं मिश्रातीक्ष्णार्कं ज्ञेयं न मुखारवल राक्षसी च ॥ २ ॥ धोरैति ॥ अर्कं संक्रमणं मर्कं संक्रांतिः ॥ उग्ररवौ
 उग्ररं न होत्रविकारे चेत्स्यात्तदा धोरैति संक्रांतिः सा मूकान् मुखयेत् सुखमुत्पादयेत् ॥ उग्ररवाविति ॥ उग्रैः सहितो रवि
 रग्ररविस्नास्मिन्नुग्ररवाविनिमध्यमपदलोपीतत्युत्पन्नः ॥ तद्वतः सप्तम्यैकवचने ॥ अथ वा समाहारद्वंद्वः ॥ अमि
 त्यमागमशासनमिति नुमभावः ॥ एवं लघुविधावितादिष्वपि समाधेये ॥ अथ वा समाहारद्वंद्वः ॥ अनित्यमगम
 शासनमिति ॥ अथ लघुनक्षत्रेषु विधौ सोमवारे सूर्यं संक्रांतिध्यांती नाम्नी विशो बैशान् मुखयेत् ॥ चरत् भौमे च
 रनक्षत्रेषु भौमवारे सूर्यं संक्रमणं महोदरयुता महोदरी सैरका चोरान् मुखयेत् ॥ समैत्रे बुधवारे मैत्रसंजनक्ष
 त्रेषु चोर्कं संक्रांतिं मंदाकिनी नृपती न्मुखयेत् ॥ स्थिरगुरौ स्थिरनक्षत्रेषु गुरुवारे चार्कं संक्रांतिं मंदा नाम्नी वि
 शान् मुखयेत् ॥ मिश्रभगौ मिश्रनक्षत्रेषु भगवारे चार्कं संक्रांतिं मिश्रा नाम्नी पप्रान् मुखयेत् ॥ तीक्ष्णार्कं ज्ञेयं तीक्ष्ण

संसकनक्षत्रेषु अर्कजेषां निवारि वा अंत्यजसुखा अंत्यजानू चांशालानुसुखयतीति अंत्यजसुखा स्यात् ॥ अथ दिन
रात्रिविभागेन संक्रांते शुभफलं ॥ उत्तरायण दक्षिणायन संक्राचवसंततिलकयाह ॥ श्लो ॥ विष्णोश्चमिष्वभमगोतुपमं
अमिष्रानिहणर्कजंत्यजसुखा खलुरादसीच ॥ १ ॥ अंशो दिनस्य नयती नृप्रथमे निहंति मध्ये द्विजानपि विप्रोपर
केच शूद्रान् ॥ २ ॥ अस्मे निशा प्रहरेषु पिशाचकादी नक्तं चरानपि न रात्र्यमुपालकांश्च ॥ सूर्योदये सकललिं गि
जने च सौम्यायने मकरकर्कटयोर्निरुक्तं ॥ ३ ॥ अंशेति ॥ अस्मेति ॥ अर्कसंक्रमित्यनुवर्ततो दिनमाने त्रिभि
र्भक्ते अंशो भवति ॥ तत्र दिनस्य प्रथमे अंशोऽर्कसंक्रमणं नयती नृहंति ॥ द्वितीये अंशे द्विजान् विप्रान् नृहंति ॥ तृतीये
अंशे वैश्यान् नृहंतीत्येव सर्वत्र व्याख्येयं ॥ अस्मे सूर्यास्तसमये शूद्रान् निहंति ॥ अथ रात्रि संक्रांतिफलं ॥ रात्रिप्रथ
मप्रहरे पिशाचकान् आदिशब्देन भूतान् ॥ द्वितीये प्रहरे नक्तं चरान् राक्षसान् ॥ तृतीये प्रहरे नृहन् नर्तका
न् ॥ चतुर्थे प्रहरे पशुपालकान् ॥ अमीशान् सूर्योदयात् सूर्योदयर्कसंक्रमणं सकललिंगजनं याखंडादिकं
हंतीत्यर्थः ॥ पाषाणसर्वालिंगन इत्यभिधानात् ॥ कूरसौम्यवारपरत्वेन फलमाह ॥ वशिष्ठः ॥ रविरविज

भोम्वारे संक्रांतिदिनकरस्य तन्मासे पितृक कानिल नाम पनरपतिक लिख्य विष्टि ॥ बुधगुरसितचंद्राहे सति संक्रां
 तावनामयन एहिति पतिनिकरहे संसय विष्टि विष्टि धर्मिणा पीडा ॥ नमनदात्रे संक्रांति फले दोषिका यो ॥ य
 स्य जन्मदोषा साधर वि संक्रमणं भवेत् ॥ तन्मासाभ्यंतरे तस्य रोगक्षेत्राधन क्षयाः ॥ तगरसरोरुहपत्रै रजनी
 सिद्धार्थलोघ्रसंयुक्तैः ॥ तान्मा जन्मदोष वि संक्रांतौ नृणो शुभदे ॥ अन्यत्र वशिष्टः ॥ अजकं न्याज कर्क ए
 संक्रांतौ यदि भवेद्वर्ष ॥ आमयमरणं भूयुद्धमनर्थत्व वष्टि ॥ वषट्कारिक तुलमकरे वष्टिः स्यात्संक्रां
 ति विष्टये ॥ विस्फोटमयनस्कर पीडा वष्टिः कशानुभवे ॥ अथ सौम्ययाम्यायनमिति ॥ मकरकर्करयोः सं
 क्रोतिश्चेन्नदाक्रमेण सौम्ययाम्यायनं निरुक्तं ॥ मकरे उत्तरायणं ॥ कर्के पाम्यायनं स्यात् ॥ ३ ॥ अथावशि
 ष्टसंक्रोतिषु षडशीत्यादिसंज्ञानुष्ठुभाह ॥ श्लो ॥ षडशीत्यानने चाप नमुक्तं न्याजमे भवेत् ॥ तुलाजौ विष्टत्वं
 विष्टुपदे सिंहालगोचरे ॥ ४ ॥ श्लो ॥ वषट्कारिकं कुंभे कर्क संक्रांति विष्टुपदे संक्रांतिः ॥ अथ संक्रांतौ
 एषु एकादशमुपजात्याह ॥ श्लो ॥ संक्रांतौ कालादुभयत्र नाडिकाः पुण्यां मताः षोडश षोडशो ह्यगोः ॥ निशी

यतोवोगपरः संक्रमे पूर्वोपराहोतिम पूर्वभागयोः ॥ ५ ॥ टी ॥ गणितमार्गेण यउस्मगोः ॥ सूर्यसंक्रांतिकालः प्राग
मस्तउभयत्र पूर्वतः परतश्च षोडशनाश्वो घटिकाः ॥ पुण्यसेवादकत्वात् पुण्यः मत्तः ॥ ब्रह्मसिद्धांते ॥ पूर्वमानकलाप
ध्यागुणिताभुक्तिभाजिताः ॥ तदर्थं नाश्वः संक्रांतैरवोकपुण्यं तथा यदेति ॥ अथ निशीथतोर्द्धरात्र्यादवोक पूर्वपर
त्रपञ्चाच्च संक्रांतिकाले सति ॥ पूर्वोपराहोतिम पूर्वभागयोः पूर्वोपरयोरनेक्रमेणोतिम पूर्वभागयोरभयचषोड
शषोडशघटिकापुण्य इति संबंधः ॥ अथ मर्थः ॥ यद्यर्द्धरात्र्यात् स संक्रांतिस्रदा पूर्वस्यादिनस्य उत्तरार्द्धपुण्यं ॥
यद्यर्द्धरात्र्यादुपरिसंक्रांतिस्रदोत्तरदिनस्य पूर्वार्द्धमेकपुन्यमित्यर्थः ॥ अथार्द्धरात्रिसंक्रमणे मकरकर्कटयोश्च
विशेषमुपजातिकयाह ॥ श्लो ॥ पूर्णे निशीथे यदि संक्रमे स्यादिनद्वयं पुण्यं मयोदयास्नात् ॥ पूर्वपरस्ताघदिया
म्यसौम्यायने दिने पूर्वपरतु पुण्ये ॥ टी ॥ पूर्णेति ॥ पूर्णे निशीथे अर्द्धरात्रे यदि संक्रमः स्यात् तदादिनद्वयं पूर्वदिने परि
दिने च पुण्यमुक्तं ॥ उक्तं च ॥ यद्यर्द्धरात्र्या ॥ एवस्यात्संश्लेषं संक्रमोदवे ॥ तदादिनद्वयं पुण्यं स्नानदानादिकर्मसु ॥ अथे
ति ॥ अथानंतरमुदयास्नात् सूर्योदयात् सूर्योस्नाच्च पूर्वपरस्ताघदियाम्यसौम्यायने कर्मकरसंक्रांतौ भवतः
तदा पूर्वपरदिने पुण्यस्यान्तः अथ मर्थः ॥ सूर्योदयात् पूर्वकर्कटसंक्रमेण स्यात् ॥ तथा पूर्वदिन एव पुण्यकालो नेतर

दिने॥ तथा यदा सूर्यो स्नानेन तरे मकर संक्रांतिः स्यात्ततोत्तरदिन एव पुण्यं कालेन पूर्वदिने॥ **तार्किकः॥** यदा स्नानमतिवेला यो मकरं द्या
 तिमा स्मरः॥ प्रदोषे चार्धरात्रे वा स्नाने दाने परे हनि॥ अर्धरात्रे तदूर्ध्ववासंक्रांतौ दक्षिणायते॥ पूर्वमेव दिने ग्रहं यावन्नोदयते र
 विरिति वा इवार्थः॥ पूर्णे निशीथेति प्रदोषस्तरेण स्वंदे॥ त्रिमुहूर्तः प्रदोषः स्याद्वा बलगतो सतीति॥ ६॥ अथोदयास्तादिति
 वचनस्यापवादमिन्द्रवज्रयाह॥ श्लो॥ संध्या त्रिनाडी प्रमितार्कविंशार्धोदितास्ता दधुर्द्धमत्र॥ चेद्यम्यसौम्ये अयने क्रमा
 त्तः पुण्योत्तदानीं परिपूर्वयस्तौ॥ ७॥ टी॥ अर्कसंज्ञादूर्ध्वोदितादूर्ध्वस्ता दधुर्द्धमत्रात्रिभिर्नाडीभिर्मिता संध्या कालः
 स्यात्॥ अर्धोदिता र्के विंशार्धसूर्यत्रिनाडीभिर्वा प्रातः संध्या यो च क्रमाद्याम्यसौम्ये अयने स्तः तदानीं पूर्वपरे दिवसौ
 पुण्यौ यदि प्रातः संध्यायां दक्षिणायनं प्रवृत्तिस्तदा सूर्योदयानेन तरे संपूर्णं महः पुण्यं तथा यदि सायं संध्यायां उत्तरायणं प्रवृत्ति
 स्तदा सूर्योत्थात्पूर्वं संपूर्णं महः॥ पुण्यमित्यर्थः॥ अथाह नारदः॥ सूर्योत्तमनसंध्यायां यदि सौम्यायनं भवेत्॥ ततो
 दयादहः पुण्यं पूर्वाहः पूर्वतो यदि इति॥ उदयसंध्यास्तमसंध्या यो लेक्षणं सचैव॥ अर्धोत्तमनात्संध्या घटिका
 त्रयसंमिता॥ तथेवार्धोदयान्तालघटिका त्रयसंमिता इति॥ एवं रात्र्यर्कविंशस्तार्धोदया क्रमात्॥ पश्चा
 त्प्राक् त्रिघटीमिता॥ अस्तसंध्यादयसंध्या उच्यते॥ तथा स्नानसंध्यायां यदि मकर संक्रामस्यात्तदा दिन एव पुण्यं क

लो नोतरेदिन इति निरुक्तार्थः॥ अथ रात्रौ स्नानं न कुर्वीत दानं चैव विशेषत इति रात्रौ स्नानं दानादि एव निवेद्येपि नैमित्तिकं
कंतु कुर्वीत स्नानं दानं रात्रिर्धिति सुमंत वाक्य शोभातू॥ सुतजनने संक्रांता बुधरागे चैव सूर्ययोर्नित्यं रात्रौ वपि कर्तव्यं स्ना
नं दानं विशेषतः॥ अणमिति वशिष्ठवचनात्॥ राहुदशन संक्रांति विवाहात्ययवद्विषु॥ स्नान दानादिकं कार्यं निशि
का म्यव्रतेषु चेति॥ रात्रौ संक्रमणे संक्रांति स्नाने प्राप्ते॥ तत्कर्म मकर संक्रांता वेव कार्यं स्नानं दानं गृह्यावतू॥ सौम्याय
न ह्य इति कश्यप वाक्य स्वस्मात्॥ तथा मकर कर्क संक्रांतौ दान स्नानादौ देश प्रसिद्ध शिष्टाचारैश्च व्यवस्था वर्गं त
व्या॥ तत्र गौर्जरास्तु ग्रहणवदधन इति स्वीय सूत्रं॥ स्नानं दानं ग्रहणवत्सौम्यं काम्याय न ह्य इति॥ कश्यप संहितोक्तं चानु
स्य रात्रौ दान संभवे सति॥ रात्रौ वेव स्नानादिकं कुर्वेति॥ इति एतत्प्राप्तं॥ काम्यं कंतु परित्यज्य मध्ये याति दिवा कर इ
त्यादि भविष्योत्तरादि वाक्य मंगो कत्यदि वस एव स्नानादिकं कुर्वेति॥ तथा पि नारदोक्तं संध्या कालं संक्रमे विशेषो
ध्येय इत्यलम्॥ अथ पूर्वापरा षोडशघटिकाः पुण्य इति पूर्व सामान्येनोक्तं मिथुना विष्णु पदादिषु विशेष मनुष्टमाह
प्रसो॥ काम्यायने विष्णु पदे वाचा मध्यास्तुला जयोः॥ षडशोत्पानने सौम्य परा षोडशोत्पानने पुण्य दाः॥ १८॥ काम्यायने
ति॥ कर्क संक्रांतौ विष्णु पदे वृषसिंहं च श्रिकर्क म संक्रांतिषु संक्रमण काला दौ वाः॥ अथ माषोडशघटिकाः प्रति
पुण्य दाः प्रतिमास्तु तथा॥ तुला जयोस्तुला मेघयोर्मध्यां उभयतः षोडशघटिका संक्रांतिकाला दौ वागौ परतश्चा

शविति दीपिका कारो व्याख्यात् ॥ यत्तु सं गुरुणा ॥ वर्तमाने तुलामे मे नाऽयत्तु भयतो वशेति मध्यमतरतीयां शाभिप्रायेणेति ज्ञेयं
 तथा घडशीत्यानेनेमिपुन कन्याधनुर्मौन संक्रांतिषु सौम्याधनेमकर संक्रांतौ संक्रांतिकालात्यगः अग्निमाः बोडशघटिका
 अतिपुण्याः प्रथमास्तु न तथा एवं निर्नीते पुण्यकाले स्नानाद्यवश्यं ज्ञेयं स्नानाद्यकुर्येतः प्रत्यवायमाहः ॥ वशिष्टः ॥
 विष्णुवत्सयने यदहो संक्रांतौ पुण्यदिवसे वा ॥ धितुर्निहितं करोति इत्याशा पंच जति तस्य पिता ॥ घडशीत्यनुपदानं
 कृते च विष्णुवद्वये ॥ दृश्यते सागरस्यो तस्मिन्स्यो तोनेन दृश्यते इति भारद्वाजोक्ते ॥ अथ च निर्णयः श्रद्धादीनामपि संक्र
 मे ज्ञेयः ॥ तत्र हेमाद्रौ काल निर्णयकारादिभिर्द्योः पुण्यकालघटिका उपनिबध्नाः ॥ स्मृताः तेन वशिष्टप्रवि
 ले ग्रहभुक्तिभक्तमित्यादि प्रकारेण ॥ ग्रहमध्यभुक्तिमध्यम विधेरानीताः ॥ सत्समाधटिका लिरंयते स्फुटगति
 विवैश्वेत्साध्यते ता अति सत्समास्तामामनियतत्वात् श्लोकेऽनुपबद्धाः मध्यमास्तुपथा नक्षत्रो रामगुणा ३३ रवे
 रप्यविधोः घटोः चलैर्धु गृह्ये ॥ ११५ ॥ सौम्यस्याधिपलैर्धु तानव ॥ ११५ ॥ विदोर्धुताः चलैः स्वाभिनिः घण्टाज्योः ॥ ११६ ॥
 गजा ८८ गुरोरथ भगोनंदायलै रधिभिः ६ ॥ ८ पुण्याः स्युः खनपाः १६ ॥ शमेरुभयतो रात्रे पक्षयोः संक्रमे इति ॥ निरयेतां
 शंक्रांतिमभिधायेदातो मायनां शंक्रांतिसपुण्यकालमुपजात्याह ॥ श्लो ॥ तथा यनां शाखर साहता अस्या
 कंगत्या विहता दिना ये ॥ मेघादितः प्राकृ चल संक्रमाः स्युर्दाने जपादौ बह्वपुण्यदास्ते ॥ ११७ ॥ ॥ ॥ तथेति ॥ यथा

राशि संक्रमा बहु पुण्यदास्तथाचल संक्रमाः प्रयति व्यवहितिस्तथाशब्दः अयनोशः वस्त्रागुणाः स्युस्सर्पगत्याविहि
 तान्त्र्येदिनाद्येदिनघटीपलेः कत्वासेयादिद्वादशसंक्रांतिकालात्त्राकूचल संक्रमाः स्युस्तेचल संक्रमा दानेजपादौजप
 आहोमादौवहुपुण्यदाः ॥ पुनस्त्यः ॥ अयनोश संस्कृतोभानुर्गोलेचरति सर्वदा ॥ अमुख्याराशि संक्रांतिस्तुल्यः
 कालविधित्तयोः स्नानदानजपआहवतहोनादिकर्मेभिः मुक्तं चल संक्रांता बह्वयं पुरुषोऽस्तुते ॥ जावालर
 वि॥ संक्रांतिषु यथाकालं स्नानेयं यनेतया ॥ अयनेविंशतिः पूर्वो मकरे विंशतिः पशु ॥ इति ॥ अत्र मकरायने पूर्वो विंशतिर्घ
 टिकाः पुण्याः मकर संक्रांतौ तु पशुविंशति घटिकाः पुण्यकालः मकरव्यतिरिक्तेकादश संक्रांतिपुनस्त संक्रमात्पुण्यकालोऽस्य
 यः ॥ अयनोशानयनादिविचारः ॥ सिद्धोतादवगत्यः ॥ ईश्वरे चालोकादष्टवशाततदंशपादिभागस्य सूर्यतेजः ॥ संपर्क
 झल संक्रमः मंडल संक्रमः अराशिसंक्रम इति विषयविवेकः ॥ तत्र निरपदेत गणनयेव सकल व्यवहारः साध्यः साय
 नराशनातुनियतुविषयेवा अयनोशः ॥ प्रफातयालग्नेक्रांतौ च रागमेविकेने सत्रिभेवि - तेतथा द्धर्मपातयोरिति
 एवेद्वयोरपि मानयोरसंकीर्ण व्यवहार इति सर्वे मनाकलं ॥ पुण्यकालस्तु भयविधिसंक्रमेऽस्य ॥ पूर्वेलिखितवाक्यस्व
 रमात् ॥ ६ ॥ अय संक्रांतौ तु यद्योगा ॥ जघन्य बहत्समनक्षत्राण्यपजात्याह ॥ प्रहो ॥ समस्त दुहिप्रवसुस्त्रनो निमघानि
 पूर्वोऽत्रपमं अत्रपमं मूलं ॥ एतानि पंचदशभानि समसं सासेयानि ॥ ध्रुवदिदेवादिभिर्बहत्स्यात् ॥ संपीवु

127

पार्श्वमिलशाकयासंजघन्यभंसात्॥ ध्रुवविदिदैवादितिभंजघन्यंसांयावुपाद्रोमिलशाकं॥१॥ मडसिप्रवसुप्रवोमिमघा
 त्रिर्दोस्यपमं॥ अस्मपमंभूले॥ एतानिसेचदशमानिसमसेज्ञातेयानि॥१॥ अथसेसाप्रयोजनमुपैद्रवज्याह॥ फ्लो
 जघन्यभेसंक्रमणेमुहूर्तोऽपारेद्रवोकाएकतावृहत्तु॥ खरानसंख्यासंमनेमहर्घसाम्यंविधुदर्शनेदि॥१॥ ती॥ जघ
 न्यनक्षत्रेऽर्कसंक्रमणेपंचदशमुहूर्तोऽपारेः॥ समनक्षत्रेऽर्कसंक्रमणखरामसंख्यात्रिंशन्मुहूर्तोऽपारेः॥ बहन्नक्षत्रेऽ
 र्कसंक्रमणेपंचाणकतापंचचत्वारिंशन्मुहूर्तोऽपारेः॥ उक्तंचनारदेन॥ तासांप्रमाणंघटिकास्त्रिंशन्नवतिषष्टयइ
 तिफलमाहः॥ महर्घसमर्घसाम्यमितिपंचदशमुहूर्तोयांसंक्रांतौसर्वमन्त्रेमहर्घेद्विप्रापेभवति॥ पंचचत्वारिंशन्मु
 हूर्तसंक्रांतौसर्वमन्त्रेसमर्घेत्रिंशन्मुहूर्तोयांसंक्रांतौसमंयथास्थितेभवति॥ विधुदर्शनेदीति॥ चंद्रदर्शनेप्येवमे
 वफलेवाच्यं॥ अथमर्थः॥ जघन्यभेचंद्रदर्शनेमहर्घेबहन्नक्षत्रेचंद्रदर्शनेसमर्घेसमभेचंद्रदर्शनेसाम्ये॥१॥
 अथप्रसंगात्कर्कसंक्रांतौमेवविशेषकार्त्तनुप्रमाह॥ फ्लो॥ अर्कादिबारेसेक्रांतौकर्कस्याद्विशेषकाः॥ दि
 शोनखगजाः॥ सूर्योद्यत्योदादशसायकाः॥१॥ ती॥ अर्कादिबारेति॥ कर्कसंक्रांतौ॥ अर्कादिबारेसति एतेअद्वि
 शेषकाः॥ ज्ञेयाः॥ यथारविबारेकर्कसंक्रांतौदशविशेषकाः॥ एवंसोमेविशति॥ ज्ञौमेयौज्ञेदादशगुरोद्यत्याद
 दशशुक्रस्याष्टादशशनौपंचेत्यर्थः॥ अथकीदृशस्यरथेऽसेक्रमोजातस्मत्कलामिंद्रवज्याह॥ फ्लो॥ स्यात्तैतले

नागचतुष्टयं देवविः। सुहोनि विस्नुगरादिभ्यो च के। किं सुप्रउर्धः शशनौ सकोलवे निष्टः समः श्रेष्ठः इहार्धवर्षे ॥१५॥ सी॥ स्यात्तैति
 लेति। रविस्तेतले नागकरणे चतुष्टयं देवकरणे सुतः संक्रमितः स्यात्। इह करणाधिकं करणकसंक्रांतौ रविः अर्धवर्षे अ
 र्धमूल्ये वर्षे रवेः औपलसत्वाद्देवेऽपि क्रमादिति ॥ समः श्रेष्ठः स्यादयमर्थः। सुतरविसे क्रमोऽर्धवर्षे एधान्ये स्वनि
 ष्टः। मर्धवर्षे स्यात्तथा न्याभावकारकः। एवं निविष्टः समः। तथोर्धः श्रेष्ठः। उक्तं च। श्रीपतिताधान्यार्कं दृष्टिषु भवे
 क्रमशस्त्यनिष्टमध्योष्टेति ॥१॥ अथ रविसे क्रोतेः करणपरत्वेन बाहूनवस्त्रा युधमस्तले पतनजातिपुष्पाणि सफ
 लानि शाईल विजोडितं ब्रूयेणोपजातिकमाचारः ॥ सो॥ ॥ सिंहव्याघ्रवराहरासभगजाबाहद्विषघोटकाः ॥ प्रयायो
 तोश्चरणा युधमस्तले वतो बाहवः संक्रमे ॥ वस्त्रं स्वेतसुधीतिहारितपांशुारककालासितं ॥ चित्रं कंवलादिगुणना
 भयमयशस्त्रं स्यात्सुडीगदा ॥१४॥ खड्गोदंशरासनो मरमयो कुंतश्च पाशोस्त्रबाणस्तथा भस्ममन्त्रं मेतकान्नकं
 दुग्धं दध्नि विचित्रैतान्मण्डपमध्याज्ये तस्मात् शक्रेण यो लेपो न गता भिक्कुममयो पादौ रमृदोचनं ॥१५॥ सिंह इति ॥ ख
 ड्ग इति। ववतो ववमारभ्यैकादशकरणे पुक्रमेण बाहूनादीनि स्युः ॥ बाहूनां सिंहोदीनिरासभगर्धभः ॥ बाहूदिष
 महिषः ॥ ललायो महिषो बाहूदिषत्कासरसैरभा इत्यमरः ॥ अजो मेघः ॥ चरणा युधः कुकटः ॥ नारदेन विशेष
 उक्तः ॥ खरालीकवंगे यु संक्रांतेर्धिष्म बाहूने ॥ अन्यतिष्ठद्बाहूनाम्युर्ध्वं दध इति ॥ प्राप्तिनो यदा संक्रांति

६७
३

130

स्तनापिनां योऽस्य हस्तं धारि ने स्यात् ॥ त्वशादिदेशेषु ॥ एवं सर्वत्र न स त्रेषु ॥ अथ वस्त्रं धेतादिहारितं नीलवर्णं पांडु ॥ अरु
 लवर्णं ॥ अथ स्त्रं भुङ्क्ते पादौ निःश्रायुधौ यत्र सिद्धानि ॥ अथ भस्त्रं ॥ अत्र भक्तः परमाने पायसं भैलैः भिस्मरुहः य
 कानं मयूषादिविचित्रात्रं हरिद्रादिरंजितं ॥ अथ लेपो विलेपने ॥ मगनाभिः कस्तूरीकुंकुमकेसरं पादौ रंजयेत्
 ने ॥ मत्स्यसिद्धोचनं गोरोचनमिति ॥ ५ ॥ धावश्चौतुमद्ये निरोजनमप्यो काला एरुश्चंद्रको ॥ जातिर्देवतभ
 तस्यै विहगः पश्येण विघाततः ॥ लज्जावैश्वकश्चंद्रसेकरभवापुष्यं च पुत्रागकं ॥ जाती वाकुलकेतकानि च तथा
 विल्वार्किर्दूर्वाभुजं ॥ ११ ॥ स्यान्मसिकापाटलिकाजयाचसंक्रांतिवस्त्राशनवाहनादेः ॥ नाशश्चतद्वत्पजीवि
 नोचस्यितोषविहस्त्रयतां च नाशः ॥ १२ ॥ धावश्चेति ॥ स्यान्मल्लकेति ॥ धावोऽप्रलकः ॥ ओतुमद्ये माजीरधमे
 भक्षयो जवादि रिति निशा हरिद्रा ॥ अंजनकज्जले ॥ काला हरगुरुविशेषः ॥ चंद्रकः कर्पूरः ॥ अथ जातिः ॥ संकर
 भवाश्चतुल्लोमजा प्रतिल्लोमजाश्च ॥ अथ पुष्यं ॥ पुत्रागने नागकेसरपुष्यं ॥ मल्लिकः ॥ वेलिः ॥ जयो ॥ ओऽपुष्यं ज
 सवने ॥ शोषानि प्रसिद्धानि सर्वाणि क्वचिद्वयोप्युक्तं ॥ शिशुः कुमार्द्रगतालकापुवा प्रौढप्रगल्भा ॥ ततश्च ब
 द्धा ॥ बंध्यातिबंध्या च सुतार्थे नीचप्रवाजिकाचेति ववादिकानामिति ॥ एवं संक्रमकाले यानि वस्त्राशन
 वाहनादीत्यमिहितानि प्रादिशब्देनापुधलेपनजातिपुष्पाणि ॥ तेषां नाशी भवेत् ॥ चपुनस्मदत्तं पजीविनं

६७

नाशो भवेत् ॥ स्थितोपविस्वपतो च स्थातैतिले इत्यादिना सुतनादीन्पुनानितदुग्धे विशिष्टानां नाशः स्वदित्यर्थः
 अथ संक्रांतिवशेन प्रतिमनुष्यं शुभाशुभमुपजात्याह ॥ श्लो ॥ संक्रांतिदिह्माधरधिष्मत्त्रिमेस्वमेनिरुक्तं ग
 मनेतनोगमे ॥ मुखे त्रिमेधीउतमंगमेऽश्रुकं त्रिमेधे हानीदसमेधनागमे ॥ १८ ॥ संक्रांतियस्मिन्नहत्रे स्यात्ततो ध
 रधिष्मत्पूर्वनक्षत्रं तस्मात्स्वजनन्मनक्षत्रं गण्यं ॥ तच्चैतुष्यमत्रिमेभवति तदा गमने पात्रा स्यात् ॥ ततः प्रथमत्रि
 कादनेतरेऽंगमे धनक्षत्रेण यदि शुभं तदा सुखं ततश्चिमे शरीरपोडने ॥ पुनः अंगमे अश्रुकं वत्सप्राप्ति ततश्चि
 मे स्वमेऽर्थहानिः ॥ ततः रसुभे स्वमेधनागमः स्यात् ॥ अश्रुमदायां संक्रांतौ दानमाह ॥ नारदः ॥ तिलोपरिलि
 खेच्चक्रं त्रिभुजं च त्रिकोणकं ॥ तत्र हेमं विनिहितं दद्याद्दोषाय नुतये ॥ १९ ॥ अथ कार्ये विशेषग्रहविशेषव
 लं सामान्यतोग्रहवलं चोपजात्याह ॥ श्लो ॥ न्येदोऽं सर्वकृतिः प्रसंगरे ॥ शास्त्रं विवाहे गमदीक्षणे रवेऽं वी
 र्येयता रावलतः शुभो विधुर्विधोर्वलेर्कोर्कवल्ले कुजादयः ॥ २० ॥ टी ॥ रवेरिति ॥ कपूलेऽं पेयं च मीरवे रारभ्य
 ग्रेवले सति एतानि कार्याणि ॥ यथा रवेर्वले वारे वानपेक्षणे ॥ चंद्रसर्वकृतिः भौमे संगरे ॥ बुधेशास्त्रम
 ध्येयमध्याप्य वा गुरोर्विवाहः ॥ शुक्रगमने ॥ शनौ दीक्षितं यस्तदीक्षविधयेति ॥ अथेति ॥ तारावलतो विधुः शुभः
 मदाचंद्रसंक्रमणं स्यात्तदा तारावलं चेत्तदा सपाददि नक्षत्रे चंद्रोऽश्रुमोपि शुभापासौ शुभोप्यश्रुमः ॥ एवं विधोर्व

131

लाइविसंक्रमणेऽशुभोपिमासपर्यन्तेऽशुभः॥ शुभस्तुमुतगंसमीचनः॥ एवंचंद्रदौष्टोऽशुभोपिरविरशुभइत्यर्थः॥ यरेभौ
 भायदयः संक्रांतिचिकीर्षवस्तद्वत्तः॥ सूर्येवलादशुभाऽप्रपि शुभाज्ञेयः॥ रविदोष्टातुशुभाप्रपिप्रशुभाः॥ प्रया
 धिमासद्वयमासयोलेदहमुपजात्याह॥ सो॥ स्पष्टार्कसंक्रांतिविहीनउक्तोमासोधिमासः द्वायमासकश्च
 द्विसंक्रमात्तत्रविभागयोस्तस्मिन्नेहिमासोऽप्रयमोत्यसं॥ ५२॥ टी॥ स्पष्टार्कति। शुक्रप्रतिपदादिदर्शान्ते
 द्रोमाससचेत्सूर्यसंक्रात्याविहीनोरहिभवेत्तदाधिमासउक्तः चांद्रोमासोऽसंक्रांतोमलमासः प्रकीर्ति
 तइतिब्रह्मसिद्धांतोक्तविशेषः। कदाचित्सचांद्रोमासोद्विसंक्रमः॥ द्वांसंक्रमोवास्मिन्नसौद्विसंक्रमः सूर्यसूर्य
 संक्रांतिद्वयपुनस्तदाद्वयमाससंज्ञकउक्तः॥ प्राद्यंतर्देशयोर्मध्येभानोरेवतयोर्धरा। संक्रांतिद्वितयेचेत्स्या
 त्तदायामासः सउच्यते॥ इतिवशिष्टोक्ते॥ तत्रद्वयमासेजातानांशतानां च पूर्वमासेवर्द्धयन्तेऽप्राद्वविधेयम्
 तदुक्तंविधिधे॥ तिष्ठ्यर्द्धप्रथमेपूर्वोपरस्तथा॥ मासावितिबुधेऽग्निं सौदायमासस्यमध्यगोइति॥ मासादि
 लक्षणमेद्विचारस्तुग्रंथमौख्यमयात्रालिखितः॥ ५३॥ इतिश्रीमहर्षेचिन्मल्लिदीपिकायांसंक्रांतिप्रकर
 णेऽष्टमोऽध्यायः॥ तत्रजन्मराशेसंक्रांतोत्तराण्यं चारवंशोनयच्छुभाशुभफलं

ततोचरफलमित्युच्यते॥ तत्ररविचंद्रयोगोचरफलमुपजातिकयाह॥ श्लो॥ सूर्योऽसां दत्तेऽश्विनोऽयुगे ४॥ दि३नेदेहशि
 वा॥ लयो ५ भौमशनीतमश्च॥ रसोक योर्लोभशरेगुणोत्येचंद्रोवरा१०॥ द्यौः ४ गुण इनेदयोर्दृष्ट्वा॥ ११॥ सी०॥ सूर्येति॥ २॥ सी०
 त्येदत्वादौ समाहारद्वंद्वः॥ शिवालयोरित्यादावितरेतरयोगः॥ प्रवरावित्यादावनित्यमागमशासननितिनमभावो
 ध्येयः॥ एवं सर्वत्र स्वजन्मराशेति पंचयम्लोकस्वजाध्याहार्याततः सूर्यक्रमादसां त्यमुभोविद्वज्जन्म॥ सूर्यः जन्म
 राशेः सकाशात्पृथक्स्थाने प्रुमः यदिततएव जन्मराशेर्द्वादशस्याश्रयेग्रहास्तदा॥ विद्वः सूर्यः शुभोपशुभफलदाता॥ प्रवराशनेः
 सूर्यपुत्रत्वात्तद्देधोनीगीकृतः॥ यतः पितुर्जनकस्य सुतवेधिनं वेधनाद्दः॥ तथा दशमे जन्मराशे सूर्यः स्वयुगे शुभमेत॥ च
 तुर्यस्यानस्थिताः शनिवर्जिताः अन्ये ग्रहाः स्युस्तदाविद्वएव॥ इत्येवं श्लोकत्रयं सभ्यार्थैरव्येयं तथा निनेदेतृतीयनवमयोः
 शिवालयोः पंचमैकादशयोः क्रमाच्छुभोविद्वज्जन्मेय॥ भौमेति॥ भौमशनीतमोवाद्दृष्ट्वातेत्रयोपि जन्मराशितः रसोक
 योर्लोभशरेगुणोत्येक्रमाच्छुभाविदाश्चेत्यर्थः॥ परंतु शनेः सूर्ये विद्वोनीसीत्युक्तं प्राक्॥ चंद्रोवराद्योऽस्ये॥ प्रचंद्रइति
 जन्मभान्॥ प्रवराद्यो १० गुणनेदयो ३॥ सी० उपजातिकेऽस्वजाभ्यामुपजातिकाधेनुबुधगुरुशुक्राण्योचरफलमाह॥ श्लो॥
 लभा एमेवाद्यशरे रसां त्येन गह्वयसो द्विशरे विधरामे॥ रसोक योर्नागविधौ खनालाभययेदेवगुरुशमाद्यो॥ द्यौतेन वंशो
 दिगुणे शिवाहौ शुक्रः क्रनागे द्विनगे ग्निरूपे॥ वेदोवरे पंचनिधौ गजेद्यौ नैदेशयोर्नानुरसे शिवाग्नेौ॥ ३॥ सी०॥ लभा ए

६६
प्र. टी.

134

मे ११० आद्यशारे १५ रसं ते ११२ नगद्वये ७२ चेद्रः क्रमाच्छुभो विद्वद्भ्यः ॥ चेद्रस्य बुधवेधो नास्ति ॥ अथ न इ विद्वि शारे १५
अधिरामे ४३ रसां कयोः १४ नागविधौ ८१ रवनागे १०८ लाभये ११२ सौबुध क्रमाच्छुभो विद्वद्भ्यः ॥ अत्र चंद्रवेधो
नास्ति ॥ अथ देवगुरुदिति ॥ जन्मभात्र १५४ ध्यते २१२ नवांशो ६१० अद्रिगणे ७३ शिवाहौ ११८ गुरुः क्रमाच्छुभो वि
द्वद्भ्यः ॥ अथ शुक्र इति ॥ जन्मराशेः सकाशात् कुनागे १०८ दिनगे २१७ अग्निरुधे २१२ वेदां वरे ४१२ पंचविधौ ५४८ ग
नेवौ ८५५ नंदेशयोः ८१२ भानुरसे २१६ शिवाग्नौ ११३ शुक्रक्रमाच्छुभो विद्वद्भ्यः ॥ अत्रेदेतात्वर्यं सूर्यो रसोत्येत्सा
दि प्राकथितस्यानेषु विधानानः सत्यं ग्रहशुभदः तदनेतरपठितस्यानेषु स्थितेः शुभफलदाता ॥ अथो देवानुक्तस्या
नेषु न शुभो नाप्यशुभ इति ॥ अथ वामवेधं शुक्रपक्षे चंद्रवलं चापजात्यर्हं नाह ॥ श्लो ॥ क्रमाच्छुभो विद्वद्भ्यः ॥ अ
ग्निरुः सुतस्य जनवेधमाह ॥ इहोपि वेदो विपरीतवेधः शुभो द्विको एण शुभदः सिते बुः ॥ ४॥ टी ॥ इहोपि नन्मराशेः स
काशादनेतरं पठितविरुद्धस्यानास्थितोपि विपरैतिवेधाद्वा मभववेधः शुभः ॥ यथा सूर्यो द्वादशे निष्ठ इत्युक्तं प्रा
कृ सपदि शनिवर्जितैर्ग्रहैः पृष्ठस्थानस्थितैर्विद्वः सन् शुभफल एव मुतरस्थानस्थितो यः काश्चिद्गुरुः प्राक्पठित
स्थानास्थितैर्विद्वः विशेषः ॥ इत्येवं सर्वत्र व्याख्योयं ॥ अथ मेव वामवेध इत्युच्यते ॥ कश्चिदपि ॥ अथि विद्वो ग्रहः किं
विन्नददाति शुभफलं ॥ वामदेवविधानेन त्वशुभोपि शुभप्रदः ॥ द्विको एण इति ॥ सिते शुभपक्षे बुः चंद्रो द्वितीय

६६

नवपंचकेषु स्थितः शुभदः ॥ अत्रापि वशाहमचतुर्थे स्थानास्थितैर्बुधवर्जितग्रहैर्द्यदिति विदुस्तत्र शुभ इति ध्येयं ॥ नारदः
 शुक्लपक्षे शुभश्चंद्रो द्वितीय नवपंचमे ॥ रिपुमृत्युबुधसंस्थेऽनविद्योगगते च रैरिति ॥ अथ द्विविधं विधेयं तद्वयमुपजा
 त्याह ॥ श्लो ॥ स्वजन्मराशेरिव वेधमादुरन्ये ग्रहाधिष्ठितराशितः ॥ हिमाद्रिविधं तद्वयववेधो न सर्वदेशोऽस्त्विति
 काश्यपोक्तिः ॥ ५॥ ॥ स्वजन्मेति ॥ इह द्विविधं वेधविधौ अन्ये नारदादयः ॥ स्वजन्मराशेः सकाशाद्विविधवेधमा
 दुरः ॥ तथा चोभयत्रापि नारदेन जन्मत इत्युक्ते ॥ अन्ये कश्यपादयः सः पुनर्द्विविधोऽपि वेधो ग्रहाधिष्ठितराशितः ॥
 ग्रहोऽस्मिन् राशौ तिष्ठति तत एव क्रमवेधो वा स वेधश्च भवति ॥ यथा सूर्यो जन्मराशेऽवस्थास्थितः शुभः सः सूर्यः
 स्वाक्रांत राशेः अवस्थानास्थितैः शनिवर्जितग्रहे ॥ न वेधः ॥ तथा सूर्यो द्वादशस्थानास्थितो नेष्टः ॥ सूर्यः स्वाक्रांत
 राशेः अवस्थानास्थितैः शनिवर्जितग्रहैर्विदुस्तदा शुभफलद इत्यर्थः ॥ अथ द्विविधवेधस्यैव विषयकल्पनो
 च्यते ॥ हिमाद्रिति ॥ हिमाचलविध्याचलयोर्मध्यवर्तिन्योऽवदेशोऽवेधो विज्ञेयः स वेधो विज्ञेयः स वेधो विज्ञेयः स वेधो विज्ञेयः
 यदाह सः ॥ सातये जन्मराशेः लुनिखिले यदावलाचले ॥ हिमाद्रिविधं योर्मध्ये वेधं तं गृह्णन्त्याह ॥ अपरे तु सूर्योऽसौ य इति काय

मु.री.
७.

136

कोवेधोजन्मराशेरेवसेयः। विषरीतवेधस्तुग्रहाधिवितराशितएवेतिवदंति॥ गुरुः॥ जन्मजः क्रमवेधः स्यादामवेधोऽ
हालयादिति। इदमपि हिमाद्रिविधांतरविषयमेवत्यन्ये। एतन्मनेऽर्घटमित्याह नारदः॥ प्रस्तात्वाद्विविधवेधोऽ
हसोवलं वदेत्॥ समभावचनाभाषीहास्येयातिजनेसदेति॥ एवंगोचरसौख्येयानादिनकार्यं॥ तत्रशान्तिमहानार
दः॥ ग्रहेषु विषमस्थेषु शान्तिं बलात्समाचरेत्॥ सौख्येदितोमिष्टफलः शुभदः पापवीहितः॥ निष्कलेनौग्रहोरचे
तशत्रुणावावलोकितः॥ नीचराशिगतः खेदस्तस्य शत्रुगतोपिता॥ शुभाशुभफलेनैव रक्षादस्मिगतोपिचेति।
एतादृशास्थलेऽष्टत्वाभावादेव शान्तभावइतिफलितोर्थः॥ अथगोचरप्रस्तावाद्गृहीयतस्तत्रफलेग्रहणीयरा
हुगोचरफलं॥ ग्रहणशुभाप्रतीकारंचडष्टग्रहणदृष्टीनविधेधंचशार्दूलविक्रीडितेनाह॥ श्लो॥ जन्मदैन्य
नंग्रहेजनिमतोधातहातिः श्रीः व्यथाचिंतासौरव्यकलत्रहौस्यमृत्युः सुमोननाशः सुखं। लाभोपापइतिक्रमात्सुभ
धसौख्यजपस्वर्णगोदानंशान्तिरथोग्रहंत्यशुभदेनोवीह्यमाहुः परे॥ जन्मेतिथस्य जन्मनक्षत्रेग्रहेग्रहणेसतिनि
धंतं सरणं स्यात्॥ वशिष्टः॥ यस्यैवजन्मनक्षत्रेस्वर्भोनुरूपपरज्यते॥ राज्यमंगैकुजाशं सरणं चानिर्दिशेत् राज्य

७.

१३४
 सृजन्मनसत्रेराजाः भिद्येकनसत्रे ॥ अथराशिफलम् ॥ जनिमतइति ॥ जन्मराशौ रागग्रहणे सति क्रमेण घातादिकं फ
 लं भवति ॥ यदा जन्मराशौ ग्रहणे सति घातः शमीरपीडा ॥ द्वितीया राशौ द्वयनाशः ॥ तृतीया राशौ श्रीः ॥ चतुर्थे राशौ व्यपा
 ये च न राशौ चिंता पुत्रादीनां ॥ षष्ठे राशौ सौख्यं सप्त राशौ कलत्रदोषं कष्टं ॥ अष्टमे राशौ मृत्ति नवमे राशौ चिंता पु
 त्रादीनां ॥ दशमे राशौ सुखं ॥ एकादशे राशौ लाभः ॥ द्वादशे राशौ अथायोनाशः ॥ आत्मन इति केचित् ॥ द्रव्यमियं
 जन्मतदुज्जननाधिस्तं च चिंता क्रमात्सोऽर्थदार्थवियोजने च कुरुते व्याधिमानस्योऽसिद्धिं लाभमपायमर्कशशि
 नोः घण्टासमये ग्रह इति ॥ अथ शुभसूचकग्रहप्रतीकारमाह ॥ तत्र शुभेति ॥ तस्य ग्रहणं शुभस्य ध्वस्तनाशयज
 यस्वर्णगोदानं ॥ जययोगायत्यादि मंत्राणां स्वर्णं गोधेनुः भूमिर्वा उपलस्यत्वादन्येषां रूप्यादीनां यथाशक्त्या
 दानं कार्यमिति शेषः ॥ तदोद्वेष्ट्या प्रागुक्तवज्रपवित्रस्वर्णादिदानं भवेदित्युक्तं ॥ दानं ज्योतिर्निर्वधे ॥ सुवर्ण
 निर्मितं नागं सति लंताभ्रभाजिते ॥ सदहिणं च श्रोत्रायाय निवेदयेत् ॥ मंत्रश्च ॥ तस्यो मघमहाभीमसोमसूर्य
 विमर्दन ॥ हेमनाभाप्रदा देवममशांतिप्रदो भवेत् ॥ स्कंदे ॥ गोदानं भूमिदानं च स्वर्णदानं विशेषतः ॥ ग्रहणे के
 शनाशाय देवताय निवेदयेत् ॥ इति ॥ व्यासोक्तं ॥ सर्वगंगा समंतो ये सर्वं ब्रह्म समाहिताः ॥ सर्वभूमि समेदा
 नं ग्रहणे च द्रव्ययोरिति ॥ अन्यच्च ॥ ग्रहमाने भवेत्तमानं ग्रहोऽपि विधीयते ॥ मुख्यमाने भवेदानं मुक्तेऽप्याने वि

म. टी.
२१

धीयते॥ सूर्येऽग्रहणं यावता वत्सु योज्यपादिकं॥ निति शिवरहस्योक्तेरादिशब्दादेवाचैनादिकार्यं॥ अथस्यानविशेषे
एग्रहणमरिष्टजनकमित्युक्तं॥ तद्वदमुताहमपीतिसंशये निर्णयमाह॥ अथोऽशितुविशेषे परे आचार्याः॥ अथ
मग्रहणं तु नो बीह्ये न इह व्यमित्याह॥ उक्तं च॥ जन्मसत्ता हरिष्कां कदशमस्य निशाकरे॥ दृष्टोरिष्टप्रदो राहुर्जे
मर्हन्निधनेपि चेति॥ जन्मर्हन्निधने च धनरासप्रमोऽनदृष्ट इति परमवर्णदृष्टिने चातुषं विव
दितमिति॥ तेषामाशयः यतश्चतुषं ज्ञान एव दृष्टोर्मत्पत्वे इति परे कां मते॥ तदसत्॥ अथ रूपः कालस्य
नेयो भगवणाश्रिताः॥ शीघ्रं मदीयपाताख्याग्रहणं गतिहेतवे॥ सूर्यसिद्धांतपातानामदृश्यतोक्तेः॥ अतः पाता
नामदृश्यत्वाद्वा होदृष्टिनेवानुपपत्तेः॥ ननु ग्रहणे चंद्रसूर्ययोपादको राहुदृश्यत एव अत एव राहुग्रस्ते निशा
कर इत्यादिपुराणैर्निर्णीते चेन्नभावेभार्धमहीध्यायाननुत्येकसमेपि वा॥ शाशंकपातेग्रहणं कियद्भाधि
को न क इत्युपक्रम्य धादको भवेदित्यर्थः॥ इति सूर्यसिद्धांते धाघधादकभावो निहितः स एव पुराणा विरो
धपरिहारैस्तु भास्करेणैव राहुः कुभा मंडलगमित्यादिनोक्तः॥ वाराहेणपितस्मिन्नकाले सानिध्यमस्य तेनोपच
र्यते राहुरित्युक्तः॥ तस्माद्दृष्टोर्दृष्टोर्देनैपरस्मो वा तन्मते दृष्टिने चातुषमेव विवदितं॥ एवं च राहोर्दृष्टो नमिति

138

२१

तत्पुरुषो नुपाय नः । तस्माद्दर्शनशब्देनोपरागोलक्ष्यते राहुदर्शनं राहूपरागतेन स्मिन् राहुदर्शन इति । न च राहुदेतल्लक्षणयो
 परागपरस्परदर्शनमिति पूर्वपक्षमभिमतार्थसिद्धिरिति वाच्यं लक्षणत्वार्थे तसंभवे सति वक्तव्यम् । अतएव दर्शनराहोस्तथा
 वाच्यत्वदर्शने ॥ प्रजापीडाविनिर्द्वेषाद्याधिदुर्मित्तस्करैरिति ॥ विष्णुधर्मोत्तरादिवाक्येषु वक्ष्यते रासन्निधानाद्वाहुशब्देनो
 परागोलक्ष्यते ॥ इह च राहोः पाताख्यग्रहगतिरूपमर्थो तदस्मत्सौत्यतो राहो दर्शनपातयोः ॥ समानार्थकतास्तीत्येव सि
 द्धमिति प्रागुक्तानां सर्ववचसो ग्रहलेख्यायादिति वदन्ति तदसत् ॥ जन्ममसादृश्यां केत्यादिना सामान्यतो निविष्ट
 स्य उद्घास्तदर्शनस्यमहेतो घं तमादित्येनास्ते पातं कदाचन ॥ नोपरतं न चारि स्य न मध्यं न भसोगतमिति मनू
 कोपरतदर्शनस्य पुनर्निषेधानुवपत्तेः । प्रागुक्तदिशा राहुदर्शनवत्स्य राहूपरागलक्षकत्वेन तुल्यबलत्वाभावात् ॥ तस्मा
 दुपरतयोः सूर्यचंद्रमसोर्यस्य कस्यापि दर्शनमिषेधसत्त्वाद्ग्रहणे च स्मान्न दानाद्युक्ते स्म दाने च न्योतिशास्त्रैकदेशागणि
 तग्रंथेभ्यो बुध्वा तस्मिन् काले च स्तानादिकं विधेयमिति सिद्धोक्तः ॥ अतएव मेषाद्या वृत्ते परागे स्मानादिकं विधेयमे
 व रात्रौ सूर्योपरागे दिवा चंद्रोपरागे च स्मानादिकं तु वचनात् न भवति ॥ तदुक्तं निगमे ॥ सूर्ये ग्रहो यदा रात्रौ दिवा चंद्रो
 ग्रहो यदि ॥ तत्र स्मानेन न कुर्वीत दद्यादनेन च कचिदिति ॥ तादृश्ये ग्रहणे दुष्टो दिदौ स्तानास्तीत्यपि सूच्यति ॥ जावा
 लि वचने तु संक्रांते पुण्यकालस्त्वोदशो भवतः कक्षः ॥ स इत्यर्थोपरागे तु यावदर्शनगोचर इति ॥ ग्रस्तस्या

सु. ४१
२२

स्मयपर्वतं दर्शनगोचरत्वात् तावत्कालः ॥ पुण्यकालो भवतीति व्याचक्षुः ॥ तदुक्तं विश्वरूपनिवेद्ये ॥ दिवा चेद्ग्रहे रात्रौ सूर्य
पर्वते पुण्यदं । संधिस्थे पुण्यवसेये यावद्दर्शनगोचर इति ॥ अन्ये तु सूर्यस्यादर्शने रात्रिदिने तद्दर्शनात्मकं । भूतवत्तादुपरि
चस्थिते कं दर्शने स्मृतमिति ॥ वशिष्ठसिद्धांतदर्शनात् नो घाघावते नावते चोपयोगे गणितानामस्मिन् घटिकाः पु
ण्यकाल इत्याहुः ॥ यत्राकाशो भूगर्भाः सहस्रं लघुमिव ध्रुपते सप्रदेशो भूतशब्दवाच्यः ॥ अर्क इत्युपलक्षणं चेद्वादि
ग्रहनक्षत्राणां ॥ विष्णुधर्मोत्तमो ॥ ग्रहो रात्रौ न भोक्तव्यं चेद्ग्रहो यदा ॥ सुतं दृष्टा तु भोक्तव्यं स्नानात् कत्वा ततः पर
मिति ॥ ग्रस्तास्मि गुरुः ग्रस्ता वेवा समाने तुरविं दू प्राप्नुतो यदि ॥ तयोः परे घुरदये स्नात्वा म्यवहरेन्नरः । इत्यत योर्वाक्य
योर्दर्शनोदयशब्दौ । भुजवत्तोपरि स्थितत्वात् लुको ॥ अन्यथा मेघावरणे न परदिवसेषि दर्शनाभावोऽपवासाः
प्रसंज्येत तद्यायत्र स्पर्शकाले ग्रहणं दृष्टा स्नाने विहिते तत्रात रामे घावरण इविचंद्रयोर्दर्शनाभावो दिवस इयं त्र
यं वास्या तत्राप्नुपवासं प्रसंगः स्थानं च शिष्यास्तथाचरेति तस्माद्दृष्टिदर्शनार्थ एव तस्माच्छास्त्रोपग्रहणं दर्शने
ग्रहणं स्नाने सति मेघानावृतिष्विग्रहणे ग्रहणमदृष्टे वचसु ह्यमताश्रये न गंतुमशक्ते न च दृष्टादिना स्नानविधे
यमिति तात्पर्यार्थः ॥ अतएव भागवते कुरुक्षेत्रे स्नानार्थमिलितानां पांडवोऽकीचलो कानां धृतराष्ट्रोपरि गणि
त इति शिष्याचारोपेव मेवास्मि एवं चादिह जनकत्वाभावे धिग्रहणं दर्शनमिति वेधः । किंपुनरिह जनकत्वेन

140

२२

स्माजन्मसंतांकेतिपद्यनिर्मलत्वाडुपेक्ष्येतिप्रत्यक्षोपलब्धवशीष्टमत्तपुराणादिवाक्येदर्शनयदाभावाच्च। अतः
 एवमूलैषरेइतिपदप्रत्युक्तं॥ शान्तिस्तुदर्शनाभावेयिविधेयां॥ यतोदिष्टयोगानांस्वरूपसतामेवारिहजनक
 त्वात्॥ अथग्रहणशान्तिः॥ येकाभास्करस्यानेराहुस्तोऽमुषक्रमेतू॥ कर्मस्यपरिलेपान्प्राप्नुवेतिचतेजनाः
 पितृपत्न्यविनाशायसूर्यस्यानेभवेद्गृहः॥ होरायां गृहतेयस्यनक्षत्रेवानिशाकरः। प्राणसंदेहमाप्नोतिसचामरण
 मर्धति॥ यस्यजिज्जन्मनक्षत्रेग्रस्येतेशशिभास्करौ॥ तज्जातानोभवेत्पीडायेनराः शान्तिवर्जिताः॥ संक्रमदूनस्यये
 षांजन्मनित्रितयेषवाग्रहणोवाडुरोगमत्युज्जनेदानाहुतयोजपाश्र्चकर्तव्याः॥ तस्मात्तानंचहोमंचदेवांच
 नजपोतथा॥ उपरागाभिषेकं च्छान्तिर्मविध्यति॥ तत्रदानेयथारूपेविधायमुजगस्तु॥ कौचनेनतुपिहेनवहि
 मकरेदिवसाधिषेवाग्रस्तेभिजन्मादिवसेतमसाप्रदद्यादिशायवेदविडुषेष्टपरीहिताय॥ यस्यराशेसमासाद्यम
 वेद्गृहसंभवः॥ तत्रस्यानेप्रवक्ष्यामिमंत्रौषधिसमन्विते॥ चंद्रोपरागसंप्राप्यकुर्याद्वाह्मणवाचने॥ संपूज्यचतु
 र्देविप्रान्शुक्लमायानुलेपने॥ श्वेमेवोपरागस्यसमानोषध्यादिकं॥ स्याप्येष्टेचतुरःकुंभानूचणान्सागरा
 भिति॥ गजाश्चरथवाल्मीकसंगमात्। हृदगोकुलात्पूराजदेशाच्चमद्वानीयनिक्षिपेत्॥ पंचगव्यं च कुंभेषु
 रुमुक्ताफलातिचारोचनापश्रांषौचपंचरत्नसमन्वितं॥ स्फटिकं चंदनं प्रेतनीयेवारिपल्लवा॥ गजदेतेचकु
 म्भदेसर्षपीशीरगुलान्। तत्सर्वेनिक्षिपेत्कुंभेष्वावाहोत्तुरान्॥ सर्वसमुद्राः सरितस्तोष्योनिजलानदाः

141

आवंतुमनशांत्यर्थं उरितहयकारकाः ॥ तिलहोमे व्याहृतिः स हस्ते चाष्टमेयुते ॥ एवेकत्वाप्रयत्नेन स्नानकर्मस
 माचरेत् ॥ अग्निं च नवमिर्मनेः कुंभात्सं कल्प्य हव्यकै ॥ यो सोमवज्रधरो देवो प्रादित्यानां प्रभुर्मेतः ॥ सहस्रनयनेः श
 जो ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ यो सोमनिधिपतिर्देवः खड्गशूलगदाधरः ॥ चंद्रो परागकालुरख्यं धनदश्चाव्यपोहतु ॥ मुखं
 यः सर्वदेवानां सम्राट् चिरमितघुतिः ॥ चंद्रो परागसंभूतामग्निः पीडां व्यपोहतु ॥ यः कर्मसाक्षी लोकानां धर्मो म
 हिलवाहनः ॥ यमश्चंद्रो परागोऽस्यो ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ निरुतिः कोणयो देवः प्रलयानलसेनिभः ॥ खड्गव्य
 गोमित्रीमश्वरक्षः पीडां व्यपोहतु ॥ प्राणरूपो हिलोकानां सदा कृष्णप्रगप्रियः ॥ वायुश्चंद्रो परागोऽस्यो ग्रह
 पीडां व्यपोहतु ॥ यो सावित्रीपतिर्देवो भवानीपतिरीश्वरः ॥ चंद्रो परागजो यो जंशनाशनुशोकरः ॥ त्रैलोक्येयानि
 भूतानि स्थवराणि चराणि च ॥ ब्रह्मविष्णुर्कमुक्तानि तानि पायस्ते तु वै ॥ एवमांमंत्रितैके भैरविधितो गण
 न्वितः ॥ एतानि त्वत्तोमंत्रानि चित्तिरव्यकनकान्वितान् ॥ वस्त्रे यदेष वाभूर्जये चरत्त समन्वितान् ॥ यजमा
 नस्य शिरसि निरधुस्ते हि जोतमाः ॥ ततो तिचाहयेदुलामु परागानुगामिनीं ॥ प्राप्नुयस्व पूजयित्वा तेन त्वा
 चाभीष्टदेवतां ॥ चंद्रग्रहे विनिवृत्ते कतशौलमे गलः ॥ कतस्नाननैश्च तत्सर्वं कलणाय निवेदयेत् ॥ अ
 नेन विधिना यस्तु ग्रहस्नानं समाचरेत् ॥ न तस्य ग्रहपीडा स्थानं च वेधुधनदायः ॥ सूर्यग्रहे संपेनामस

सदा मंत्रेषु कीर्तयेत् ॥ य इदं श्रुत्वा नित्यं श्रावयेद्वापि मानवः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वत्र सुखवान् भवेत् ॥ इति
मत्स्यपुराणोक्तं ॥ अथ चौधधीमिर्ग्रहणशान्तिः ॥ रोचने पप्रकं शंखं कुंकुमं रक्तचंदनं ॥ मुक्तिस्फटिकतीक्ष्णं
बुधितर्पणपद्मगुल्फनू ॥ मधुकंदं वरुचं विष्णुकांताशतावरी ॥ वेलं च सहदेवं च निशादितयमेव च ॥ पूर्वाङ्कुरोशी
रशमी शिलाजित् सर्वार्थसर्वाधिपंचमभिः ॥ स्नाने विदध्या हूहणैरवीक्षोः पाडाकरं शान्तिकरं च यत् ॥ अथ
(चौधधीमिर्ग्रहणशान्तिः) ॥ अथ चंद्रवैशेषमनुष्ठेमाह ॥ स्तो ॥ पापोतः पापयुक् विदध्या धने पापश्रंष्टः शुभोपस
न ॥ शुभांशो वाधि मित्रोऽशु रूहोऽशु भोपिसनू ॥ १० ॥ पापोतः पापहृदयमध्यवर्ती पापग्रहयुक् पापो धने सप्तमे
वर्तमानस्तदा शुभोपसनू ॥ अथ शुभग्रह ॥ यदा शुभोपि चंद्रः शुभांशो शुभग्रहन वांशो तथा गुरुणादष्टः स नू शुभ
फलदाता भवेत् ॥ ११ ॥ अन्यदप्यनुष्ठेमाह ॥ स्तो ॥ सिता सितादौ सप्तै चंद्रैः पदौ शुभावुभौ ॥ व्यत्यासौ चाशुभौ प्रोक्तौ
संकटे ब्रुवन्त्विति ॥ १२ ॥ शुक्लपदादौ प्रतिपदि समीचीनः चंद्रोऽसति संपूर्णपदाः शुभः ॥ अस्मितादौ कृष्णपदा प्रतिप
दि दुष्टे चंद्रोऽसति संपूर्णः कृष्णः शुभः ॥ व्यत्यासे च पूर्वोक्तादिपरीत्ये हावयिषहावलिषौ ॥ यदा शुक्लप्रतिपदि चंद्रो
दृष्टश्चेत्तदा सकलः पक्षे निष्टः कृष्णपदा प्रतिपदि यदि चंद्रो दृष्टश्चेत्तदा सकलः पक्षे निष्टः कृष्णपदा प्रतिपदि
चंद्रोऽशुभश्चेत्तदा संपूर्णः कृष्णपक्षे निष्टः इदमेतादृगब्रुवन् चंद्रवर्तनं संकरे विवाहपात्राद्यावश्यं कर्तव्येता ॥

त्कालिकचंद्रबलभावे च ग्रहसंनान्ययेत्यर्थः ॥ ८ ॥ अथ ग्रहदोषपरिहारपूर्वकं नुष्टिसंपादनार्थं नवरत्नसमुदायधार
 णं प्रकल्पितमाह ॥ श्लो ॥ वज्रं प्रकल्पे सुमुक्ताप्रवालं भौमे जौमो मेदमाको सुनीलं ॥ केतो वैदूर्यं गुरो पुष्यं कंसे याविः प्रा
 - माणीक्यं मर्कतं मध्यो ॥ १० ॥ अत्र सुवर्णं मुद्रिकायां नवधा भक्त्या क्रमादिप्राग्गोक्तमेव नवरत्नानिति
 धेयानि । तत्र प्रागिति चेन्न पानं तमव्यये पंचमो च येन प्रलोप्येतेन प्रागादिदिह इत्यमर्थो जातः ॥ तत्र प्रकृष्टं प्री
 तये पूर्वस्यादिशिवजं प्रेतहीरकं निधेये ॥ एवं चंद्रप्रीतये सुमुक्ताशोभनमुक्ताफलमागते ये भौमप्रीत्यर्थं द
 दिगस्याप्रवालं अगोराहो नैऋत्यागो मेदमाको शनौ पाणिमायां शोभने नीलं केतो वायव्यां वैदूर्यं गुरो उत्त
 रस्यां पुष्यं कं पुष्यराजे ॥ बुध ईशान्यां वा विगीरुडा ॥ ९ ॥ अथ सतिसामर्थ्येन चरत्तधारणमुक्तमिदानी
 मसतिसामर्थ्यं ग्रहकतंदोषं तद्ग्रह रत्नधारणं मिद्वज्रयाह ॥ श्लो ॥ माणिक्यमुक्ताफलविदुमाणिमाह
 त्ततं पुष्यकवज्रनीलं । गोमेदं वैदूर्यं कं मर्कतः सुः रत्नन्यपोत्तस्य मुदे सुवर्णं ॥ १० ॥ माणिक्येति ॥ १० ॥ स्वर्णस्य
 प्रीतये माणिक्यं धार्यं एवं चंद्रस्य मुक्ताफलं । भौमस्य विदुमे प्रवालं बुधस्य गारुत्तमे गरुडया वि ॥ गुरो पुष्य
 कं पुष्यराजः ॥ प्रकृष्टं वज्रं हीरकं ॥ शनौ नीलं लसुण्या ॥ राहोर्गोमेदं । केतो वैदूर्यं मेव मर्कतो को दीनो
 ग्रहाणं रत्नानि धार्यो णि सुः ॥ तत्र यद्ग्रहस्य दोषं तस्य ग्रहस्य तद्वत्तमेव धार्यमित्यर्थः ॥ अथ

तस्य मुदे सुवर्णमित्यग्निमष्टे के स संवेधः ॥ १० ॥ अथ महा मूल्य रत्नधारणस्यासामर्थ्ये अल्प मूल्यानिरत्नानिता
 रावलेषा ॥ ल्यन्याह ॥ प्रो ॥ धार्य लाजावर्तकं राहु के त्वोरूपं शुक्रं दोषमुक्तागुरोस्तु ॥ लोहं मेदस्वारभान्चो प्रवा
 लेताराजन्महोत्रिरावर्तितः स्यात् ॥ ११ ॥ टी ॥ धार्येति ॥ राहु के त्वोरुपौ लाजावर्तकं मणि विशेषो धार्यः शुक्रं
 दोस्तु रूपं ॥ गुरोस्तु स्यो मुक्ताफलं ॥ मेदस्य लोहं ॥ प्रारभान्चोस्तु सौ प्रवालं धार्यं ॥ तरेति ॥ यदि ने तारावलेचि
 धितं ॥ तदिने या तारा राज जे न्मन ह जात्रिरावर्तितः ॥ पुनः पुनरावर्तितं येण गणनीया स्यात् ॥ त्रिरिति ॥ मुजे
 तमवयये जन्म न ह जादि न न ह जे गणितेन वभिर्भक्तेति स्म ॥ प्रावर्तयामवर्तति ॥ वशीष्ट तारायाः शुभम
 शुभं च वाच्यति फलितोर्थः ॥ ११ ॥ अथ शेषक्रमेण सकला स्मारा संज्ञानुष्माह ॥ प्रो ॥ जन्माख्यसंघटवि
 प्रदः होमप्रत्यरिसाधकाः ॥ बधमैत्रातिमैत्राः स्युस्मारा नाम सध्वस्तु ॥ १२ ॥ स्वष्टायै ॥ २ ॥ अथ शेषक्रमेण
 (सकला स्मारा) अथावश्य कत्वे उष्टताराणो प्रकार द्वयेन परिहारं शार्दूलविकीडते नाह ॥ प्रो ॥ मत्स्योस्वर्ण
 तिलानू विषयपिगुंडं प्राकं त्रिजन्मस्य यो ॥ दद्यात्प्रत्यरितारका मुल वणं सर्वो विषयप्रत्यरि ॥ मत्स्यश्चादिम
 पयेयेन शुभदोयेषां द्वितीयेषां कानादि प्रांत्य तृतीयकाः अथ शुभाः सर्वे तृतीये स्मृताः ॥ १३ ॥ टी ॥ मत्स्य

विति॥ मत्स्योचतारायां स्वर्णतिलान्मया शतशालासुखाय दधात्॥ विषदि विषतारायां गुडं दधात्॥ त्रिजन्म सुति सपु
 तां शुशार्कं वताकादिकान् दधात्॥ प्रथो प्रत्यरितारिका सुमेचम तारायां लवणं दधात्॥ नारदः॥ जन्म त्रिपेचम
 सारव्या तारा विष्टफलाः स्मृताः॥ शार्कं गुडं च लवणं सति लंको चने क्रमात्॥ अनिष्ट परिहाराय दधादेत
 दि ज्ञातव्यः॥ इति॥ प्रथम द्वितीय परितारिकाः॥ तत्रादिम पर्यये प्रथमा वतौ विषत्॥ प्रत्यरि मत्स्य तृतीयापेच
 ची सप्तमस्ताराः॥ सर्वो अपि सामान्यतः षष्टि चरिका त्रिको न प्रभदाः स्युः॥ अथ द्वितीये पर्यये द्वितीया
 वतौ विषत्॥ प्रत्यरि मत्स्य नोऽष्टादिगा तृतीयकाः प्रेशा न प्रभदाः॥ विषतारायां माघं श प्रथम चरणो
 नि विष्टः॥ प्रत्यरितारायां प्रात्यां श प्रतुर्थ चरण स्नाज्यः॥ मत्स्य तारायां तृतीयां श तृतीय चरण स्नाज्यं
 ति॥ प्रथम तृतीया वतौ विषत् प्रत्यरि मत्स्य श्रौते सर्वे षष्टि चरिका अपि प्रभाः॥ १३॥ उक्तं च दीपिकायां॥ ययो
 ये प्रथमे वर्गो विषत् प्रत्यरि नैधना॥ अथ चेश वस्या गण नोपायमाह॥ श्लो॥॥ षष्टि गति भं भुक्त घटीयु
 कं मुगा हंतं॥ शरा विहल वतोरकं शोवे वस्या क्रमादिधेः॥ १४॥ षष्टि प्रमिति॥ अग्निनी मारभ्य गतमानि षष्ट्या
 गुणानि वर्तमान नक्षत्रस्य भुक्त घटीयुक्तानि तानि पुनर्युगौ श्रुतुर्मिरा हत्य निशरादि ४५॥ इत्येव च चत्वा

रिंशतभाज्यानि। यज्ञेयमागतंगतावस्थास्ता शेषं वर्तमानावस्थाया। तत्र लब्धं कस्यापि द्वादशाधिके द्वादशभोगे
 शेषं प्रवासाय वस्था च द्वादशगताः स्युः। ताः प्रवस्थामेव राशेः पुंसः प्रवासादिसंज्ञाता। द्वादशशेने सादिसंज्ञाः एव सिद्ध
 नादिदशराशिषु स्वादितो द्वादशावस्थाक्रमेण भवेतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ अथ द्वादशावस्थानामानि क्रमानामसदृशं फलासुः
 ॥ १५ ॥ स्पष्टार्थः ॥ अथ ग्रहाणां वै कृतपरिहारा यं औषधं स्वानंदद्विणां प्रशाई ल वि की डिते नाह ॥ प्रो ॥ लाजा कु ए व ला प्र
 यं गुघन सिद्धार्थे निर्मादा रुभिः पुंखा लो ध्रु तै जै लै निर्गदितं स्नानं ग्रहो स्या य ह त् ॥ धेनुः कव्य रणे वृष प्र क न
 कं पीतां वरं घोरकः। प्रेतो गौर सिता महा सिरज इत्येतार वे द द्विणाः ॥ १६ ॥ लाजेति। लाजा भ्रष्ट शालः ॥ इति केचित् ॥
 यस्तु तस्तु प्रौढ धीसाह चर्यात् ॥ लाजा शब्देन लाजा शब्देन लजा वती गृह्यते ॥ कुं प्र सिद्धं। वला वरिषारा प्रि
 यं गुः फलिनी धनो मुस्ना सिद्धार्थो सर्वपाः निशा हरि प्रादा रु र्हा रु हरि प्रादेव दार्ढ्यां पुंखा शार पुंखा लो ध्रु प्र सिद्धं। ए
 तै रौषधै र्यु तै जै लैः कृतं स्नानं। ग्रहो स्या व ह त् दुष्ट ग्रह सचिता रिष्टनाशकं स्यात्। सप्रियं गुरजनी हयमो सी कु ए
 लाजसितसर्व परवे डै वारिभिः सह वचैः सह लो ध्रैः स्नानमति निविलग्रह पीडा त्युक्तेः ॥ अथ रवेः रविमारम्भद्वि
 ण उच्यते। सूर्याय धेनुः। चंद्राय कंबुशेखः। भौमघोरुणो वृषः। बुधाय वृषो गुरवे पी वरं तच्च यथा विभवे कार्यो
 संकोश जेवा ॥ शुक्राय प्रेतो घोरकः। शनये श्याम वर्ण गोः। राहवे महा सिनेहा मूल्यः खड्गः। केतवे घागो मे
 षः ॥ एताद्विणाः ॥ १६ ॥ गंतव्यराशेः किपट्टि दिनेः फलं ददु रित्वे तदपजायाह ॥ प्रो ॥ सूर्यार सोम्या सुजितो

लनागसमादिचस्वान् विधुरानिनाडी॥ तमोयमेज्याखिरसाप्तिमासान् गतव्यराशेः फलदाः पुरस्नान्॥ १७॥ सूर्यरेति॥ अ
 भिगसिवत्तराशेः पुरस्नान्॥ पूर्वमेवततस्मिन्वधरीदिवसमासान् शुभाशुभप्रदाभ्युः॥ यथासूर्यो गंगो तराशे पुरस्नान् प
 चदिनानि फलतः॥ भोमेष्टदिवसान्बुधः सप्तदिवसान्॥ शुक्रो विसप्तदिवसान्॥ चंद्रोऽग्निनाडीत्रयं राहुर्गतव्यराशे
 पूर्वत्रिमासान्॥ हानिंषणमासान् गुरुमीसुद्वयं पूर्वफलदइत्यर्थः॥ १८॥ अथात्ववश्यकत्वेति प्यादौशालिन्यादानमाह
 श्लो॥ १९॥ दुष्टयोगे हेमचंद्रे चंद्रांस्वधान्येति प्यर्धेति योते दुलाप्य॥ वादेरत्ने मेच गंगे मनाऽर्वाद्यात्तिंध्रसंचतारासुरा
 जा॥ १९॥ दुष्टेति॥ राजा दुष्टव्यतीयातादियोगे तथा नाऽर्वाद्यात्तिंध्रसंचतारासुरा
 एवं सर्वे शोभस्यष्टे॥ अथ वसंततिलकपान्यदाहाश्लो॥ २०॥ राश्यादिगौरविकेजौ फलदौ सिते ज्योमध्ये सदा शशि
 सुतश्चरमेवुमंदौ अध्वान्नवन्निभमभ्रसन्मतिः॥ वस्त्रयसोरव्यदुरवादि० मासिजनिभेरविवासरादौ॥ २१॥
 अध्वान्नेति॥ पूर्वार्धस्यष्टे॥ यस्मिन्मासे जन्मनक्षत्रप्रवेशो सूर्यादि वाराशे तस्यः सस्मिन्मासे अध्वानी निपला
 निकानि॥ यत्र मासिरविवास रजन्मनक्षत्रे सति अध्वान्मार्गो भवति॥ एवं चंद्रवारेऽप्यत्र भद्रप्राप्तिरित्यादि॥
 इति श्रीदेवसरामविरचितायां चिंतामणिटीकीयांगोचरप्रकरणं॥ अथ संस्कारप्रकरणं व्याख्यायते॥ तत्र
 संस्क्रियते तेन श्रोते न स्यात्तेन वा कर्मणा पुरुष इति संस्कारः॥ स्वीयस्वीयजातौ सामान्यविशेषविहिते

वैदिकस्मार्तकर्मोनुष्ठानद्वाराद्विविशेषाधायकइतियान्तर॥ लक्षणयातदर्थोक्तदिनमुध्यादिकं संस्कारशब्देनोच्यते॥ तस्यप्रकर
णमुपक्रमः॥ तेचसंस्कारागर्भोधानादयोष्टाचत्वारिंशत्॥ तत्रगर्भोधानंप्रथमं संस्कारः॥ सचरतस्वलास्याधानस्तोरजोदर्श
नाद्युभास्युभसुक्तं वशिष्टेनप्रथमरजोदर्शनतः शुभाशुभंभवतिसर्वलोकानामिति॥ तत्रशुभसूचकारजोदर्शनमनुहमा
ह॥ श्लो॥ प्राचरजः शुभंमाघमार्गसाधेपुफालुने॥ जेएश्रावणयोः शुक्लेसहादेसतनौदिवा॥॥ राधोवैशाखः॥ १६७॥ प्राश्विनः॥ १८॥
पुमासेषुप्राचंप्रथमोभवेरजोदर्शनंस्त्रीधर्मः शुभंभविष्यच्छुभसूचकं तथाशुक्लपक्षे॥ कृष्णपक्षेतुदशमीपर्यंतंमध्यमंजेयं
तृतीयपक्षस्यदशमीसमीपफल्गुमादिरोदितियावदितिप्रिशेषः॥ सहारेशुभकारे॥ समस्तवार्तवसंप्रभूतेसुरगुरुसितपुलो
कीक्षतेवाचलाने॥ तिमिरमिवकठोरज्योतिरुत्पन्निकालेद्वयंप्राचंसमैवेतिजापुषादीफितानिकठोरयोतितिःसूर्यः
१८॥ अथात्रशुभमध्यामाशुभमहात्राएवमुपमाह॥ श्लो॥ श्रुतित्रयमरुद्विप्रध्रुवस्वातौसितोवरे॥ मध्यमंचमूलादि
तिमपितृमिश्रेणरेख्यसत्॥ २॥ श्रुतीति॥ एतेषुसितोवरोज्येतवस्त्रेप्राचरजः शुभमितिप्रवेशसंबंधः॥ मूलादिषुमिश्रे
कृतिकाविशाखेमध्यमे॥ परेषुभरणीज्येष्ठादाश्लेषापूर्वात्रयेख्यसत्॥ अनिष्टाप्रत्रविशाखामूलयोर्मध्यमत्वाभि
धानंवशिष्टकाव्येउपलक्ष्यवणत्॥ द्विदेवतेषुष्यवतीप्रमतामूलेप्रकामाधिकहीनसत्वेति॥ २॥ अथतिघंरजोद
र्शनंपालिन्याह॥ श्लो॥ भद्रानिद्रासंक्रमेदर्शरितासंध्यावशीहादर्शीवैधतेषुरोगोऽस्यांचंद्रसूर्योपरागेपातेवाघं

नोरजो हर्षाने सत् ॥ अनिष्टफलमित्यर्थः ॥ अथ रजस्वला स्नानमुहूर्तवसंततिलकेनाह ॥ श्लो ॥ हस्तानिला मृगमेत्रवसुध्र
वाख्यैः शक्राच्यैः शुभतिथौ शुभवासरे च ॥ स्नायादध्याते ववती मृगशिरा वायुहस्ताभिधातुभिरत्वं लभते ॥ ४ ॥ टी ॥
एषु भेषु तिथौ रिता मारहिते शुभकारे आते ववती सतु मती स्नायात् ॥ अत्र विशेषमाह ॥ मृगेति मृगरेवती स्थानी हस्ता
श्विनी रोहणी नक्षत्रैः स्नाता सतु मती अरं शीघ्रं गमं लभते ॥ लघुदिप्रमदं दुतमित्यमरः ॥ दाक्षिणात्यास्तु चतुर्थे दिन एव
स्नानं किं कुर्वेति अन्ये विहितदिने कुर्वेति ॥ तत्र देशाचारतो व्यवस्थेति ॥ ४ ॥ अथ गर्भाधानं शाईल विक्कीडित शालिनीया
माह ॥ श्लो ॥ गंडांते त्रिविधं त्रिधनं जन्महै च मूलं तके ॥ दास्यौ धैमयो वरागदिव संते तथा वै धते ॥ पित्रोः श्राद्ध
दिने दिवा च परिधा घवर्ध स्वपत्नी गमे भान्युत्पात हतानि मत्सु भवनं जन्महैतः पायमस ॥ ५ ॥ मद्राघक्षीरं रिताश्र
संध्या भौमार्क कौनाघरात्री अतस्वः ॥ गर्भाधानं त्रुतरे हर्कं मैत्र ब्राह्मस्वती विसुवस्वंबु ये सत् ॥ ६ ॥ टी ॥ त्रिविधं
तिथि नक्षत्र लग्ना नो गंडांते ॥ श्रीयति ॥ नक्षत्र तिथि लग्ना नो गंडांते त्रिविधं स्मृतं ॥ नवपेच चतुर्थानां द्वेकार्धघटिका
मिति ॥ निधन जन्महै निधन तारो च मूलं ॥ अंतकं भरणी रास्रम श्विनी रेवती मघा ॥ पाते वती पाते म हाषाते च
पित्रोः माता पित्रोः सार्धं दिने दिवा उत्पात हतानि दिव्य भौमो तदिहै स्त्रिविधोत्पातै हतानि दूषितानि ॥ जन्महैतः
जन्मराशौ जन्म लग्ना दास्यु भवन मष्ट मलग्नं पाय पुर्तं भवति पर्वाणि ॥ चतुर्दश्यैः कृष्ण मावास्या पूर्णिमा

पर्वोऽप्येतानि राजेन्द्रविस्मयं कतिरेव चेति ॥ संध्यद्वयं ॥ भौमसूर्यशनिवारान् ॥ प्राचरात्रीः रजदशानदिनमाहं भ्यदिनचतु
ष्टयं त्यजेत् ॥ ५ ॥ कालविधानेन वषट् समीपे च दर्शो चतुर्थो चतुर्दशी मध्याह्नौ चोहिताः ॥ शेषाः शुभास्तु ॥ तिष्यो निवेको ता
वाराः शुभानां गर्भो धानमिति ॥ अतः राहं द्रुमं गोकोहस्तः ॥ मेत्रमनु राधाराहणी स्वाती श्रवण धनिशततारका सुगर्भा
धानं सत् शुभं ॥ गुरुः ॥ हृदि हस्तानुराधा प्रस्वाती वारुण वासवं ॥ उत्तरात्रितयं सौम्य रोहिण्यमश्रुभाः स्मृताः ॥ ७ ॥ प्राधाने
मूलसां प्यात्यमशुभं सममन्यमिति ॥ ८ ॥ अथ गर्भो धाने लग्नमिदं ब्रज्याह ॥ श्लो० ॥ केन्द्रत्रिकोणे शुभमैश्रवापैस्त्रया
रिगैः ॥ पुं ग्रहद्वयं लग्ने ॥ डो ज्ञो शगे ज्येष्ठि च पुं गरात्रौ चित्रादितीज्याः प्रिपु मध्यमे स्यात् ॥ १० ॥ गरीः ॥ शुभैः केन्द्रत्रिकोणे शुभमि
षा पग्रहैस्त्रया रिरिगैः सन्दिः पुं ग्रहैः ॥ रविभौमगुरुभिर्द्वे लग्ने सति ॥ तथा केन्द्रे डो ज्ञो राकगौ विषमविषमरात्री नाना
शगे सति ॥ अथिशाब्दाज्ञनेषि विषमो शगे पुं गरात्रौ गर्भो धाने कार्यं मध्यममा न्याह ॥ चित्रादितीज्याः प्रिपु तद्गर्भो धाने
ध्यमे स्यात् ॥ गुरुः ॥ चित्रादित्येतथा तिष्यतुर्गौ चेति मध्यमाः ॥ शेषा एहा लिडु हानिस्तु निवेकारव्य कर्मणीति एवं
गर्भो धाने विधाय पुं सार्कं कार्यमि स्यात् ॥ विस्रः ॥ निशसमयमासाय साघतौ बूलचेदने त्यजेत् ॥ पर्वकात्प्रमदोलाभा
तुंडं पुष्पाणि मस्तकात् ॥ इति गर्भो धाने ॥ अथ सीमेतो न्नयनं शाईलविक्रीडितेनाह ॥ श्लो० ॥ जीवाको रदिने प्रगे ज्य
निस्रति प्रोत्रादिति वृद्धमैः ॥ रिता मार्क रसाष्टव ज्येति चिभिर्मासाधिपैर्वीवरे ॥ सीमेतो न्नयनं हमासि शुभदेः केन्द्रे

लज्जामपि स्मं॥ शुभं त्वनिष्पत्तये विवाहस्य मंतया जादि शुभं गलेषु॥ गुरु॥ मासप्रयुक्तकार्येषु मृष्टिते गुरुप्रयुक्तयोः॥ न
 दोषकन्मलमासो गुर्वदित्यादिके तया॥ यद्यपि पुंसव न स्पृष्टमं कर्तव्यत्वात् त्वनिष्पत्तये एवमावश्यं कंतयापि कचि
 त्समीते न सहैव विधानाद्गुरुतयैव चारदर्शनात्सीमंतं प्रथमं मुहूर्तं एव उक्ताः॥ न सिंहः॥ सीमंतोन्नयने स्योक्ततिथिवारमिराशिषु
 पुंसवकारयेदिहानुसहचैकदिने यवा इति॥ ८॥ अथ मासे प्रवृत्तौ स्त्रीणां चंद्रवलं च वसेत तिलकेनाह॥ श्लो॥ मासे प्रवृत्तौ
 तकुजे ज्येष्ठराशौ दुसौरचंद्रात्मजास्तनुपचंद्रदिवाकरास्तुः॥ स्त्रीणां विधोर्वलमुशंति विवाहगर्भसंस्कारयोरितरकर्म सुभ
 र्तेरेव॥ ९॥ मास इति॥ अथ मासे प्राधानलगनाधियः स्त्रीणां मिति विवाहे गर्भसंस्कारे गर्भाधानपुंसवनसमीं तादिरूपे
 स्त्रीणामपि चंद्रवलं ग्राह्यं॥ इतरकर्म सुवस्त्रात्ते कारादिधारणादिषु भर्तेरेव चंद्रवलं ग्राह्यं॥ यदा मर्ता मृतस्तदा पुन
 स्त्रीणामेव॥ राजमार्तं उ॥ विवाहकार्यं कुसुमप्रतिष्ठापनानां विप्रद्वौ अन्यानि कार्याणि धनस्य शुद्धौ॥ यत्नो विहीने प्र
 मदात्मशुद्ध्या॥ १०॥ अथ येष्वाष्टयगे वपुंसवनमुहूर्तं चंद्रवज्रयाह॥ श्लो॥ पूर्वोदितैः पुंसवनं विधेयं मासे तृतीये त्वषवि
 सुप्रजा॥ मासेष्टमे विसुविधातजीवैर्लगे शुभे मृत्युगृहे च शुद्धे॥ ११॥ पूर्वोदितैः सीमंतकर्म एतदितैस्त्रिष्यादिभिरुप
 लक्षिते तृतीये मासि पुंसवनारण्यं कर्म विधेयं॥ पुमान्मृष्यते मेनेति पुंसकर्म ए॥ पुस्त्ये हेतुता॥ प्रयेति सीमे तानंतरमष्ट
 मे मासि विसुविधातजीवैः अवणरोहिणीपुष्यैरुबलक्षिते दिवसे तया लगे शुभे शुभस्वामिके शुभपुनरेष्टे वा मृत्युगृहे

अथमस्याने शुद्धे सर्वग्रहाहितो विष्णु पूजाकार्य ॥ अथ जातक कर्म नाम कर्मणो मुहूर्ते मय जात्याह ॥ श्रीः ॥ तज्जातकर्मदिशि शो
 विधेयं यर्वाख्यरितो नति यो शुभानि ॥ एकादशो द्वादशके पिघस्ते मधुधूवदिप्रचरो दुषु स्यात् ॥ ११ ॥ शो ॥ जातकर्म यद्यपि जन्मा
 नेतरमेव विहितं तथापि कौतव्यगीपातादिदृष्टदिवसतया पित्रा धर्माग्निधाने च न न्यक्तं सदा मुहूर्तविचारेण कार्यं ॥ गार्ग्यः
 यतिपाते च सेक्रो तौ ग्रहणे वैधता वपि ॥ आदित्येनाशुभं कर्म प्राप्ते काले पिनाचरेदिति ॥ अतएव कालविकल्पोक्तानार
 देना ॥ तस्मिन् जन्म मुहूर्ते तु सप्तकोते सदा शिशोः ॥ जातकर्म च कर्तव्यं पितृ पूजन पूर्वकमिति ॥ तज्जातकर्मदिति ॥
 तस्य जातस्य शिशोर्जातकर्म आदि प्राद्यान्नामकमोप्युच्यते ॥ यर्वाणि चतुर्दश्य एमी कर्मिण्यादि पूर्वोक्तानि रित्तामि
 अत्र नति यो शुभे नि शुभवारे तथा एकादशो वा घस्ते दने तथा मधुधूवदिप्रचरो नक्षत्रेषु शिशोस्तदादितिकोते जातकर्म
 दिविधेये ॥ तच्च प्रवणानेतरं स वैलस्नाने कत्वा कार्यं ॥ वशिष्ठः ॥ आत्मा जाते पिता पुत्रं सचैलस्नानमाचरेत् ॥ ३ ॥ उत
 रामिमुखो भूत्वा नद्योवादे वखातके ॥ तच्च शीतोदके न कुर्यान्नैमित्तकस्नाने शीतादिभिः काम्यमेव चेति राजा वपि
 कार्यं ॥ वशिष्ठः ॥ पुत्रजन्म नियमे च तथा संक्रमणे रविः ॥ राहो अदृशे स्नाने प्रशस्ते नान्यथा निशि सुतके तु समु
 त्पन्नेषु पुत्रजन्म यदा भवेत् ॥ कर्तुं स्नात्वा लिकीशुदिः पूर्वाशौचेन शुच्यति ॥ यत्र जलाशयगमनाशौ संख्यायतः
 दिवा यदा हतं तोये कत्वा स्ववर्णमुत्तं तत् रात्रिस्नाने तु संप्राप्ते स्नायादनल सन्निधाविति ॥ जातकर्म प्रयोजन

माह॥ गुरु॥ ज्ञातकर्म क्रियो कुर्यात्तुत्रायुः श्री विदुषे॥ गुरुो म विना शायस्तनु काश्रु भविष्यदे॥ कुमारग्रहना
 शायपुंसासत्त्वविदुषे इति॥ वशिष्टेन मासना मातुलाति॥ चैत्रदिमासना मानि वैकुण्ठस्वजना ईनः उपेन्द्रो य
 स्युस्त्वो वासुदेवस्त्रिविक्रमः॥ योगीः पुंडरीकाक्षः कृष्णेन तोयुतस्तथा॥ चक्रधारोति चैतानि क्रमादाह मे नीचि
 ए इति॥ ११॥ अथ सूतकास्मानमुहूर्तवसेततिलकेनाह॥ श्लो॥ पौष्पध्वेदुकरवातहयेषु स्तुतीस्ताने स मित्रजरी
 ज्यकुजेषु सस्तं॥ नार्द्रज्यश्रुतिमघोते कमिश्रमूलत्वादेस्तसौरिवमुषद्विरिततिष्यं॥ १२॥ हयोऽग्निनीलषु न स जेषु
 स मित्ररवीज्यकुजेषु अनुराधानक्षत्रसूर्ये गुरुभौमवासरसहितेषु प्रसूत्याः स्नाने शस्तं॥ अर्द्रदिषु न शस्तं
 धशनिवासरे वसुरष्टमीषु दशरविर्द्वादशीरिकातिषु च न शस्तं॥ अन्यपानमुहूर्तदेवसत्त्वमे॥ रिकाभौ
 मेपरित्यज्यविष्टिपातं सवेधतं॥ मधुध्वनिप्रभेषु स्नानपाने हि जं शिशोरिति॥ १३॥ अथ प्रसंगात्प्रथमादिमासे
 त्यजदेतफलशार्हलविक्रीडितेनाह॥ श्लो॥ मासे च प्रथमे भवेत्स दशानो बालो विनश्येत्त्वयं॥ हव्यात्सक्रमतो
 नुजातमग्निनीमात्रग्रजान्वादिके॥ षष्ठ्यदौ स्वभते हि भोगमतुलं तातात्सुरवेपुस्तं॥ लक्ष्मीसौरयमयोजनौ
 सनौ सदशनौ चोर्द्ध्वपि जादिहा॥ १४॥ १॥ बालश्रेजुन्मोतरं षष्ठादिमासेषु प्रतुलं भोगं लभते सप्तमे तातासितः

८१

सुखे ग्रहमे पुवतां॥ नवमे लक्ष्मीं दशमे सौख्यं॥ अनेपि सुखाधिकमेव॥ अथो इति॥ अथेज नौ जन्म काल एव सदशानः
 दंतपुक्तस्वपित्रादिह॥ स्वमात्माने पितरं च च॥ आदिशब्दात्मा तदमपि नाशयतीति॥ स्वपित्रादिह चोर्द्धमेति॥ अथवा ऊर्ध्व
 ऊर्ध्वसंपुक्तं जन्माने तरे विहिते निमिदे पिका ले सदशान श्रेत्सानपि स्वपित्रादिह॥ आत्मा पित नाशक इति॥ उक्तं च विस्मय
 मोत्तरे॥ उपदिप्रथमं यस्मात् जायते च शिशोर्द्विजः॥ तैर्वा सह च यस्या जन्म मार्ग व सत्तम॥ मातरं पितरं वा प्यरवादे
 दात्मानमेव चेति॥ तत्रैव शांतिरिति॥ गजपुच्छगतं बालं नौ स्यं वा स्नाययेद्विजः॥ तदभावे तु धर्मसंकांचने तु वरा
 सने॥ सर्वौ वधैः सर्वगंधैर्वा जैः पुत्र्यैः फलैस्तथा॥ ये च गव्ये नरत्नैश्च मत्तिकाभिश्च मार्गवः॥ स्थालीपाके न धाता
 रं पूजयेत्तदने तरे सप्ताहं चात्र कर्तव्यं यथा ब्राह्मणभोजनं॥ अहमेह निविश्या एतथा देया च दक्षिणा॥ कांचनं
 रजतं गाश्च भुवं चासनमेव च॥ १३॥ इति दंतजननशांतिः॥ अथ दोलाचक्रमनुष्ठानम्॥ स्तो॥ दोलारो हेर्कमात्यं
 च शरपंचेषु सप्तमैः॥ नैरुज्यं मरणं कार्ष्ण्यं धिः सौख्यं कर्माच्छिशोः॥ १४॥ दोलेति॥ बालस्य दोलारोहणे
 स्थापने प्रवर्कभास्तूर्याकां कांभी तमात्यं च नक्षत्रैर्नैरुज्यं तदने पंचभिर्मरणं तदति यपंचमैर्देहकार्ष्ण्यं स्यात्॥
 तदग्रमैरिषु पंचमैर्व्याधिरोगः ततः सप्तमैः सौख्यं स्यात् शिशोरेव फलं संस्कार्यत्वात्॥ उक्तं च॥ सूर्यभास्वदेभया
 वत्यं चमंच चतुर्दिशो॥ मध्ये तु सप्तदेयानि शैलिकाचैश्चक्रमतमे॥ पूर्वभागे निरोक्तित्वे दक्षिणे मरणं ध्रुवे॥ पश्चि

८२

मेतु कशोवाल उत्तरे वाधिसंभव ॥ शोषे ७ मत्पधिसो छवालकः शयने सुखाति ॥ १५ ॥ अथ दोला रोहणं मुहूर्तवसं
 नतिलके पूर्वार्धे नोत्तरार्धे नतिः क्रमणं मुहूर्तं चाह ॥ श्लो ॥ दंतार्कं पधतिदिमिति धासरे स्या दारे शुभे मडलघु ध्रुवमैः
 शिशुनो ॥ दोलाधि रूढि रथ निःक्रमणं चतुर्थमासे गमोक्त समये कर्मिते निवासतः ॥ १५ ॥ दंतार्क ३२ अर्क १२ भूपर ६ धति १८ दिक् १
 एतस्मिन्निवसेतथा शुभमरे मडध्रुवनक्षत्रैर्यलक्षिते वालानां दोलाधि रूढिः स्यात् ॥ अथ चतुर्थमासे गमोक्त समये यात्राप्रकरणो
 क्त समीचीनकाले शिष्टानां निःक्रमणं द्यौः संस्कारपूर्वकं ग्रहाधि दहिर्गमने स्यात् ॥ वा ॥ अथ वार्कमि ते नि द्वादशे दिने कुर्या
 त् ॥ गहानिः क्रमणं सूतोश्चतुर्थमासिकारयेत् ॥ यात्रोक्ते समये मासितृतीये द्वादशे निवेति गुरुवचनात् ॥ अथ नल ११
 मुहूर्तं भुजंग प्रयाते नाह ॥ श्लो ॥ कवी ज्यासु चैत्राधि मासे नयौ ये जलं पूजयेत् ॥ स्रुतिका मास पूर्णौ ॥ बुधे दीज्यवारे विरिक्ते ति
 थौ हि प्रतीज्यादितीर्हर्कने सत्यमैत्रेः ॥ १६ ॥ शुक्रशुक्रौ रस्ते चैत्रे अधि मासे यौ वे मास पूर्णौ मास समाप्तौ स्रुतिका प्रसृता स्त्री
 जले न पूजयेत् ॥ एतद्वतिरिक्ते काले तथा बुधे द्वादशे गुरुवारे रिता वर्जिते तिथौ हि निश्चिते ॥ अथ पुष्य पुनर्वसु मृग हस्त मू
 ल अनुराधा दिभिर्नक्षत्रैः सहिते दिने ॥ अथ कचिदुग्धपानमुहूर्तः ॥ एकस्त्रिंशे वासरे वा द्वितीये जन्मर्ह पायु शुद्धलगे नु
 कूले ॥ शोखे दीरे सन्नि दुग्धाच्छिशूनां वत्रे धात्री पूजां विधाय ॥ १६ ॥ अथान्न प्राशने स्नानधरस्याह ॥ श्लो ॥ रिता
 नेष्टा द्वादशे दिवसमथौ सौ रिभौ मार्कि वारान् ॥ लग्ने जन्मर्ह लग्नाष्टमल वमहं गं मीनमे पालिकं च ॥ हित्वा

८१

षष्टात्समे मासस्य षष्ठि मगदशां पंचमादौ जमासे नक्षत्रैः स्थित्यारत्नैः सप्तदश पुत्रैर्वीलका आसने सन् ॥ १७ ॥ टी १ रिक्तानं देति ॥
 अथो निःक्रमणमंतरमेव विधे काले बालकानां अन्नप्राशने प्रथमभोजने सव्यं मंस्यात् ॥ तत्रेता नृहत्वा एते वर्णाः रिक्ताः ४
 टी १४ ॥ नंदा ॥ ६ ॥ ११ ॥ अष्ट - दश ३ ॥ हरिदिव संघादशी ॥ २३ ॥ यत्त एत्वा तिथिद्वयं हित्वा ॥ शनिभौमरविवाराश्च हित्वा जन्म
 लुग्नं तज्जेदित्यर्थः ॥ जन्मराशि विलग्नताभ्यां नैधने शौचवर्जयेत् इति काश्यपोक्तेः ॥ तथा मीनमेषालिके च अलिर्दाष्टि
 कः एतानि लग्नानि हित्वा गोष्ठा कुंभतुला कन्या सिंह कर्क नमुगकाः ॥ शुभदाराशयश्चेते न मीनमेषदाष्टिका ॥ इति क
 श्यपेनोक्ताः ॥ षष्ठादिति ॥ षष्ठमासमाख्यसमे मासे षष्ठ्या मदशमासे पुबालानामन्नप्रशमनं कार्यं ॥ सुबालविषय
 मेतत् ॥ अथानंतरं महिनिष्ठिये न मगदशां कन्यानां पंचमादौ जमासे पंचमसप्तमनवमैकादशेषु अन्नप्राशने
 तथा च वशिष्टः ॥ पुंसेषु मासेषु च षष्ठमासात्संवत्सरे वानियतं शिस्तं ॥ अग्रममासेषु च कन्यकानां नवान्नसंप्राश
 नमिष्टमेतदिति ॥ अनेककालाभिधाने पि स्वर्गद्योतकालो मुखस्तत्र प्रक्रमादिविचारो नास्ति ॥ इतरेषु गौणका
 लेषु क्रमात् विचारः स्यादवश्यं कथं वेति नक्षत्रै रिति मंडचरलघुसहितैः स्थिरनक्षत्रैः कुर्यात् ॥ अथ लग्नवलंबसंत

८१

तिलके नाह ॥ प्रो ॥ केडत्रिकोणसहजेषु प्रभैः स्वप्रदे लगे तिला भरि पुगे अवदंति पापैः ॥ लग्नाष्टमष्टरहितं शशिनं प्रश
 संमैत्रो वृषा तिलजनुर्ममसच्च केचिद् ॥ १८ ॥ केडत्रिकोणेति । लगे स्वप्रदे दशमशुद्धि सहिते सर्वग्रहरहिते दशमे इत्य
 र्थः । केडत्रिकोणसहजेषु प्रभैः समिः । तिला भरि पुगेः पापैरसमिः । लग्नाष्टमष्टस्यानरहितं चंद्रं च अन्नप्राशने प्रश
 संवदंति ॥ नारदः ॥ दशमे शुद्धि संपुक्ते शुभलग्ने शुभांशके ॥ शुक्लपक्षे च पूर्वो हेमौत्पपुक्त निरीक्षिते । त्रिषष्टलाभगैः पा
 पैः केडधीधर्मगैः शुभैः व्यतिरिच्य न स्येन चंद्रेण प्राशने शुभे ॥ विशेषमाह ॥ गुरुः ॥ शुक्रारत्ना क्रमाघाती सप्तमाष्टम
 धर्मगा ॥ भोज्यभोक्तृ नवत्वे तु सर्वदा मरणप्रदा इति ॥ भोज्यमन्नं गोधमादितस्य नवत्वे न भंक्षणीयत्वे सति भोक्त
 रन्नप्राशनकर्तुं वा लस्य नवत्वे सति प्रकः सप्तमः भौमोष्टमः बुधोनवत्तः एते ग्रहामरणप्रदा इत्यर्थः ॥ मैत्रेति । अनु
 राधाशतभा स्वाती जन्मनक्षत्राणि केचिनु प्रसहदंति । श्रीयतिना अनुकत्वादिति भावः ॥ जन्मनक्षत्रनिषेधोगु
 रणेण कः जन्मदौ कर्मनक्षत्रे प्राधानदौ च वर्जयेत् ॥ कर्णवेधं तथा पापं दुरकर्मात्र भोजनमिति ॥ तत्रान्नस्य भोज
 नमिति व्युत्पत्त्या वार्षिकं नवान्न भोजनविषयपरमेतत् ॥ नपुनर्वा लान्न प्राशनं परं । तत्र नारदेनापि प्राशस्यामि
 धानात् ॥ तथा च नारदः ॥ पदवेधनचैलान्नप्राशने चोपनायने ॥ शुभं देजन्ममशुभं त्वन्यैर्मीणीति ॥ १८ ॥ अथ

मृ. ८२

यहाणां स्थानवशात्पलायनपुत्रद्वयेनाह॥ श्लो॥ ह्रीं ऐं दुर्गा चंद्रज्यसभौ मार्का कौ भार्गवैः॥ त्रिकोणव्ययकेंद्राष्टस्थितैरुक्तं फलं
 महैः॥ ११॥ मिहारीयसकृदिधौजीवीजानीचवितरुक्॥ कुशियात्रलैरावातव्याधिमानुभोगमागिति॥ १२॥ ह्रीं ऐं हिति त्रिकोण
 पकेंद्राष्टिदशमरहतानि॥ १४॥ १५॥ अहोऽष्टुस्थितैः ह्रीं ऐं वादिभिरहाभिर्जिह्वाशीत्यादिफलंभवति॥ यथाष्टुस्थानेष्टुस्थितः
 ह्रीं ऐं अं द्रष्टेतानप्राशनकालोमिहारीददिर्द्रः स्यात्॥ पूर्णं अं द्रष्टेतदाज्योतिषोमादियसकत्॥ गुरुश्रेदिधौजीवी
 बुधश्रेस्सानीभौमश्रेयितरुक्॥ पितृकृताहगस्यासौ पितरुक्॥ अर्कश्रेः कुशियात्रलैः शनिश्रेत॥ अत्राभावसंवंधीकै
 शोत्रलैराः॥ वातिप्रधानो व्याधिर्नीतप्रधाना व्याधिः॥ एतौ निघेतैयस्यासौ अत्रलैरावातव्याधिमानुस्यात्॥ राहुकेतो
 रप्येतदेवफलं॥ शुक्रेश्रेः योगमाकूस्यात्॥ ह्रीं ऐं पूर्णचंद्रयोर्लेहणमाह॥ वशिष्टः॥ संपूर्णैर्नुभयाष्टम्योर्मध्येदुर्गासं
 सकः॥ विनष्टैर्नुभयाष्टम्योर्मध्येसौ ह्रीं ऐं संसकः॥ १२॥ इत्यत्रप्राशने॥ अथभस्मपवेशनेवसंतितिलकेनाह॥
 श्लो॥ एषां वराहमभिपूज्यकुजेविश्रुतेऽदितेतिषौ व्रजति पंचममासिवालं॥ वध्याशुभेहिकरिसूत्रमथध्रुवेदु
 ज्येष्टर्हमेतलमेरुपवेशयेत्को॥ १३॥ टी॥ कुजेविश्रुदेभौमबलेसतिरिक्तावर्जितेतिषौ पंचममासिव्रजतिलगे
 सतिशुभेहिशुभवादेतथाध्रुवगोज्यानुराधालघुनक्षत्रैरुपलक्षितेकालेकरिसूत्रं पदसूत्रादिनिर्मितं करिष्य

८२

लेवध्याकौएधियांवालमुषवेशयेत्॥मंत्रयापुदःसरंउपवेशनाख्येलेस्कारंकुर्यात्॥मंत्रप्रममपुराणे॥२॥नंबसुर्दे
 विसससर्वगतंशुभो॥प्रायःप्रमाणंस्कलंनिदिस्वहरिप्रिये॥अचिरादापुषसस्ययेकेचित्परिपंथनः॥जीवितारोगवि
 तेषुनिर्हस्वाचिरेणतान्॥धरिएप्रोषभूतानोमातस्वममधिपति॥कुमारंपाहिमातस्वब्रह्मातदनुमन्यते॥त
 स्योपवेशनंकत्वाभूमौब्राह्मणभोजने॥ततःकत्वाततःकार्यमुत्सवंपूर्ववदिजइति॥उत्सवोनीराजनादिः॥३॥
 कन्यापुत्रयोःसाधारणंविद्वोवभावात्॥इतिभूम्युपवेशने॥अथजीवकापरीक्षाभूम्युपवेशनकालरवशालित्या
 ह॥श्लो॥॥तास्मिन्कालेस्यापयेततुरजादस्त्रिशखंलेखनींपुस्तकंच॥स्वर्णरौप्यचक्षुरन्तातिनालसैराजी
 वैस्तस्यवृत्तिप्रतिया॥२॥तास्मिन्नितिस्पर्शार्थ॥अजीवोजीवकावर्तोदत्यभिधानात्॥अथमिसोत्तांवलमुर्त
 स्त्रग्धराह॥श्लो॥॥वारेभौमार्किहीनेध्रुवमदुलघुमैर्विष्णुमूलंदितां॥स्वातीवत्तभुयेतैर्मिथुनमगसुता
 कुंभगोमीनलग्ने॥सौम्यैकेंद्रिकीणैरशुभगगनगैःशत्रुलाभत्रिसंस्थैस्त्रांबूलंसार्धमासद्वयमितसमयेप्रोक्त
 मन्त्राशमेवा॥२॥वारइति॥भौमशनिवर्जितैर्वारेष्वणमूलपुनर्वसुज्येष्ठास्वातीधनिशसहितैर्मदुलघुमैरु
 पललितेकालेमिथुनमकरकन्याकुंभरघमीनानामन्यतमेलग्नेसौम्यग्रहैःकेंद्रिकीणगतैः॥अशुभग

८३

गनगेः॥ पापग्रहेः॥ बकैकादशतृतीयगेः सार्द्धमासद्वये समयेवालसतां लदाने प्रोक्तं॥ वा-अथवा-अत्राशने-अत्राशने-
नसमये प्रोक्तम्॥ १२ इति तां वृत्तमहाशं॥ अथ कर्णवेधमुहूर्तस्त्रगधरयाह॥ श्लो०॥ हित्वेतां प्रैत्रयौ पावमहरिशयने ज
न्ममासं चरित्वा॥ पुग्मादं जन्म तारास्तु ६ मुनिः ७ वसुभिः ८ संमिजे मास्ययोवा॥ जन्माहासूर्यभूयैः परिमितदि
वसे ज्ञेयमुक्ते कंदुवारे॥ योजादे विष्णुपुग्मादिति मृदुलधुमैः कर्णवेधप्रशस्तः॥ इति त्वयः॥ हरिशयने प्राषाठ
शुद्धैकादशमासभ्यकार्तिकशुद्धैकादशीपर्यंतं॥ जन्ममासं याभनूचोदमासे वै शरं जन्मसजन्ममासः॥ के
चिद्वारभ्यजन्मदिवसे यावत्त्रिंशदिने भवेत्॥ जन्ममासः सविज्ञे योगहितः सर्वकर्मसु॥ इति लक्षणललिते
वर्जयेति॥ रिक्तापुग्मादसमवर्षजन्मतारां प्रथमदशमैकोनविंशति कोचहत्वा॥ सत्विति ६ मुनिः ७ वसुभिः संमि
ते मासप्रषाठमे सप्तममासेषु॥ अथोवा नन्महसूर्यैः कौंदादशभिर्भूयैः षोडशभिः परिणिते दिवसे सौरसावने वु
धगुरुभगुवारे योजादे विष्णुमवर्षे विष्णुपुग्मप्रवणधनिष्ठे द्वेषु नवैसु मृदुनि मगरे वृत्ती चित्रानुधाः॥ लक्ष्मि
हस्ताधिपुस्याभिजित् एतैर्नक्षत्रैः कर्णवेधः प्रशस्तः॥ १४॥ अथ लग्नशुद्धिकर्णवेधे प्रहर्षिण्याह॥ श्लो०॥
संशुद्धे मृतभवने चिकीर्णकेंद्रायास्यैः शुभरेचरैः कवीज्यलनि॥ पापाद्वैररिसहजाद्यगेहसंस्थैर्लग्नस्यै

८३

त्रिदशगुरौ शुभावहः स्यात् ॥ २५ ॥ १० ॥ सतभवने संप्रदेयहरहिते शुभौ खिको एके द्वौः आयस्यैः ३ ॥ ११ ॥ सभिः कनी
 ज्यलने वष तुला धनुर्मीनाख्ये पाषाण्यैः पापग्रहरिर्दसहजाय ३ ॥ ११ ॥ गुरौ लग्ने सति कर्णे वेधः शुभा
 वहः ॥ अथावपूर्तिमूर्तिः प्रसंगात् विधिरने । अवेनसोरेण शिशोः समांतवाले संस्नाप्य च जन्मधिसि ॥ कृत्वा यु
 पुषो वदिकरे च कर्मैव ध्वा च वस्त्रसुवर्णसूत्रे ॥ तत्र खंडनक्षत्रे गर्गः ॥ उदयव्यापि जन्मदौ तस्माद्वा संतु जन्मतः
 संगव्यापि वपुर्दौ तस्माद्वा संतु जन्मतः ॥ संगव्यापि खंडदौ तत्र जन्म शुभं करं ॥ दक्षिणासासु जन्मतिथाववपूर्ति
 कुर्वेति ॥ २५ ॥ अथ चूडकर्म मूर्त विवदुः सन्निधेयं च कालमाह स्वर्ग्यार्याह ॥ श्लो ॥ गीर्वाणो वु प्रतिष्ठापरेण
 यदहनाधानगेहप्रवेशः ॥ श्रौतं राजाभिषेको ब्रतमपि शुभं दैवपाप्यायने स्यात् ॥ नोवा कल्यास्रवार्धे सुरगुरुसि
 तयोर्नैव केतूदये स्यात् ॥ पक्षं चार्धं च केचिज्जहति तमयरे यावदीक्षान्ति ॥ २६ ॥ गीर्वाणा देवाः अंबुजलंजलरा
 शपतयोः प्रतिष्ठा उत्सर्गः परिणयो विवाहः ॥ दहनाधानमन्याधाने गेहप्रवेशो गृहप्रवेशः चोत्तं प्रसिद्धं राजाभिषे
 कः ॥ ब्रतमुपनयने इदं सर्वं पाप्यायने शुभं दैवपाप्यायने ॥ अथ केतूदये धूम्रकेतो रूदये पि पूर्वोक्तं शुभं न स्यात् ॥ चंडेश
 रः ॥ केतो रस्तदिना दूर्ध्वं सप्ताहं मंगलं सजेत् ॥ पावत्केतूदयस्त्रावदशुद्धः समयो हि सः ॥ अत्र केचित्केतूदये जा

ते सति प्रहस्यं च दशदिना निजं हतिवर्जयेति ॥ दृष्टः षोडशवर्त्तमान शुभदः कैः श्रित्पुदिः शिखीति ॥ केचित्तु यस्तौ तरे प्र
 र्धसप्तार्धसप्तदिनानि केतुद्वयानंतरं जडति इह मपितत्रैव केतुद्वये सप्तदिनानि चोर्ध्वविवाहयात्रादिषु गृहानि शेषाणि
 शुभानि नूतनवदंतिरेव प्रमुखाः मुनीनां प्रातमिति प्रपरेः प्राचार्यस्तं केतुं या ॥ दीक्षायावद्वर्षाभ्यन्तरे यज्जहति ॥ तदग्रे केतौ हि
 त्रिचूडेतामहाकालकादावतिदुष्टफले इष्टव्यं ॥ तेषां लक्षणमाह ॥ गर्भः ॥ त्रिशिखाश्च चिताराश्च रक्तलोहितरश्मयः ॥
 प्रायस्मानूतरामाशासचं ते नित्यमेव हि ॥ वयं तु यज्जहतीं केतुद्वयोऽत्रिभिर्द्वैत्युक्तं ॥ तदग्रे ब्रह्मपुत्राख्ये केतौ ज्ञेयं ॥ ज्योतिनि
 वंधे केतोरस्मदिना इर्ध्वसप्तरात्राणि वर्जयेत् ॥ ब्रह्मपुत्रो ह्येवर्ज्येव ते यात्राचमंगलं ॥ तल्लक्षणमाह वाराहः ॥ ब्रह्म
 पुत्र एव निशि स्त्रीवर्णैः स्त्रिमिर्युगांतकरः ॥ अनियतदिवसे प्रभावो विज्ञेयो ब्रह्मदंडाख्य इति ॥ अथ शुक्रगुर्वीर्वात्य
 वार्धक्यो दिनसंख्यामनुष्ठुमाह ॥ श्लोः ॥ पुरः पञ्चाभ्युगोर्वात्यं त्रिदशाहं च वार्धकं ॥ वक्ष्ये च दिने ते देवगुणे ॥ यत्तमु
 दासते ॥ रगती ॥ भगोः पुरः पूर्वस्यादिशुदिनस्य पश्चिमदिशुदितस्य वायव्या संख्यं त्रिदशाहं वात्यत्वं स्यात् ॥ पूर्व
 स्यां त्रिदिने पञ्चादशदिनानि च पुनर्भगोर्वाधकं पूर्वस्या मत्ते पक्षे च दशदिनानि उदये कथिते ॥ १५ ॥ अथापरमिते
 नवात्यवार्धकं चानुष्ठुमाह ॥ श्लोः ॥ ते दशाहं द्वयोः प्रोक्ते कैः श्रित्सप्तदिने पुरैः ॥ ज्यहेत्वात्ययिके पत्यै रक्षाहं च ज्यहेत्वा

धो॥२०॥तेदशाहमिति॥दिनियमं त्यक्त्वा द्योगं रूमुक्तयोस्ते बाल्यवार्धके दशाहं दनदिने प्रोक्तं॥कैश्चित् प्रययैस्सुसप्त
दिने वा बाल्यवार्धके प्रोक्ते॥परं त्वात्यधिकं कार्यं स्यादप्येव भावः प्रत्ययः प्रयोजनमस्येति आत्ययिकं॥तस्मिन् लग्नांत
राभावे सति॥प्रतिकालस्य वरो रवश्च देवायाः कन्याया चाप्यया संभवे दशा१० सप्त१ त्रि३ दिनानि वर्ज्यानि नात्ययेत
र्यः॥अथ देशभेदेन वाच्यवस्था॥गर्गः॥प्राक्परतश्च बालो विध्ये दशावेति पुस्तकं राचे॥वेगेषु हरेषु च वदुपंचरो
वेषु देशेषु त्रिदिने निमिद्धं॥चेद्रस्य विशेषमाह॥प्रदीहमिति॥विधोस्ते बाल्यवार्धके कमेणा द्वात्र्यहं च भवतः॥वा
ल्यमहं दिने वार्धकं त्रिदिने चंद्रस्येत्यर्थः॥उक्तं च वशिष्टेन॥वृद्धत्वमिदं सिद्धिदिनं दिनार्धं बाल्यत्वमसत्त्वमहं ये चाये
नोक्तमेकं त्रिदिवसं शिशुत्वमित्येतदिदोस्तदयुक्तमेवेति॥कश्यपेन कालो धां दुसुभरवोक्तः॥वृद्धश्चंद्रः स्त्रियं हं ति
पतिं हंति प्रसूतागतः॥यतस्तमितरश्मिन्वा दालोपि शुभदः शशीति॥प्रतएव संपूर्णया प्रतिपदि द्वितीयायां प्रातये सौम्य
वीतादिकं शिष्टाः कुर्वेति॥२०॥अथ चौलमुहूर्तं स्रग्धरास्योद्धृताभ्यामाह॥श्लो॥चूडावर्षा तृतीयात्प्रभवति विषमिषा
घटिकां केषरीपर्वी नहि वि॥चैत्रोदगयनसमये सेंदुशुक्रैश्च कानो॥वारे लग्नां शयोश्चास्वभनिधनतनौ धने शुद्धिपुक्ते
शाको येतैर्विनेत्रैर्मंडुचरलपुभैरा यवप्रिप्रपायैः॥२१॥चूडेति॥हीलेति॥तृतीयाद्वर्षादितिक्य प्रलेपे पंचमीते
नगर्भाधानकालाद्वा तृतीये वर्षे पंचमे चूडाकर्तुं प्रभवति॥कृतं शुभोदकं भवत्यर्थः॥गुरु॥तृतीये वृद्धिप्रयोगे

भोजनतोवा विशेषः ॥ पंचमे सप्तमे वापि स्त्रियाः पुंसोपि वा सममिति ॥ मनुना प्रथमतः सर्वमप्युक्तं ॥ चूडा कर्म हि ज्ञातीनां स
 र्वेषां मेव धर्मतः ॥ प्रथमे देवतलीये वा कर्तव्यं कृति चोदनादिति ॥ अत्र बहूनां लोकोपयोगस्य स्वगणेषु विशेषकालानु
 तौ तु समबलत्वात् सर्वेषां विकल्पः ॥ अथेति ॥ अष्टाष्टमी अर्को द्वादशी रिता प्राधा प्रतिपत् ॥ वही पर्वणी पूर्वाक्षा
 निचतुर्दश्यष्टमीत्यादीनि ॥ एतैश्च नैरहिते हि ॥ गुरुणा गलग्रहोपि निमित्तः ॥ विचारं मेव तो देशं दौरे चैव विशेषतः
 गलग्रहेन कर्तव्यं यदीष्टं तु ब्रजीवतमिति ॥ विचैत्रे चैत्ररहिते उत्तरायणे चूडा स्यात् ॥ शुभाशुभप्रकरणे तो जन्म
 मासं तिथे चोत्रादि धेयः ॥ तथा शुभग्रहवारे लग्नं शोभेति सौम्यग्रहाणो वारे हौस्यानां लग्नेनेषामेव नवांशौ
 चूडा स्यात् ॥ पापग्रहाणो वारे पिबि प्राणं तु शुभो रविः ॥ लत्रया एते तु भूस्सुनुविदूषूजाणां शनिः शुभ इति प्रयोग
 पारिजातोक्तेः ॥ तथा स्वभानिधनतनौ मंलग्नं राशिश्च स्वस्थं मे स्वभाभ्यां निधनमलग्नं तत्र विधत्ते यस्मिन् स नो स्वजन्म
 जन्म राशिभ्यामलग्नं रहिते लग्ने चूडा स्यात् ॥ तथा नैधनेषु मस्थानेषु द्वियुक्तेषु कृत्यतिरिक्त सर्वग्रहरहिते लग्ने
 चूडा स्यात् ॥ अष्टमस्याः ग्रहाः सर्वे नैषाः शुक्रविवर्जिताः शुक्रसुनिधने चोले सर्वसंपत्कारकः ॥ शिशोरिति वाराश
 रीकः ज्येष्ठा युक्ते रनुराधारहिते मृदुचरलघुभैर्द्वादशानक्षत्रैः ॥ अथ लग्नबलाः ॥ एकादशाष्टतृतीयस्थानस्थैः पाप
 ग्रहैः सन्धिः ॥ श्लो० ॥ क्षीणं चेद्बुजसौरिभास्कुरैर्मत्पुस्त्यमति वंशुताज्वराः ॥ शुक्रमेणुधजीवभार्गवैः केन्द्रगैश्च

शुभमिह तारया ३०॥ ति०॥ तथा दीर्घा चंद्रमौमस निसूर्ये केंद्र स्थिते क्रमेण यथा संख्ये मनुः शस्त्रा न्म तिः पंगुता खंज त्वं
 जरः॥ एतानि फलानि स्युः बुधादिभिः शुभं स्यात्॥ वशिष्ठेन लग्नादिविषये विशेष उक्तः॥ अथेदुःखी न गेदे च वृश्चिके व्य
 सने भवेत्॥ राजवाधा च धनुषि शुभं युक्ते न दुःखति॥ विप्रशस्त्रजले घोरेः पिड्यते मरणं नित॥ हौरे मर्त्यो घरे लगे शु
 भं युक्ते विसृजतः यामिने भास्वरे हौरे मनुः स्या भूमिजे तथा॥ शुके सौख्यं विनाशः स्यान्मोद भाग्यं धाने प्ररः॥ इति॥ ज
 हने पुत्रि शोय माह॥ गुरुः॥ हस्तमि विस्मयो ह्मति स विवादि त्य पुष्य भं॥ सौम्य चित्रे न व हौरे उत्तमान वतारकाः॥ जी
 एतु ताराणि वायव्य रोहिणी वारुणं तथा॥ हौरे घण्टा मध्यमाः प्रोक्ता शेषा द्वादशा गृहिता इति॥ हौरादिषु जन्म लग्ने शुभमा
 ह॥ भग॥॥ कृषिं प्रयाणो हौरे च विवाहः प्राशनं तथा॥ शत्रु ह्ने च नीचे च हौरे नैव प्रशस्यते॥ जन्म लग्ने सति से भवे वर्ज
 मित्यनयोर्व्यवस्था च पुनरिह तारया गोचरे प्रकरणे कथा चूडा स्यात्॥ के माव मानर्त पुरे मारल पुत्रे पुरी म हि ५३ इति
 स्मरतां हौरे विधौ भवति कल्याणमिति॥ ३०॥ अथ सगर्भायां संस्कार्य ह्नु विशेष तु माह॥ ग्लो०॥ पंचमासा धिके
 मातु गर्भे चो लं शिशोर्न सत्॥ पंच वर्षा धिक स्ये र्गर्भे मिया म पि मातरि॥ ३१॥ संस्कार्ये मातुर्गर्भे पंच मासे ज्यो धिके
 सति चो लं शुभं न स्यात्॥ पंच मासेभ्यः पूर्वै चो लं शुभमिति र्थः॥ गर्भे मातुः कुमारस्य न कुर्या चो लं कर्म च॥ पंच मा

८६
मु.टी.

साधः कुर्यादत ऊर्ध्वतकारयेदिति वशिष्टोक्तेः ॥ अस्यापवादमाह ॥ वंचेति ॥ उल्लेखितवंचवर्षस्य शिशोर्भोतरिगर्भिण्यपि
कारयेत् ॥ सहोषनीत्या कुर्यादिति ॥ सतुमत्याः सतिकायाः सूनोश्चौलादिनाचरेत् ॥ ज्येष्ठापत्यस्य न ज्येष्ठे कैश्चिन्मार्गे पि
नेष्यते ॥ तथा दोषो न विधत्त इति ॥ अत्र तु वंचवर्षाणां मूलाधिकभावो न विहितः ॥ सर्वापवादकत्वात् ॥ अथ चौले ता
राचलमावश्यकमित्युक्तं तत्र तारादुष्टावचारेणालिङ्ग्याह ॥ श्लो ॥ तारादोषे त्रेत्रिकोणे च गेहो रं सत्स्या सौम्य मित्र
स्ववर्गसौम्ये भेद्रे शोभने दुष्टतारायास्तारो धातौरयाचादिकृत्ये ॥ ३१ ॥ दुष्टतारायामपि सत्यां अत्रे त्रिकोणे च गे त्रि
कोणे वा सति हौरं सत् ॥ वा सौम्य मित्रवर्गसौम्या नो मूर्ध्वगे च द्रे सति ॥ अथ स्वस्थे वषट्कर्त्तुं हौरं प्रभं स्यात् ॥ सौम्येति
सौम्य भेष्यं भग्रहाराशौ चंद्रे सति स्वस्वगोचरेण शोभने सति दुष्टतारापि हौरयाचादिकृत्ये शोभना समीचीना
हेयो ॥ ३२ ॥ अथ चौले विशेषमतुष्टमाह ॥ श्लो ॥ सतुमत्याः सतिकायाः सूनोश्चौलादिनाचरेत् ॥ ज्येष्ठापत्यस्य
न ज्येष्ठे कैश्चिन्मार्गे पिनेष्यते ॥ सतुमत्याः रजस्वलायाः ॥ तथा सतिका जातापत्यायाश्च सूनोश्चौलोपनय
नविवाहादिकृत्यं बालस्य बालकायाचनचरेत् ॥ न कुर्यात् ॥ उक्तं च ॥ प्रचेत्तसा ॥ यस्य मांगलिकं कृत्यं तस्य मा
तारजस्वला ॥ तथा समस्य माप्नोति वंचमं दिवसं विनेति ॥ विवो होत्सवकार्यं युमाता चैव रजस्वला ॥ वैधव्यं

८६

जायते तत्र न चार्थः पाणिपीडने इति ॥ ज्येष्ठा यत्तस्या घर्गर्म सुतस्य कल्याणप्रभुभक्त्ये चोलादिकं ज्येष्ठा मासे न भवति कै
 श्रीदिति ॥ मार्गशीर्षे विकैश्चिदाचार्यैराघर्गर्म सुतकं न्ययोर्गल कल्याणचोलादिकं नैव्यते ॥ **भारवाजः** ॥ मार्गशीर्षे तथा ज्ये
 ष्ठे क्षौरे वरिण्यवृत्ते ॥ आघर्गर्म दुहित्रो मयत्ने मयदिवर्जयेत् ॥ ३५ ॥ **अथ सामान्यतः क्षौरमुहूर्ते तन्निषिद्धकाले च शा**
ईलविक्रीडते ताह ॥ श्लो ॥ दंतक्षौरनखक्रियात्र विहिता चोलेदिते कारभे ॥ पाते ग्यारवो चिहाय नवमं घसं संधा तथा
 रितां पर्व निशा निराघान रणग्राम प्रयाणं घत ॥ स्नाताभ्यक्त कृताशनै न हि पुनः कार्यं हित प्रेषुभिः ॥ ३४ ॥ टी
 दंतेति ॥ चोलेदिते कारन सत्रे दंतक्रिया घर्षिणादिका क्षौरक्रिया विहिता ॥ निषिद्धकालमाह ॥ पातं गीति ॥ यत्ने ग
 स्य सूर्यस्यापत्ये पाते निःशानिः शानिभौ मरविचारानृत्यत्का तथा नवमं घसं घर्षिने क्षौरे कृतं ततो नवमदिने क्षौरे न कार्यं त
 पासे ध्या प्रातः सायंकालौ विहाय तथा रितां पूर्वोक्ता निनिशां रात्रि च विहाय ॥ **अथाधिकारणः** ॥ हित प्रेषुभिरेताह
 शौर्हिनिप्रिधेन क्षौरक्रियान कार्या कैर्तिरासते ॥ आसन रहितै रणः ॥ ग्रामः प्रयाणं भययात्रा एतदर्थमुघतैः सुतो
 धोगैः स्नातैः अभ्यक्तैः कृततैलाभ्यगैः कृताशनै कृतभोजनैः सुवर्णं धूलं कारभूषितै रपि ध्येये ॥ **अथ विशेषमं जु**
भाषिण्याह ॥ श्लो ॥ कृतपाणिपीडनतिबंधमोक्षणे क्षुरकर्म च द्विजनयासया च देत ॥ शववाहतीर्थे गमसिंधुमज्जा
 नक्षुरमाचरेन्नखलगर्भिणीयतिः ॥ ५२ ॥ कृतौ यसे तथा पाणिपीडो विवाहस्तत्र स्पृकर्मो दोमतौ मातृपित्रो मरणे

८१

वेधे मोक्ष ए काले वेद मोक्ष ए हि जात या प्राप्ता तया उपेयि वारेन लजा दो सौ रं च रे लुकीत ॥ **अथ च** ॥ राजकार्ये विपुला नान
गनां रूपजी विना ॥ शमशुशे मन रवे धे देना सका ह विरो धन निनि ॥ **अथ शवेति** ॥ शव वाह मृत कव हने तीर्थे गमने तीर्थ
यात्रा पल स एत्वा हि देश गमन मिति ॥ सिंधु मज्जन समुद्र स्नाने दौ र मेला निकर्माणि नाच रेत् ॥ **उक्तं च** ॥ सिंधु स्नाने दु
मष्टे दंब यने प्रेत वाहने ॥ विदेश गमने चै वने कुर्याद्दण्डिणी यतिः ॥ राजा यमी पुरे भीमा ला पित्रो स्तु जी वितोः ॥ मेडने सर्वे
तीर्थे पुन कुर्याद्दुर्भिक्षि यतिः ॥ **आहुंच सप्तम मासा** दूर्ध्वं चान्यत्र वेद विद् ॥ ३५ ॥ **अथ राक्षो दौ र विरोध** सर्वेषां वने न
हजाणि च भुजंग प्रपाते नाह ॥ **श्लो०** ॥ नवाणां हि ते दौ र भेशमशु कर्मे दिनं च मेघं च मस्यो दये वा ॥ घडग्नि स्त्रि मे त्रौ
एकः पेच पित्रोऽद्वि तो द्यमा दौ र क न्मृत्यु मेति ॥ ३६ ॥ नवाणां पेच मेदिने दौ र भेशमशु कर्मे कार्ये ॥ उद्य शदे न तत्र न
तत्र स्था मि नो मुहूर्तः ॥ **तथा च गर्गः** ॥ दौ र कर्मे मही शानां पेच मेघं च मे र नि ॥ कर्तव्ये दौ र नक्षत्रेष्वथ वा तन्मुहूर्त के इ
ति ॥ **उत्पलेन तु दारा हय च व्याख्या ना वसरे** ॥ अस्यो दये अस्य दौ र भस्यो दये लग्ने इति व्याख्याते यथा मे व लग्ने
त्रिंशद्भागान्तरं ॥ तत्रा धास्यो दश भागा विंशति कला पिका यावता काले न मे व लग्ने उदये याति तावदस्मिन्
नक्षत्र मुदये यातीति ॥ तदनेन रेता वं त ए वां शाखा वता काले नो दये याति तावद्भर ए पुदय इत्यनेन न्यायेन सर्वेषां
नक्षत्राणां मुदयो ज्ञेयः ॥ **आतरे एवं व्या कर्तव्ये** ॥ यास्मिन्काले उदय हिति ज संवेधः संपद्यते तं समयं मारभ्या वभ्र

८१

राणा उदयसितिः संबंधः तदनंतरं दयावत्कालः संप्रसिन्वा उदय उच्यते एवं सत्पुदय लग्नद्वयो रंतिरा ल्यह एतमागे
 एकावाला मिष्टकालः प्रागधेन एव तत्र तत्रोदय इति निः कर्षोर्थः ॥ अउनिदिति अतिनिकृत्तिका सोरावत्या धदारे कति
 कायस्य सः श्रीणि मेवा एपुनरा धायस्या अष्टौकाः रोहिणो यस्य। ये च पित्र्याणि मया यस्य च त्वारो र्यम एउतरा फाल्गु
 एषो यस्य स एतादृशः। दौरकत अथ तोव वानं तरे रसु मेति प्राप्नोति ॥ वशिष्ठः। अष्टादशः पितृपेक अथ अउनिधि ह्म अ
 र्यम हः ॥ त्रिमेचमः पद्मज सन्निभो पिहोरी नरो दान्नि धने गतः सति ॥ ३६ ॥ इति दौरं ॥ अथ प्राक्कालत्वादित्यारंभ मुहूर्त प्रपंच
 कामरंधमाह ॥ स्तो ॥ मणेश विष्णुवाग्रमाः प्रहृज्यपंचमाक के तिथौ शिवा के दिक् द्विधः रात्रिके रवावु द्क ॥ लघु प्रबो निलां त्यभादिति
 शतसमित्रमेचरो न सति नौ शिरो लिपि ग्रहः सेतां दिने ॥ ३७ ॥ वाकु सरस्वती रामालक्ष्मीः एता देवताः प्रहृज्यपंचमेव ये सति शिव
 एकादशी दशमी द्वितीया षष्ठी पंचमी तृतीया प्रासा मन्यतमे वति चौरवो उत्तरायणे सति तथा लघु नक्षत्राणि हस्मा प्रि पुष्याः अ
 वणः स्वाति रेवती पुनर्वसुः ईशः प्रार्धत सचित्रा मित्रमनुराधा एषा मन्यतम तत्रे सति ॥ तथा सतां सौम्या न्यां दिने तथा चर
 राशयस्तद्विहते शुभस्वानिके वषमिष्ठ न केन्या धनु मीना मन्यतमे लप्ते सति शिरो लिपि ग्रहे नूतना स रत्नखन प्रारंभः कार्यः ॥ ३८
 अथ विधारे भमुहूर्त प्रपंच चामरेणाह ॥ स्तो ॥ मगात्कराव्युते स्वये प्रिमूल श्रविका त्रये गुरु ईये क जीव विलिते निष्ठदृशरजि
 के शिवा के दिग्द्वैतिथौ ध्रुवां समित्रमेचरेः। शुभैर धीतिस्तमानिकोण केद्रगे स्मृता ॥ ३९ ॥ मगात्रये हस्मात्रये प्रुतिस्त्रिये

८८
मु. ति.

अधिन्यासलेपूर्वाजयेगुरुहमेप्रवृत्तमोक्षयोः॥ तथा सूर्यगुरुबुधशुक्राणि दिने तथा वंशिपंचम्यादिति बुधमेः केंद्रत्रिकोणमेः॥
 सभिः॥ अधीतिशुभास्पता अधीतिरध्वयनेपदैः॥ प्रवोत्पितमे अधीति। शुभाप्रोक्ता इदंचधनुर्विधा विषयमिति दीपि
 कोक्तैः विचारंभेश्रवणत्रयोपादानेमहेप्रवृत्तवशिवादिश्रवणस्य केवलं ज्ञातत्वात्॥२८॥ इति विचारंभः॥ अथ ब्रतव
 धइति विंशतिपदैः प्रोच्यते इति शेषः॥ तस्य निविधो कालो नित्यः काम्यो गौणश्चक्रमेण तं शास्त्रं विधीयते वाह॥ २९॥ विंशति
 ब्रतबंधने निगदितं गर्भोज्जने वा दमे॥ वर्षे चाप्यथ पंचमे दिति भुजोष ऐतथैकादशे॥ वैश्यानां पुनरष्टमे यथ पुनः स्माद्दशे
 वत्सरे काले यद्विगुणे गते निगदिते गौणे तत्तदुच्यते॥३०॥ विप्राणामिति गर्भे दिन सारं व्याहृते सौरवर्षे अथ वा जने इत्यति
 दिनात् सौरवर्षे अथ वा जने इत्यति दिनात् सौरवर्षे दमे सति विप्राणां ब्रतबंधने निगदितं॥ अथ काम्ये विप्राणां निवर्ग
 ज्जने वा पंचमे वर्षे कार्यं एवं दिति भुजो गर्भोज्जने वा पंचमे कार्यं॥ गर्भोज्जने वा एकादशे सौरवर्षे नित्यं च वैश्यानां पुनस्त
 थैवाष्टमे काम्ये तथा गर्भोज्जने वा दशे नित्यं॥ ३१॥ अधानदष्टमे वर्षे गर्भतो वा प्रजन्मनो राक्षसेकादशे मौजी
 वंधने दशे विंशति॥ अत्र कलायवणात् काम्यता॥ पैनीनसां॥ नागर्भे पंचमे ब्रतबंधनमुक्तं॥ गर्भे पंचमे ब्राह्मण
 मुपनयने दिति॥ गर्भोषष्टे गर्भे च त्रियविंशते पार्श्वे दि संख्या वर्गीणां मिति स्मृतेः॥ अपस्तवसूत्रे गर्भहृत्पेषु
 ब्राह्मणमुपनयने द्विंशति दशे पुरैश्चैव मिति॥ बह्वान्यथानुपयसागर्भे सप्तमाष्टमे स्थिति वृत्ति रस्मादपानात्र

पाण्डुमपिनित्यकालतएवगर्भैकादशोचित्वावदिव्याख्येयेतच्चतव्यारख्यध्यायिचिषयेयेयं॥अथगौणकालउच्यते॥मिदि
 तेप्रोक्ते।गर्भोजनेवाक्षमेइत्यादिकेकालेतस्मिन्दिगुणोसतितद्वतवंधनगौणमा३॥यथाकालेणस्यवोडशवर्षपर्यगौण
 मित्यर्थः॥मनु॥आषोडशाहलणस्यसावित्रीनातिवर्तेते॥आद्याविंशाहलवंधोराचतुर्विंशतेविशः॥अतउर्ध्वत्रयोपेते
 यथाकालमसंस्कृतो।सावित्रीपतिताप्रात्याभवंत्यार्थविगर्हिताइति॥२५॥अथव्रतवंधेनहन्नादिकंचसंतिलकेनाह॥प्ले
 हिप्रध्रुवादिचरमूलमदुत्रिंशोरौधेर्कविद्रुस्मिते५दिनेव्रतंसत॥दित्रीषुस्तद्विदिकूपमिततित्येचरस्मादिमचिलव
 केचिनचापरान्ते॥४०॥दिप्रेति॥गार्वाण्युप्रतिषेसादिना६ह्रिणायननिषेधादुत्तरायणमासशंक्रुशस्त्रमितिमासा
 नामकत्वात्रहन्नादिकमेवोक्ते॥तत्रकथयप॥सतेवसंतेविप्रायणेयीक्षेरासाशरघयाविशोमुख्येचसर्वेषांदिजान्ना
 चोपनायने॥साधारणंचमासेषुमाघादिषुपंचसु॥वर्षषुह्रौविशेषमनुष्ठुमाह।फो०॥स्वस्वमौजीसख्यकालाधेष्टमध्या
 धमाःसमाःतिस्रःकेशवदेवसैःप्रोक्तामौजीनिबंधने।दिप्रेति॥दिप्राणिहस्तापिपुष्या॥धकाणिरोहिण्युतरात्रयं॥
 अहिहोषाचराणिश्रवणधनिष्ठाशततारांपुनर्वसुस्वात्यःमूलमदुनिर्गरेवतीचित्रानुराधाःतिस्रःपूर्वोरोडमाई
 एषुह्रौविंशतिभेषुव्रतवंधनंसत॥उक्तंचप्राजापत्यादिषुउहैभगद्वादिसुपंचसुमूलादिदशकेचैवसमैत्रैवतवंधन
 मिति॥अर्थाभरणकृतिकामघाविशाघाज्येशसनकार्यमित्यर्थःएतानिसर्वंशाख्यानहन्नामेलकानिप्रायेणोक्ता

८६
मदी

नि॥ क्वचिज्येकाशततारकादिगतीता॥ श्रीपतिनिवेधो॥ अग्निनीलादित्रासुहोस्वात्याचक्रमे॥ पुष्टेचर्वाफालान्यांशवगोपो
 स्मभेतया॥ वसवेशततारासुव्रतबंधः प्रशस्यते॥ भुजबलमार्तुयोः रथि॥ हस्तत्रयेदैत्यरिपुत्रयेचशक्रैदुपुष्ट्याश्विनरेवतीश्विति
 हस्तेशकाभिनीचित्रादितिवरुणोरेदुपुष्ट्येदुपौसस्वातिश्वियास्त॥ सुस्मत्तस्यनयत्रभार्गवायैमनादैरितिच॥ अर्केति॥ सु
 येवधगुह्यप्रकचेद्रदिवसेषुव्रतसत्॥ अर्थोऽसौमशकीनिषिद्धो॥ नार॥ आचार्यसौम्यकाव्यानां वाराः शलाशशीनयोः
 नारोभोमध्यफलदावितरोनिदत्तोवृते॥ तत्राप्यसंगतस्यबुधस्यवारोवर्ज्यः॥ प्रसंगतस्यसौम्यस्यवारोवर्ज्योहिजन्म
 नामिति॥ नारदेनोक्ते॥ द्वित्रिधितिद्वितीयायैचम्येकादशीदशमीसेसास्युतिषिषुचव्रतंसत्स्यात्॥ नारदेनसप्तमीत्रयो
 दश्याः प्राशस्यमुक्तंतदसंतामिप्रायेणज्ञेयं॥ उक्तंचतेनैव॥ वितर्तुनावसंतेनकल्पपद्मेगलग्रहे॥ अपराहेचोपनीतः॥ पु
 नसंस्कारमहेतिइति॥ कल्पादिमेति॥ विहितमासानां कल्पपद्मेष्टादिमत्रिलवकेपेचमीपर्यंतंव्रतंसत्॥ त्यक्त्वाचतु
 र्थीमपिकल्पपद्मेष्टाद्येतिभागशुभद्व्रतंसदेति॥ वशिष्टोक्ते॥ नचेति॥ त्रिधाविभक्तस्यदिनस्यत्रयोविभागाः क्रमेणपूर्वाह
 मध्याह्नापरान्हसंस्काराभवेति॥ तत्रापराहभागव्रतंसत्॥ अपरान्हिचोपनीतः पुनसंस्कारमहेति॥ नारदेनोक्तेः॥
 त्रिधाविभज्यदिवसंतत्रादौदैवकंस्मृते॥ द्वितीयेमानवकार्येत्तृतीयेरोतुषैतकमिति॥ नारदेनोक्तेः॥ ॥ अपव्रतवेधेसा
 मान्यतोसग्नभगयोगेप्रमाणिकयाह॥ श्लो॥ कवीज्यचेद्रलग्नपारिपोरतौव्रतेधमा॥ व्ययेवृभार्गवौतथातनौमरतौ

सुतेखलाः ॥४१॥ टी॥ कवीयेतिरिषेयवेरताव एमस्यानेव्युक्तगुरुबंधं प्रलग्नस्वामिनो भवन्ति ॥ तदा प्रथमामरणकारकाः ॥
 प्रथमार्गवौ चैव प्रकौ व्ययेः धमौ खला पापग्रहाः लग्नाय मयं च मस्याने स्थिता अधताः ॥४१॥ अथ सामान्यतोलनमनुष्ठानम् ॥ श्री
 व्रतबंधेष्टवद्रिवजिताः शोभनाः शुभाः ॥ त्रिषदायेखलाः पूर्णो गोकर्कस्यो विधुस्तनौ ॥४२॥ शुभग्रहाः अष्टमवष्टदा दशस्या न
 स्थिता चेत्सुः ॥ तदा व्रतबंधने शोभनाः ॥ खला पापास्तृतीयपदेका दशस्या न स्याः शोभनास्पुः ॥ गोकर्कैति ॥ पूर्णः प्रलाप
 हीयो विधुर्धमस्यः कर्कस्य अतनो यदि भवेत् तदा सतः शोभनः ॥ मान्यथाः गुरुः ॥ चंदेलग्ने भिशस्तस्या त लयरोगी
 सिते तरे प्रकूपले भवेयज्या स्वमेतुंगे विशेषतः ॥ इति कश्यपस्मृत्युच्चस्य चंद्रसदा मन्यवेधनः ॥ वर्धमानोपि पिवाहर्णं श्रुद्रो य
 दि विलग्नगानि स्वकरोति व्रतिते लग्नगः लयरोगी ए मिति ॥ ३३॥ स्य संवेधिनोः पक्षयोर्देशा अरतो यवस्या स्वग्रहगस्तुत
 मएवमतद्वयो ॥४२॥ अथ वर्णेशशाखेशान् शालिन्याह ॥ श्री ॥ विप्राधीशो भार्गवे ज्यौकुजा कौराजन्य मामौ वधीशो विशां
 चम्रदाणो लस्यंत्यजानां शनिः स्याच्छाखेशाः स्युजौ वप्रुकारसौ म्या ॥४३॥ टी॥ विप्राधीशा विति ॥ प्रुकरहस्यतीर्वाह
 लाधीशोः भौमसूर्यौ हनि याणो सामिनौ ॥ डो वधीशश्चंद्रो वै रवानो स्वामी ॥ बुधः म्रदाणो स्वामी ॥ शनिः अंतजनां
 चोडालानो स्वामी ॥ रग्वेदो ययजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वण इति वेद क्रमाज्जीव प्रुकारसौ म्याः शाखेशाः स्युः रग्वेद
 स्यगुरुः ॥ यजुर्वेदि वप्रुक्रः ॥ सामो भौमः ॥ अथर्वणो बुधः स्वामी ॥४३॥ वर्णेशशाखेशयोः प्रयोजने वसेततिल

८
मुह

केनाह। मो॥ शाखेशाकारतनुवीयेमतीवशमंशादेवशास्येशाशिवलेद्वतेसत॥ जीवेभगोपरपुगहेविजितेचनीचेसाहेदशास्त्रविधिमार
हितोव्रतेन॥४४॥ शाखेशेति॥ यः स्वशाखाधिपस्वस्वकारलनलनंचयौर्ध्वलंचगोचरप्रकरणेस्वग्रहाचवस्थितत्वेनबाबल
वतीव्रतेचव्रतेवेधेतीवशमं॥ यमामु॥४५॥ श्वेदिनामीशोःलोगुरुकारोगुरुल्लेधनुमीनांख्येगुस्वलेचसति॥ उपनयनमती
वशुभएवंसर्वत्रसेयं॥ नारद॥ शाखाधिपतिवारप्रशाखोधिपदलंशिरोः॥ शाखाधिपतिलग्नंचरतीयेडुर्लभंव्रते॥ शा
खेति॥ शाखावेदस्वल्पेशःस्वामीतुल्यजायत्वाहर्गेशोपिग्राह्यः॥ सूर्येशिरोः॥ सूर्येशाशिवानांवल्लेसतिव्रतेसत्प्रात्
अन्यथानेत्यर्थः॥ सर्वेषांचगुणैचेदेसूर्येचबलशालिनीति॥ श्रीयत्पुक्तेः॥ जीवेइति॥ जीवेभगोचकारच्छासेरेवर्णशेवा
विजितेषुदेपरजितेनीचराशिर्येचसतिव्रतेनानुव्रितेनसतावेदशास्त्रविधिनावेदध्ययनेशास्त्राध्ययनेविधिनित्यने
मित्तकश्रोतस्मार्तकमौनस्यनारयस्तेषांसमाहारदंदरहितोव्रतीस्यात्॥ वशिष्ठ॥ शाखेशगुरुप्रकरणोमौचेवात्येच
कर्धके॥ नैवोपनयनेकार्येवर्णेशोर्ध्वलेसति॥ तेलमौमबुधयोरस्तेलामगायर्वलशाखिनोरूपनयनादिभवती
तितत्वं॥ तत्रनीचायवस्थितत्वेपिशाखेशादेःपरिहारमाह॥ वशिष्ठः॥ शत्रुनीचाधिपशत्रुस्थेस्वाशेवास्वोच्चभावगोशा
खेशेवागुरौप्रकेचनीचफलमप्नुतइति॥ प्रकस्यशत्रुराशिर्यत्वंवधस्यैकैकदाचित्संभवति॥ नीचगतवेशरदिवै
श्यमुपनयनेदितिचैश्योपनयनेसंभवतीतिध्वेयं॥४४॥ अयननमासादेःप्रतिप्रसवमाह॥ प्ल॥॥ जन्महीमास

जन्ममातृनिषेधस्तु प्राचगर्भविषयः सन्निवेशोऽपि विप्रणोनुवाङ्मनोमिति विशेषोक्तेरप्यगर्भोनाचगर्भसाधारणोऽनर्ह ३८

177

लग्नादौ व्रते विधाधिको व्रती ॥ प्राचगर्भे तु विप्रणो ह्यजादीनामनादिमे ॥ ४५ ॥ प्राचगर्भेऽपि प्रपिशादात् द्वितीयगर्भो रावपि ब्र
 तीवालो व्रते यस्तोपनीते विधाधिकः स्यात् ॥ ह्यजादीनां ह्यत्रियवैश्यानां पुनरनादिमे द्वितीयगर्भो दिवालके सति ॥ जन्मर्हमासस्त
 र्जादौ विधाधिको जीव स्यात् ॥ प्राचगर्भे तु विषयः सर्वथा निषेधश्च ॥ शौनके ॥ जनोदये जन्मसुतारकासुमासे तथा जन्म
 निजन्मराशौ ॥ व्रतेन विप्रोत्पद्यिष्यते विप्रजा विशेषैः प्रथितः पृथिव्यो ॥ गर्भो ह्येव गौपराशराद्यै रलं यदुक्तं व्रतबंधने ॥ त
 तोधिकं जन्मसुतारकासुमासे वा जन्मनि वाडवानो ॥ विप्रभदेव वाडवा इत्यभिधानात् ॥ प्रथमदशमे को न विप्रान्
 होवाणो यहाणार्थे जन्मसुतः ॥ काचित्पुनर्जन्ममासे उपनयने जन्ममासादौ प्रशस्तमिति ज्ञेयं ॥ अथ गुरुवलमनुष्ठमाह ॥
 स्तो ॥ वदुकेन्या जन्मराशौ स्त्रिकोणा यद्विषयः ॥ श्रेष्ठे गुरुः स्वयं द्याये पूजयान्मन्त्रनिर्दिष्टः ॥ ४६ ॥ वदुकेन्येति ॥ वद
 रूपनयनाधिकारी तथा केन्यास्त्रौ वात्यपत्ये ॥ तजन्मराशौ नवपंचमैकादशे द्वितीयसप्तमस्यानस्थितो गुरुः श्रेष्ठ
 उत्तमः ॥ दशमस्तृतीयप्रथमस्यानस्थितो गुरुः पूजया पूजाविधानेनानुष्ठितेन श्रेष्ठः ॥ अन्यत्र चतुर्थेष्टमद्वादशारव्य
 निंदारव्यानस्थानि चोनि विहृत्यर्थः ॥ नारदः ॥ वात्यस्य बलहीनो पिशां त्याजीवो बलप्रदः ॥ यथोक्तवत्सुरेकार्यमनु
 क्तोपनायने अनक्तवर्षे सुबलप्रदोऽपि नैवेतयो रव्यवलंगा दीय इति गर्गः ॥ व्रतबंधे विवाहे च प्रतिष्ठायां विशेषतः ॥
 गोचरेणैव कर्तव्यं वेधादिकमकारणमिति ॥ वेधस्तु ॥ व्यये १२ पक्षे १३ खि ३ गोशौले ७ खगो १० नक्षौ ८ सुखे ४ शत्रे ५ रे

अरिष्टफलदाता इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अथ स्वर्गहेतुभ्यश्च न गोवाचस्पतिर्नित्यशः पूर्णपुर्विविधार्थसौख्यजनको जन्मा
 मस्योपि चेतः ॥ नीचस्योरिगहेदिका करसायातुगामी सप्त पीरोमिष्टफलं ददाति नियतं वैधव्यदुःखास्पदं ॥ अत्राप्यस्य
 पिचेदित्यपिशदेन न चाष्टमेलक्षणं प्रपूजयेदिति वचनात्पूजा मनीहमानेषु पनयनादिभुभं स्यात् ॥ द्वादशचतुर्थस्या
 नस्य तु द्विगुणपूजामिष्टतः ॥ तथा तृतीयस्या नस्य पूजामात्रापेक्षस्य गुरोः शुभफलदातनास्तीति किं वक्तव्यं ॥ कैमुल
 न्यायस्तु च नार्थोपिशब्दः न चाष्टमलक्षणं गुणं प्रपूजयेदिति शत्रुगुरुस्थितः गुर्वभिप्राये ॥ अस्याप्यवशोरत्नकोशो गो
 चराष्टकवर्गीभ्यां यस्य शुद्धिर्न लभ्यते ॥ तस्योपनयनं कार्यं चैत्रे मीनगते रवौ ॥ हरेः सिंहशरीरे जीवे नीचर्त्तनीचभागो मौं जीवे
 धः शुभः प्राक्तनैत्रे मीनगते रवौ ॥ पादोत्तरः ॥ जन्मभाद्रपदे सिंहर्त्तनीचे वाशत्रुगे मुरौ इति ॥ अथोच्चैत्रमेषगे के निषिद्धः तथा
 चोक्तेः ॥ सौम्ययने व्रतं कार्यं चैत्रे मासि विशेषतः ॥ कैरावार्कः ॥ कुंभो न निघोपदिफालगुने स्यादजस्तु वैशाखगतो न नि
 घः ॥ अध्याधितौ द्वावपि वर्जनीया वित्यादिवाचा मिदमेव युक्तिरिति ॥ इदं गणेशदेवस्यैरभ्यधायितान्निर्मलमिव प्रति
 भाति मूलवाक्याभावात् ॥ अथ मूलवेधे वर्ज्या न एभाह ॥ श्लो० ॥ दृष्ट्वेष्टदोषेन ध्यायेत् शनौ निष्य परानुके ॥ प्राक्संध्याग
 र्जिते नेष्टो व्रतवेधो गलग्रहे ॥ ४० ॥ एषु व्रतवेधो नेष्टः ॥ कृष्णे प्रथमत्रिभागरहिते कृष्णपक्षे प्रदोषे यस्मिन् नूदिने संध्याका
 ले प्रदोषो भवेत्तदिव सप्रदोषलक्षणं मर्कटकोट्या घर्केत्याद्यनेव ददाति ॥ अतः ध्यायेत् वक्ष्यमाणे ॥ विशति ॥ अंगवंग

कलिगे बुसौराष्ट्रमाधे बुचतीर्धयात्रां विनामधनपुनः संस्कारमर्हतीति पुनः संस्कारप्राप्तौ निमित्तानेतरमेव नैमित्तकमिति न्याये
 न यदि स त्रिभिर्भावावस्तु दोषनयने मा भूदिति त्रिषोक्तिः । तथा प्राक्ते ध्यातव्यो गजिते मेघशब्दे ॥ वशिष्टः ॥ वृते हि पूर्वसंध्यायां
 वारदोयदि गर्जति ॥ तद्दिने स्यादन्ध्यायं वृते तत्र विवर्जयेत् ॥ प्रथमः ॥ क्षीणचंद्रो मे शुक्रे निरंशो चैव भास्करे ॥ वर्तयन् नो
 पनयने मनध्याये गलग्रहे ॥ रात्रे प्रथमभागस्यो निरंशः सूर्य उच्यते ॥ तथा गलग्रहे गलग्राहनाह ॥ गुरुः ॥ त्रयोद
 श्मादिचत्वारिंशस्य म्यादि दिनत्रयं ॥ चतुर्थी चैकतः प्रोक्ता वष्टावेते गलग्रहाः ॥ देवसममताहरे ॥ प्रदोषे निश्य न ध्या
 येमं देवस्य गलग्रहे ॥ मधुं विजोपिवीतस्तु पुनः संस्कारमर्हति ॥ गलग्रहे प्रदोषे च स्वल्पायुरुपजायत इति च ॥ अथांश
 फलमनुभूमाह ॥ श्लो० ॥ कुरोजडो भवेत्पायः पृथुर्धूर्मकद्वदः ॥ यत्तार्थमाकृतथा भूर्खीरव्याघ्रेशेतनौ क्रमात् ॥ कुरले
 ति पृथक् कर्माणि ॥ यजने याजने चैव तथा दानपतिग्रहं ॥ अध्यायने चाध्ययने पृथक् कर्मा धर्ममाकूहि जडुति ॥ अन्यत्स्यष्टं ॥ ४४
 अथ चंद्रमवश फलं स्व नवोशे चापवादता जौलगुरुचंद्रमोठ कमितिलक्षणलहितेन मीदेन कद्वदसाह ॥ श्लो० ॥ विधा
 निरतः शुभराशि लवे पायांशगते हि द्रिश्चतः ॥ चंद्रे स्व लवे वडुः स्वयुक्त कर्णदिति मेधनवान् स्व लवे ॥ ५० ॥ यास्मिन्
 कस्मिन् राशौ चंद्रो यदि भग्नराशि नवोशे चतदावती विधानिरतो भवेत् ॥ यदि पापग्रहराशि नवोशे चंद्रस्तदा
 द्रिश्चतः ॥ धनरहितो यदि स्व लवे कर्कोशे स्यात्तदा वडुः स्वसेहितो भवेत् ॥ प्रथमोऽंशगचंद्रस्यापवादमाह क

लैति॥ कर्णेप्रवणेप्रदितोपुनर्वसुनक्षत्रेउपनयनेस्वांशोचंद्रः स्यात्तदाधनवानुभवेत्॥ नारदः॥ प्रवणदितिनक्षत्रेकर्कोश
स्थेनिशाकरे॥ तदावृत्तीवेदशास्त्रधनधान्यसमृद्धिमान्॥ ५॥ अथकेंद्रस्थानाफलमनुसुभाह॥ श्लो॥ राजसेवीवैशद्यतिः
शस्त्ररतिप्रपादकः॥ प्राप्नोष्यैवास्तेष्वसेवीकेंद्रेसूर्योदित्वेचरैः॥ ५॥ राजेति॥ केंद्रस्थोदित्वेचरैः प्रत्येकं सहितेक्रमादि
दंपल्लेसेयं॥ अन्यत्सपष्टे॥ अत्रलग्नस्थचंद्रकेंद्रस्थशनिचबिनासर्वग्रहाः शुभाइत्यवगम्यते॥ मुनिभिस्तुकेंद्रपापानि
विहाइत्युक्तं॥ नारदः॥ स्फूर्जितकेंद्रगेभानौवृत्तिनोवैशानाशाने॥ कुजितकेंद्रगेभौनेशिष्याचार्यविनाशने॥ अत्रस्वग्र
होच्चाधवास्यताः पापाः केंद्रस्थाशुभफलदातारः॥ अन्यथानेति॥ विरुद्धार्थवचनयोविषयाविवेकः॥ ५॥ अन्यदाह॥ शुक्रेजी
वेतथाचंद्रेसूर्यभौताकिंसंयुते॥ निर्गुणः क्रूरचेष्टः स्थानिर्धृणः संयुतेयद्॥ ५॥ शुक्रेजीवेति॥ चंद्रेप्रत्येकं सूर्यसंयुतेवृत्तीनिर्गुणः
स्यात्॥ भौमसंयुतेक्रूरचेष्टः॥ तथाशनिसंयुतेनिर्धृणनिर्ज्जोनिर्द्वयावास्यात्॥ तथातास्मिन्नेवशुक्रेजीवेचंद्रेयाप्रत्येकंसमि
र्धुतेयद्॥ विपुणः॥ ५॥ अथान्यत्प्रमाणिकवाह॥ विधौसितांशगेसितेत्रिकोणगेगुरौतनौ॥ समस्तवेदविद्वतीपमांशगेति
निर्धृणः॥ ५॥ विधौसितांसिगेति॥ चंद्रेशुक्रांशगेशुक्रेत्रिकोणगेगुरौतनौलग्नेचसतिवृत्तीयद्॥ समस्वांशत्वारोवेदान्ये
तीतिसमस्तवेदविद्॥ एवेयमांशगेशनिनवांशस्थितेचंद्रेसतिलग्नेगुरौचसतिसितेत्रिकोणगेसतिनिर्धृणः स्यात्॥ मा
हेष्वरः॥ जीवलग्नमधिष्टतेभगुसुतेधर्मोत्तमस्येविधौ॥ शुक्रांशोखिलवेदविद्वत्सुतस्वांशोरुतप्रोधमइति॥ नारदः

६३
मु. १

182

लगे सर्वगुणोपेतं लभ्यते तैर्दिनैर्न सत् ॥ दोषस्य त्वं गुणाधिक्यं बहु संमतमिष्यते ॥ दोषदुष्कालौघः सोहिमाहुर्न शक्यते ॥ दोषा
वेधादयो महादोष इत्यर्थः ॥ अथानध्यायनजनचनचयलार्थमाह ॥ श्लो ॥ मुचिमुक्तपौषतयसोदिगाष्मिरुद्रावै संख्यासित
तिथयः ॥ भूतादित्रितया एभिः संक्रमणं च ब्रूतेष्वनध्यायाः ॥ ५४ ॥ अनध्यायाद्विविधाः नित्यानैमित्तिकाश्च तत्र नित्या
नध्यायाः आषाढशुक्लदशमिज्येष्ठशुक्लद्वितीया पौषशुद्धिकादशीमाघशुक्लद्वादशी एता अनध्यायाः ॥ भूतचतुर्द
शीतदादित्रितयं ॥ चतुर्दशी पूर्णिमा प्रतिपदा ॥ रस्मपक्षे मावास्यातन्मध्ये अष्टमी भूतादित्रितयं च अष्टमी चतयोः समा
हारः तथा संक्रमंस्तर्पणनिरयनसंक्रांतिदिने ॥ चकारान्मन्वाद्यास्त्रितिथीमधावित्यादिनोक्तोः ॥ तत्र आषाढशुक्लादश
मिपौषशुद्धिकादशीमन्वादिज्येष्ठशुक्लद्वितीया माघशुक्लद्वादशी च सोपपदे ॥ मघमिचैत्रशुद्धतृतीया मन्वादि वैशाखशु
द्धतृतीया यापुगादिस्तथापि ते ३ ने तृतीयेनानध्यायौ ॥ तथैव फाल्गुनकृष्णद्वितीयाया चतुर्मासस्य द्वितीया विना न
ध्यायः ॥ तस्य प्रासस्त्याभिधानात् ॥ तथा च वशिष्ठः ॥ याचैत्रवैशाखसितारतीया माघस्य सत्पुष्यफाल्गुनस्य
कृष्णद्वितीतीयोपनयने प्रशस्ता प्रोक्ता भारद्वाजवशिष्ठमुख्यैरिति ॥ अन्यासोपुगादिमन्वादीनां ब्रूतवंधे ॥ प्रप्रसंगा
देवाग्रहणं केचिदाचार्यः ॥ याचैत्रवैशाखेति वचनं लिखित्वा विस्वेष्यानां गीकं व्रति ॥ तत्र शपथमात्रमेव प्रया
णेन पश्याम इत्यलं ॥ तन्न ते तृतीयेनध्यायने तसेये ब्रूतोऽपि तिपदमावश्यकत्वघोटनार्थं ॥ गौतमः ॥ पक्षद्वये च

६३

नृशंखारणमीदृशियेतथापक्षपादवपियदौतेव्रह्मनाधीयतेयदेः॥ पलेच॥ अष्टमीहंतुयाध्यायंशिवंहंतिचतुर्दशी॥ अमावास्या
 भयंहतिप्रतिपात्याहनाशित्ती॥ मनुः॥ चतुर्मास्यद्वितीयास्तुमन्वादिषुयुगादिषु॥ अष्टकामुचसंकोतौशयनेवोधनेहरे॥ अनध्या
 यंप्रकुर्वीततथासोपयदासुचेति॥ चतुर्मास्यद्वितीयायागर्गोयोगः॥ आषाढकाल्युनोर्जैबुद्धितीयाविधुस्ये॥ चतुर्मास्य
 द्वितीयास्तुप्रवदंतिमहर्षयः॥ मन्वाद्योयुगादयप्रपूर्वमुक्तासितान्येष्टद्वितीयाचआश्विनेदशमीसिता॥ चतुर्थोद्वादशी
 माघेवृताःसोपयदास्मृताः॥ नैमित्तिकाअनध्यायास्तुस्मृतार्थेसारेनिघातभूकंषोल्कानिपतनादिसर्वोभुतेस्वाकालि
 कोनाध्यायः॥ अग्न्युत्पातेचाकालवष्टौवा॥ आर्द्रादिपंचम्यात्कालादन्यत्रकालवष्टिःसांयं संध्यागर्जेनेउदयांतोनध्या
 यः॥ अर्द्धरात्रेरुर्द्धगर्जेने॥ अर्द्धरात्रेवा॥ आकालिनौनध्यायः॥ प्रातःसंध्यागर्जेनेत्वहोरात्रमिति॥ कालेमर्कदीप्तयेत्याकालेप्रा
 त्कालेभवआकालिकः॥ यास्मिन्कालेनिमित्तमुत्पन्नंतदारभ्यद्वितीयदिनेतत्कालपर्यंतमित्यर्थः॥ स्मृतिरत्यावल्पो॥ अनुश्रु
 त्तमारभ्यषोडशार्द्धेषुभास्करः॥ यावच्चरतिवैतानंदकालंमुनयोविदुश्चितिकालवष्टौतुतत्कालमकालेतुजिराजकेवाअति
 मात्रायंचावैवृष्टिनौधीधीतदिनत्रयं॥ अपस्तवः॥ उल्कायामग्न्युपयातेचसर्वोसोविधानामकालिकमिति॥ मनुः॥ चौ
 रैरूपक्षवेग्रामेसेग्रामेचार्ग्निकारिते॥ प्रकालिकमनध्यायंविद्यासर्वोभुतेषुचेति॥ अभुतेषुसधिरादिवष्टिषु॥ वशिष्ठः
 उपलक्ष्यिरप्रयातेअहमिति॥ स्मृत्यंतरे॥ विद्युर्हर्जतिवृष्टानोसन्निपातेयदाभवेत्॥ कालवष्टौतत्कालमकालेतुवि
 रात्रकमित्यादिकातैमित्तिकाअनध्यायापदामेखलावेधाअग्न्युत्पन्नास्मदाव्रतबंधोनकार्यख॥ यदातुमेखला

वंधादनंतरं ब्रह्मोदनपाकात् प्रागुत्पन्नास्तदाजातोपिनवर्तते ॥ ५५ ॥ अथ प्रदोषस्तत्तन्मनुष्यमाह ॥ श्लो ॥ प्रवर्तकं त्रितयिषु
 प्रदोषस्यानदमित्येव राज्यस्यार्थप्रहरयाममध्यस्थितैः क्रमात् ॥ ५५ ॥ तदयमेव रकोदिति त्रितयिषु प्रदोषः स्यात् ॥ यथा द्वादश्या
 मर्द्धरात्रौ प्राक् जयोदशी प्रवर्तते प्रदोषः ॥ अथ स्यात् स्यात् प्रहरमध्ये सप्तमि प्रवर्तते सदा प्रदोषः तथा तृतीयायां प्रहरमध्ये चतु
 र्था प्रवेशे प्रदोष इत्यर्थः अथ द्वितीय प्रहरस्य चरमघटिका रतीय प्रहरस्य वाघटिका केस्येव घटिका द्वयमितः कालः स्य
 लोद्धरात्र्याद्यः ॥ संस्कारो मिहितस्तत्रार्थेयाविशेषमाह ॥ श्लो ॥ प्राग्ब्रह्मोदनपाकाद्भूतबंधादनंतरं यदि चेत् ॥
 उत्पन्नानध्ययनोत्पन्नावशिष्टांतिपूर्वकं तस्यात् ॥ ५६ ॥ प्रागिति ॥ अथार्थे ३ तं च न सिंहप्रसादे ॥ ब्रह्मोदनविधेः पूर्वं
 प्रदोषो गजितं भवेत् ॥ तदा विघ्नकरं सैव होरध्ययनस्यात् ॥ तस्य शांतिप्रकारे तु ब्रह्मोदनानुसारतः ॥ स्वस्ति वा
 चनपूर्वं तु हवनं कारयेद्बुधः ॥ प्रधाने पायसं साज्यं द्वयं शांति यत्रौ भवेत् ॥ सक्तं ब्रह्मस्य ते विद्वान्यथे हि ध्या समदये ॥
 गायत्रीं पुंजते मेजः ॥ प्रायश्चित्तं सर्पिषा ॥ धेनुं सवत्सकौ दधादाचार्यो ययस्व नो ॥ शिला होमविधेः पश्चात्स्या
 पयेत्तत्र संसदि ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात्ततो ब्रह्मोदनं चरेत् ॥ अथ वेदविशेषेण नक्षत्राणां हवसे ततिलकेन ॥ श्लो
 वेदक्रमाच्छिशिवाहिकरत्रिमूलपूर्वोत्तमोत्तमकरमैत्रमगादिति ज्ये ॥ धौ वेद्युचाश्वि वसु पुष्य करोत रेश कर्कशे म
 गं त्यलघुमैत्र धनादितौ सत् ॥ ५७ ॥ वेदेति ॥ मगाश्लेषादीहस्तचित्रा स्वाती मूला पूर्वोत्तमयुभग्वेदाध्ययनम् ॥
 रेवती हस्तानुराधा मृगश्रुजर्वमुपुष्य रोहिण्युत्तराश्रयैष्य जुर्वेदाध्ययनं ॥ प्राप्तिमीधनिष्ठापुष्य हस्तोत्तराश्रयै

श्रीश्वरेषु सामवेदाध्ययने॥ मगरेवलीपुष्पाभिनीहस्तानुराधाधनिषा पुनर्वसुषु अथर्ववेदाध्ययिनां पूर्वश्लोकान् वृत्ततत्पद
 महमुपनयनं सत्॥ शुभमित्यर्थः॥ ३८८॥ मूलेहस्तत्रये सार्वधेवे पूर्वोत्रये तथा॥ मगरेवाध्यायिनां कार्यमेखलाबंधनं बुधैः
 पृथे पुनर्वसौ पौषे हस्ते मैत्रे शशंकमे॥ ध्रुवे पुच प्रशस्तिर्यात् वज्रं पौमौ जिवंधनं॥ पुष्यवासवहस्ताधि शिवकर्णे तरात्र
 यं॥ प्रशस्तिमेखलाबंधनं सा मगायनं॥ मगमैवाभिनीहस्तरेवत्यादि न वा सवं॥ अथर्ववेदिनां शास्त्रो भगणो यं
 वृत्तार्थो॥ ५१॥ अथान्यां विशेषमनुब्रूमाह॥ श्लो॥ नो दीश्रादोत्तरं मातुः पुष्ये लग्नांतरे न हि॥ शांत्या चौले व्रते पा
 णिग्रहः कार्यो न्यथान सत्॥ ५२॥ नो दीति॥ नो दीश्रादुदहश्चादंतत्त्वाने तरे यदि कर्म्यमातुरैः पुष्ये रजो दर्शने जाते सति लग्ना
 तरे च न सति॥ तदा वस्य कार्यत्वे धर्मशास्त्रोक्तं शांतिविधाय चौलपत्नी पत्नीति विवाहप्रकार्यः॥ अन्यथा समीचीन लग्ने सति
 तदा चौलादि न सत्॥ पुष्टफलमित्यर्थः॥ मेधातिथिः॥ चौले च व्रतबंधे च विवाहे ये सकर्मणि पत्नी रजस्वला यस्य प्रायस्त
 स्य न शोभने॥ सत्यंतरे॥ साममभ्युदयं श्राद्धं पुत्रसंस्कारकर्मणि॥ पत्नी रजस्वला जाता न कुर्यात्तत्पिता देति॥ पितेति नां त
 दीश्राद्धकर्तृत्वं लक्षणं॥ अतो ज्येष्ठश्राद्धादिना कश्चिद्यत्नात् नो दीश्राद्धात्प्राकृतं पत्नी रजस्वला चेत्तदा नो दीश्राद्धनिषे
 धात्तं न लंकार्यं॥ अथ त्वान्न सत्यं कदापि॥ अपशकुन निरासार्थं शांतिः कार्यः॥ ३८९॥ वधूवरान्यतरस्य जननी चे
 द्रजस्वला॥ संपूर्णं तु बले प्राप्ते कुर्यात्तत्पिता णिषोऽनमिति॥ बले ग्रहबले शांत्यादिवले च वाक्यसादेऽत्र लागे शुभमूर्तस्य

८५
मुत्त-

रजोदोषेत्पुपास्थितौ श्रियं संसृज्य विधिवत्ततो मंगलमाचरेत् ॥ हेमिमाधमिमौपत्नी श्रीसूक्तविधिना चयेत् ॥ प्रसूचं च पायसं
 कुत्वा भिषिच्य हितमाचरेत् ॥ यदा तु कलेपि मंगले पंडुयो दासनात्प्राकृमातरि रजस्वलायां शात्यादिकं कार्यं मेव मंगलस्य म
 माप्तत्वात् ॥ यदा ज्येष्ठ आश्विना कतान्नां दीप्राह्वात्य रतत्पत्नी रजस्वला चैतदानकोपि दोषः ॥ अन्येपि विशेषतत्रैव
 उपरतेन शुद्धंति ॥ नार्थः ॥ सचो रजस्वला एका किन्या विवाहादौ देशभंगेषु चापदीति ॥ इति व्रतबंधः ॥ अथ धुरिकाबंध
 नमुहूर्तमनुष्ठुभाहा ॥ श्लो० ॥ विचैत्रव्रतमासा दैविभौमासे विभूमिजे ॥ धुरिकाबंधनं शस्तेन पाणो प्राग्विवाहितः ॥
 चैत्रवर्जितेषु पनयनमासेषु प्रापफाल्गुनवैशाखज्येष्ठे धित्यर्थः ॥ आदिशब्देन व्रतबंधोक्ततिथिनक्षत्रलग्नानां
 ग्रहणं कीदृशे व्रतमासादौ विभौमासे भौमासरहिते गुरुशुक्रास्तादिसामान्यनिषेधादेव सिद्धं तथा विभूमिजे
 भौमकाररहिते सूर्योदितारे न पाणो क्षत्रियाणां विवाहक पूर्वधुरिका ॥ या अल्पशस्त्रस्य बंधनं कुर्यामिति शेषः ॥
 तस्य स्त्रिहते विवाहात्प्रागित्युक्ते रवधित्वनिष्पत्त्या तस्माद्वर्तनानंतरे कार्यं ॥ अन्यथा पनयनानंतरे कार्यमित्येव बुद्ध्या
 त् ॥ ५६ ॥ अथ केशोत्समावर्तमहूर्तमनुष्ठुभाहा ॥ श्लो० ॥ केशोत्तेषोऽश्वर्षे चैलोक्तदिवसे शुभं ॥ वृत्तोक्तदिवसादौ हि समा
 वर्तनमिच्छते ॥ ६० ॥ केशोत्तमिति ॥ षोडशे वर्षे चैलोक्तदिवसे मूर्ते गोदानपथाय केशोत्संस्तकमश्रुभं स्यात् ॥ गावः
 केशोत्तेष्वेते स्वगज्यंते यस्मिन् गोदानं ॥ गोदानं षोडशे वर्षे इत्येतद्वा स्मृत्यविषयं ॥ क्षत्रियविशेषा विशेषतः विशेषे

८५

चतुर्विधोचर्यात् ॥ तथा च मनः ॥ केशांतयो उशेवर्षे ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ राजन्यवं धौर्धा विंशे वैश्यस्य द्वादशे ॥ इति ॥ प्राप्तिना
 यतः ॥ प्रथमे स्यान्महानाम्नी द्वितीये च महावृत्ते रतीयं स्यादुपनिषद्गोदानाख्यं ततः परं ॥ अत्र ज्ञाताधिकाराद्गोदानं जन्मादेतुषो उशे
 इति रत्तिकारवचनाच्च योऽशो महानाम्नी चतुर्दशो महवृत्ते ॥ पंचदशोऽपनिषद्गोदानं ॥ एते ह त्रियविशोऽपि उक्तो
 दानकालात्प्राक्पूर्वचतुष्टयं ॥ क्रमेण महानाम्नीदिभवति ॥ वृत्तेति ॥ हिनिष्ठयेन यज्ञोपवीतोक्तं दिवसे प्रादिशब्देन वाचनं सति
 पितृणां प्राक्पूर्वसमावर्तनमिष्यते ॥ अत्र कथ्यते तच्चैत्रो वर्जितः ॥ चैत्रमासवर्जितेषु माघादिष्वेव सु ॥ एतच्च गोदानं विवाहात्प्रा
 कार्थं ॥ कुर्यात्समावर्तनं कर्म पश्चाद्गोदानतः ॥ पाणि पीडनात्प्रागिति ॥ वशिष्ठोक्तेः ॥ क्वचिद्वितीयवर्षे तन्निषेध उक्तः ॥ वक्ष्ये प्रवेश
 वृत्तबंधमोक्षं च पुंसः पुनर्दशपरिग्रहं च नाये द्वितीये विद्धीत धीमान् स्वदंति ॥ गर्गोत्रिवर्गिणमुख्यादिति ॥ तन्निर्मूलत्वाद्
 पेत्यपरिकरौलेकं उल्लंघनीयं वादक्यः ॥ इति संस्कारप्रकरणं समाप्तम् ॥ अथ विवाहप्रकरणं ध्यायते ॥ तत्राश्रमीनतिष्ठे
 तस्यादिवचनात्समावर्तमानं तरे सर्वाश्च माणमुपकारत्वाद्दृष्ट्याश्रम एव मुख्यः स च सुशीलस्याधीनः शीले सुलग्ना
 धीनमित्यतो लग्नशुद्धिकथने प्रतिजानीतेव संतितिलक्याह ॥ श्री ॥ भार्या त्रिवर्गकरणी प्रभशीलपुता शीलप्रभं ल
 ग्नवशेन तस्याः ॥ तस्माद्विवाहसमयः परित्यज्यते हितान्निघ्नतामुपगताः सुतशीलधर्माः ॥ १॥ भार्येति ॥ प्रभं अर्जुनदेरनु
 कूलं स्वभावो यस्य ॥ सा त्रिवर्गस्य धर्मार्थकामरूपस्य कारणमतिशयेन साधने तस्याः सुलग्नवशेन तस्याः प्रभं शील
 भवति ॥ यतः सुतशीलधर्मोऽन्निघ्नतो विवाहाधीनतां उपगता प्राप्ताः ॥ अतो विवाहसमयः परित्यज्यते ॥ ननु जन्मका

६६

लेखनितप्रभाप्रभंडरतिक्कममतिविवाहलग्नानर्थक्यमिति चेत् ॥ नेज्योतिषस्मृत्यावेदितप्रभसम्प्रयारब्धविधिजन्या
 र्वजनितप्रभफलेनजननांतरीयदुरितध्वंसोभवतीत्येवमर्थतयासाधयवगात् ॥ अतएवसत्याचार्यः ॥ प्रभहणक्रियारं
 भजनिताः पूर्वसंभवाः संपदः सर्वलोकांज्योतिस्तत्रप्रयोजनमितिसर्वत्रज्ञेयं ॥ १० ॥ अथप्रसन्नलगादिबाह्ययोगद्वयं स
 म्भरयाह ॥ श्लो ॥ आदौसंपूज्यरत्नादिभिरपंगणकंवेदयेत्सुस्थचित्ते ॥ केन्योद्वाहंदिगीशानलहयविशेषप्रसन्नलगाद्य
 दौः ॥ इष्टजीवेनसघःपरिणयनकरोगोतुलाकर्कराख्यं ॥ वास्यात्प्रसन्नलगात्प्रभसंवरयुतालोकितंतद्विदध्यात् ॥ ११ ॥
 अथश्रादोमंगलार्थः ॥ आदौसंपूज्येति ॥ आदौमण्णकंज्योतिर्विदंरत्नादिभिर्मणिवस्त्रफलादिभिः संपूज्यततः प्रष्टव्यं
 आउद्वाहंगणकंवेदयेत् ॥ गतिबुद्ध्यादिनाणैर्कर्तुः कर्मत्वे ॥ कीदृशंगणकंसुस्थचित्ते ॥ प्रच्याकूलोतः ॥ करणं ॥ स्वस्थचि
 तेबुद्धयः संभवतीत्युक्ते ॥ ३ ॥ अथप्रसन्नलगात्प्रभसंवरयुतालोकितंतद्विदध्यात् ॥ ११ ॥ अथवागोतुलेति ॥ वषतुलाकर्कराख्यंमन्यतमं प्रसन्नलगात्प्रभसंवरयुतालोकितंतद्विदध्यात् ॥ ११ ॥
 न्वितप्रसन्नलगात्प्रभसंवरयुतालोकितंतद्विदध्यात् ॥ ११ ॥ अथवागोतुलेति ॥ वषतुलाकर्कराख्यंमन्यतमं प्रसन्नलगात्प्रभसंवरयुतालोकितंतद्विदध्यात् ॥ ११ ॥
 शीघ्रं परिणयनकरः स्यात् ॥ वा ॥ अथवागोतुलेति ॥ वषतुलाकर्कराख्यंमन्यतमं प्रसन्नलगात्प्रभसंवरयुतालोकितंतद्विदध्यात् ॥ ११ ॥
 कितंवाभवत्तत्परिणयनेविदध्यात् ॥ ११ ॥ अथान्ययोगद्वयं दुतबिलंखितेनाह ॥ श्लो ॥ प्रसन्नलगाद्यविष
 मभाशगतौशशिभार्गवौतनुगहं बलिनौयदिपश्यतः ॥ रचयतोवरलाभमिमौयदायुगलभांशमातौयुवतिप्रदौ ॥ स्प
 हार्थः ॥ अथप्रसन्नलगाद्द्वययोगत्रयशालिन्याह ॥ श्लो ॥ प्रसन्नलगाद्यविषमभाशगतौशशिभार्गवौतनुगहं बलिनौयदिपश्यतः ॥ रचयतोवरलाभमिमौयदायुगलभांशमातौयुवतिप्रदौ ॥ स्प

६६

जस्यात्॥ मूर्त्तिविंदुः सप्तमे तस्य भौमो रंदा स्यात्पाद एव वत्सरेण॥ ४॥ चेद्रा प्रसन्नलगात्पाद एव मस्यः॥ तदा कन्या एव वत्सरेण रं
 दा स्यात्॥ अथ बालनेयः कश्चित्कुर्यात्सहः स्यात्ततः सप्तमे कुजो भवेत्तदा एव वत्सरेण मध्ये रंदा स्यात्॥ केचित्सप्तमे पापरात्रं प्रप्ते निषेध
 इति॥ कश्यपः॥ एको लग्नगतः पापः पापेभ्यः सप्तमराशिः॥ सप्तमाकात्मरं पुरुषस्य न संप्रायः इति॥ तेषाम् ते सप्तमे वाक्कलः
 स्यात्तदिति पाठः॥ बामूर्त्तौ लग्ने चेद्रं तस्य सप्तमे भौमो भवेत्तदा एव वत्सरेण रंदा स्यात्॥ ४॥ अथ प्रसन्नलगात्कुलरात्रं तवत्सा योगं दो
 धकृतं तेनाह॥ फ्लो॥ प्रसन्नलो र्यदि पाप न भोगः चेच्चमगो रिपुदृष्ट शरीरः॥ नीचगतं प्रतदभवत्कुलं न्यासाकुलं प्रथमं
 तवत्सा॥ ५॥ स्पष्टं॥ कश्यपः॥ स्वनीचगः शत्रुदृष्टः पापः चेच्चमगो यदा॥ मृतपुत्रो करोत्येव कुलं न्यासाकुलं संशय इति॥ अथ विवाहभोगयोगं
 पुष्टिताग्र्याह॥ फ्लो॥ यदि भवति सितातिरिक्तपक्षे तनुग्रहतः सप्तमराशिः शशोकः॥ अशुभस्वचरवीलितो रं धे भवति विवाह
 विनाशकारको यो॥ ६॥ यदिति॥ कस्मिन्पक्षे चेद्रं सप्तमराशिपुष्टककादिषु गतः सन्॥ तनुग्रहतः सन् प्रसन्नलगात्पाद रं धे घटा एव मे
 वा स्यान्निमित्तः पापग्रहावलोकितो भवति॥ तदा सयोगे विवाहस्य विनाशकारको भवति॥ ६॥ एवं प्रसन्नलगाद्देध्यादियोगम
 पि धाये दानं जन्मलग्नादपि बालवैधव्ययोगविचारं प्रतिदिशन् तत्पारं राहूलविक्रीडितेनाह॥ फ्लो॥ जन्मोत्पत्तिं च बिलोक्य
 बालविधवायोगं विधार्य ब्रह्म॥ सावित्र्या उत पृथुलं हि सुतया दद्यादिमां वा राहः॥ सप्तमे च्युतमूर्त्तिपि पृथुलघटैः कृत्वा वि
 वाहं स्फुटं दद्यात्तच्चिरजीविने न भवेदोषः पुनर्न भवेत्॥ जन्मेति॥ प्रसन्नलगात्पाद विधवायोगविचारितस्तथा जन्मो
 एव जन्मलग्नो भवेच्च बालविधवायोगं जातकशास्त्रात्॥ बालविधवाभौमे सत्यं तदिवाकरे स्वस्य॥ मौरपापैर्दृष्टे कन्ये

वनतं समुपयाति ॥ तथा लगे च ये च पाताले विनाशापत्त्याद्युक्तैर्बालवैधव्ययोगेर्बालविधवायोगं विधायैव द्यमाणां व्रतं वैध
 व्ययोगपरिहारकरं कारयेदित्यन्यथा ॥ तत्र वैधव्ययोगपरिहाराभावः ॥ यो यो भावस्यामहो पुनो वासौ म्येवो स्यात्तस्मिन्
 स्मिन् द्विरिति सप्तमस्यानेस्वस्वामिसौम्येति युक्तं भवति तदा भर्तुः सुखं भवतीति ॥ अन्ये स्त्रीणां महत्यपि स योगे भर्तुः प्र
 स्वत्वे रिष्टयोगे सत्यपरिहारमाहुः ॥ अथ परिहार्यं वैधव्ययोगे परिहारमाहुः ॥ विधायैति ॥ रह इति वक्ष्यमाणं मिहापि योज्ये पित्रादिः सु
 तथा कन्याया कृत्वा रहः एकांते हि निश्चयेन सा विद्याव्रतं विधायैव प्रादिनां कन्यां चिरं जीविते वराय दद्यात् ॥ तदुक्तं व्रतखंडे ॥ सा विद्या
 दिव्यतादीनि भक्ता कुर्वन्ति योगीश्वरः ॥ सौभाग्यं च सुखं च भवेत्तासां तत्संतिरिति ॥ व्रतग्रहणं प्रकारस्तन एवावगंतव्यः ॥ विषयलव्रतं
 सान्नाभस्करे ॥ बलवद्धिधवायोगे बाल्ये सति मृगीदृशां ॥ पितारहसि कुर्वीत तत्तदंगं शीघ्रं संमतं ॥ सुदिने शुभे नक्षत्रे चंद्रताराव
 लान्विते ॥ अथ वैधव्यकरैर्योगे लगे ग्रहबलान्विते ॥ व्रतारंभं प्रकुर्वीत बालवैधव्यनाशकं ॥ सुस्ताता चित्रवस्त्रार्थकं न्यापि
 तगृहद्वहिं ॥ नीत्वा श्रद्धाशीत्यनेन दिवा वहरकाश्रमे ॥ आलबालं प्रकुर्वीत विषयलव्रतं कर्षितं ॥ कुमार्यो चार्थे निर्दिष्टकृत
 सेकल्यमादरात् ॥ करिकां बुधपूर्णे न सिंचिते प्रतिवासरे ॥ चैत्रे वा श्विनमासे च तृतीयासितपक्षिः ॥ यावत्कृष्णतृतीया न्या
 मासमेकं यथाविधि ॥ ब्राह्मणनां यथास्त्रीणां पूजने च समाचरेत् ॥ तदा शिवाभिषां कन्यासौभाग्यं च सुखान्वितं ॥ प्र
 तिमां पार्वती शान्तौ वै एवेभाजने च येत् ॥ चेदनाह तद्द्वीपैर्विह्वयत्रैर्यथाविधि ॥ उपचारैर्यथा भक्त्या नेवै चैः प्रतिवासरं

एवं व्रतप्रभावेन बालवैधव्य निःकृतिः ॥ जायते कन्यका नां च ततः पाणिग्रहत्रिया ॥ इत्यथ व्यववृत्तम् ॥ अन्यमपि वैधव्ययोगपरिहारमाह ॥
 वागारहस्यादि ॥ अथ वाग्रहकोते अच्युतमूर्तिर्विष्णुप्रतिमापि पलघटो प्रसिद्धः ॥ एषो मध्येन्यतरेण सहस्रमूर्तिवत्पमाणो मरुति
 तेसौ भाग्यगुणान्विते च विवाहे कारयेत्वापश्चात्तं कन्या स्फुरेलोचप्रसिद्धं यथा भवतीति तथा चित्रं जीविने वराय दद्यात्पित्रादिकः
 तदुक्तं मार्कंडेयेति ॥ बालवैधव्ययोगेपि कुंभप्रतिमादिभिः ॥ कृत्वा लानं रहः पश्चात्कन्यां दद्यान्नुच्चापरे इति ॥ कुंभ इति मेधिन्या
 पिलसणं दुवहोऽथ एव प्रतिमा विस्मोः स्तोवणे कर्णकरशिरोवयवादि संहिता ॥ नशालिगमादिरूपा ॥ तत्र कुंभविवाहः
 सूर्यारुणसंबादे ॥ विवाहपूर्वकाले च चंद्रताराबले शुभे ॥ विवाहोक्ते च मेधिन्या कुंभे तस्य चोद्धृते ॥ पितृसंकल्पवासे च विवाह वि
 धिपूर्वकः ॥ सूत्रेण वेष्टयेत्पश्चात्प्रातस्तु विधानतः ॥ कुंभमाले कृतं देहं तयोरेकां तमे दिरे ॥ ततः कुंभं च निसार्पप्रभत्या सलिला
 शये ॥ तथाभिषेचनं कुर्यात्पंचपद्मववारिभिः ॥ तत्सर्वं वस्त्रपूजा च ब्राह्मणाय निवेद्य च ॥ कन्यालेकारवस्त्राद्यं ब्राह्मणाय नि
 वेद्येत् ॥ वारुणं गस्त्य रूपं त्वं जीवमानं समाश्रय ॥ पतिं जीवय कन्यायाः चित्रं पुत्रानूमुखं वर ॥ देहि विष्णुवरायेव कन्याया ॥
 लय इति ॥ अथ कुंभप्राथना ॥ अथ विवाहोपितत्रै बहिनान् गुरुसहजारी मे गलोच्चारणेः समं ॥ अथोद्धारकाले
 चरम्य भूमौ सै मंडये ॥ गत्वा प्रणम्य मोरीं च गणनायं च भूरुहा ॥ भवतीं चैव मे ध्याने पिता मे जमुदीरयेत् ॥ उद्धारयिष्ये विधिव
 द्दृष्ट्येन मनोहरं ॥ कन्यासौभाग्यसौख्याय हेतवे हं हि जेतमाः ॥ नमस्ते विष्णु कृपाय जगदानंद हेतवे ॥ पितरं देवमनुष्याणां

कन्याकावधेः ॥ तारये सकुलं हानु परं पूर्वोपरं सदा ॥ चेद्व्राह्मणं वृगं धर्मे शिवसो स्मरा इमे पतयः कन्यकानां च बाल्यास्तंति सदै
वतैः ॥ तदुच्चाह विधियं त्मात्कृतो नो जनयेदधं यथा भिपुत कमलं देवानां पूजनाय वै ॥ अहं भवति सर्वत्र तथा कन्या नृणां भवेत् ॥ अ
तावपि सोमादिभिः सह विवाहो भिहितः ॥ सोमः प्रथमो विविदे गंधर्वैः ॥ विविद उत रः ॥ तृतीयो निषेपेति स्तुरीयस्ते मनुष्यजः इति ॥ अतो दै
वत भोग्यानां कन्यानां पुरुष विवाहे न दोषः ॥ पुनर्भूमस्तथापि ॥ अतएव पित्रा माता तया भ्रात्रा स्तायातो यधारया विप्रादि
सुहृदां साह्यं कत्वा सो द्वाहिता भवेत् ॥ कात्यायनादिपरिभाषितत्वादेकदा कन्या पुरुष विवाहे निर्दोषपुनर्द्वितीयपुरुष विवाहे
ज्ञाते सा पुनर्भरेवेत्यलम् ॥ इति विवाहप्रकरणे सप्तमं श्लोका समाप्त्या गताः ॥ १॥ अथान्यत्साधारणम् ॥ श्लो ॥ प्रसन्नं प्र
सन्नं यादृशापत्यपु कृष्यया कामिनी तत्र चेताव्रजेत् ॥ कन्यका मासुतो वातदायं दितैस्तदा दृशापत्यमस्या विनिर्दिश्यते ॥ २॥ प्रसन्नं तत्र ज्योतिर्विसा
मीये ॥ यादृशापत्यमेव विरुणते कन्यकेत्यादि शेषं ॥ ३॥ अथ सामान्यतो मित ॥ वशेन शुभा शुभप्रसन्नं चिन्त्याह ॥ श्लो ॥ शोखमेरी विपंची
रवैर्मगलं जायते वैपरीत्यं तदालस्येत् ॥ वायसो वा खरः प्रशाशगालोपि वा प्रसन्नं लक्षणे रौतिना दं यदि ॥ ४॥ शोखेति ॥ विपंचीवीणा हनेया
रवैः प्रसन्नं लक्षणे रौतिना दं यदि ॥ ५॥ शोखेति ॥ विपंचीवीणा हनेया
खरः प्रशाशगालः प्रसिद्धो यदि तस्मिन् लक्षणे वायसादिना दं करोति तदा वैपरीत्यमशुभं लक्षयेत् ॥ उपलक्षणात्वाद्भूकोष्टमहिषनादोष
शुभः ॥ अन्ये शुभाशुभयोगा शौनकादिभ्यो ज्ञेयाः ॥ विवाहवृत्तावने उपप्रतिरप्युक्ताः ॥ अतोप्यासूतपूरिते गणपतिप्रसादि पात्रे शनैः स
न्नाजेन्यधिवेदिते युवतयस्तिष्ठः सकं न्यामिषि ॥ निर्याता रत्नकादिवेश्य सुकरे कत्वा तमभ्यर्चितं ॥ वांवाचेष्टुष्टु सुस्तदर्थं स द

६६

शीलेके किलोपश्रुतिः ॥ तन्मंत्रश्चाऽप्यश्रुतिमहादेविनां ॥ गलग्रहवासिनि ॥ धर्माद्यैर्बुद्धिदेवित्वं शक्रराज्यप्रवर्धनी ॥ ६॥ अथ कन्यावरणमु
हूर्तमतमद्वयं दसाह ॥ श्लो ॥ विष्णुस्वामी चैव भवशुक्लौ त्रयमैव स्वस्वग्नेयैर्वा करवा होचितं भूतैः ॥ वस्त्रालंकारादिसमेतः कलपुष्पैः सं
तोष्यादौ स्यादनुकन्यावरणं हि ॥ १० ॥ वस्त्रालंकारादिशब्देन रवायादिमधुरवस्तुभिः सहितैः पुष्पफलैरादौ कन्यां संतोषयित्वा
ऽनुपश्रुत्वा कन्यावरणं हि निश्चयेन स्यात् ॥ कन्यावरणो रत्नलण्डनैस्तु मुद्रिकाध्यायाद्वर्णतया न्यां नि ॥ १० ॥ अथ नरवरणमुहूर्त
याह ॥ श्लो ॥ धरणि देवोपवाकं न्यका सोदरः शुभदिते गीतवाद्यादिभिः संयुतः ॥ वरवर्तिवस्त्रयजोपवीतादिना ध्रुवयुते वनि
पूर्वात्रये राचरेत् ॥ ११ ॥ धरणे देवो ब्राह्मणः पुरोहितादि ॥ चंडेश्वरः ॥ पूर्वोचितयमग्नेय उत्तरतत्तीयंतया ॥ रोहिणी तत्र वरणे स
गणशस्यते तदा ॥ उपवीतफले पुष्पं वा सोसि विविधानि च ॥ देयं वराय वरणे कन्याभ्राजा हि जेन वेति ॥ १२ ॥ अथ कन्याविवाहकालं
ग्रहशुद्धिचक्रं तमा लिका दसाह ॥ श्लो ॥ गुरुशुद्धवसेन कन्यका नां समवर्षेषु षडब्दकोपरिधात् ॥ रविशुद्धवशात् शुभो वरा
णामुभयोश्च द्विविशुद्धतो विवाहः ॥ १३ ॥ कन्यका नां विवाहः षडब्दकोपरिधात् ॥ षड्वर्षाति क्रमाने तरे समवर्षेषु युग्मवर्षेषु
सत्सु युग्मवर्षेषु सत्सु बर्षे कन्या जन्मराशेरित्या पुनरुक्तं शुद्धौ सत्यां विवाहः शुभः ॥ अथोत्तरवाणो विषमवर्षेषु गोचरप्रक
रणोक्त इति शुद्धौ सत्यां विवाहः शुभः ॥ राजमार्तः ॥ रतीयषष्ट्यग्रे वदशमैकादशः स्थितः ॥ रविशुद्धौ निगदतो वरस्यैव क
रग्रहे ॥ जन्मस्यैव द्वितीये स्थियं च मे सप्तमे पिवा ॥ नवमे भास्करे पूजां कुर्यात्पाणिग्रहोत्सवं ॥ चतुर्थे चाष्टमे चैव द्वादशे भास्करे
स्थिते ॥ वरः पंचत्वमाप्नोति कले पाणिग्रहोत्सवे ॥ इतीयत उक्तं ॥ षडब्दमध्ये नोदाह्यं कन्यावर्षे द्वये युतः ॥ सोमो भुंक्ते

६६

यमर्धवसतः॥यथादुताशनइति॥**व्यासः॥**अथवर्षाभवेगौरीनववर्षाचरोहिणी॥दशवर्षाभवेत्कन्याअनरुधंरजस्वला॥गौरी
 रदुल्लोकंसावित्रीरोहिणींददत्॥कन्याददत्स्वर्गलोकमतःपरमसहति॥प्राप्नोतीतिशेषः॥अत्रपुमैवेजन्मतःस्त्रीणां
 भेदेपाणिफिडनमित्युक्तत्वात्॥नववर्षाचारोहिण्याअपुमवर्षत्वादिकारुतिषेधः॥प्राप्नोतीत्यत्रयवस्थासाह॥प्रीयतिः
 मासत्रयादूर्ध्वमपुमवर्षपुमैतुमासत्रयमेवयावत्॥विवाहशुद्धिप्रवदेतिसेतोवात्स्यादयोर्गर्भावाहमुरब्धः॥इत्यतो
 नववर्षस्यापुमत्वनिषेधोवर्षानंतरमासत्रयवर्ज्येतमेवतदनेतरंतुसुखेनविवाहइत्यविरोधः॥एवंचषष्टवर्षाने
 तरंजन्मतोविधमवर्षायामासत्रयानंतरंनवमासाःशुभाः॥सप्तवर्षेआद्यमासत्रयंचेतुर्गर्भतोपुमवर्षइतिनिष्कर्षोपिः
 अथोरपि॥स्त्रीपुंसयोश्चंद्रशुद्धतोविवाहशुभः॥उभयोश्चंद्रचलभावश्चकमित्यर्थः॥शुद्धिगोचरेणाभिहितगोचरव
 लाभावेअष्टकवर्गादिवलंग्राह्यमित्याह॥नारदः॥गोचरंवेधजंचाष्टवर्गजं - - - बलं॥यथोत्तरबलाधिक्यस्यल
 गोचरमागेजमिति॥**व्यासः॥**ग्रहशुद्धिश्चादशुद्धिर्दशवर्षावधिस्मृता॥दशवर्षयतिक्रान्ताकन्याशुद्धिविबर्जिता॥त
 स्यात्कारेदुल्लग्नानांशुद्धौपाणिग्रहोमतः॥१२॥अथविवाहहितमासान् - तैलेतेनह॥श्लो॥मिथुनकुंभरगालिवषाजगे
 मिथुनगेविरवौत्रिलवेः॥अलमगाजगतेकरपीडनंभवतिकार्तिकपौषमधुस्वपि॥१३॥अलिङ्गंमिकएतद्वा
 शगतैरवौसति॥तत्रामिथुनास्थितैरवौसति॥शुचः॥आषाढस्यत्रिलवेततोपौषेआषाढशुद्धप्रतिपदमारभ्यमिथुन

१००
श्री

नेर्केपि हरि शयने विवाहो न स्यात् ॥ असीति ॥ एतद्वाशिने सूर्ये कार्तिके पौष मधुष्यधिक रथोऽने स्यात् ॥ वृश्चिके कार्तिके मकरे
 बोधे चैत्रे कीर्त्यर्थः ॥ इदं तु सौरमासग्रहाणां मतं ॥ श्रीधरेपि ॥ बोधेपि कुर्यान्नकरस्थितेर्के भवेत्तेष्वगतो यद्यस्यात् ॥ प्रश
 समावाठकृतं विवाहं वदति कर्के निषुनस्थिते के इति ये तु चोदमासाने बाहुनी रदं ददयं ॥ माघफाल्गुनवैशाखज्येष्ठा
 साश्रुभप्रदाः ॥ मध्यमा कार्तिके मार्गशीर्षे वैनिदिता परे इति तेषां मते फाल्गुने विहित इति ॥ तत्र मीनसेकमणसम्भावेपि शु
 भः ॥ चैत्रे निषिद्ध इति मेषसेकमणसम्भावेपि अशुभः ॥ तदुक्तं वृंदावने ॥ तत्तत्तदः ॥ यात्रोद्वाहव्रतद्वोरतिथिवर्षे शनिर्णया
 पर्ववासुपवासादिकुचुचोद्रेण गृह्यते ॥ मेषो न निघो यदि फाल्गुने स्यादजसु वैशाखगतो न निघः ॥ मध्याश्रितौ वा वपिवर्जनी
 याविति अजसु वैशाखगतो न निघ इति निर्मूलमेव ॥ वसुतसु ॥ वशिष्ठे न अमयमासविधानात् सौरचोदमासे ज्येष्ठमो वि
 वाहः ॥ एकतरपक्षाश्रयेण न मध्यः दिनाधिपे मेवेरकालिकं मनः पुमनः कारयधरदो संख्ये ॥ माघद्वये माधवपुत्रयोश्च
 मुख्या यवा कार्तिके सौम्ययोश्चेति ॥ अथ प्रसेगात् सौरचोदमासविधायकवचनितेषां व्यवस्थानलिख्यते ॥ रथ्यश्रेणः
 विवाहव्रतयत्नेषु सौरोमासः प्रशस्यते ॥ गर्गोपि ॥ विवाहोत्सवयत्नेषु सौरमासे प्रशस्यते ॥ वृहद्गर्गः ॥ विवाहादौ सूरतः
 सौरोयत्नादौ सावनोमतः ॥ इत्येवमादीनि सौरमासविधायकानितयाच ॥ वशिष्ठः ॥ उवाच यत्सौवनयनप्रतिष्ठातिथि
 व्रतद्वोरमहोत्सवाद्यं ॥ सर्वक्रियावासुगहप्रवेशः सर्वहिचोद्रेण विगृह्यते ॥ इत्यादिनितत्रैकतरमासवलंबने पर

वैष्यस्य दित्यत्र समाधीयते ॥ यत्र सौरचंद्रमा नाभ्यामासप्रद्विरूपलभ्यते उतमो विवाहः ॥ एकतरपक्षाविलंबते मध्यम इत्युक्तं
प्राक् मध्यमपक्षाविलंबते च प्रवर्ध्यामासप्रद्विरूपलभ्यते उतमो विवाहः ॥ श्रद्धेयकं न्याविषयं वेदितव्यं ॥ अपरे पुनर्देष्टव्यं विप्रोषणमासस्य
वर्ध्यामासः ॥ तथा चतुर्थिकक्षयौ मध्ये चांद्रमासः प्रशस्यते ॥ अन्येषु सर्वे देष्टव्यौ सौरो व्रतविवाहयोः ॥ तथा विधादेर्दक्षिणे भागे चांद्रो
मासः प्रशस्यते ॥ अन्येषु सर्वे देष्टव्यौ सौरो व्रतविवाहयोः ॥ उक्तमागे च विध्यस्य सौरमानं विधीयते ॥ अन्येषु मिश्रमानं प्रकल्पये
त् ॥ १३ ॥ अथ मासप्रसंगाज्जन्ममासादिप्रयुक्तनिषेधविधीरथोक्तवाह ॥ स्तो ॥ अथ गर्भसुतकं न्ययोर्द्वयोर्जन्ममासभित्तिषो
करग्रहः ॥ नोचितो यस्य बुधैः प्रशस्यते ॥ चेद्वितीयजनयोः सुतप्रदः ॥ १४ ॥ प्राधेति ॥ यास्मिन् मासे चांद्रे जन्ममासः जन्मतिथिमा
स्य तिथिः समाहारद्वंद्वः ॥ जन्ममुहूर्तौ पितृजाघर्भयोः सुतकं न्ययोर्द्वयोः करग्रहो विवाहो नोचितः निषिद्धः ॥ वशिष्टः ॥ स्वजन्ममा
सहेतिथिद्वयेषु वैजाशिकाष्टहोरेषु चैवं ॥ नोद्धारमाकाधुदयाभिकांक्षीनैवाघमार्गहितये करचितः ॥ एतदपवादोपि ॥ गर्भ
दिने दुष्यते वशिष्ट इत्यादि पूर्वमुक्तः ॥ द्वितीयजनयोरजाघर्भयोश्चेद्विवाहसर्गसुतप्रदो निबुधैः चंडितैः प्रशस्यते ॥ अजाघर्भ
र्गसहितं सर्वथा विवर्तितं ॥ अथ वा वेदनाघजनयो रिति पठितव्यं ॥ तथा च वनः ॥ जन्महेतुजन्ममासे चतारायामप्यजन्मनि ॥ जन्म
लक्ष्मिभवेदुहापुत्राघपतिवत्समेति ॥ एतस्मान्नाघगर्भविषये अजाघर्भसाक्षान्निजेषात् ॥ १५ ॥ नेष्टमासे विशेषेणालिन्याह ॥ श्री
नेष्टहेतुमध्यमे संप्रदिष्टं त्रिज्येष्ठे चैव नैव युक्तं कदापि ॥ केचित् सूर्यं बहिर्गोष्ठे वा घैर्नैवा न्यो न्येष्टयोः स्याद्विवाहः ॥ १५ ॥
नेष्टेति ॥ पुत्रो न्येष्टः कन्या न्येष्टा मासोपि न्येष्टः इत्येतन्निज्येष्टत्रये तत् कदापि नैव युक्तं ॥ न्येष्टमासे न्येष्टयोर्वैष्णवयोर्विवा

११
मृ. १
का

हेनैवकार्य इत्यर्थः ॥ यदा त्वेकतरये एव त्वे एव मासो भवति ॥ तदा मध्यमे संप्रदिष्टे ॥ अगतिविषय किमिति ॥ एको ज्येष्ठमन्यद्वयम
ज्येष्ठतथाशुभमेव ॥ वाराहः ॥ द्वौ ज्येष्ठौ मध्यमौ प्रोक्तावेकज्येष्ठशुभावहः ॥ ज्येष्ठज्येष्ठनकुर्वीत विवाहे सर्वसम्मतो ॥ अस्यापवादमाहः
केचिदिति ॥ सत्यावश्यकत्वे सूर्ये वनिगते कृतिका स्थे तत्का ज्येष्ठमासे पि ज्येष्ठवरस्य कन्यकाया विवाहः शुभ इति केचिद्वचः ॥
तच्च ज्येष्ठपत्यस्य तज्येष्ठे इति सामान्यतो मंगलकल्पनिधे धोषिद्वयम् ॥ भारद्वाजः ॥ ज्येष्ठे ज्येष्ठस्य कुर्वीत भास्करे वा न लास्यते
नो स वा द्वा नि कार्याणि दिनानि दशावर्तयेदिति ॥ अत्र ज्येष्ठा पुत्रदहि ज्येष्ठमासवन्मार्गशीर्षे पि मंगलकल्पनिधे धमाह भारद्वा
जः ॥ मार्गशीर्षे तथा ज्येष्ठे दौरे परिणये वृत्ते ॥ आधगर्भदहि त्रैसु यत्नेन परिवर्जयेत् ॥ इति ॥ स्वयमपि ज्येष्ठापत्यस्य न ज्येष्ठे वैशि
मार्गशीर्षे नेष्यत इत्युक्तं प्राक् ॥ कैश्विहृण शिषा वाराभावादिति सूचयितुं ॥ नैवान्ये न्यमिति ॥ ज्येष्ठाया कन्यायाः ज्येष्ठपुत्रेण सह
विवाहो नैव स्यात् ॥ गर्गः ॥ ज्येष्ठायाः कन्यकायाश्च ज्येष्ठपुत्रस्य वैमिथः ॥ विवाहे नैव कर्तव्यो यदि स्यान्निधने तयो रिति ॥ १५५
अथान्यविशेषं हरणीच्छेत्साह ॥ प्रोक्तः ॥ सुतपरिणयात् एव मासो तसु ताकर फी डने न च निजकुले तद्वामंडलादपि मुंडने ॥ न च स
हजस्यो यो दये शत्रो सहोदरकन्यके न च सहजसुतो द्वाहोऽर्धश्रुमेन पितृक्रिया ॥ १५६ ॥ सुतपरिणयादिति ॥ निजकुले इति देह
लीदीपन्यायेनात्र संवध्यते ॥ मितिकुले स्ववेशे सुतस्य पुत्रस्य परिणयात् एव मासमध्ये सुताकर फी डने कन्याविवाहो न स्यात् ॥
नारदः ॥ पुत्रो द्वाहात्पुत्री विवाहो न स तुत्रये ॥ नतयोर्ब्रतमुदाहारोऽनादयि मंडनमिति ॥ त्रिजकुले त्रिपुरुषमध्ये पुत्रस्य कन्य
या न मुंडनादिवाहात् मुंडनं चोत्तमपतयने सभावते नादिवातद्वय एव मासमध्ये न कार्या ॥ अत्रि ॥ कुले स तुत्रयादवीकृमुंड
नान्न तु मुंडनमिति ॥ अत्र विशेषः ॥ शीर्षीये ॥ व्रते सभावते न कंसचौले केशोत्तमे तानि वदति ॥ गर्गः ॥ दौरे पुरस्कृत्य भव

तेषामाद्यत्वारितस्मादिदं मुंडनाति। दूजसमेतकेषां तत्रिवाहोयनया मुधाः॥ गुरुमंगलमित्याह स्यादन्वत्तुमंगले॥ ज्येष्ठं कत्वा तु यस्यासे
 नकुर्यात्तापमंगलं॥ कुर्वन्ति मुनयः केचिदप्यास्मिन्नपि वत्सरे॥ लघुवागुरुवाका कार्यं कार्यं नैमित्तिकं हि यत्॥ पुत्रोदाहः प्रवेशाख्यः कन्यो
 दाहस्तु निर्गमः॥ मुंडने चौलमित्युक्तं ब्रह्मोदाहो तुमंगलं॥ चोचं मुंडनमेतं वर्जयेत्॥ वरणाख्यः मौंजीतूभयतः कार्यो यतो मौंजीनमु
 ऽने॥ अभिनेवत्सरे विस्मात्तदहस्तत्र भेदेत्॥ अभेदे देवसस्यापि न कुर्यादेकमुंडयेदिति॥ एषां समूलस्वदेशकालसंकरे सति बोध
 यो॥ उक्तं च॥ एकोदरयो द्वयेरेकदिनो द्वहने भवेन्नाशः॥ नद्येतर एकदिने प्याहुः संकरे च प्रभो न प्रतिष्ठेत्लग्ने संप्राप्ते संकरे महति॥ रा
 हरसंभवयोरेकाहे भिन्नमुंडयेकाले इति॥ नचेति॥ सहजयोः सोदरयोः भ्रात्रोः सहोदरकन्यके न देये नोदाहो॥ नारदः॥ नचैकजननो
 पुंसो रेकजन्ये तु कन्यके॥ नूनं कस्यचिदुदाहो नैकदा मुंडनद्वयमिति॥ अत्र च कारो नुक्तं समुच्चयार्थे रनेतैकस्यैव रायसहोदरकन्या
 द्वयमपि न देयो न पुत्रीयै द्वयं एकस्यैव दद्यात्तु कदाचनेति॥ वशिष्ठोक्तेः॥ न सहजमुतो दाहोऽर्ध इति॥ सुतश्च सुतश्च सुतौ॥ सुता च सु
 ता च सुते॥ स्वरूपेण मे कशोष इत्येकशोषः॥ सुता च सुतश्च सुतौ पुमान् स्त्रियेत्येकशोषः॥ सुतौ च सुते च सुतौ चेति सुता इति॥ कृतै
 कशोषाणो द्वंद्वे पुमान् स्त्रियेत्येकशोषसहजश्च सुताश्चेति॥ कर्मधारयः॥ तेषां सोदरभ्रातृणां विवाहः॥ अर्धार्धं यस्या समध्ये
 न कार्यः॥ उदाहः॥ त्र्युपलक्षणं॥ ततश्चैकमातरजयोः पुत्रयोः कन्ययोर्वसमानसंस्कारो न कार्यः॥ कदमनः॥ एकमातरजयोरेक
 वत्सरे पुरुषस्त्रियोः॥ न समानक्रिया कुर्यात्मातृभेदे विधीयते॥ समानक्रियामुंडनादिभिन्नमातरजयोः॥ समानक्रियायो नरो
 वः॥ नारदः॥ समानापि क्रिया कार्यमातृभेदे तथैव च॥ विवाहेऽहितुः कार्यो न विवाहश्चतुर्दिनमिति॥ भिन्नमातृदहितुर्विवाहः

१२

सामानक्रियायामविहितचतुष्टयमयेनकार्यइत्यर्थः॥वशिष्टेनविशेषउक्तः॥एकोदरप्रसूतानांजात्रकार्यत्रयंभवेत्॥मित्रोदरप्रसूता
 नानेतिशातातंभोववीत्॥इतिबौलेपनयनविवाहसंप्रकार्यत्रयं॥आदौचैलेतसोमोजीविवाहप्रशुभप्रदाः॥मातृभेदेदुधेरुक्तोमातुरे
 केनकहिंचित्॥एवंसतिमित्रोदरमंगलमावश्यकत्वेगृहभेदादेकगृहेप्राचार्यभेदाद्वाकार्यो॥वशिष्टः॥द्विशोभनेत्तेकगृहेपिते
 ष्टशुभंतुषश्चार्त्तवमिर्दिनेसु॥प्रावश्यकंशोभनमुत्सकोवाहारेद्यवाचार्यविभेदितोवेति॥यमलजानयोस्त्वयमपिनिषेधो
 नास्ति॥एकस्मिन्नवतरेचैववासरेमंडयेतथा॥कर्तव्यमंगलंस्त्रीर्भोज्येयमलजातयोः॥तत्रज्येष्ठानुक्रमेणकार्येज्येष्ठानु
 क्रमस्तुगर्भोत्पत्तिक्रमेण॥तथाचभागवतेतत्तीयस्वंदोहरिण्णालहिरण्यकश्यपश्चात्तौ॥प्रजापतिर्नामतयोरकार्योद्यःप्राक्
 स्वदेहाद्यमयोरजायत॥तंहिरण्यकश्यपुं प्रविदुःप्रजानांयतंहिरण्णालहिरण्यकश्यपश्चात्तौ॥तथाकेअत्रेयसंहितायां॥यदि
 शेषादिधाभूतंजीवीप्रव्यंपरिलब्धत्॥तदाभवेदिपागर्भःसतिवैशंमिषर्षयात्॥तेनप्रथमंजातःकनिष्ठः॥अनेतरंजातो
 ज्येष्ठः॥अतएवमयोश्चैवगर्भेज्जन्मतेज्येष्ठतामतेतिमनुजागर्भेजन्मतइत्युक्ते॥जन्मज्येष्ठेनचाकानेसुबालण्णालहिरण्यकश्यपि
 स्मतिरिति॥मनुवचनेएककोशजातयमलविषयो॥तथाचदेवाःलःयस्यजातस्ययमयोः॥यस्यपतिःप्रथमंमुखंसेतानःपित
 रश्चैवतास्मिन्ज्येष्ठप्रतिष्ठितमिति॥संतानोवेशःयदातुपुंसोबलातिशयादेतसोहिध्वान्मेतिशतनुस्त्रीणांविवाहउपन
 यनस्यानइतिस्मृतेः॥कन्याविवाहस्यपुत्रोयनयनस्यचसमानसंस्कारत्वमितिचेन्॥अथैवैवब्राह्मणउपनयनेदि
 त्वेवचनेब्राह्मणग्रहणात्कुमारमित्यनुवत्तेप्रस्त्रीप्रदालोव्रतवेधनेवेधाप्र॥यत्तुस्त्रीणांविवाहउपनयनस्यानइत्य

१२

तं ॥ तन्मासोद्दिजत्वसिध्यर्थः । अतः स्त्रीविवाहो विवाह एतत्पनयने तस्मात्सौ द्विकन्यापुत्रयोर्विवाहोपनयनयोः समानसं
 स्कारत्वाभावात् एमासमध्ये पिते कार्यं शुभ इति ॥ शुभे विवाहादिमंगलकृत्ये पितृक्रियायादक्रियानकार्यो ॥ मंगले ना
 यमंगलमिति नारदोक्तेः ॥ अतः मंगलं श्राद्धं समाप्त एव मंगले कार्यं न मध्ये इत्यर्थः ॥ अथै प्रतिकूलनिर्णयमिदं वेश्याह
 श्रो ॥ वध्यावरस्यापि कुलेभिर्पूरयेनाशं ब्रजेत्कश्चन निश्चयोत्तरं ॥ मासोत्तरं तत्र विवाह इष्यते शांत्याप्यवास्तवकनिर्ग
 मेयैः ॥ १६ ॥ वध्वेति ॥ निश्चयोत्तरं । वाग्दानानंतरं वध्याकन्यायाः वरस्य बाकुले वेशी त्रिपुरसे पुरुषत्रयमध्ये कश्चन
 सपिंडो नाशं प्राप्नुयात् ॥ त्रमासोत्तरं मरणदिनादारभ्य त्रिंशदित् प्रतिकूलं ततः शांत्याश्च नुदितया विवाहः सुखेनेष्यते
 इदं पित्रादिभिर्न विषयं ॥ मोडव्यः ॥ अन्येषां सपिंडानामाशौचे मासं सन्निभेते ॥ तदेतैः शांतिकं कत्वा ततो लग्ने विधीयते ॥ पि
 त्रादिमरणे तु विशेषः पितृव्यस्त्रीसुतो भ्राता भगिनी च विवाहता ॥ एभिरेव प्रयत्ने प्रतिकूलं तेषां प्रतिकूलं चेन्महा
 विघ्नकरं भवेत् ॥ पिता पितामहश्चैव माता वा पितामही ॥ पितृव्यस्त्रीसुतो भ्राता भगिनी च विवाहता ॥ एभिरेव प्रयत्ने
 प्रतिकूलं नृधेः स्मृतं ॥ वाग्दानानंतरं यत्र कुलयोः कस्यचिन्मृतिः ॥ तदा संवत्सरार्द्धं विवाहः शुभो भवेत् ॥ पि
 तुराशौ वद्वेभ्यं स्यात्तद्वै मातुरेव हि मासत्रयं नुभार्यायास्तद्वै भ्रातृपुत्रपित्रयोः ॥ अन्यथा ॥ प्रतिकूले सपिंडस्य
 मासमेकं विवर्जयेत् ॥ विवाहस्तु तयोः पश्चात्तयोरेव विधीयते ॥ इति हे राजभयंगेन पित्रोर्वाप्राणसंशये ॥ प्रो

१३ दयामपिकृत्यायांप्रतिकूलं न दुष्यति ॥ दीर्घरोगाभिरुक्तस्य दूरदेशस्थितस्य च ॥ उदासचर्तिनेऽप्येव प्रतिकूलं न विद्यते ॥ सं
 क्रदे समनुप्राप्ते यात्रवल्लेन योगिता ॥ शान्तिरुक्तागणेशस्य कल्याणं शुभमाचरेत् ॥ अथावशकत्वे यवाद्माह ॥ अ
 च वेति ॥ अमौ निर्गमे रात्यास्वनुहितयाधिवाहः परैराचार्यै रित्युच्यते ॥ अथोक्तिः प्रकाशे प्रतिकूले विकर्त्तव्यो विवाहो मा
 समंतरा ॥ शान्तिविधायगोदत्वावाहनादिचरेद्दुधः ॥ १६ ॥ अथान्यदपि विशेषांतरमुपजात्याह ॥ चूडाव्रतं चापि वि
 वाहतो ब्रताचूडाचने द्वापुरुषत्रयोतरे ॥ वधप्रवेशात्पुता विनिर्गमः वामाक्षि चोद विभेदतः शुभः ॥ १७ ॥ टी ॥ अ
 पिसदासमावर्तनादि ॥ चौलमुपनयनं समावर्तनं विवाहानंतरं पुरुषत्रयमध्यगवनेष्टं ॥ तथा ब्रतादुपनयनात् चू
 डापुरुषत्रयपर्यंतं नेष्टा ॥ तथा वध्याः प्रवेशात्पुताया विनिर्गमोऽपि पुरुषत्रयपर्यंतं नेष्टं ॥ मेधातिथिः ॥ पुरुषत्रयपर्यं
 तं प्रतिकूलं सगोजिणं ॥ प्रवेशनिर्गमौ तद्वत्तथा ॥ मंडनमुंडने ॥ इतिसमात्तलपुरुषस्य चतुर्थी के कार्ये दोषः ॥ पुरुषत्र
 येऽपि वामासपर्यंतं नेष्टं ॥ अतएव वामास इति मासवदूनेतरं व्यसोऽपि विवाहादिः शुभः ॥ एतन्मूलबानोकूले ॥ १८ ॥ अथ
 स्वीदित्यागित्यादिना प्रागुक्तं ॥ अत्रापवाद उच्यते ॥ अथवा अदभेदादभेदात्प्राप्तमासमध्येऽपि शुभः ॥ अथामाद्यवि
 वाहो वैश्वे चोऽलं यसोऽप्येति वा भवतीत्यर्थः ॥ संहितासारावस्यां ॥ काल्पुने चैत्रमासेऽप्युजोद्वाहोपनयनायने भेदादद
 स्य कुर्वीत न सरतुत्रमेले च नमिति ॥ १९ ॥ अथमूलादिदृष्टनक्षत्रोत्पन्नयोर्वधस्वरयोः प्रसुरादिपीडकत्वे च वसेततिल

अकंजहः ॥ अश्वत्थिनाशमहिजो सुतरो विधतः कंन्या सुतो निरतिजो अश्व सुरं हतः ॥ ज्येष्ठा च जन्त तनया स्वधवा ग्रजं चराका गतिजा भवति देव
 रनाशकर्ता ॥ १८ ॥ सी ॥ अहिजो अश्वानसजो तन्यो कंन्या पुत्रो अश्वसाहा दस्मानुः कंन्या या मातुः नाशं विधतः पुरुषः ॥ तथा मूलो
 तन्यो अश्व सुरं हतः ॥ जनकं जननीं हति मर्तुं मूलं हि धिष्मजेति वशिष्ठोक्तं ॥ तुल्यन्यापत्नान् ॥ ज्येष्ठोऽयं का कंन्या स्वधवा ग्रजं भर्ते ज्येष्ठया त
 रं हति ॥ राकाग्निजा विशाको तन्या देव रस्य भर्तुः कनिष्ठया तु नीशकर्ता ॥ ऐं दी पत्य ग्रजं हति देव रं तु द्विदेव जेति ॥ १९ ॥ एतदपवा दमानु
 ष्टमाह ॥ अश्व ॥ दीशाय पादत्रयजा कंन्या देव रस्यौ रस्य दा ॥ मूलं त्वपादसा पा च जौ तौ तयोः प्रुमौ ॥ २० ॥ स्वार्थः ॥ न हति देवरं कंन्या सुतो अश्व सुर
 सौ रस्य दो ॥ नारदः ॥ सुता सुतो वा नियते अश्व सुरं हति मूलजा ॥ तदेस वा दजौ नैव तथा अश्वो वा च पादजा ॥ इति पुरुष प्रपि विवक्षितं ॥ ज्योति निवेधः
 मोजी वेधना नंतरं मूलं अश्वो दो वा जौ लुक्तं ॥ मूलं बालो भूयो दो वः पुंसो मौ ज्यो विनश्य तोति भूपाल वक्ष्ये भव चना दिति तेन मूलं अ
 पादो वः मद्र विषयः ॥ पयै वस्यति तथा ज्येष्ठो तन्यः पुमान् प्रत्यग्रज मग्रजं वं हति ॥ विशाको त्व अश्व पत्यनु जन्म न जा हति तथा च कश्यप य
 दै त्रे पत्या यजामग्रजं वा हति ज्येष्ठं पुमान् ॥ तथा भार्यो नुजं चैवानु जं हति द्विदेव इत्युक्तं ॥ तत्परिहार यत्तत्रैव मूलो त्या दजौ अश्वौ त
 या जेष्ठो त्वपादजौ ॥ दीशो त्वपादजौ दुष्टौ तद्वज्रेष्टौ त्वपादजा विति ॥ ज्येष्ठा विशाको त्वनाम पुंसः दो वतत्परिहार निरूपणं वरु ग्रं येष्ट
 दष्टत्वा दुष्टौ ॥ २१ ॥ अथाष्टकुराजो नामान्यनुष्ठमाह ॥ वर्णा वश्यं तथा तारा ये निश्वग्रहं मैत्रके ॥ गरु मैत्रं भूकटं च नाडी चैते गुणा धिकाः ॥ २२ ॥
 एते वर्णा दितैः अंशं तयो गुणा धिकाः एकादिगुणा धिकाः स्युः ॥ यथा वर्णं मैत्र्यो मेको गुणः वशो द्वौ द्वौ तत्रा दो वर्णं कटं प्रभाणिकया
 ह ॥ अश्व ॥ द्विजं कृषालिक कर्करासतो रपा विशो धिजाः ॥ वरस्य वर्णतो धिका वधने रास्य ते तदा ॥ २३ ॥ मोन कर्कर वध्निको द्विजा बाल
 णः ततो नंतरं मन्ये मेध सिंह धनूराशयो रपादजिपाः ॥ वध कंन्या मकराः विशो वैर्याः मिथुन तुला कुंभाः अंधिजा ॥ तत्र व

१४

भम

ध्वराशयोर्वर्णो जालावरस्यवर्णतो वा स्तनादिकाः शेषावर्णानु धैर्नरास्यते किंतु समाहीना वा शस्यते ॥ ११ ॥ को गुणः सहस्रधर्मे तथा वर्णो तमेव
 रे ॥ हीनवर्णो वरे नृन्ये केयादः सहस्रो दलमिति ॥ १२ ॥ अथ वरस्य कूरमिद्रवज्जवाहा ॥ १३ ॥ द्वित्यारगौ इन्द्रराशि वरणाः सर्वे तथैवोज
 लजाम्भमलाः ॥ पूर्वेषि सिंहस्य वरो विनालिंशे येन राणा व्यवहारतो न्यतः ॥ १४ ॥ नराशयोर्भिषु न कन्यका तुलाः ॥ एषो मे पाद
 यः सर्वसिंहोत्की वरणा ॥ अनुजलचराणां सहानवस्थानात् ॥ कथं वरपत्वं तत्राह ॥ जलास्तु भद्रा इति ॥ एषो नराशो नाजल
 जा भद्राः ॥ मकरकुंभमीनकर्कोस्तु भद्राः ॥ किंतु नर्वश्य इति सूचयितुं तु शब्दः ॥ सिंहस्यालिंशु श्रिकं विना सर्वे वरणाः ॥
 अन्यद्भुक्तं च तु प्रादा नो जलचराणां वरणा वश्यं नराणां व्यवहारतो ज्ञेयं ॥ वश्यं भद्रं वै रिभेदेन त्रिधा वरराशोः ॥ स्त्रीरा
 शो वश्यं तति गुणद्वयं भद्रं एको गुणः वैरे गुणाभावाः ॥ १५ ॥ अथ तारा कूरमनुष्टुभाह ॥ १६ ॥ कन्यलो हृदभेयावत्कन्या भेवर
 भादपि ॥ गणयेन्न वमिशोऽथैव डि सस्मृतं ॥ १७ ॥ कन्या नक्षत्रादिरनक्षत्रे यावत्संज्ञे तथा वरनक्षत्रादधिकं न्या नक्षत्रे
 गणयेत्ततो विशिष्टे केन वमिः भक्ते यद्वशिष्टं तच्चैस्त्रिः पंच ५ सप्त ७ मिते भवेत्तदाऽसदृशं भस्मृतं ॥ अन्यथा एकद्विचतुषड
 छन वमिते चेत्तदा मुभं उभयत्रापि ये चादि मिति शेषे तारा मैत्री नास्त्येन गुणाभावाः ॥ एकत्र चेत्तदा धर्म मैत्री गुणत्रयं ॥ १८ ॥
 अथ योनि कूरं शाईल विक्तीडित द्वये नाह ॥ १९ ॥ अग्निन्युपयो हयो निगदितः स्थात्यर्कयोः कासरः सिंहो वस्वजपादयोः
 समुदितो याम्योत्ययोः कुंजरः ॥ प्रेषो देवक रोहितानलभयोः कर्णो वुतो र्वा नरः ॥ स्याद्यैष्वा मिजितोस्तथैव नकुलस्यो
 दाब्रुयो न्यो रहिः ॥ २० ॥ ज्येष्ठा मैत्रभयोः कुरो उदितो मूलार्द्रयोश्चातपा मार्जारोदिति सार्धयो रथमघायो न्योस्तथैवो ५२

व्याघ्रोदीशभचित्रमयो रपिचमो बुध्पार्यमेहो हयोः योनिः पादगयो परस्परमहावैरंभयो न्योरुयजेत् ॥ २५ ॥ टी ॥ अग्निनीश
 ततारयो हं योनिः ॥ एवं स्वाती हस्तयोः कासारः महिषः लुलायो महिषो बाह द्विषत्कासारसौरभा इत्यमरः ॥ कर्णप्रवणः ॥ अनुरा
 धा ज्येष्ठयोर्मर्करः ॥ चांद्रमगः ॥ प्रज्जयो निर्बलतस्य भंरोहिणीतयो रहिः सूर्यः ॥ कुरंगो हरिणः ॥ अनुराधा ज्येष्ठयोः ॥ द्वी
 शभं विशाखा चित्रयो र्या ध्रुवः ॥ बुध्पार्य उत्तराभादुपदातयो र्यो योनिः प्रत्यक्ष्यः ॥ फलमाह ॥ पादगयोरिति ॥ एक
 स्मिन्नुयादेवरणे गतयो रक्तनक्षत्रयो न्योः परस्परं महावैरं स्यात् ॥ अन्यथानेत्यर्थः ॥ यथा अश्विने बुधयो
 हं योनिगदितः ॥ स्वात्यर्कयो कासारः ॥ इति पादस्तत्रोक्तयो र्भयो न्योरश्च महिषयो र्महावैरं ॥ एवं हस्तसिं
 हयोरित्यादि ॥ एतत्फलमाह भिः ॥ एकयोनिषु संयत्यैदं यो संगमः सदा ॥ भिन्नयोनिषु मध्यः स्यादरिभावेन चेतयोः ॥ योतिर
 भावेनोदाहृतनुकार्यो वियोगदः ॥ राशिवृषं च यधस्तिकारये न्तु दोषभाक् ॥ अत्रारिवैरोदासीने मैत्रक्रमेण गुणविभागः ॥
 गोव्याघ्रादीनामतिवैरं ॥ तत्रगुणाभावः पुनर्कमार्जरादीनां वैरं तत्रैको गुणः ॥ अश्वमैषादीनामौदास्यं तत्रगुणद्वयं ॥ गो
 ज्येष्ठादीनां मैत्रं ॥ त्रगुणत्रयं ॥ एको योनौ प्रतिमैत्रं तत्रगुणचतुष्टयं ॥ २५ ॥ अथ राहूलविक्रीडिताभ्यां ग्रहमैत्रीमाह ॥ श्लो
 मित्राणि घुमणिः कुजेत्यशशितः शुक्रार्कजौ वैरिणौ सौम्यश्चास्यसमो विधौ बुधरवी मित्रेन चास्य द्विषत् शेषाश्चा
 स्यसमाकुजस्यसुहृदश्चंद्रज्यस्यो बुधः ॥ शत्रुशुक्रशनीसमौ च राशिभस्त्रजोऽसिताहस्करौ ॥ २६ ॥ मित्रे चास्य

१५

बु

विष्णुः शशी गुरुशानिस्मृता समागच्छते ॥ मित्राण्यर्ककुजैर्द्वौ बुधः शिरो शक्रसमः सूर्यजः ॥ मित्रेभ्यो मय शनी कवेः शशि रवी
 शक्र कुजेभ्यो समौ ॥ मित्रे शुक्रबुधौ शनेः रवि शशि ह्माजः द्विषो न्यः समः ॥ १७ ॥ १८ ॥ ध्रुमण्यैः सूर्यस्य भौम गुरु चंद्र मित्रा
 णि । शुक्रशनी प्रेरितौ अस्य सूर्यस्य सौम्यो बुधः समः नमत्रुर्न मित्रं ॥ एवं सर्वत्र ॥ अथ बुधो बुध रवी मित्रे पुनरस्य
 विधोर्द्विषतः शत्रुनास्ति ॥ मंगल गुरु शुक्र शनयः समाः एव ॥ अथ भौमस्य गुरु चंद्र सूर्यो मित्राणि बुधः ॥ शत्रु
 क्रशनी समौ ॥ अथ शशभक्तनेर्बुधस्य शिता हस्कारौ शुक्र रवी मित्रे बुधस्य शशि शत्रुः ॥ गुरुशानि भौमाः स
 मा अथ मिष्यते गुरोः सूर्य भौम चंद्र मित्राणि बुध शुक्र शक्र सूर्ये समौ ॥ अथ कवेः बुध शशनी मित्रे चंद्र
 सूर्यौ शत्रुकज गुरु समौ ॥ अथ शनेः शुक्र बुधौ मित्रे रवि चंद्र भौमा द्विषो वैरिणः अतो गुरुः समः ॥ अथ
 गुणविचारः ॥ तत्रैकाधिपत्ये परस्पर मित्रत्वे चत्वारः ॥ अथ समत्वे त्रये गुणः मित्रे वैरे गुण गुण द्वयं
 सम वैरे एको गुणः परस्पर वैरे गुणभावः ॥ २० ॥ अथ गुणकूटं वसंत तिस्रकशालिनी भोयाह ॥ श्लो ॥ रत्नो नरा मरगाणा
 क्रमतो मघा हिवस्विद मूल वरुण नल तहा सधा ॥ एवौ त रात्रय विधा तयमेश भा नि मैत्रादितो दुहरि योऽस्म मरुत्त
 धुनि ॥ २८ ॥ निज निज गण म मध्ये प्रीतिरप्यु तमास्या दमर मनुजयोः ॥ सामध्यभासे प्रदिष्टा । असुर मनुज

य

१५

योऽस्मै नृत्तुदेवप्रदिवोदनुजविबुधयोऽस्माद्वैरमेकांततोत्र ॥ २६ ॥ शि० ॥ क्रमतो रक्षो नरा मरुगण वाक्पत्रये एणे च्यंते तद्वाचि
 ज्ञानुशधावि शाया एतत्पर्यंतं नवसहस्रैरक्षौ गणः ॥ पूर्वात्रयमुत्तरात्रयं विधाता रोहिणीयमो ॥ भरणी ईश आश्रय
 तानि भानि नरगणो मनुष्यगणः ॥ मैत्रमनुराधा अदितिः पुनर्वसु उदुः मृगश्रिः अवलोकिते रवे ती मरुत्पाती ल
 धनि आश्विनी पुष्यहराः एतानि नवभानि अमरगणः ॥ २८ ॥ निजेति ॥ स्वस्वगणे विद्यमानयोऽस्त्री पुरुष न सजग
 ण्यो रत्नमृतिः स्यात् ॥ अमरमनुजयोः देवमनुष्ययोः ॥ परस्परं प्रीतिर्मध्यमा स्यात् ॥ असुरमनुष्ययोः राक्षस
 मनुष्ययोः स्त्री पुरुषयोर्मत्पुत्रेव प्रदिवः ॥ प्रवलदुर्वलन्यायेन मनुष्यगणस्यैव नाशः ॥ श्रीर्ज्ञेयै सयोरपि दुश्च
 अस्माकं वादमाह गर्गः ॥ रक्षोगणोदयः पुंसो कुमारो नृगणो भवेत् ॥ स भद्रकूरं स्वगणप्रीतिर्यो निशुद्धिः शुभे तदा इति
 अत्रेयं गुणकल्पना ॥ नररक्षोर्महद्वैरं तत्र गुणभावः ॥ देवरक्षोर्वैरं तत्र ये च गुणः ॥ देवमनुष्ययोश्चत्वारः ॥ गण
 कलेषु गुणः ॥ २६ ॥ अथ राशिबूतमनुभूमाह ॥ श्लो ॥ मयुः सद्राष्ट्रवेत्ते योपत्यहानिर्नवात्मजे ॥ द्विदादशो निर्धन
 त्वेद्वयोरन्यत्र सौख्यकल ॥ ३० ॥ मत्पुत्रिति ॥ स्त्री पुरुषराशेः परस्परं सख्यमवाशित्वे सति मत्पुत्रे च ॥ ३१ ॥

वनवात्मजेन वपे च मे वपानां हानिः ॥ एवं हि द्वादशे निधनत्वे दारिद्र्यं स्यात् ॥ अन्यत्र तृतीये कादशे चतुर्थे दशमे सम सप्तः
 मेकासति सौ स्यात् कनू ॥ पालिपीडने स्यात् ॥ ३० ॥ अथास्य दुष्टकूटस्य परिहारं शाईलविक्रीडितेनाह ॥ प्रो० ॥ श्रीकेदु
 ष्टकूटके परिण प्रस्वेकाधिपत्ते शुभे ॥ प्रो० श्रीं प्रवर्त्तते सौ हृदे पि गदितो नाड्यदी शुद्धिर्देदि ॥ अन्यर्क्षे रापयो वलित्वसक्ति ते
 नाड्यदी शुद्धौ तदा ॥ ताराशुद्धिवशे च राशिवशात्ताभावे निरुक्तौ बुधेः ॥ ३१ ॥ प्रोक्तेति ॥ स्त्रीपुरुषराशयोर्द्वयोरेकाधिप
 त्येकस्यामि कत्वे सति प्रोक्ते दुष्टकूटे षडष्टकादावपि विवाहः शुभो गतिः ॥ यथा मेघ वृश्चिकयोस्तुला वषभयो
 र्वा ॥ नवपंचमेत्वेकाधिपत्ये कस्यामि कत्वे सति प्रोक्ते दुष्टभावः ॥ द्विद्वादशे च कटकुंभयोः ॥ अथवा शशी
 प्रवश्योः शशिस्थामिनोः सौ हृदे मेत्रे पियदि नाडी नवं द्वादशयोः शुद्धिर्वेधो न भवेत् ॥ तदापि दुष्टभाकूटके विवा
 हः शुभः ॥ यथा षडष्टके मीनसिंहराशयो नवपंचमेमेघधनुषोर्द्वादशे मीनमेघयो रित्यादि ॥ तथा च विशिष्टः
 द्विद्वादशे वानवपंचमेवा षडष्टके राक्षसयो रित्यादि ॥ एकाधिपत्ये भवने शमे त्रे शुभाय पालिग्रहणे विधेय
 मित्यादि ॥ अन्यर्क्षे रापयो रिति ॥ अन्यर्क्षे प्रीति षडष्टकादिभ्यो न्यराशौ राशिस्थामिनोः परस्परं रात्रुत्वे

वासति ॥ अंशपयोस्तद्विशिनकोशस्वामिनोवलित्वं ॥ सखिताचप्रथमादिवचनोतंपदं ॥ वलित्वे उवादिस्थितत्वेनवलित्वं पर
 स्पपरमैत्रीतेउतचेभ्रवतः ॥ तथा नाऽपह्नुदौनाडीनक्षत्रयोर्वधाभावे सति ताराशुद्धिवशे च सति राशिवशाभावे राशिवशि
 त्वे च सति दुष्प्रकृतेषु विवाहशुभो निरुक्त गदितः ॥ उक्तं च जगन्मोहनेव शिष्टेन ॥ राशिनाशे विरुद्धेऽपि सबलांशकाधियौ
 न नैत्रेऽपि च कर्तव्यं दंपत्योः सुखमिच्छतेति ॥ अन्यच्च तेनैव प्रकारेण वाशिष्ठाक्ये ॥ राशिनाशे विरुद्धेऽपि मित्रत्वे चोशनाय
 योः ॥ विवाहे कारयेद्दीमान् दंपत्योः सौख्यवर्धनमिति ॥ यत्रैककर्तृके स्मृतिवाक्येषु अन्यतरवाक्यार्थव्यापत्तेरुपक्रम
 सेहारन्यायो न प्रवर्तते ॥ तेनावश्ये वाक्यद्वयस्य मिन्नार्थत्वे वाच्यं ॥ तत्र कस्य कोऽर्थ इति संदेहे नूनार्थद्वितीयवचनं केवल
 ग्रहवैरापवादिकं तुल्यबलत्वात् ॥ अंशनाथ सबलत्वाभिधायकं प्रथमवचनं उभयविरोधस्य ग्रहवैरिराशिवै
 ररूपस्यापवादकं तेन राशिनाथे विरुद्धे इत्यत्र राशी च नाथौ च एतेषां समाहारो राशिनाथं तस्मिन् राशिनाथे तथा
 चायमर्थः ॥ राशि विरुद्धो यद्वा प्रकादिना नाथौ विरुद्धौ कयो रित्याकांक्षायां पयोः यद्वा एकादिविचारस्तयोरेव
 सति हतत्वाद्ग्रहणतयोरीश्या नोप्यो विरुद्धो परस्परशत्रुत्वात् तद्विशिनकोशस्वामिनः सबलत्वे च समु

[illegible]

कं परस्परं मध्यमादी तु च ते ॥ अथ धनिष्ठा पूर्वोक्ता षष्ठा बुध्ना भुजराभा उपरा एतन्नक्षत्रं तव कं परस्परं मध्यमादी तु च ते ॥ अ
 यवाय निम्बाले विम्बो दुग्गुगुगं वायुः स्वाती ततो युगं द्वये स्वाती विशाखा अग्निः कृत्तिका रोहिणी व्यालो म्लेखा मघा च विष्णो उ
 उत्तराषाढा श्रुवण क्रौंच रेवती एतन्नक्षत्रं तव कं परस्परं मध्यमादी तु च ते ॥ एतत्फलमाह ॥ दंपत्यो म्लीषु रावयो रेकनादौ
 परिणयनमसत् ॥ मध्यमाऽर्वाहि निष्कयेन मत्स्यो रपि स्यात् ॥ नारदेन तु विशेष उक्तः ॥ चतुस्त्रिंशे द्वे प्रिभोऽस्याः कन्या
 याक्रमशो प्रिभात् ॥ बनिभादिदुभानादी त्रिचतुः पंचपंचसु ॥ गणयेत्संख्यया चैकनादौ मत्स्यो रपि संशयः ॥ एकनादी विवाह
 षागुणैः सर्वैः समन्वितः ॥ वर्जनायः प्रयत्नेन दंपत्यो निर्धने यत इति ॥ अमुपर्यं स्पष्टमाह गर्गः ॥ चतुष्टयात्कन्यका रूढौ
 गणयेदाश्विनादिकं ॥ त्रिभंसंख्यापस्येन भिन्नं पर्वं शुभाशुभं ॥ कन्या कंदी त्रिषां त्रैत्स्याद्गणयेत्कृत्तिकादिकं ॥ चतुर्भिः पर्व
 भिस्तद्वदतिजितारकान्वितं कन्यकंदी द्विषां त्रैत्स्याद्गणयेत्सौम्यभादिकं पंचभिस्त्यावरोहे तु पंचमांगुलि वर्जिते ॥ अ
 सन्नात्वेकनादी इत्यत्र मतदायिनी ॥ इदं स्पष्टं चैकनादी स्याद्दूरस्यातिष्ठकारणीति ॥ नाडी विचारे चोदेष्वरः ॥ अष्टमं मध्ये
 शुभप्रतिभोगः क्रौंचे वनिता वति वियोगः ॥ मध्यमरेखे भवति विवाहो अभयो र्भरं वदति वराहः ॥ अष्टादिनाडी वेधदौ
 क्रमात्पुं द्वितीयकं ॥ यास्यादितुयैतुयै च कृत्तिकादि द्विषष्टकं ॥ अन्यथा ॥ अर्कदुज्जहो एतन्नूजजीवाः केतुः

१० सितौशङ्कः शशोकसौराः जन्मादिनाडी त्रितये शुभाः सुभे शुभं स्यादशुभे शुभं स्यात् तद्यथा । सूर्ये ११०॥ १११॥ बुध १२०॥ मे १३०॥ शर १४०॥
 के १५०॥ रा १६०॥ मृ १७०॥ १८०॥ १९०॥ २००॥ २१०॥ २२०॥ २३०॥ २४०॥ २५०॥ २६०॥ २७०॥ २८०॥ २९०॥ ३००॥ शुभनाडी नक्षत्रे शुभं कार्यं कुर्यात् ॥ नां शुभग्रहनाडी नक्षत्र इत्यर्थः चतु
 र्नाडी त्वरुह्यो यो यंचाले पंचनाडिका ॥ त्रिनाडी सर्वदेशेषु वर्जनीया प्रयत्नत इति मनुस्मृ ॥ अहस्ये चतुर्नाडी संयोगः कालप्रत्युदः ॥
 राषको गोपान्यदेशेषु प्रथमतः फलप्रदः ॥ पंचनाडी समायोगः पंचाले कालप्रदः ॥ इतरत्र समायोगोऽः
 यदारिद्र्यदोषकत् ॥ त्रिनाडी चोत्समायोगः सर्वत्रातिशयकारक इति ॥ अवशकत्वे तु ॥ दोषा
 यनुत्तयेनाऽवो मत्प्रेजयजपादिके ॥ विधास्यवा एतत्प्रेतपयेत्कांचनादिना ॥ हिरण्ययो
 दहिलोच दद्यादृणादिकृत्के ॥ भावोत्रवसनहेमसर्वदोषापहारकमिति ॥ अन्यच्च
 यद्वा एके गोमिथुने प्रदेयं कांस्यं सरूपं नवपंचमेव ॥ वस्त्रं प्रदेयं कनकं च शशाङ्गिद्वि
 दशैवास्तरातय्यं चेति ॥ ३४॥ अथैवजया पूर्वमध्यापरभागयोगिनिभान्याह ॥ सो
 वोद्येशशाङ्गा इत्येव सूर्य १२०॥ १२१॥ १२२॥ १२३॥ १२४॥ १२५॥ १२६॥ १२७॥ १२८॥ १२९॥ १३०॥ भर्तो प्रियः प्रागुज्जिभोसि
 याः स्यान्मध्वेदयो प्रेमपरे प्रियास्त्री ॥ ३५॥ योऽस्य देवत्याः यद्भं भानि जात्यभिप्रायमेक

नक्षत्र	पर्व	नाडी	चतु	पर्व	त्रि	पर्व	नाडी
म	अ	प	१	अ	क	२	३
ह	३	४	५	६	७	८	९
चि	३	४	५	६	७	८	९
अ	३	४	५	६	७	८	९
ध	३	४	५	६	७	८	९
रो	३	४	५	६	७	८	९
उ	३	४	५	६	७	८	९

वचनं पूर्वोर्धयोगीतिज्ञेयानि॥ आश्रदिद्वादशमध्यभागयोगीतिज्ञेयानि। न्येरादीनि नवप्रपरभागयोगीतिज्ञेयानि फलमाहभर्ता
प्रियं इति प्रथमं भावः। राक्षसं तः पुरस्त्री समागते गणिका दिसमागमेवा प्रवेष्टुं जिनहस्ते सति स्त्रीणां भर्ता प्रियः। मध्यमभागपुजि
मेपरस्परे प्रीतिर्भवेत्। परेपरभागपुजिर्भे स्त्रीणां प्रियो भवेदिति॥ एवं वध्वरयोः सम्पगमेपि ज्ञेयमिति॥ रत्नमाल्यरीकायो महादेवो
नोक्तं॥ ३४॥ अथ प्रायसम्पतं वर्गकूटमायेकाह॥ श्लो॥ अकचटतपयशवर्गः॥ स्वर्गेशमार्जदसिंहपुनंसर्पखुमगादीनां निजं
चमचैरिणमसौ श्लो॥ अकचटतपयशवर्गः अवरगः असंशकः॥ कुचुटुपु २ इति ये च वर्गः। एकौ यवर्गो न्यः शवर्गः॥ ए
वमद्यौ वर्गः। आख्याः। यवर्गो मगस्य। शवर्गो मेयस्य। अत्र निजात्त्वस्यात्वे चमचैरिणमेवांतेतद्योक्तः॥ गरुडसर्पयोः मार्जो
रमययोः यिवर्गो मगस्य। शवर्गो मेयस्य। अत्र निजात्त्वस्यात्वे चमचैरिणमेवांतेतद्योक्तः॥ स्त्रीपुंसयोर्नह
त्रभहवर्गचेतदा अश्रुभं यदप्येकवर्गउदासीनवर्गवास्यात्तदाश्रुभं। एतच्च स्वामिसेवकयोस्त्विविचार्य॥ ३५॥ इदानीं न हस्त
राशेपकोषिशेषं लिख्याह॥ श्लो॥ राशेपकोषमिदं न हस्तद्वयोः स्थानं हस्तत्रैको राशियुग्मं तथैव॥ नाडीदोषो नोगणानां च दोषो
नहस्तत्रैकोपादभेदेषु भवेत्॥ यथोक्तं ३६॥ राशीति। द्वयोर्वध्वरयोरेकराशित्वे सति यदि भिन्नं भवेत्। नाडीदोषो गणा
नां च दोषो न स्यात्॥ यथाशततारापूर्वोभाद्रपदापादत्रयं चतुर्थं चरणम्॥ अत्रापि विशेषमाह वर्गः। एकराशौ एष कुधि
स्मोयुता राप्रथमा भवेत्। प्रतीवशो न नाप्रोक्ता स्त्रीताराचेत्यशोभना। अथैकराशिन हस्तत्रैकोपवादमाह॥ न हस्तत्रैकोपे इति

213

बध्वरयोः शशैरेकेचयदिचरणभेदस्मदपि शुभं स्यात् ॥ जन्मनक्षत्राज्ञाने उपायमाह ॥ वशिष्ठः ॥ अस्मात्जनो न एतन्नामभेदपरिकल्प
 ना । तेनैव चिंतयेत्सर्वराशि कूटं दिजन्मवत् ॥ जन्मभेदजन्मधिसैननामधिसैननामभेद ॥ व्यत्ययेन यदा योज्यं देवत्योर्निधनप्रद
 मिति ॥ ३६ ॥ सेवकादि स र्द्धस्य स्वात्म्यादिमात्सर्वदेविशेष ॥ वसंततिलकपाह ॥ श्लो ॥ सेव्याधर्मैर्युवतोनगरादिवंभंचेत्सर्वहिभत्य
 धनिभर्तृपुत्रादिष्वजात ॥ सेवाविनाशधननाशनभर्तृनाशग्रामादिसौख्यहृदिकेक्रमशः प्रदिष्ट ॥ तथा चोक्तं जामरसंग्रहे ॥ भा
 तिमिति जन्मनक्षत्राद्वितीयं पतिजन्मभेद ॥ नम्रभेदभर्तृनाशयकथिते ब्राह्मण्यमले ॥ ३७ ॥ प्रथमं सेव्यनक्षत्रे द्वितीये सेवकस्य च ॥
 नसेवसुस्थिरातस्य जलबुद्बुदवर्षजा ॥ ३८ ॥ स एवाह कजन्मर्द्धप्रथमं स एव द्वितीयं ॥ द्वितीये स एव संवेधो न कर्तव्यः कदा
 चनः ॥ ३९ ॥ कदाचिद्रव्यलोभेन क्रियते नैव लभ्यते ॥ पार्वतीप्राणनाथेन प्रोक्तं जामरसंग्रहे ॥ ४० ॥ ग्रामभेदप्रथमे यस्य द्वि
 तीये जन्मभेदभवेत् ॥ नगराद्यः सर्वे प्याग्रा मोयतः शार्णार्थनाश ददति ॥ ४१ ॥ अथ राशिस्वात्मिनो मेनुभाषिणा ह श्लो
 कजमुक्तसौम्यशशि सूर्यचंद्रजाः कविभौमजीवशनि सूर्यो गुरुः ॥ इह राशि या क्रियमगा स्य तोलिके दुभतो नवांशविधि
 रूच्यते ॥ बुधैः ॥ ४२ ॥ स्वर्णार्थैः ॥ कपेति ॥ क्रयो मेघः मृगास्यं मकरः तौलिकस्तुल दंडं कर्कः ॥ एभ्यो राशिन्यो बुधैर्नवांश
 विधिरूच्यते ॥ मेघमेघादेः रघु मेकनात् मिथुने तुलात् ॥ कर्कैककी देवा ॥ एवं सिंहमेघात् ॥ एवं कन्यादिषु प्रकरादि

२१५
 पुनःकरादिभ्य एवा एवधनु राशदिषु मेवादिभ्य एवा ॥ ३६ ॥ अथ होरा गायत्री धंदो भेदेन राशवा दना वृत्तेनाह ॥ श्लो ० ॥ स
 समग्रहमध्ये राशि रविहोरा विषमभमध्ये रवि राशितोः सा ॥ ३७ ॥ पंचदशभागमितैकैकहोरा ततः प्रथम स्थिर राशिमध्ये प्रथमा
 चंद्रस्य द्वितीया सूर्यस्य विषम राशिमध्ये प्रथमारेवेरपरीचंद्रस्येत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अथ त्रिंशशानुद्देष्काणां प्रवृत्तं तत्तिलकयाह
 श्लो ॥ शुक्रज्जीवशानिभूतनयस्य बाणौलाएपेचविशिषाः सम राशिमध्ये ॥ त्रिंशशको विषमभे विपरीतमस्मादुष्का
 एकाः प्रथमं पंचनवाधियानां ॥ ३९ ॥ १० ॥ सम राशिमध्ये क्रमेण प्रथमतः पंचशानां ५ शुक्रः स्वामिततः शौशलांशानां ७ बुधः
 ततो ८ गुरुः ततः ५ शनिः ततः भौमः विषमैतु अस्मात्सम राशे विपरीतं ज्ञेयं ॥ प्रथमं पंचशानां भौमः ततः ५ शनि ततो ८ जी
 वः ततो ७ बुधः ततः ५ शुक्रः अथ त्रिंशशकसंज्ञः देष्का एका इति ॥ तत्र प्रथम दशराश प्रथमः १ विंशतिभागपर्यंतं द्वि
 तीयः सूर्यस्य २ ततः दशराशः ३ क्रमेण प्रथमपंचमनवमाधीश्वराणां ज्ञेयाः ॥ यथा भेष प्रथम देष्काणां भौमस्य
 द्वितीयः सूर्यस्य तृतीयः गुरोरिति ॥ ४० ॥ अथ द्वादशराशदुर्गसंहरं वसंततिलकयाह ॥ श्लो ० ॥ स्याद्वादशराश
 हराशित एव गहं होरा यद्दृक् नवमांशकं सूर्यभागः ॥ त्रिंशशकं षड्विंशतिमेकथिता सुवर्गः सौम्यः शुभं भवति चा
 शुभमेव पापैः ॥ इह द्वादशराशः राशितः स्वराशेरेव सार्धभाग द्वादशको ज्ञेयः ॥ जेषस्य मेवादिः दृष्यते
 पादिरित्यर्थः ॥ गेहो होरा एकः नवमांशः द्वादशराशः इमेष दुर्गः कथिताः एते वर्गः सौम्य ग्रहाणां च भवति ॥ त

२१६
 राशुभं पापां च दृष्टुं भूमि आशेषाधिकवर्गस्य दृष्टं फलं । अत्र नास्तीति मिश्रं विंशति महादोषा उक्ताः । तत्राप्येवं भाषुद्धिरहि
 तो दोषस्त्वाद्यप्रकीर्तिताः । उदयास्तशुद्धिरहितो द्वितीयः सर्वसंक्रमः । तृतीयः पापषट्कर्माः भगुः षट्ः कुजो षट्ः गंडांतकर्ता
 शीरिष्कष उष्टं असेग्रहः । द्यौर्योरुमेलनं राशि विषघातका दुर्मुहूर्तौ वारदोषस्त्वाः अष्टकसंमं प्रिभे । ग्रहणात्पा
 तभं कूरविदं कूरसंयुते । कुनवोशो महापातवैधतिस्त्वेक विंशतिरिति ॥ अन्येस्तु महादोषा उक्ताः वेधश्चलता
 चतयाचपातः स्वर्जूर-योगो दशयोगचक्रं पुनश्चामित्रमुपग्रहाप्रवाणा ख्यवशोर्दशचैव दोषा इति । अथ
 ग्रंथचैकैकतालक्षणपथकचक्रव्याख्या दोषनामानि नोक्तानि ॥ तत्राप्येवं भाषुद्धि दुर्मुहूर्तौ वारदोषग्रहणात्पा
 तनक्षत्रदोषा आद्ये शुभाशुभप्रकरणे निरूपिता एवेति पुनर्नोच्यते । दुर्मुहूर्तौ वारदोषयोपनरमिधानप्रयोजने
 तत्रैव व्यवहाराः ॥ अतो न्ये दोषा निरूप्यन्ते । तत्र पापषट्कर्माः ख्यो दोषः कुजशुक्रेत्यादि मिश्रतुर्भिः श्लोके निरु
 क्तः ॥ ३॥ अथ गंडांतदोषे शाहिलविकीडितेनाह ॥ श्लो० ॥ ज्येष्ठौ स्मभसार्थभांत घटिका पुगं च मूलाश्विनी ॥ पि
 त्तदो घटिका द्वयं मिगदितं तमे स्य गंडांतकं ॥ कर्को ल्ये उजभांततोर्दघटिका सिंहाश्वमेधादिगा ॥ पूर्णांते घटिका
 त्तकं त्वशुभदेनं दाति ये आदिगा ॥ ४० ॥ ज्येष्ठेति ॥ गंडांते नाम विशेषः । सचानेकविधः । नक्षत्रतिथिलग्नसं

धिः॥ तथा योगकरणावर्षावर्षान्तं तु मासदिनरात्रिमध्याह्नप्रातः सायं निशानाथसंधेः ॥ तत्र नक्षत्रतिथिलग्नसंधिर्गंडोत्त
 संज्ञकं च ते ज्येष्ठा पौष्ण भेदे वती सर्वे भस्ते वा एतेषामेते घटिका द्वये तथा मूलश्रुती मध्याह्नामादौ घटिका द्वये नक्षत्रस्य गंडो
 ते ज्येष्ठा यथा रेवत्या श्रुत्यो रस्तेषामघयो ज्येष्ठा मूलयो रंतरालवर्ति चतुष्टयं नक्षत्रगंडोत्तमश्रुभमित्यर्थः ॥ प्रथमलग्नगंडो
 ते ॥ कर्कंति ॥ कर्कः ॥ अलिर्दक्षिणः प्रशुतो मीनः । मीनो वैसा रिणोऽज इत्यभिधानात् ॥ एषो लग्नानामेताः सप्तथैः प्रतो
 द्घटिका तथा सिंहे मेघो प्रसिद्धौ ॥ अश्वो धनुः ॥ एषो लग्नानामादात्तार्द्धघटिकालग्नगंडोत्तं । यथा कर्कसिंहेयो
 र्मीनमेघयो र्दक्षिणधनुषो र्मांतरालवर्तिन्येका घटिकालग्नगंडोत्तमश्रुभमित्यर्थः पूर्णं ते इति पूर्णः ५।१०।१५ ॥ आ
 सामंते घटिकैः का तथा नंदा १६।११ ॥ एता सामादिमतघटिकैः का तिथिगंडोत्तनाम ॥ यथा वंचमी धर्यो र्दशमेका दशयोः पं
 चप्रतिपदो वा तिथ्यो रंतरालवर्ति घटी द्वयं तिथिगंडोत्तमश्रुभमित्यर्थः ॥ एवं गंडोत्तसंज्ञः संधिरुक्तः । अथान्येषां संध्यो वशिष्ठेनो
 क्तः । पक्षोत्तसंधिस्त्रिदिनं च माससंधिस्त्रिमास्यः खलु संधयोश्च । नाद्यश्च तस्वस्तिथिभूतयोगसंधिस्तदर्थं करणस्य
 संधिः ॥ पक्षोत्तपुत्रनाशः स्यान्मासांते तु धनक्षयः । वर्षाते वर्षनाशः स्याद्दृष्टत्सर्वेनाशतमिति ॥ प्रावश्यकत्वे तु ।
 नक्षत्रयोगतिथिसंधिपुनर्दिक्कालिप्यष्टविंशतिपलैः सहितो भवति । कर्कोलिमीतधनुसंधिपुनर्दिक्कालिप्यष्टविंशतिपलैः सहितो भवति ॥

217

षड्विंशेऽष्टपंचमेति वासनां केशवार्कवाक्यमनुसर्तव्यं गंतोतपदि माह वशिष्ठः ॥ गंतोत दोषमखिलं नुहन्तौ भिजिता कयः ॥ हे
 तियद्वन्मते व्याधयस्मिन् घमिवाखिलं ॥ ४० ॥ अथ कर्तरी दोषमनुष्टमाह ॥ श्लो ॥ लग्नात्पापावृज्य नृज्य पार्थस्यो य
 दातदा ॥ कर्तरी नाम सा तैयामत्युदारिद्र्यशोकदा ॥ ४१ ॥ लग्नादिति ॥ यदा पापग्रहौ सञ्चनं नृलग्नाद्यपार्थस्यो दाद
 शस्यः पापग्रहौ सञ्चनं मार्गो द्वितीयस्यः पापो नृज्ये क्रीत्यात्तदा कर्तरी नाम दोषः स्यात् ॥ मत्युदारिद्र्यशोकदा भवेत्
 कर्तरी कारकौ ग्रहौ उभावपि वक्रिणौ शीघ्रगौ वातदा कर्तरी नेत्याह ॥ वशिष्ठः ॥ तावेव शीघ्रौ यदि चक्रचारी
 न कर्तरी चेति पितामहोक्तिरिति ॥ इयं कर्तरी चेद्रस्यापि द्रष्टव्या ॥ कश्यपः ॥ चेद्रस्य कर्तरी तद्वच्चुभदृशानदो
 षेति ॥ परं तु लग्नस्य चेद्रस्य वा कूरमध्यगतत्वदोषोऽस्येव ॥ कर्तरी स्वल्पफलः कन्यानाशकरः कूरमध्यगते
 लग्ने चेद्रे वा कूरग्रहणं ते यमसदनमिमुखं गमनं चेष्टंति कन्याया इति शिष्टोक्तः ॥ कर्तरी दोषाववादमगतेऽपि स्व
 यं वदति ४१ अथ सग्रहदोषमनुष्टमाह ॥ श्लो ॥ चेद्रस्य कर्कटदेव ॥ एवं सिंहमेवात् ॥ एवेकं न्यादिषु मकरा

२१९
 पादिसंयुक्तेदारिद्र्ये मरुते शुभं ॥ सौख्यं सापत्न्यवैराग्ये पापद्वयमुत्तेजसि ॥ ४२ ॥ चंद्रे सूर्यादिसंयुक्ते मरणदिफलं शुभं ॥
 सादित्यर्थः ॥ पापद्वययोगे चंद्रस्य प्रतिः स्यात् ॥ नारदादिभिर्बुधगुरुसाहित्यफलं शुभं भुक्तं ॥ श्रीपतिः ॥ शुभं चंद्रे नोति
 मदि सविष्णुमिति ॥ वशिष्ठः ॥ दादि ज्यं रविणा कुजे न नरं सौम्ये न न सुप्रजाः ॥ दौर्भाग्यं गुरुणा सितेन सहिते चंद्रे
 ससापत्न्यकं ॥ प्रबन्धार्कसुतेन सेदुजगुरौ बाधं तिकेचि शुभं ॥ पापैर्मत्सुरसंग्रहेः शशियुतैर्दार्ढ्यः प्रवासः शुभैरिति
 एतत्परिहारो नारदेनोक्तः ॥ स्वसेत्रगे स्वोच्चगे वा मित्रे सेत्रे गते यदि ॥ युति दोषाद्यनभवे दंपत्योऽप्येयमेतदेति ॥ अथ एवम
 लग्नदोषं सायवादमनु एभाह ॥ श्लो ॥ जन्मलग्नमयोर्मत्सुराशौनेष्टः करग्रहः ॥ एकाधिपत्ये राशीशमैत्रेवानैव दोषक
 त् ॥ ४३ ॥ जन्मेति ॥ जन्मलग्नराशिसंबंधिनिमत्सुराशौ विवाहलग्ने करग्रहेनेष्टः अत्र जन्मलग्ने जन्मराशौ च वि
 शेषमाह ॥ नारदः ॥ जन्मराशुद्गमो नैव जन्मलग्नोदयः शुभः तयो रूयचयस्यानेन दितलग्नगतं शुभं अष्टमलग्ना
 पवादमाह एकेनेति ॥ जन्मराशिजन्मलग्नयो रन्यतरस्य विवाहलग्नस्य च स्वाम्ये को सति ॥ यथा मे परस्मिकयोः त
 यानयो राशिश्च रयो मैत्रेयथा सिंहमीनयोः ॥ एतद्दोषविषये एवोच्यते न स्यात् ॥ ४३ ॥ अथोत्तराशौ कमेवार्थे स्पष्ट

उपजातिकयाह ॥ ५ ॥ श्री ॥ ॥ मीनोद्दककोलिमगस्त्रियोहमलग्नयदानाहमोहदोषकत ॥ अन्योन्यमित्रत्ववशेनसावधर्म
 वेत्सुतायुर्धिसौख्यभागिनी ॥ ४४ ॥ उदाहृत्यः स्त्रीकंन्याएतेराशयोयधमलग्नस्पृष्टमलग्नदोषकृन्मवेत ॥ १
 यथासिंहात्मीनइत्यादि ॥ कजइत्याह ॥ अन्योन्येति ॥ प्रागुक्तः परस्परप्रीतिवशेनएकाधिपत्यवशेनचएवंसतिसाव
 धपरिणीतासुतार्थग्रेहसौख्यभागिनीस्यात् ॥ परिहारांतरमाह ॥ गुरुः ॥ लग्नादहमसासीशकेंद्रगः शुभवीहितः ॥
 यद्यप्यहमलग्नोस्यदोषमाप्नुव्यपोहति ॥ रंध्रेशः स्वशुभोशस्यः संगस्वहैवमित्रगः ॥ अहमस्यानदोषोहिविनश्य
 तिनसंशयः ॥ ४४ ॥ अथान्यदपि विचित्रछंदसाहस्यो ॥ मतभवनांशोयदिचविलग्नस्यातदधिपतिर्वीनशुभ
 करः स्यात् ॥ व्ययभवनेयद्वाभवेतितदंशस्तदधिपतिर्कीकलरुकरः स्यात् ॥ ४५ ॥ अहमभवनांशोयदिलग्नस्याद
 यवाअहमभवनस्वामीविलग्नस्यातदाशुभकरोनस्यात् ॥ अथव्ययभवनेजन्मलग्नजन्मराशिभ्योदादशं
 भवनं ॥ अथव्ययभवनांशः ॥ अथवाव्ययस्वामीयदिलग्नेतदाकलरुकरः स्यात् ॥ कश्यपः ॥ दंपत्योरहमित्येसां
 तंकलेराशौवापितदंशके ॥ तदोशेवालग्नगतैतयोमर्त्युनोसंशयः ॥ इतितदीप्रवेशे विवाहलग्नगोनैस्त्वनित्य

२२०

११३

स्वात्कालहोरिति ॥ ४५ ॥ स्वयमेव ॥ ४६ ॥ तौत्यादिति वहि पित्र्यमेव वेदतः ४० के रदतश्च ३२ सायमेव वा एतौ ५० श्वेधति १८ तोय
 मावुपेकते २० भगवत्कृमजीवविभ्रमे ॥ ४६ ॥ मनो १४ हि देवा निलसौ स्पशाक्रमेकपक्षतः २१ शौनकरा २४ ॥ १६ धितोयमेवुग
 श्रितो २४ बुधमतोययाम्यमेव चेदतो १० मित्रमवा सवश्रुतो ४७ ॥ मूलं गवाश्च ५६ द्विषताडिकाकता ४८ वर्ज्याः शुभयोवि
 षनाडिकाध्रुवाः ॥ निघ्राभयोगेन खतर्क ६ भाजिताः स्पष्टाभवेयुर्विषनाडिकास्ताः ॥ ४८ ॥ टी ॥ खराभेति रेवती पुन
 र्वसुकृतिकामघाभे पुखराततस्विंशदधिकाः विषनाडिकाः शुभेकार्ये वर्ज्याः स्फुरितितृतीयश्लोकेनान्यथः ॥ एवं सर्व
 त्रव्याख्येयं । केरो हि एणां प्रजमे प्रकी भाद्रपदायां तदेवं षष्टि धिकात्मकेन क्षत्रभोगे ध्रुवका उक्ता न्यूनधिकते
 स्पष्टीकरणमाह षोडशतिविषनाडिकाः खरातत एवमाद्योद्वेन क्षत्रभोगेन निघ्राः खतर्कैः षष्ट्या भाजिताः संतः ८
 विषनाडिकाः स्पष्टाः भवेयुः ॥ तथा विषनाडिकाः अपि भोगेन निघ्राः षष्ट्या भाज्याः लुब्धाः स्पष्टाभवेयुश्चित्यर्थः
 पविहारमाह गुरुः ॥ चंद्रो निषधरीदोषं हंतिकेन्द्रत्रिकोणगः लग्नं विना शुभे ईष्ये के देवा लग्न पक्षे येति ॥ वि
 षनाड्यु स्थिते दोषं हंति सौम्यर्क्षगः शशी ॥ मित्रद्वयोपवास्वीयवर्गस्यो लग्नगे पिवादैव स मनो हरे ॥ ति
 थिवारयोगै रपि विषधटिका उक्ताः ॥ तिथीषु नागादिमिरीषु वार्धयोगजादिकषावक विषवासाः ॥ मु

221

श्योतेः॥ अथ पुनर्हस्तान्मुजं प्रयतेनाह॥ श्लो०॥ रवावयेमावसरसप्तसोमेकजेव निषिञ्चं वधेवाभिजित्स्यात्॥ गुरोतोयरोभर
 गोचालपित्रेशानादीशसर्पौ मुहूर्तो निषिद्धः॥ ५१॥ रवौ अयमासुहूर्तो निषिद्धः अन्यत्सर्वं॥ अथ वेधं विवदुर्विहितनक्षत्रादि
 कसमिजिन्मानेच प्रहर्षणम्॥ श्लो०॥ निर्वधे शशिकरकूलमैत्रयिञ्च ब्राह्मणोत्तोरपवनेः शुभो विवाहः॥ रितामारहिततिथौ शुभे
 द्विवेधप्रोक्तोऽपि श्रुतितिथिभागतोभिजित्स्यात्॥ ५२॥ ॥ वेधरहिते मगदिनक्षत्रे विवाहः शुभः॥ रितेति॥ रितामा ३-वर्जि
 ततिथिषु शुभे निःशुभग्रहवारे विवाहः शुभः॥ अभिजित्स्वदाणमाह॥ अथेति॥ वेधमुत्तराषाढातस्य प्रोक्तोऽपि चतुर्थचरणः
 अतश्च वलस्य तिथिभागः षेचदशशो मिलित्वाभिजित्भागः स्यात्॥ ५३॥ अथ वेधोऽपेचशलाकाचकोधारयेक्ष
 स्वर्षशार्ङ्गलविक्रीडितेनाह॥ श्लो०॥ वेधो न्योन्यमसौ विरंच्यभिजितो र्याग्यानुराधर्दयो वै श्वोदोर्द्विषिञ्चयोर्गुरुकतो
 हस्तोत्तराभादयोः॥ स्वातो वारुणयोर्मवेन्द्रिदातिभादित्योस्तथा र्क्षात्ययोः खरेतत्रगते तुरीयचरणे प्रोक्तोऽपि द्वयोः॥ ५४
 ॥ विरंच्यभिजितो र्यहकतो वेधो न्योन्यमवेत्॥ रोहिणीस्येग्रहेभिजिदिहः अभिजित्स्थिते रोहिणी विद्या॥ एवं सर्वत्र व्यास्ये
 यं॥ चरणवेधमाह॥ खेटइति॥ तत्र तस्मिन्क्षेत्रे विधमाने ग्रहे सति॥ यदि चतुर्थपादे स्थितदा परनक्षत्रस्य प्रथमपादे वेधः॥ य
 दि प्रथमे तृतीयपादे पतिदा द्वितीयचरणस्य वेधः सोम्यग्रहपर एव॥ नारदः॥ एवं यदा द्वितीयपादे तृतीयपादस्य वेधः

223

यदि प्रथमे पादे तदा चतुर्थपादस्य वेध इत्यर्थः ॥ अथैव रणवेधः सौम्यग्रहपर एव ॥ नारदः ॥ पादमेव शुभैर्विद्वमशुभैर्नैव
 कतस्तत इति कश्चिदप्यः ॥ कूरविद्वयुते धिसंक्रांतांते चकस्तमं ॥ मणिहेममये हर्म्यभूताक्रांतमिव त्यजेत् ॥ इति श्री
 पतिः वधप्रवेशने दाने वरणे पाणि पीडने ॥ वेधः पंचशलाकाख्येन त्रसप्तशलाकाके इति ॥ ज्योतिनिर्वधोर्गः ॥ मघाया
 प्रथमे पादे मूलस्य प्रथमे तथा ॥ रेवत्याश्रुनुर्यशे विवाहप्राणनाशवन ॥ इति ॥ तद्दंडांतपरं ज्ञेयं ॥ ५४ ॥ अथ विवाहस्य
 त्रयसोपवीतादौ कौश्लिदिवाह इति सप्तशलाकाचक्रमेवेधे वज्रपौडुकास्मदर्थं च न्यासे विजैव सप्तशलाकावेधे शास्त्र
 विकीडिते नाह ॥ श्लो० ॥ शाके ज्येष्ठशतमानिले जलशिवे पौष्कार्यमहो बसुदीवैश्च सुधोशुभै हस्तभोगे सार्पानुराधे तथा ॥
 हस्तोपोलिमभे विधातविधिमे मूलदितीत्वपूमां ज्योतिषाम्यमधे कशानुहरिमे विदेकुम्भे देविके ॥ ५५ ॥ टी० ॥ कुम्भ
 देवके सप्तशलाकाचक्रे ज्येष्ठापुष्ये विदे ज्येष्ठा ॥ एवं जलशिवे ॥ पौष्कारादे इत्यादिव्याख्यायं ॥ दीपिकायां ॥ यस्या
 शशी सप्तशलाकभिन्नः पापैरपापैरथवा विवाहे ॥ उदाहवस्त्रेण सुखे वतां गीशमशानभूमिं रुदती प्रयाति इति ॥ ५५
 अपक्रांतादिदोषं सापवादमनुष्ठमाह ॥ श्लो० ॥ सदाणि कूरग्रहे विद्वानि कूरमुक्तादिकानि च ॥ मुक्ताचंद्रे
 ण मुक्तानि शुभाहोनि प्रचक्षते ॥ ५६ ॥ सदाणि कूरग्रहे विद्वानि ॥ आदिशब्दा कूरक्रांत कूरगतव्यत्रिविधोत्पत्तदूषि

तन्नियदिच्छेदशुभकान्ताशुभांशलिशुभकर्मोर्हाणिविवाहादौयोग्यानीतिबुधाः प्रचक्षतेवदन्ति ॥५६॥ अथलताशेषमुपजाति
 कथाह ॥ श्लो ॥ सप्तदशपूर्णेदुसिताः स्वयंभेसप्तगोजातिशरैर्मितेहि ॥ संलतयेतेर्कशनीज्यभौमाः सूर्योर्कतयाग्नितितपुरस्तात् ॥ ५७
 नेति ॥ गोवोनवजातयोदाविरातिः शराः पेचनैर्मितेभंस्याक्रांतनक्षत्रात् ॥ राहुजपूर्णेदुसिताः स्वयंभेसंलभयेते ॥ यथाबुधः सप्तमे
 राहुनेवभोराहोः सदावक्रत्वान्नवमगणनाक्रमेणैवकार्ये ॥ यथाश्विनो राहुरश्लेषालनयति ॥ पूर्णेदुपूर्णिमांतचंद्रोदावि
 शंत्येष्टेस्मपक्षेपेचम्पादितियोभवति ॥ शुक्रः पेचमंशर्कशनीज्यभौमाः क्रमेणपुरस्तादग्रेसूर्योदतर्कोग्निसंलतयेते ॥
 सूर्यः द्वादशोशनिरष्टमंगुरुः षष्ठंभौमस्मृतायेऽग्रतो लतयतीत्यर्थः ॥ वामाहः ॥ रविलतावित्तहरीनित्यंजीविनि
 र्दशोन्नरणे ॥ चंडीनाशोर्कयोदौधीनाशोवदेतेव ॥ शौरीमरणंकथयति ॥ वेधुविनाशोवहस्यतेलतामरणंलताराहोः
 कार्यविनाशोभगोवदेतीति ॥ ५८ ॥ अथपातदोषंयथार्ययाह ॥ श्लो ॥ हर्षणवैधृतिसाध्यतिपातकमंगंडमूलयोगा
 नां ॥ अंतेयन्नक्षत्रपातेननिपातितेतस्यात् ॥ ५९ ॥ हर्षणेति ॥ व्यतिपातकस्वार्थेकहर्षणेत्यादिषड्योगामेतेयन्नक्षत्रं
 भवेत् ॥ चेडीशतत्पातेनचेडीशचंडाद्युधेननिपातस्यात् ॥ ६० ॥ अथक्रांतिसाम्यपरपर्यायेमहापातदोषंराहो
 लिन्याह ॥ श्लो ॥ पेचास्याजौगौमगतौलिकंजौकन्यामीनौकर्कालीचापयुग्मे ॥ तत्रान्योन्यंचेदभान्योनिरुक्तं

225

क्रोते साम्येनोऽनुभवे मंगलेषु ॥५२॥ पंचम्याजौ मेघसिंहौ अन्ये प्रसिद्धाः ॥ एषुराशिशुपाठक्रमेण युक्ता मेघवस्थितयोऽश्वः भान्त्वोः क्रो-
 तिसाम्येनिरुक्तं तन्मंगलेषु नोऽनुभवे स्यात् ॥ अनेन क्रोतिसाम्येनोऽनुभवेन मात्रं सचिंतितं दानयने सूर्ये सिद्धतामविदनी दात्स्यं ते ये ॥५३॥
 अथ खार्जूरदोषं सुबोधमिदं वज्रपाह ॥ श्लो॥ ॥ आघातगंडव्यतिपातपूर्वमूलं त्वज्ज्वरे परिचाते गंडे ॥ योगे विरुद्धे त्वमिजित्समेतः ॥
 खार्जूरमकोद्विषमेशशीचेत् ॥६०॥ अंत्ये वै धृतिः यस्मिन् दिने व्याघातादिके विरुद्धे दृष्टयोगे सति प्रकोदकं न दत्तात् श-
 शीचेद्भो मिजित्समेतो विषममे विषममे रव्यां केन क्षत्रे स्यात् दारखार्जूरारव्यो दोषः स्यात् ॥ यदा समः स्यात् दानदोषे इत्य-
 र्थः ॥ ॥ एकांगलोद्दिपातश्चाभिजिद्रहिता निवै इति कश्यपेनात्राभिजिद्र एनानिषिद्धा के रावार्के चित्रादिभिरं-
 कतेति ॥ उभयवचनप्रमाणद्विकल्पः ॥६०॥ अथोपग्रहदोषं सुबोधं वज्रपाह ॥ श्लो॥ ॥ शराषदिकृशक्रनगातिं ध-
 त्वा स्तिथिर्धृतिश्च प्रकृतेऽप्येव उपग्रहाः सूर्ये जतो ब्रह्मराशुभानदेशे कुरुवाल्मीकानां ॥६१॥ सूर्ये भतः सूर्यक्रांतनक्ष-
 त्राद्ब्रह्मराश्यां दनक्षत्राणि पंचाष्टदशचतुर्दशसप्तैकोनविंशतिः ॥ एषो भेददेशेन परिपरिहारमाह ॥ शुभानेति ॥
 कुरुदेशो वल्मीके देशेन ॥६१॥ अथ प्रसेगात्पातोपग्रहलतास्वपवादमर्धयामे चानुष्टमाह ॥ श्लो॥ ॥ पातोपग्रहलतां सुनेष्टो-
 धिः खेरतत्समः ॥ वारसिधोर्ध्वमिसष्टः सैकः स्यादध्वयामकः ॥६२॥ पातेति ॥ पातश्चंडीशचेड्योऽध्वययोर्दोषः उपग्र-

हः प्रागुक्तः ॥ लताक्षराक्षरैर्दुहितेत्यादिना उक्ता तत्र खिद्यतस्तमः ग्रहचरणतुल्यो नक्षत्रचरणो नेष्टः ॥ अथ मर्षः ॥ उपग्रहे पाते र
 विर्यस्मिन् चरणे स्यात्तत्संख्य एव ॥ स नक्षत्रचरणो नक्षत्रो नात्यः ॥ लतायुतलताकारीग्रहो चरणे स्यात्तत्संख्य एव चरणो
 लतितनक्षत्रस्य वर्ज्यो नात्यः ॥ उक्तं च ॥ उपग्रहे युधलता मां तथा चंद्रायुधानुये ॥ ग्रहो स्त्रियत्प्रमाणं सो विदो शास्त्रमाणि क
 द्रुते ॥ अयं परिहारः श्वार्जूरिकसमाधिभमित्युक्तत्वात् ॥ वारद्विती ॥ दृष्टो वा शस्त्रिघोश्च मिस्त्रः ससैकशेषिते योगो सोर्द्धया मा
 र्यो दोषः स्यात् ॥ कश्यपः ॥ शोलाक्षमुनयः ॥ ११५४ स्त्र्ये चंद्रे वद्वेदपर्वतः ॥ ४४११ भौमे वाणाग्निनेत्राणि ॥ ५३२१ सोम्ये
 वेदाहिवायवः ॥ ४२५ गुरुवादेग्निचंद्रे भा ३११८ शुक्रे नेत्रादिवक्तयः ॥ ११३२ शनौ चंद्रे भतर्का ॥ १०६६ स्युः कुलिको यम
 घटकः ॥ अर्द्धप्रहरसंज्ञास्थानुमंगलेषु विवर्जयेत् ॥ निधनः प्रहरार्द्धे तु निःसत्वे यमघटके ॥ कुलिके सर्वनाशः स्यात्प्रसो
 जावेतेन दोषदाद्विती ॥ अथ कुलिकमनुष्माह ॥ प्रो ॥ शक्रार्के दिग्बसु रसाद्यमाश्विनः कुलिकारवेः ॥ रात्रौ निरेकास्ति पयं
 शाशानो चोत्थोपि निंदितः ॥ ६३॥ शाक्रेति ॥ दक्षिणारभ्य सर्ववारेषु क्रमादुक्तसंख्या स्तिथ्यंशा मुहूर्तो कुलिकास्युः ॥ यथा
 दिलेरवौ १४ चं १२ मं १० बु ८ व ६ शु ४ रा २ रात्रवेते निरेकाः ॥ कार्यः यथारवौ १३ चं ११ मं ९ बु ७ व ५ शु ३ रा १ रात्रौ तु प्रंत्यो
 पित्रेः पंचदशोपि मुहूर्तः कुलिकः एते निदिताः एतेषामर्थं यामादिदोषाणां पुनर्निरूपणं विवाहप्रवर्णनार्थं

शीघ्रोपस्थित्यर्थेति। कुलिकापवादेगुरुः। वायोसवलेवापि चराद्वेलेन शुभो कुलिको दयदोस्तु विनश्यति न संशयः॥ काराधी-
 शेवलोनेतेद्वयोवाचलसंयुते॥ अर्द्धप्रहरसंभूतो दोषो नैवात्र विद्यते॥ शुभेकेंद्रगते चंद्रे शुभांशे वा शुभे दिते॥ लग्नगे सवले वा
 पिकुलिकसुविलीयते॥ अर्द्धप्रहरपूर्वोद्धमध्यंतु यमघटके॥ कुलिकोत्पद्यते मत्काशेषु शुभमाचरेदिति॥ ६३॥ अथ दग्ध-
 मिष्याख्यदोषमिदं वच्यते॥ श्लो०॥ चापंत्यगे गोघटगे पतेगे कर्काजगे स्त्रीमिषु नास्थिते च॥ सिंहलिगे न क्रघटे समा-
 स्युस्मिह्याद्वितीया प्रमुखाश्च दग्धाः॥ ६४॥ चापंत्येति॥ ततश्चाग्निद्वयस्थिते पतंगे सूर्ये द्वितीया प्रमुखा उभयपक्षस्य धारणं सम-
 संख्याकास्मिह्या दग्धाः॥ यथा धनुर्मानगते सूर्ये द्वितीया दग्धा। तृषकुंभतोर्के चतुर्थी कर्के मेघे पृथ्वी कन्या मिषु नगे दृष्टी-
 सिंहदृष्टिकगे दशमि। तुलामकरगे के द्वादशी दग्धेत्यर्थः॥ समादग्धाश्च तिथयो मध्यदेशे विवर्जिता इति परिहारः॥ ६४॥
 अथ यामित्रदोषं अमरविलसितेनाह॥ श्लो०॥ लग्नाच्च द्रान्मदनभवनगे खेटे न स्यादिह परिणयनं॥ किंवा वा एण शुभ-
 मितलवगे यामित्रस्यादशुभकरमिदं॥ ६५॥ गी०॥ विवाहलग्नाच्च द्वादशसप्तमभवनगते ग्रहे परिणयनं न स्यात्॥ अस्यापवादः
 किंचेतेति॥ ग्रहादिद्वितनवांशमाख्यवा एण शुभा॥ ५५॥ मितलवगे पंचपंचाशमितनवांशगे चंद्रे लग्ने वा यो मित्र-
 ससंस्पृशत॥ यथा मेघपंचमनवांशे भौमो स्मितस्यानुलायो पंचमनवमांशस्तु चंद्रो निषिद्धोऽयेन नवांशाः शुभाः

एवंविधं सस्त्रया मित्रं सुभकरं स्यात् ॥ अस्यायवा दोषवहा रोच्ये । स्त्रीत्रेष्वास्वभवने स्फुरदं सुजातः सौम्यालये हितगरे शुभ
 वर्गगोवा । यामित्रकादिपरिहृतदोषा शिहत्वा ददाति बहुशः सुखं भवचेद्वि ॥ ६५ ॥ अथैकागलादिदोषाणां मूलादं
 सादृशिवचनमेवेद्वन्मुखाह ॥ श्लो० ॥ एकारो लोपग्रहात् लतायामित्रकर्तुं रुदयास्तदोषाः ॥ नश्यति चंद्रार्कं वंलोपयन्ने
 लनेन यथाकोभ्युदये तु दोषा ॥ ६६ ॥ टी० ॥ चंद्रार्कं वंलोपयन्ने स्त्रीत्रमित्रादिशशिस्थितत्वरूपे विहितस्थितत्वरूपे च सति
 एकारो लोपदोषान्नश्यति ॥ यथाकोभ्युदये दोषारत्रिर्नश्यति ॥ ६६ ॥ अथकेंद्रां चिदोषाणां देशविशेषेण परिहारमुप
 ज्ञात्वाह ॥ श्लो० ॥ उपग्रहो कुरुवालि के सुकलिंगवंगेषु च पातितं भ ॥ सौराष्ट्राले पुच पातितं भ त्वजे तु विदं किल लने
 देशे ॥ ६७ ॥ स्पष्टार्थः ॥ अन्यच्च ॥ लतामालवके देशे पातः के सलके तथा ॥ एकारं लंतुकास्मीरे वं सर्वत्र वर्जयेत् ॥ युति
 होषो भवेद्दोषा मित्रस्यामुने ॥ वेधदोषस्तु विधारय देशान्येषु केचनेति ॥ ६८ ॥ अथ दशयोगदोषमुपजात्वाह ॥
 शाशंकसूर्योदौ युते भशो वेदवभ्रपुर्गो गानि दशो शतिष्यः ॥ नमोंद्रवो केंद्रुमितामखास्ये भवेति चेते दशयोग सं
 स्तारः ॥ ६९ ॥ टी० ॥ चैद्यदि चंद्रसूर्ये न दशत्रयो युते र्योगात् भैः सप्तविंशतिभिर्मताघः शेषस्तस्मिन् प्रभूत्येकचतुःषट्
 दशोका दशपंचदशाद्या दशोको न विंशति संख्या के सति एते दशयोग संस्तार भवेति ॥ ६९ ॥ अथ दशयोगफलं तदप

वादचशाईलविक्रीडितेनाह॥ श्लो॥ वाताभ्यानिमहीपचौरसरणंरुग्वज्रवाहसति॥ यो गों के दलिते समे मनुयुते प्रोजे तु
 सै के दिते॥ मंदास्यादयसमितासुमनुभीदेखाः क्रमात्संभवे द्वेधोस्मिन्ग्रहचंद्रयोर्नशुभदः स्यादेकदेखास्ययोः॥ ईद
 वातेति॥ अन्येशेवेवातदोषः स्यात्॥ एकशेषेः आत्॥ चतुःशेषेः षट्शेषे महीपात॥ दशशेषे चौरात्॥ एकादश
 सुमनर्ण॥ पंचदशसुरक॥ अष्टादशसुवज्र॥ एकोनविंशेषुनादः कलिजकटक इत्यर्थः॥ विंशतिशेषे दिति द्वि
 नाशः॥ अथापवादः॥ यो गों के प्रोजे विष कइति॥ स्वभयौ गदिरूप यो गों के समे पुष्प संख्या के सति अर्द्धीकते मनुमि
 श्वतुर्दशमिर्पुते यों के स्यात्॥ ततदास्यादाभिनीतो भनक्षत्रं स्यात्॥ यथासमों को दश अर्द्धितः ५ मनु १४ पुतः १६
 मूलनक्षत्रं जातं॥ अथ यो गों के प्रोजे विषमों को दश योगः १५ सैकः १६ अर्द्धितः पुष्पनक्षत्रं मागतं तत आरभ्य
 सोमिजिन्नक्षत्रवृंद अस्मिन् अत्रैलेख्यं तत्र नक्षत्रं ग्रहास्थाप्यः॥ तत्रै करेखास्ययोर्ग्रहचंद्रयोः परस्परवलोक
 नरूपो वेधो नशुभदः॥ उक्तं च ज्योतिषारसागरे॥ तिथ्यंगवेदे कदिगूनविंशान्नैकादशाष्टादशविंशसंख्याः॥ ३
 छोडुनासत्यपुतोडुनाचयेगादमीचेष्टायोगदोषाः गुरुः॥ वातमेघाग्निभूपातचौरसत्पुरुजाशानि॥ कलिहानि

दशोद्धारो दोषास्त्याज्यासदाबुधः ॥ योगांके विष्णुसैके समे च वसुलोचने ॥ दलीकृते श्वितो पूर्वदशयोगमुदाहृतं ॥ दशयोगे
 महाचक्रैः प्रमादाद्यदिविधाते ॥ त्रैरसौ म्यग्रहैर्वापि दयत्योरेकनाशनमिति ॥ दशयोगापवादोत्तरमाह ॥ भरद्वाजः ॥ गुरो
 लग्नाधिपेश्चक्रैः सवीर्यैः लग्नकैः द्वे ॥ दशदोषाविनश्यति यथा गौतमस्तुतलराशयः ॥ व्यासः ॥ गरुणभगुणवापि संपुतं दष्टमेव च ॥ द
 शयोगसमायोगमपि लग्नं शुभावहे ॥ अथ ये चकारं वा एदोषशालिन्याह ॥ श्लो० ॥ लग्नेनाद्यायातितित्योक्ततथाः
 शेषेनागद्यं धितर्कं संख्ये ॥ रोगिवन्हीराजचौरौ मत्पुत्रायां दादिनात्यप्रसिद्धाः ॥ १० ॥ लग्नेनेति ॥ प्रसक्तप्रसु
 दिकागतास्त्रिययोवर्तमानलग्नेनाप्रः सुताभ्युक्तैर्नवभिस्तथाः शेषेनागसंख्ये मत्पुत्रसौतोवाणः ॥ अथ च वा एदादिनात्येषुम
 ह ॥ तैराष्ट्रेषु प्रसिद्धः ॥ अथ प्राच्यमतेन वा एसापवादं शालिन्याह ॥ श्लो० ॥ रसगुणशशिनागाध्यायसंक्रांतियातांशकमि
 तिरयतशेकैर्यदायचशेमाः ॥ रगनलनपचौरौ सारामतसंज्ञाश्च वा एनवहतिशरशेषे शेषकैः क्रमे सशाल्याः ॥ ११ ॥ रसगु
 णशशिनागाधिराख्यावा सो संक्रांतियातांशकमिति श्रुतिकर्मधारयः ॥ सूर्ययुक्तो शानामिति संख्यापंचधास्या
 प्याः ॥ कलादिकमुपेत्य ॥ क्रमेण षट्त्रिंकाष्टचतुर्भिः शेषाः संयोज्यां कैर्नवभिस्तथा सती यदायचशेषाय स्मिन्स्य

लेपेच शिष्यतेतत्रक्रमेण रुग्णादिर्वाणो ज्ञेयः॥ यथादौषेचशेषे रोगवाणः द्वितीयेपंचशेषे रजवाणः
 चतुर्थेचौरवाणः॥ पंचमेतेत्युवाणः॥ तस्मान्नस्माद्भयेभयंभवतीत्यर्थः॥ अथेवाणशाल्यरहितस्तेनस्वल्पदोषस्तदपवा
 दःभूतःसग्राह्योवाणउच्यते॥ भवेति॥ यानिवाणगतानिशेषानितेषानितेषामैक्यनवेहतेपश्चाच्छरशेषेसग्राह्यः॥ लोहशाल्यसहितो
 वाणः स्यात्॥ पंचव्यतिरिक्तशेषे शाल्यरहितोदुष्टइत्यर्थः॥ अन्यैस्तु॥ तिथिवारंभलग्नांकेरसाग्न्यव्याप्त्यवेदयुक्॥ ६॥ १॥ ८॥
 नंदाप्तपंचशेषेरुक्वन्निराट्चौरमत्युक्वदिति॥ ७॥ अथसमयभेदेनवारभेदेनकार्यभेदेनचत्रिविधंवाणपरिहारंशाईलविक्री
 डितेनाह॥ श्लो०॥ रात्रौचौररुजोदिवा नरपतिवह्निः सदासंध्ययोर्मत्पुष्पायशनौनफेविदिमतिभौमेग्निचौरौ॥ रोग
 यव्रतगोहगोपनपसेवापात्रपाणिग्रहेवर्ज्याश्चक्रमतोबुधैरुगल्लक्ष्मणापात्रचौरास्ततिः॥ ८॥ रात्रौचौररुजोत्पाज्योदिवा
 राज्ञ्यवाणस्याज्यः॥ बन्धिःसदादिवा रात्रौत्पाज्यः॥ संध्ययोःसायंघातयोर्मत्पुष्पायस्याज्यः॥ ज्योतिःप्रकाशे॥ रोगं चौरं त्यजे
 द्रात्रौदिवा रात्रौजन्यपंचकं॥ संध्ययोर्मत्पुदंस्याज्यं सर्वदावह्निपंचकं॥ अथवारभेदेनपरिहारः॥ अथेति॥ रात्रौनरपवा
 णः॥ विदिबुधवारेमतिः॥ भौमेग्निचौरवाणोरौरौरोगवाणस्याज्यः॥ उक्तंच॥ रवौरोगंकुजेवन्निःशनौचनरपपंच

कं॥ वज्रपुनः कुजे चौरं बुधवारं च मृत्युदं॥ अथ कार्यभेदेन परिहारः॥ अथेति॥ वं यथावृते यस्योपवीते रुक्मरुहस्याष्टादनेऽग्निः
 नृपसेवायां राजवाणः॥ याने चौरः कृत्वा ग्रहे मतिर्वीणो वर्ज्यः॥ उक्तं च॥ नृपाख्यं नृपसेवायां ग्रहोपे निपंचकं॥ याने चौरं वृते रोमं त्य
 जे नृसंकरग्रहे॥ ७२॥ अथ ग्रहदृष्टः सुपजातकयाह॥ श्लो०॥ आशं त्रिकोणं चतुरस्रं मस्तं पश्यंति खेयप्रवरणमिदं॥ मं
 दोगुरुर्मिमुतः परे चक्रमेण संपूर्णं दृष्टो भवेति॥ ७३॥ आशमिति॥ खेयं यस्मिन् स्थाने स्थिताः तस्मात्कथ्यमानानि च र
 णमिदं व्यापश्यंति॥ तद्यथा॥ आशं ततो यं दशमे चरकचरणदृष्ट्या पश्यंति॥ त्रिकोणं नवमं च मंदिचरणदृष्ट्या पश्यंति॥ चतु
 रस्रं चतुरस्रं च त्रिचरणदृष्ट्या पश्यंति॥ प्रसं सप्तमं स्थानं चतुश्चरणदृष्ट्या पश्यंति॥ अनेन तत्तद्गोभवे फलं चरणमिदं
 भवतीति सूचितं॥ मंदइति॥ मंदशानैश्चरः स्वस्थानात् आशं संपूर्णं दृक् चतुश्चरणदृष्टिः एवं गुरुस्त्रिकोणे पूर्णं दृक् भूमिपुत्र
 श्रतुरस्त्रिपूर्णं दृक्॥ परे कंचंद्रबुधशुक्राः सप्तमं पूर्णं दृष्टाः॥ ७४॥ अथोदयस्तशुद्धिं शिखरिभुजंगप्रयाताभ्यामाह॥ श्लो०॥ यदा ल
 ग्नां शोशो लवमपतनं पश्यति मुतो भवेद्यं बोधु शुभफलमनल्पं रक्षयति॥ लवधूनस्वामी लवमदनं रं लग्नमदनं प्रपश्ये
 दावध्वाः शुभमितरयो ज्ञेयमशुभम्॥ ७५॥ लवेशो लवलग्नपो लग्नगेहं प्रपश्ये मिथो वा शुभं स्याद्वरस्य॥ लवधूनपो श
 धूनं धूनपोस्तमिथो चेदते स्याच्छुभं कन्यकायाः॥ ७६॥ यदा लग्ने शो लग्नां शस्तस्येशः स्वामी लग्ननवो शस्वामी॥ लवनवो

233

शंप्रपत्तिवा॥ अथवानवांशेन सहयुतो भवेत्तदा वोरुर्वरस्यानल्पशुभफलं रचयति॥ यथा मेषलग्ने मिथुनां शक्रदीशो बुधकुलायो
 मिथुने पश्यति॥ अथ मुदयांशः शुद्धः प्रथमः प्रकारः॥ तदभावे तु लग्नांशो प्राक् लग्ने लग्नं पश्यति॥ लग्नेन सहयुतो भवेत्तदापि वो
 रुः शुभफलमनल्पं स्यात्॥ यथा मेषलग्ने रावं मिथुननवांशः स्वामी बुधो मकरेन वंशं न पश्यति॥ किंतु लग्नं पश्यति॥ अ
 थवा मेष एव तिष्ठति॥ अथ मुदयः शुद्धेर्द्वितीयः प्रकारः॥ लवेति॥ लव धून स्वामी लवान्नवांशा धूने सप्तमनवांशः स्वामी
 लवमदनमं॥ लवो नमदनमं सप्तमनवांशं पश्यति तेन सह युतो वा भवेत्॥ तदा वध्वा अनल्पं बहुशुभं रचयति यथा मि
 थुननवांशात् सप्तमो धनुरंशः स दधीशो गुरुर्मेघधनुः पश्यति॥ तत्र तिष्ठति॥ अथ मकरः शुद्धः प्रथमः प्रकारः॥
 तदभावे तु लव धून स्वामी लग्नमदनं लग्नात् मदनं सप्तमं भवनं पश्यति युतो वा सप्तमं भवनं तदा वध्वा शुभं॥ यथा
 गुरुः कर्कसेन वंशेन पश्यति॥ किंतु सप्तमं भवनं तुलान पश्यति॥ किंतु सप्तमं भवनं तुलान पश्यति॥ अतुला या मेवा
 स्ति॥ तदा वध्वाः शुभं॥ अथ मकरः शुद्धेर्द्वितीयः प्रकारः॥ तथेति॥ यथा लग्नांशो लवेन वंशं न पश्यति तत्र युतो वा न स्यात्
 दा वरस्या शुभं॥ एवं लव धून स्वामी नवांशं सप्तमं वा न पश्यति॥ तत्र युतो न स्यात्॥ तदा कं ग्याया अशुभं॥ कश्यपः॥
 स्वस्ते शो नो दया स्मा शो वीक्षि मे वाच से युते॥ लग्नं वा स गहं तत्तदंशे निहितं युतमिति॥ लवेश इति॥ नवांशः स्वामी नवां

शं प्रपश्येत् ॥ लग्नस्वामी लग्नं प्रपश्येत् तदा वरस्य शुभं स्यात् ॥ वायव्यमिथः परस्परं लवस्वामी लग्नं प्रपश्येत् लग्ने शो लवंपश्येत् तदा पितृवस्य शुभं ॥ ए
 वं लवधूनयोर्भर्तृवांशात् सप्तमनवांशास्वामी प्रपश्येत् प्रपश्येत् प्रपश्येत् प्रपश्येत् ॥ लग्नबो लग्नस्वामी प्रपश्येत् लग्ननात् सप्तमभुवनं प्रपश्येत् ॥
 तदा विकें न्याया शुभं स्यात् ॥ अत्राप्यन्यथा त्वेदं यत्पुत्रशुभमित्यर्थः ॥ नारदः ॥ लग्नलग्नं शको स्वस्वपतिना वीहितो युतो भवति न्यायप
 तिः ॥ शुभमित्रेण तदा वरस्य मृत्युः स्यात् ॥ ताभ्यां सप्तमप्रोदयां शको ॥ एवं तौ वीहितयुतौ मृत्युर्वर्धोः कश्यपहृदिति ॥ ७५ ॥ अथ पूर्वोक्तप्रकारे
 णोदयास्तु शुद्धे रभावे पितृतीयप्रकारं च्यते मालिनी चंदसाहा ॥ श्लो ॥ लवपति शुभमित्रं वीहितं शंतं नुवापरिनयनकरस्य स्याच्छुभं
 शास्त्रदृष्टं मदनलवपमित्रं सौम्यं शं युतं वातनुमदनगहं चेद्दीहितं शर्मवधोः ॥ ७६ ॥ लवेति ॥ शुभं च तन्मित्रं चेति कर्मधारयः ॥
 लवयते लग्ननवांशे शास्य शुभग्रहः चेद्बुधगुरुशुक्राणामन्यतमश्चेत् तन्मित्रं स्यात् स चेदं शोस्वनवांशे तनुवा वीक्ष्यते ॥ तदा पपदिरयन
 करस्य शुभं ग्रहः शास्त्रदृष्टं युवादिप्राप्तिरूपं शुभं फले स्यात् ॥ एवं मदनलवस्यास्मांशे शास्य मित्रं सौम्यं नवांशं युने अशास्वननवांशात्
 युनसप्तमनवांशास्वामिनो मित्रं पापग्रहश्चेत्तस्य दृष्टिः शुभं वेति फलितोयः ॥ वाराहः ॥ शुद्धिस्ति हस्या नय दोदयांशालग्ननेन वास्तो
 शा उपैति शुद्धिः ॥ तदा मूर्तसौम्यनिरीक्षितोयः शुभाय सः स्यात् प्रवदंति संतदिति ॥ केचिद्विवाहे वज्रयोगं विधुमाहुस्तस्मिन् विधि
 वाचं च नक्षत्रं नवमिष्टसमन्वितं ॥ सप्तमिष्टहरे भृगं शोभां के फलमादिशेत् ॥ विशेषेण जुलं विचार्य च शेषे प्रभं जनः ॥ सप्तशेषे वज्र
 पातो ज्ञेयं वज्रस्य लक्षणं मिति ॥ ७६ ॥ अथार्कसंक्रमणदोषं मेजुमिष्टि एषाह ॥ श्लो ॥ विषुवायनेषु परस्परं मध्यमान् दिवसोऽस्ते जेदि

235

१२. तदसंक्रमेण हि ॥ घटिकास्तु षोडशप्रभक्रियाविधौ परतो विपूर्वमपि संत्यजेदुधः ॥ ११ ॥ टी० ॥ विषवेतुला मेघसंक्रांतिः प्रयनं मकरकर्क
 संक्रांतिं च न सरषु संक्रांतिषु परपूर्वमध्यमानुगतागामिवर्तमानानुदिवसानुबुधः प्रभक्रियाविधौ विवाहादौ त्यजेत् ॥ इतरसंक्रां
 तिषु संक्रमकालात्परतो ग्रे पूर्वप्रागपि षोडशघटिका इति ॥ १२ ॥ अथ प्रसंगात्सकलग्रहाणां संक्रांतिश्च धिरनुष्माह ॥ श्लो० ॥ देव
 द्यं कर्तव्यं द्यौः नादयोः कारवन्पाकमातू ॥ वर्णासंक्रमणे कीदेः प्रायोर्कस्यातिनिदिताः ॥ १३ ॥ देवेति ॥ यथा क्रमेण सूर्यादेः सं
 क्रमेण एता घटिका वर्णाः ॥ यथा रवेः प्राक्पश्चात्काले मिलित्वा त्रयस्त्रिंशत् घटिका त्याज्याः ॥ चंद्रस्य दे० घटिके चंद्रस्य नवबुध
 स्य षट् ॥ गुरोरष्टादौ अष्टाशीतिः शुक्रस्य कानवशनेः खनपावप्याधिकं शतमिति ॥ १४ ॥ श्लो० ॥ घसे तुलासीव धिरो मगाश्वो
 रात्रौ च सिंहाजव्यादिविधः ॥ कन्या नपुक्कर्कटकानिशां धादिने घटौ त्ये निशि यंगु संस्तः ॥ १५ ॥ टी० ॥ घसे दिवसे तुला वृश्चिकौ व
 धिरसंस्तौ ॥ रात्रौ मकरधनुषौ वधिरो ॥ सिंहाजव्यादिविधा उक्ताः ॥ कन्या नपुक्कर्कटानिशां धारा अंधाः ॥ घटः कुंभो दिने पं
 गु संस्तः ॥ अन्योमीनो निशियंगु संस्तः ॥ वशिष्ठः ॥ मेघो वयोमगेंद्रश्च दिवसे धाप्रकीर्तिताः ॥ नपुक्कर्कटकं न्याश्वरात्रावंधा
 प्रकीर्तिताः ॥ २३३ ॥ चरमे ही बुधः ॥ २८८ ॥ शुभः ॥ ११६ ॥ संक्रमे कीर्तिता ॥ तुला च वृश्चिकश्चैव दिवसे वधिरो तज्जुधनु प्रम
 करश्चैव वधिरो निशि कीर्तिता ॥ कुंभमीनो च पंगुद्वौ दिवा रात्रौ यथाक्रमं ॥ अनेन तस्मिन्काले धादिलया निवर्ज्योनीत्य
 र्थः ॥ १६ ॥ अथ केचिन्मनमाह ॥ श्लो० ॥ वधिराधानं तुलालयोपरान्ते मिपुनं कर्कटको गनानिशां धाः ॥ दिवसां धा हरि

236

१३०

गोक्रियास्तुकुवामगकुंभातिरंभानिसंधयोहि ॥८०॥ स्पष्टार्थ ॥ अथैवाप्रयोजनं सायवादेप्रहर्षि एषाह ॥ श्लो ॥ दारिद्र्यवधि
 रतनौदिवांधलग्नेवेधयंशिप्रमरंनिशोधलग्नेयवंधेनिखिलधनानिनाशमायुः सर्वत्राधियगुरुद्विभिर्नदौषः ॥८१॥ पग्वेधेप्रेगुल
 ग्नेमृत्युत्सृष्ट ॥८२॥ अथविवाहितमंवांशश्चित्रदाधंदसाह ॥ श्लो ॥ कार्मुकतौलिककंन्यायुगमलवेज्जगोवा ॥ यर्हिभवेदुपयामस्त
 हिंसनीखलुकंन्या ॥८३॥ अथामेविवाहकंन्यासतौपतिव्रता ॥८४॥ अथविवाहनवांशेकचिनिषेधंश्रीधंदसाह ॥ श्लो ॥ अंत्यनवांशे
 नचपरिणयाकाचनवर्गेतममिहहिला ॥ नोचरलग्नचरलवयोगंतौलिमगसेराशभतिकुर्यात् ॥८५॥ शी ॥ अंत्यनवांशेष्वपि
 यथामेषलग्नेधनुर्नवांशतिमद्वेवंविधेविषयेकाचनकंन्यानपरिणयापरेतुवर्गेतमंतिमनवांशहित्वाविवाहउचितएव ॥ य
 थामिथुनलग्नेमिथुननवांशअत्यांशकोपिष्यएव ॥ यदिवर्गेतममाक्यादृतिकस्ययोक्तेः ॥ नोचरलग्नेतौलिमगस्थतु
 लामकरस्येचंद्रेचरलग्नेविहितचरणलवयोगंतौकुर्यात् ॥ यथालग्नेतुलांशइति ॥८६॥ अथलग्नभंगयोगमुपजात्या
 ह ॥ श्लो ॥ व्ययेशनिःखेवनिजस्तृतीयेभगुप्तनौचंद्रखलानशस्माः ॥ लग्नेदूकविग्लौश्रिषौदमतौग्लौलग्नेदूप्रभाश्रमदे
 चसर्व ॥८७॥ द्वादशोर्शनिर्नशस्तःखेदशमेऽवनिजौभौमेनशस्तः ॥ तृतीये शुक्रौनशस्माः ग्लौश्रिषौदमतौग्लौलग्नेदूप्रभाश्रमदे
 चंद्रश्रखलाश्रनशस्माः ॥ लग्नेदूलग्नस्वामीकविः शुक्रौग्लौश्रिषौदमतौग्लौलग्नेदूलग्नस्वामीशु
 भाः ॥ बुधगुरुशुक्राश्रयोमौसश्रएतेमतावष्टमेनशस्माः ॥ मदेसप्तमेसर्वेग्र हाः नशस्माः ॥८८॥ अथदेखाप्रदानवसंतति

237

कारकौ रिपु गृहे नीचे सगौ कर्तरी ॥ दोबो नैव सितो रिनी च गृह गेत त्वष्ट दोबो पित ॥ औ मे से रिपु नीच भे नहि ३ अरि-

१२१

लक्याह ॥ श्लो ॥ आयाष्ट वधुर वि के तु तमो क पुत्राः आया रिगः क्षिति सुतो द्विगुणा यगोत्रः ॥ सप्तम्यया वरहितो जगुरौ सिते वत्रि
 घनवट्ययग्रहा न्य रिहृत्पशस्तः ॥ ८५ ॥ अथ शार्ङ्गल विनीडिते न क ते चोदि महा दोषा ए मय वाद माह ॥ श्लो ॥ पापौ
 कर्त रि भवे दोषो मो दोष क नीचे नीच न बोश के शशि निरिः कारि दोषो पित ॥ ८६ ॥ कर्त रि कार कौ ग्रहो रिपु गृहे शत्रु गे ह स्ति
 तौ नीचे नीच राशि गे अस्तं गौ अस्तं गतौ तदा कर्तरी दोबो पित नैव स्यात् ॥ कश्यपः ॥ पापयोः कर्तरी कत्रौ शत्रु नीच गृह स्थयोः ॥ य
 दा वा स्त गयोर्वा पिकर्तरी नैव दोष देति ॥ अथ सिते शुक्र शत्रु दोत्र गते पिवा भगुः षड् स्थिते दोषो नास्ति तच न संशय इति ॥ भौमे
 स्तं स्तं गते रिपु नीच गे शत्रु गृह नीच गृहे वा अष्टम भौमो दोष क न स्यात् ॥ कश्यपः ॥ अस्त गे नीच गे भौमेशत्रु दोत्र गते पिवा
 कुजाष्टमो भूदो दोषो तकिंच दपि विघते ॥ अथ शशि निचंद्रे नीचे न वांश के वा सति द्वादशाष्टम षष्ट स्यात् चंद्रो दोषो पित स्यात्
 नीच राशि गते चंद्रो नीचांश क गते पिवा ॥ चंद्रो षष्टाष्ट रिष्कु स्ये दोषो नास्ति न संशयः ॥ इति कश्यपा के ॥ अथा व दोषा घने क
 दोषापवादं व संतति लक्याह ॥ श्लो ॥ अथा यनर्तु तिथि मास भयदा दग्धा तिथि धका एव धि रांग मुरवा अदोषाः ॥ नश्ये ति
 विदुरु सिते स्विह केन्द्र को ए तद्व्यापाय विधयुक्त न वांश दोषः ॥ ८७ ॥ अथेति ॥ विदुरु सिते शुक्र केन्द्र को एषु सप्तम स्थान र
 हिते शुसत्सु एते दोषा नश्ये ति ॥ कश्यपः ॥ अथा यनर्तु मासोऽप्यति प्यदा संभवाः ॥ काणो धव धिरो भूता दग्ध ले ग्न
 तिथि भवेत् ॥ अकाल जात्रा तीहार विषु सांश्व भ्रं संभवाः ॥ परिवेष प्रती सूर्य शक्र चाप ध्वजा दयः ॥ दोष प्रदा मंगले ।

238

शुक्लजाश्रितदोषदाः गुरुकेन्द्रस्यः शुक्रोवायदिवाबुधः हरेस्मृतिर्यथा हन्ति तद्दोषं त्रिकोणम् ॥ लतीपग्रहचंडीशचंद्रया
 मित्रसंभवात् ॥ तत्केन्द्रगो गुरुर्हतिः शुपलः यत्र गानिव ॥ तद्वैति ॥ तथा यदि पापाः कुर्याविधुश्चंद्रस्मृत्युक्तो नवांशस्मृत्योपिनशपति ॥ उक्तं च ॥
 सकूरराशेरशुभो नवांशः प्रोक्तः स पापोपि विलग्नसंस्थः ॥ त्रिकोणकेन्द्रगुरुः सितो वायदातदा स च शुभोपिनशस्मृतिम ॥ अथान्य
 पदेहाराश्यालिन्याह ॥ श्लो ॥ केन्द्रत्रिकोणे जीव आये खौवा लग्ने चंद्रे वापि वर्गोत्तमे वा ॥ सर्वदोषानाशमायाति चंद्रे लाभे तद्दुर्महूर्तो
 सदोषाः ॥ ८८ ॥ केद्रेति ॥ केद्रे १४ ॥ १० ॥ संपुमरहिते कोणे नवये च मे तत्र गुरोस्मृति सर्वदोषानाशमायांति ॥ कश्यपः ॥ काव्ये गुरौ
 वासो म्येवायदा केन्द्रत्रिकोणमे ॥ नाशो यंत्यद्विलादोषाः पापानीव हरिस्मृते ॥ अथना आये एकादशे रवौ स्मृति सर्वदोषानाशमा
 यांति ॥ क्लान्ते चंद्रे वा वर्गोत्तमे राशिनवांशयुक्ते सति ॥ यथा मिश्रुने मिश्रुन नवांशे तदापि दोषविनाशः ॥ द्वितीयवर्षावस्थानु
 क्तसमुच्चयार्थत्वात् ॥ चंद्रो लग्नादुपचये सर्वदोषविनाशकः ॥ उक्तं च ॥ यत्रैकादशः सूर्यो दोषानाशययुस्तदा वर्गोत्तमगते ल
 ग्ने सर्वदोषालयं ययुः ॥ चंद्रोपचये वापि ग्रीष्मके सवितो यथा ॥ चंद्रेति ॥ एकादशे चंद्रे सति दुर्महूर्तो रादोषाः दुर्महूर्तो रवावर्गमसा
 दयः ॥ अंशदोषाः पापग्रहनवांशाख्याः ते सर्वे तद्वन्ताशमायाति ॥ कश्यपः ॥ दुर्महूर्ते लग्नवर्गकुनाः नवांशाग्रहो भूदवाः ॥ ये दो
 षस्तान्निहंति च यत्रैकादशः राशी ॥ ज्योतिर्निवेधे ॥ नक्षत्रदोषं कुतवांशदोषं गंडांतदोषं च महूर्ते दोषं ॥ विरुद्धपंचांगविलग्नदोषं
 निशाकरोलाभगतो निहंति ॥ ८८ ॥ अथ सामान्यतो दोषसमूहपरिहारे शिखिरिणाह ॥ श्लो ॥ त्रिकोणे केद्रे वा मदनरहिते

दोषशतकं हरेत्सौम्यः शुक्रोद्दिगुणमपिलहंसुरुगुरुः । भवेदायैकैः प्रोपुत्तलवेशो यदि तदा समूहं दोषाणां दहन इव तूलं शमयति
 ८६ ॥ त्रिकोणसप्तमरहिते केन्द्रे यदि सौम्यो बुधास्त्रिये तदा दोषरसकं हरेत् ॥ उक्तस्यानं शुक्रोपिद्दिगुणेशति हरेत् ॥ भवेदिति ॥ ७
 गपोलगतस्वाती उत चार्धलवे शोलगतगतनवांशनाथो वा प्रायगतः केन्द्रगोपिवा ॥ राशिनिहंति दोषाणां मिथुनातीवपावक
 इति ॥ ८६ ॥ ७ प्रथमलग्नविशेष कानुष्ठुभाह ॥ प्रो० ॥ द्वौ द्वौ जन्मवोः पंचे दौ रवौ सार्धं त्रये गुरौ ॥ रामामेदागुके त्वारे सार्धं कैकं वि
 शेषकाः ॥ ८७ ॥ ८ द्वाविति ॥ सम रवोः रेखा प्रदयोः सतोर्द्वौ विशेषकौ एवं विधे चंद्रे पंचमसूर्य सार्धं त्रयः ३।३ ॥ गुरौ रामास्त्रयः
 ३ मेदशानिः अगुरादुःकेतुः प्रारोमौ मः एषु पत्येकं सार्धं कैकं १।३।५ ॥ विशेषकास्तोया ॥ ८८ ॥ ग्रहवशेन प्रपुत्रादिवि
 भागं सप्रयोजनमुपजात्याह ॥ प्रो० ५ प्रसूः सितोर्कः प्रसूरस्मनुस्मनुया मित्रयः स्यादयितो मनः शशी ॥ एतद्वलं संभूति
 भव्यतंत्रिके स्नेहां सुरवंसे प्रवदेद्विवाहनः ॥ ८९ ॥ सितः कन्यायाः प्रसूः सूर्यः प्रसूरः ॥ तनुलग्नतनुः शशी रेखात् ॥ या
 मित्रयः सप्तमाधीशो दयितो भर्ता चंद्रो मनः एते वां शुक्रादीनां बलविचार्यतामिकः सिद्धांतवेत्ता विवाहो विवाहादनंतरं
 प्रस्वादिनां सुरवंसे ॥ इति प्रवदेत् ॥ कचिद्दिशो वांतरमप्युक्तं । सूर्योत्पतिः स्त्रीच विधोः सप्यारादिते सुतोः सप्तमं गुरौ
 प्र ॥ धर्मः सितादके सुता च वेशमय्यात्समुदाह विधौ स्वयुतेति ॥ ९० ॥ अथं सेकी एणानां तर्हि सुता युर्धनलाभप्रीति प्रा
 प्ते साभवतीहा स्थितरेषा ॥ ९१ ॥ कक्षयदोशानि भौमा केवारे विवो होत नक्षत्र मित्र नक्षत्रे पुचका दुभयोगे ध्वपि संकीर्णा
 संकीर्णजानानां विशेषं मतं मयः ॥ ९२ ॥ प्रो० ॥ कसेपसे सौरिक जा केपि च वारे वर्ये नक्षत्रे यदि स्यात्करपीडा २ अटि०

नामनुलोमप्रतिलोमजानानां विद्यदिकरपीडा विवाहः स्यात्तर्हि करपीडा सुतायुर्धन लाभप्रीति प्राप्तेव भवति ॥ एषास्मिन्ति
 राचारः ॥ वाग्रहणादुष्टदिनभावे प्रागुक्तदिने विवाहः कार्य इति ॥ ८२ ॥ अथ गंधर्वादिविवाहे विशेष मनुष्महा ॥ प्लो ॥ गं
 धर्वोदिविवाहे कौहे स्नेत्रगुणोदवः ॥ कुपुगोगानि भूरा मास्त्रियघाम शुभाः शुभाः ॥ ८३ ॥ गंधर्वेति ॥ प्राजापत्याब्रह्मदेवार्थ संज्ञा विवाह उक्तं
 लेखेकांयाः ॥ गंधर्वा सुराक्ष सपैशा चारयाः सर्वकाले कार्याः ॥ श्रीयतिः ॥ प्राजापत्याब्रह्मदेवार्थ संज्ञा विवाह उक्तं
 हः गंधर्वः स्याच्चा सुरोराक्ष सपैशचो वा सर्वकालं विधेय इति ॥ तत्र केचिदस्मृत्यं न ह्यत्रादे दनेत्रादिमेष्टु क्रमेण स्यात् ॥ अथ
 मर्षः ॥ सूयीक्रांतं न ह्यत्र मारभ्य चत्वार्य शुभानि ततो द्वे शुभे तत्र त्रीण्य शुभानि इति क्रमेण त्रिपदां त्रयाणां घटानां समाहार इति पदी
 तस्यां ब्रह्मा विष्णुरुद्रपदमिध चक्रये इत्यर्थः ॥ एकस्मिन्मपि पदेयति शुभे तदशुभमेव पदत्रयेयश्चुभं इति कत्वा अशुभशुभा
 नि क्रमेण यदितानि ॥ एवं पदत्रयाणां मुख्यार्थं कथनात्पथ कथनानुययोगाः तथा च पदत्रयमुक्ता भूषणलभे उक्तं एवं पदत्रये
 शुद्धं नक्षत्रं दाययेत्सुधीः ॥ गंधर्वा सुरपैशा चराक्षसेषु विहितयेदिति ॥ ८३ ॥ अथ यवहरात्प्रकर्तव्यानामा वश्यक कत्वा
 नो दिनशुद्धिं पृथ्वां छंदसाह ॥ प्लो ॥ विधोर्वलमनीक्ष्णवा दत न के डनं वार के ग हां ग न विभूषणं न्यथ च वेदे कामं उपानू
 विवाह विहितोऽभिर्विरचयेत्तथोदाहृतो न पूर्वमिदं प्राचरेन्नित ८ वषट्मि ते वासरे ॥ ८४ ॥ विधोरेति ॥ अत्र चेद्रवत्तमाव
 श्य कत्वे विचार्य वारको मंगल कलशः ॥ गृहभूषणं चित्रलेखादिः अंगन विभूषणं संमार्जनं गोमया घस्त्रे पः ॥ अ

241

यच्च वेदिका चत्वरं वध्वरो यवेशानार्चस्य लविशेषः मंडपो गृहा धादनं करादिवितानादिना वा बहुवचनात् कया हा धा
 रोपणं हरिद्रा चंदनं कनकधारणादिसकलशुभप्ररंभात् ॥ उवाहतः पूर्वविवाहोक्तैरुडभिर्नक्षत्रैः पंचांगशुद्धि सहिते दिने रच
 येत् ॥ उपलक्षणात्वात्तन्मन्त्रैरुनयनादावपि पूर्वशुभकर्मप्रारंभानविचारचयेत् ॥ तथा इदं कार्यं चातं चिनवषण्णिते दिने एवं
 नाचरेत् ॥ चित्रा विशाखा शततारका श्र्विनी ज्येष्ठा भरणी शिवभाद्रपद ॥ हित्वा प्रशस्ते फलतैलवेदिका प्रदानं कंडनमु
 ड्नादिकं ॥ इति देवतमनो हरोक्तेः ॥ तत्रैव मन्त्रेण रुद्रप्रवणं कौस्तुभविशेषं चित्रानलरेव तीक्ष्णं ॥ संस्थापनं कांजिकर्क
 डिका यावारे मूर्तिमुत्तमशस्तं ॥ ६४ ॥ अथ वेदी लक्षणं मंडपो द्वा सने दिने नियमं च शालिन्याह ॥ प्लो ॥ हस्तो धो या वेद
 हस्तैः समं ता तुल्या वेदी वेदमनो वा मभयो ॥ युग्मे च संषष्टीने च पंचसप्तहस्तान् मंडपो द्वा सने सत् ॥ ६५ ॥ कार्यं समेतु
 दिवसे बुधैः षष्ठं तु विषमं नेष्टं मुक्ता सप्तमं पंचमाविति ॥ ६५ ॥ अथ कैश्चित्ते लादिलेपने संख्या नियम उक्तस्तमाह ॥ प्लो ॥
 मेष्वादि राशिज वध्वरो योश्च तैलादिलेपनविधौ कथिता त्रसख्या ॥ शैला १ दिशः १० शर ५ दिग १० क्षप नागा १ दि १
 वाणा ५ क्षप ५ वाणा ५ गिरयो १ विबुधैः सुकैश्चित् ॥ ६६ ॥ कंत्या तुलसिं हगतेऽर्कं शौवेद्रं शानकोपौ स्तंभः स्थाप्यः ॥ व
 श्विक धनुर्मकरा स्थिते वायुकोणे मीनमेव कुंभा स्थिते अग्निकोणे स्तंभः स्थाप्य इत्यर्थः ॥ ६६ ॥ मेष्वादि राशिजेति प्रसि
 दं प्रौडिच्छदौ प्रसिद्धं ॥ अथ प्राच्यशिष्टं समंतं स्तंभनिवेशनमिदं वज्रयाह ॥ प्लो ॥ सूर्यगता सिंहघटेषु शौवेत्तं भो

लिकोदंडमगेषु वा यौ॥ मीनाजं कुंभे निरुतौ विवाहे स्यात्प्यो ग्निकोणे वषट्कारं कर्क ॥६७॥ अथ गौली प्रशंसा भंडाक्रांत या
 ह॥ श्लो॥ नास्यामक्षं नतिथि करणं नैवलग्नस्य चिंता॥ नोवावा रो नच लविविधो नो मुहूर्तस्य चर्चा॥ नोवा योगो न प्रतभव
 नं नैव यामित्र दोषो गोधूलिः॥ स्यामुनिभिरुदिता सर्वकार्येषु शास्त्रा ॥६७॥ स्पष्टार्थः॥ गोधूल्यधिकरणया ह॥ जोरदः॥ प्रा
 च्यानां च कलिगानामुखं गोधूलिकं स्मृतं॥ गंधर्वादि विवाहेषु वैशेषो द्वाहे च योजयेत्॥ भूपालवस्त्रमे॥ विप्रमुष्ण्टिकाला
 मेदातव्यं गो रजो बुधैः॥ संकीर्णं गो रजः शस्त्रपरेषु घटितये शुभं॥ घटिकालगनाभावे कार्ये॥ विप्रैस्तु गो रजेलानमिति
 महादोषात्यरित्यज्य प्रोक्त घिसादिकेषु च॥ कारयेद्गोरजो यावता वस्त्रानं शुभावहमिति॥ कुरु कजांति सा सं च मूर्तौ
 षष्ठाष्टमः प्राणी ये च गोधूलिके त्याज्या अन्ये दोषा शुभावह इति॥ तत्र गोधूलीकालः केशवार्कणोक्तः॥ अत्रो नयत्रं घटिका
 दलमिष्टमाहु रितिकेचित्॥ यावदिनां ते निशि पश्चिम यायां पश्येत्ती अं रवि विं वभागं॥ तस्मात्परं नाडिक पुग्नमेके गो
 रधूलीकालं मुनयो वदंति॥ यथादेशो व्यवस्था॥ अथ गोधूली भेदं जलधरमाला छेद साह॥ श्लो॥ पिंडी भूते दिन कति हे
 मंततौ स्यादक्षं स्तनपन समये गोधूलिः संपूर्णं स्नेजलधरमाला काले त्रेधा योज्या सकल शुभे कार्याद्ये॥ ६८॥ पिंडी
 ति॥ हे मंततौ शीत काले मार्गदि मास चतुष्टये दिन कति सूर्ये पिंडी भूते गोलक सद्यो संध्यायां नीहार प्रवृत्तत्वेन निप्र

भेदत्यर्थः ॥ तस्मिन्समये गोधूली ज्ञेया ॥ तथा तपसमये ॥ उष्मकास्ते चैत्रादिमासचतुष्टये अर्द्धा अर्द्धविंशत्येव सप्तमि गोधूली ॥ जलधरमा
 साष्टमि सचिंत ॥ न केवलमभिमयं विवाहे किंतु सकलशुभकार्यादौ ज्ञेया ॥ अथ गोधूलीसमये वरपुत्र्या नूवेष्टा देवी चंदसाह ॥ श्लो ॥ अ
 स्मिन्नाते गुरुदिवसे सौरे सार्कलनाम सौरिपु भवते ॥ लग्ने चैदौ कन्यानाल सनुमदनमत्युस्ये भौमे कोटुलो भेधन सहजे चंद्रे सौरा ६६
 अस्ममिति ॥ गोधूली इत्यनुवर्तते ॥ बहस्पतिवारे सूर्ये ५ संवाते गोधूली शुभः स्यात् ॥ नतु पूर्व अर्द्धयामसम्भावात् ॥ तथा सौरे शानोसा
 कै सत्येव गोधूली शुभा ॥ नत्वस्मानंतरं कुलिकसम्भावात् ॥ कांतिसाम्यमपि त्याजंतया लग्नात्सायं कालीनलग्नात् नृत्पावष्ट
 मेरिपु भवने वष्टे बालग्नौ एव वा चंद्रे सति कन्यानाशः स्यात् ॥ लग्न इति ॥ लग्नतो मदनस्ये मत्युस्ये वा भौमे सति कोटु रस्यना
 शः स्यात् ॥ ६६ ॥ सूर्ये स्पष्टगतिमिंद्रवज्रयाह ॥ श्लो ॥ मेषादिगेर्कैष शरा ५८ नागाक्ष ५७ सप्तैषव ५७ शशशराः ५७ गजशरा ५८
 गोशरा ५२ खतर्का ६० कुरसाक्ष कृतर्का ६१ कैगानि ६१ षष्ठि ६१ नवपंच ५६ मुक्तिः ॥ १० ॥ मेषेति ॥ मेषादिदादरा शिशुस्पला
 तिका स्पष्टगतिरित्यर्थः ॥ १० ॥ सूर्ये सतत्काली करणमनुषाह ॥ श्लो ॥ संक्रांतियातघसाधैर्गतनिर्ग्रीषवद्दृक् ॥ लब्धेना
 शदिना योज्यंतद्वहं स्पष्टमास्वरे ॥ १० ॥ ११ ॥ पंचांगे यदिने पावती पुष्यदोषपलेषु संक्रांतिसतप्रास्यस्वाभीष्टदिनपर्य
 तं यावति दिनानि चरीयन्ता निभवंति तैर्मेषादीष्टराशिस्थैर्कै स्पष्टगतिर्गुणनीया वष्ट्या भाज्या यत्तु च नेश अवशिष्ट

कलादिग्रंथावयवास्त्रादिशब्दवाच्याः॥ तैर्योतर्हयातराशिः सूर्यभुक्तमेष्टादिराशिभुक्तः सन्तात्कालिकः स्पष्टभास्वरः स्यात्
 १०॥ अथ लग्नानयनमाह॥ श्लो०॥ ततो रिषांशकात्पूर्वनवांशादशसंगुणः॥ रामाशालब्धमंशघंतनोवर्गदिसाधने १२
 तनोरिति॥ लग्नस्य क्रयमणस्येत्पादिना योनवांशे विचारितः सचयत्संख्यया गच्छेत्तत्पूर्वनवांशायावेतः सुखेदशगुणा
 रामैस्त्रिभिराष्टायलब्धमंशघंशकलादिविकलात्मकं तत्तनोरिष्टकालकं भुक्तं स्यात्॥ तेन कत्वा प्रागुक्तकृत्वा प्रुक्तं
 सौम्येत्पादि प्रकारेण षड्गुणसाधनं स्यात्॥ ११॥ अथैवं साधिताभ्यां रविलयाभ्यां घटिकानयनशालिन्याह॥ श्लो०
 अर्को लग्नात्सायकैर्नैर्भोग्यभुक्तेर्भोग्ये निष्ठात्त्वौ दयात्वाग्निभक्तात्॥ भोग्यभुक्तं चोतरालोदपाठपंचषष्ठाभक्तं स्वष्टना
 ड्यो भवेत्तुः॥ १२॥ अर्कादिति॥ अथ नाराशरहितसूर्यात्तराशिभोग्यांशैः सायने सूर्यक्रांताराशैः स्वदेशीय उदयः प्रेष्टादिरा
 शानां पलात्मकं प्रमाणं गुणं स्वाग्निभिस्त्रिंशताभक्तं लब्धानि भोग्यानि पलानि स्युः॥ एवं लग्नात्सायनो रक्षत्॥ भुक्तोशैः स्वा
 द्ये गुणः स्वाग्नि लब्धो लब्धानि भुक्तपलानि एवं जातानां॥ एवं जातानां भोग्यभुक्तपलानिैकं कार्यं तत्सायनो राशलग्नार्कयो
 रंतरालोदयपलेयुक्तं कार्यं षष्ठाभक्तं सूर्यो दयादिष्टघटिका भवेत्तुः॥ १३॥ विशेषं शालिन्याह॥ श्लो०॥ चेन्न लग्नार्को सायना
 वेकराशौ तद्विस्लेषघ्नोदयः स्वाग्निभक्तः॥ स्वष्टकालो लग्नमूनं यदा र्को द्रात्रेः शेषोक्तसद्गुणितः॥ १४॥ चेदिति॥
 सायनोशौ लग्नार्को एकराशौ भवतस्तयो विस्लेषोत राशसौ गुणितः स्वदेशीय उदयः॥ ततः स्वाग्निभक्तो लब्धभिष्ट

कालः सूर्योदयात्स्यात् ॥ तत्र यदा कौत्सायनादेकराशि स्थिते लग्ने नूनं स्यात् ॥ तदा ये इष्टकाल आगतः स सूर्योत्प्राकुरात्रि
 शेषो भवेत् ॥ अयमर्थः ॥ आगतमिष्टकालं यस्याप्रयात्प्राग्दिनीयसूर्योदयादनंतरं मेतावान् इष्टकालः ॥ अथ चोरात्रि
 मानभ्यासः ॥ प्राग्दिनीयसूर्योत्प्रादनंतरं मेतावानिष्टकालः ॥ अथ रात्रौ विशेष उच्यते ॥ निशाया राकोत्सवज्ञातशिषयुता
 नू ॥ प्रभुत्वं प्रकाशे इष्टकालः साध्यः सः सूर्योत्प्रादनंतरं भवेत् ॥ एवमातीते इष्टकाले अंश प्रवर्ते ॥ पंचपलानियोज्या
 नीति संप्रदायः ॥ तत्समये परस्परं कार्यमित्याह ॥ कश्यपः ॥ अन्योन्यवीक्षणं सम्यक् सुलग्ने कारयेत्सदेति ॥ सुलग्न
 साधनं घटिकायंत्रेण साध्यं ॥ तत्र घटी स्यापने ॥ नारदः ॥ ताम्रपात्रे जलैः पूर्यैः गंधपुष्पैरलंकृते ॥ तदुत्थले रत्नमुत्तम
 चिभूसावहर्ष्यते ॥ मंडलादौ दयं वोदय जलपात्रे विनिक्षिपेत् ॥ तत्र मंत्रः ॥ यंत्राणां मुख्यं यंत्रं त्वमिति ध्यात्वा पुरा वृत्ते ॥ दे
 पत्यो रायुरारोग्य सुपुत्र धन हेतवे ॥ जलं यं कमेत्स्यादिष्टि सिद्धि प्रदो भवेत् ॥ अथ वा साधयेत्कालं दशगुलशंक
 नेति ॥ शंकुना घटीज्ञानं रामविनोदे मयोक्तं तत्र एव ज्ञेयं ॥ १०४ ॥ अथ विवाहादौ शुभकार्ये प्रावश्यं वर्ज्यं न विस्मर
 णार्थं शाहूलं विनीतं त्रयेणाह ॥ श्लो० ॥ उत्पत्तास्तहपातदग्धतिथिभिर्दृष्टां प्रयोगं स्मृत्वा ॥ चंद्रज्योत्स्नसमया
 समयनेति प्यः क्षयर्क्षितया गंडांतं च सविष्टि संक्रमदिनं तच्चंशया संतप्या तत्वंशोरा विधत्तया हरिपुगान्पाप
 स्वर्गं स्मृत्वा ॥ १०५ ॥ स्विंदः कूररवगोदयो शमुदयात् प्राग्दिचं डा युधान् ॥ रवार्जूरं दशयोगयोग सहितं यामित्रल

ताव्यधं॥ बाणोपग्रहपापकर्तारितयातिष्ठद्योगोस्थिते दुष्टयोगनपार्धयामकुलिकाधानुवारदोषान्यपि॥१६॥ कूरुकोतवि
 मुक्तमंग्रहणमयत्। कूरुगंतव्यमंजेधोत्पातहंतचकेतुहंतमंसेधोदितंभंतया॥ तद्वच्चग्रहभिन्नयुद्धगतमंसर्वोनिमात्संख्यजेडवा
 रेप्रभकर्मसुग्रहकतानूलग्नस्यदोषानीय॥१७॥ उत्पातानितिसेद्विति।दि०॥ उत्पातादिनूदोषानुद्धारेयसोपवीतादौप्रभ
 कर्मसुचतजेदितिरतीयश्लोकेनान्वयः॥ उत्पातानूदिचमौमांतरिक्षानूलक्षणात्तत्संबंधिसप्तवर्ज्योन्निदिवसानू॥ पा
 तोमहापातःक्रांतिसाम्यमितियावत्॥ दग्धातिथयप्राप्त्यगेगोघरोदत्पादिनोक्ताः। एतैः सह उत्पातांस्त्यजेदित्यर्थः॥ त
 दादुष्टानुव्यतिपातादियोगानू॥ चंद्रज्योशनसामस्तमयनमस्तितिथ्यः। ह्ययदीतिथिद्वयेतिथिवर्द्धिचंगंठांतंतिथिनक्षत्रल
 ग्नात्रिविधविधिर्भद्रासंक्रमकालादुभयतोवर्ज्यघटिकाः॥ अयनेविषवेचपूषेपरदिनसहितसंक्रांतिदिनेक्षेयंतचशयास्त
 तनुलग्नश्रंशोलग्नगतोविहितनक्षत्रांशौपातस्तौतचशयौतयोरस्तलगेनशास्तलग्ननवांशस्वाम्यस्तचतपातन्यं
 शेषविधूनलग्नेशनवांशेशचंद्रानू॥ अष्टमषष्टस्थानगानू॥ तथापापग्रहवर्गानूसंदुकूरवर्गोदयोशंडुसहितलग्न
 लग्नोशचकूरग्रहसहितलग्नलग्नोशचेत्यर्थः॥ उदयास्त्राशुद्धिचांडायुधानुगंउदयाशुद्धिस्त्राशुद्धिचतरयाज्ञेयम
 प्रभमित्याद्युक्तं॥ चंडायुधं। हर्षणवैधतिसाध्येत्पादिनोक्तं॥ रवाजूरव्याघातगंडुत्पादिनोक्तं॥ दशयोगःसूर्यक्षेत्रे

पुतेभरोषदत्तादिनोक्तः योगो ग्रहयुतिः॥ तत्सहितकामित्रलतावध्यामित्रललगत्यामित्रचलगताच्चैद्राग्नदनभवनेत्यादिनोक्तं
 लतासराइरुर्लुसिताइत्यादिनोक्तावध्याप्रैच॥ शलाकासप्तशलाकोक्तं। बाणपंचकंडपग्रहः प्रसिद्धः पापकर्तरीसमाहारं
 द्वैकवचनातिष्णलवारोसितंदुष्टयोगंतिथिनक्षत्रवारैः॥ कस्योपितमुत्पन्नंदुष्टयोगं। यथातिथिनक्षत्रोप्येवैष्वमादिसइत्या
 दिति वारोभ्यवेस्सूर्ये शपंचेत्यादिनक्षत्रवारोभ्यवेयाम्यत्वाप्रमित्यादितिथिनक्षत्रवारोभ्यवेहस्तार्कपंचमीतिथ्यावित्यादिदु
 ष्टयोगंअर्द्धमासकुलिकाघानूवारदोषानपि आदिशब्देनदुर्मुहूर्तादिकंचक्रराजंतविनुक्तभंकूरग्रहेणयुक्तचक्रविमु
 क्तंभंग्रहणंयस्मिन्नक्षत्रेचंद्रसूर्योपरागोजातंलभ्यंक्रराजंतैग्रहगेतयेभे। त्रैधोत्यातात्रिविधोत्यातादिवर्गभौमांतरि
 दास्मैर्हतभंतन्मासरवदुःखाजं। एवंग्रहणनक्षत्रममपिकेसुहृतभंकेतनाधूपनैःस्यशतैश्चयत्रक्षत्रंरुतंअनेननक्षत
 रेपिदोषः॥संध्योदितंभेसूर्यालकालेयनक्षत्रस्यदितिर्जैउदयस्तसूर्यनक्षत्राच्चतुर्दशंनक्षत्रमित्यर्थः॥तद्वज्रग्रह
 मित्रमुद्गगतंभंग्रहणंभेदितंग्रहयुद्गगतंचषण्मासंनिषिद्धं॥तथाग्रहकलानूलगतस्यदोषानूव्ययेशतिःइवेवनिजड
 त्यादिकानूलगतसंवैधिदोषान्त्यजेत्॥मूलवाक्यानिपूर्वमेवलिखितानि॥१०॥इतिश्रीदेवसाराभवि२८
 चित्तायांस्वकृतमुहूर्तेचिंतामणिटीकायांप्रमिताक्षराणांविवाहप्रकरणम्समाप्तम्॥अथनूतनवधूपरिणिताया

वध्वाः प्रथमतः क्रियमाणे भर्तृगृहे प्रवेशस्तन्मूर्तुर्न डपेंद्रवज्रयाह ॥ श्लो ॥ समाद्रिपंचां ५ क ८ दिने विवाहाद्ध प्रवेशो वि
 १६ दिनांतरालेषु भः परस्माद्विषमादिमासदिने ह्यवर्षात्परतो यथेष्टं १८ ॥ समाद्रिति ॥ समाद्रिपंचां क दिने ॥ समादिनानि
 द्वितीयचतुर्थषष्ठाष्टमादश्रावणं चतुर्दशषोडशानि ॥ विषमदिवसमध्ये विवाहदिवसादारभ्याष्टिदिनांतराले ॥ १९
 षोडशदिनमध्ये सप्तमपंचमनवमदिनानि तेषु वधुप्रवेशः शुभः ॥ नारदः ॥ आरभ्योदशदिवसाप्यष्टमे दिने न
 नवपंचमशुभे नारे सुलग्ने शशिनो वले इति मज्ज्योतिनिर्वधे ॥ षोडशदिवसानंतरं वधुप्रवेशस्तदा विषमादिमासदिने विष
 मवधे विषमदिने च कार्यः अक्षय्यदिनिति ॥ पंचवर्षानंतरं विषमवर्षादिनियमो नास्ति ॥ किंतु सोपरहिते काले वधु
 प्रवेशो विधेयः ॥ अतश्च विवाहमामारभ्य वधुप्रवेशो युग्मे दिने षोडशकासरोतः ॥ उर्द्धततो वेऽयुजि पंचमोत पुनः परस्मा
 न्नियमो न चास्ति इति ॥ १८ ॥ अथ नक्षत्रादिशुद्धिमनुष्याह ॥ श्लो ॥ ध्रुवदि प्ररुद्रात्रव सुमूलमद्यानिले ॥ वधुप्रवेशः
 स्यान्नेष्टोरित्कारार्कवुधेष्टैः ॥ १९ ॥ ध्रुवेति ॥ ध्रुवादि नक्षत्रेषु वधुप्रवेशः स नू शुभफलः ॥ रित्कारार्कः रित्कारः ४१ ॥ २४ ॥
 अथैभौमेऽर्कैरवौ न इष्टः ॥ अथोदन्यतिथिषु रविभौमवतिरित्कारे शुभास्त इत्यर्थः ॥ अपरैर्वुधवादेपि नेष्टाः ॥
 ॥ १९ ॥ अथ विशेषमिदं वेश्याह ॥ श्लो ॥ ज्येष्ठेति ज्येष्ठमथाधिके पतिहेन्यादिसे भर्तृगृहे वधुप्रवेशो ॥ अथ सुसहस्ये

249

प्रसुरं ह्येतन्तातं मधौ तात गृहे विवाहः ॥ ११० ॥ ज्येष्ठेति ॥ विवाहानंतरं हि आदिमे ज्येष्ठे भर्तृगृहे स्थिता ॥ वधूयति
 भर्तारं हंति ॥ आदिमे शुचा वाषाडे प्रवृत्तं भर्तृजतनीं हंति ॥ आदिमे सरस्ये पौषे प्रसुरं भर्तृः पितरं हंति ॥ आदिमे क्षये क्षयमा
 भर्तृगृहेति षती तनुं निजं शरीरं हंति ॥ आदिमे सरस्ये म्रियत इत्यर्थः ॥ तथा आदिमे मधौ चैत्रे तात गृहेति एतौ तातं
 पितरं हंतीत्यर्थः ॥ यदि पित्रा धाभावस्तदा तत्तन्नासितं तद्गृहं च स्थितौ ॥ सत्यामपि न कोपि दोष इत्यर्थः ॥ न भयंते
 षां मभावे भवेदित्युक्तेः ॥ ज्योतिर्निर्वधे ॥ विवाहात्प्रथमे पौषे आषाढे वा धिमासके ॥ न सा भर्तृगृहेति षे चैत्रे तात
 गृहे तथा ॥ आषाढो ज्येष्ठौ पौषश्चैत्रः ॥ अधिमासः क्षयमासो पलक्षिकः ॥ ११० ॥ इति श्रीदैवज्ञाने तदैवज्ञाने राममु
 हूर्ते चिंतामणिरीकार्या प्रमित्तद्वारायां बद्ध प्रवेशाप्रकरणे ॥ अथ हिरागमप्रकरणं व्याख्यायते ॥ तत्र वधू प्रवेशा
 नंतरं परावत्य गृहे प्राप्य बद्ध्वा पुनर्भर्तृगृहे प्रवेशो हिरागमनं प्राव्य वाच्यं सन्मुहूर्ते प्रपंचवामरश्चंद्रसाह ॥ श्री
 चरेदपौ जहायने घटालिने षोडशौ रवीज्य शुद्धियोगतः ॥ शुभग्रहसंवासे ॥ न्युगममिनकं न्यकानुल्लाप्य
 विलग्नके हिरागमं लघुधवे चरेत्प्रपेष्टदूति ॥ १११ ॥ चरेदिति ॥ अथानेतरं लघुधवादिनक्षत्रेषु श्रीजहा

पनेविषमवर्षेप्रथमततीयादिवर्षे तथा घटालिमेष्टगे कुंभे वृश्चिके मेषगे रवौ सन्ति । तत्पश्चात् रस्यरवौ ज्येष्ठयोगतः शुभग्रहवासरे ।
 मिथुनमीनकन्यातुलारषाणामन्यतमेलने शुभयुतस्येति । लघुध्रुवचराणि प्रसिद्धानि । अस्त्रोन्मूलं मृदुनि प्रसिद्धानि एते बुद्धिरागमचरे ।
 कथ्यात् ॥ अत्र सामान्यतः गुरुशुक्रास्मादिविचारः पूर्वोक्त एव ज्ञेयः ॥ अथ संमुखशुक्रदोषं प्रहर्षिणाह ॥ श्लो ॥ दैत्ये ज्योतिषिभिरुत्तरदक्षिणे
 यदि स्यादष्टे पुनर्हि शिशुगर्भिणी न वोढा ॥ बालश्चेद्भ्रजति विषघते न वोढा चेद्द्विधा भवति च गर्भिणीत्वगर्भा ॥ ११२ ॥ दैत्ये ज्येष्ठेति ॥ दैत्ये ज्ये
 शुक्रः गंत्यदिगभिमुखे गंतुर्दक्षिणाभागे वा स्थितः स्यात्तदा शिशुर्बालकः गर्भिणी गर्भवती ॥ न वोढा नूतनपरिणीता न गच्छेत् ॥ त्वय
 दि प्रतिशुक्रं मध्ये पुस्तका किं स्यादित्याह ॥ बाल इति ॥ चेद्बालो गच्छति तदा विषघते श्रियते न वोढा चेद्भ्रजति तदा संध्या अभ्युपसंभावना
 रहिता स्यात् गर्भिणी चेद्भ्रजते तदा गर्भश्च वती स्यात् ॥ यदि शुक्रः पूर्वस्या मुदितस्तरि पूर्वगंतुः संमुखः ॥ उत्तरांगं तुर्दक्षिणः पश्चिमांगंतुः
 एष्टे दक्षिणं गंतुर्बोमं स्यात् ॥ तदा पूर्वोत्तरे दिशौ न गच्छेत् ॥ यदि पश्चिमाया मुदयः शुक्रः पश्चिमांगंतुः संमुखो दक्षिणं गंतुर्दक्षिणः पूर्व
 गंतुः एष्टे उत्तरांगं तुर्बोमोत्सा ॥ तदा पश्चिमदक्षिणा दिशौ न गच्छेत् केचिदीपोत्सवप्रतियदि न होत्रादि नियमं विनैव वधप्रवेशं वांछति
 उक्ते च ॥ असंगते गुरौ शुक्रे सिंहस्य वा बहस्यतौ ॥ दीपोत्सववलेनैव कन्या भर्तृगृहे विशेषीति ॥ अथ शुक्रापवादं मनुभाषिणाह ॥ श्लो ॥
 नगरप्रवेशो विषया धुपद्रवे करषोडने विबुधनीर्षायात्रयोः ॥ नृपपीडने न ववधप्रवेशने प्रतिभार्गवो भवति दोषकन्नाहि ॥ ११३ ॥
 नगरेति ॥ नगरप्रवेशो विषयो देशः ॥ आदिशब्देन ग्रामस्तस्योपद्रवे ॥ अन्यराजकुतोपद्रवे वा सति गंत्यदिशि प्रतिशुक्रदोषो ना

नास्ति॥ करपीडने विवाहोद्देशेन यात्रायां सत्यां विबुधादेवास्तेषां यात्रा नगरकोटि यात्रा तीर्थ प्रयागादिका तयोः। नपपीडने रानः
 सकाशात्पीडायां दंडादिक तायां सत्यां नववधू नूतन परिणीता वधूस्तस्याः प्रवेशे प्रतिभार्गवः॥ संमुखशुक्रो दोषकन्तहि भवति। भुव
 नपुरप्रवेशे देशानां विभ्रमे तथोदाहे नूतन वध्वागमने प्रतिशुक्रविचारणा नास्ति एकग्रामे पुरे वापि दुर्भिक्षे राजविभ्रवे॥ विवाहे ती
 र्थयात्रायां प्रतिशुक्रं न दुष्यति॥ इति बादरायणोक्तेः॥ ११३॥ अथ प्रौढास्त्रीणां द्विरागमने तथा गेत्रपरत्वेन च शुक्रायाश्च दोषान्ते
 रमिद्वयत्रयाह। प्लो०॥ वित्रे गहे चेत्कुचपुष्पसंभवः स्त्रीणां नक्षत्रः प्रतिशुक्रसंभवः॥ भग्वं गिरो वत्सवशिष्टकश्यपात्रीणां भरद्वाज
 मुने कुले तयोः॥ पितुरिदं पित्र्यं चेत्पित्रे गहे कुचौ स्तनौ पुष्पमतुस्तत्संभवः स्यात्प्रास्त्रीणां प्रतिशुक्रसंभवो वा यदि स्यात्पुत्रः शुद्धिर्न भव
 तिरिवः संमुखो वा शुक्रः। शस्त्रे लगे गुणवति त्रिष्वे चेत्प्रतापविशुद्धौ स्त्रीणां यात्रा भवति॥ सफला सेवितं स्वाभिसम्पन्न॥ अथ भर्गु
 अगि रावत्सवशिष्टकश्यपात्रीणां कुले वंशे भरद्वाज मुनेः कुले कोर्धः एतदंशोत्पन्नानां शुक्रसंभवो दोषो नास्ति॥ कश्यपेषु व
 शिष्ठेषु भगवज्जगिरसेषु च॥ भारद्वाजेषु वात्सेषु प्रतिशुक्रं न दुष्यति॥ अयं चापवादो यात्रा मात्र साधारणः। केचिदमुषं वादे वु
 धसंमुखे यूचुः॥ माहेश्वरः॥ तीर्थानां गमने तथैकनगरे ग्रामे च तथैति॥ इति द्विरागमनप्रकरणं॥ अथाग्न्याधानप्रकरणं
 व्याख्यायते॥ यत्र तु कालनियमेनाधानादिविहितं तत्र न मुहूर्तविचारः॥ यदा तु कालनियमाभावस्तदा तु मुहूर्तो विचा

२५३
 र्थे एवेत्याग्न्याधानमुहूर्तवसंतितिलकपाह॥ श्लो०॥ स्यादग्निहोत्रविधिरुत्तरगेदिने शोमिअध्रवांते शशिमुक्कसुदेज्यधिष्णे॥ रितासुनोशशिकुजे
 ज्यभगौननीचेनार्कगतेन विजितेन च शत्रुगेहे॥ १०॥ उत्तरगेउतरायवेगतेसूर्येति॥ मिश्रेकृतिकाविशेषेध्रवाणिरोहिण्युत्तरात्रयं॥ अंत्यरे
 वतीशशिमगःशक्रज्ये शसुदेज्यधिष्णेपुष्यः॥ एषुतद्दत्तेषुअग्निहोत्रविधिः स्यात्॥ प्रपल्लनं शुद्धिवसंततिलकपाह॥ श्लो०॥ नो कर्कनक्रक
 षकुंभनवांशलग्नेत्रेतनौरविशशीज्यकुलेत्रिकोणे॥ केन्द्रदोषत्रिभवेचपदैर्निधनशुद्धियुतेचलग्ने॥ २२॥ कर्कनकरकुमानो
 नवांशेलग्नेवाग्रग्न्याधानेनोकार्यं॥ तथात्रेचंद्रेतनौलग्नस्येसतिनकार्यं॥ चंद्रस्योपलक्षणत्वाशुक्रैपिलग्नेनोकार्यं॥ यस्यैवाधानलग्ने
 स्तेचंद्रेवाभ्युन्नंदने॥ उपैतितस्यजंतोनिनिर्वाणं सततेज्वलग्नइतिकथ्योक्तेः॥ रविशशीज्येति॥ सूर्यचंद्रगुरुभौमेषुत्रिकोणेकेन्द्रजमद
 त्रिभागेपुचभवेएकादशेएतत्स्थानास्थितेषुसत्सुदैपदैर्वैधशुक्रशनिराहुकेतुभिस्त्रिलाभषट्स्थितैः॥ ततोयैकादशषट्दशस्था
 नास्थितैःसमिदंआधानंहितंस्यात्॥ निधनेति॥ प्रष्टमस्थानशुद्धेलग्नेप्रष्टमस्थानेप्रभग्रहःपापग्रहोपिनप्रभः॥ अथवानि
 धनशुद्धिःपुनइतिनिधनेप्रष्टमष्टमलग्नंकस्मादित्याधानकर्तुंजन्मराशेलग्न्याग्रमष्टलग्नमित्यर्थः॥ तस्यशुद्धिराहित्यंत
 दमावइतियावत्॥ येनयुतेलग्नेइति॥ तत्रव्याख्यानद्वयेपिप्रमाणसम्भवात्॥ द्वयमितिपुक्तंतत्रनिधनशुद्धिप्रनिधनशुद्धीता
 भ्यामुतेनयुतेलग्नइत्यर्थः॥ २१॥ प्रष्टमाधनकर्तुराधनलग्नवशाद्यागकर्तृत्वयोगाननुष्ठमाह॥ श्लो०॥ चापेजीवेतनुस्ये
 कामेधेभौमेवरेधुने॥ षट्मापेत्त्रैरौवास्याज्जातान्तिथेजतिध्रवे॥ ३॥ २०॥ जीवेगुरौचापस्ये लग्नगेसति॥ आधानलग्नेधनु

११६ राख्यगुरुर्वधिष्ठतेसतिइत्यर्थः॥ अथमेकोयोगः॥ वाअथवाभौमेमेवलनेस्थितेसतिअथद्वितीययोगः॥ अथवाधनुलग्नादशमसेवाभौमे।
 सति। योगद्वयमेतत्॥ अथवात्रेचंद्रेषुतृतीयस्थानस्थेसतियोगत्रयमेतत्॥ एवंविधेलग्नयोजातानिरतिहोत्रकर्त्ताध्वनिस्वधे
 नयजतिज्योतिषोमादियोगं कर्त्तव्यमित्यर्थः॥ २॥ इत्यग्न्याधानप्रकरणं॥ अथराजाभिषेकप्रकरणेव्याख्यायते॥ तत्रकालशुद्धिमिदं
 ज्ञेयम्॥ श्लो॥ राजाभिषेकः शुभउत्तरायणेगुर्वदुशुकैरुदितैर्वलान्वितैः॥ भौमार्कलग्नेप्रादशराजन्मपेत्तीचैत्ररितारनिशा
 मलिन्मुचे॥ १॥ राजेति॥ उत्तरायणगतेसूर्यसतितथागुर्वदुशुकैरुदितैस्सभिः तथाभौमार्कौप्रसिद्धौ॥ लग्नेशोजन्मलग्नेशः दश
 शोवर्तेमानजातकीचमहादशातदशाचोस्त्वाभिजौजन्मयोजन्मराशिजन्मस्वामीएतैर्वलान्वितैः उच्चैःस्वग्रहादिस्यैःसभिः रा
 जाभिषेकः शुभउक्तः नोचेवेति॥ चैत्रमासः रितारः प्रारोभौमः निशारात्रिमलिन्मुचेधिमामसः॥ एषुराजाभिषेकोत्तमकार्यः॥ कुत्रचि
 भौमवाहउक्तः सेनापत्यभिषेकेपरोत्तमः॥ भौमस्यसेनापतित्वात्॥ गोविप्रराज्यपितृकर्मचतुष्यदेपीतिचतुष्यतेराजाभिषेक
 उक्तः॥ सोमावास्यायांभवत्येव॥ अथाभिषेकेनक्षत्राणिलग्नशुद्धिचेद्रवजुयाह॥ श्लो॥ शाकप्रवःक्षिप्रमडध्रुवोदुभिः
 र्वादयेचोपचयेशुभेतुनौ॥ पापेस्त्रिषष्टायमतैः शुभग्रहेकेंद्रविकोणायधनत्रिसंस्थितैः॥ २॥ शाकेति॥ शाकंज्येष्ठाश्रव
 श्रवणक्षिप्रएषास्विनीपुष्यहस्ता॥ मरुनिचित्रासगररेवत्यनुराधाः॥ ध्रुवाशिरोहिणपुनरात्रयं॥ एतैर्नक्षत्रैराजाभिषेकः
 शुभः॥ अत्रचित्राग्रहणंज्येष्ठाश्रवः॥ क्षिप्रमडध्रुवेषुसौम्यग्रहस्याकृतिप्रावर्तताइतिग्रहेष्वरवचनात्॥ अन्यग्रंथे